

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2022/254 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Δεκεμβρίου 2021

σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την επάρκεια της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τη Δημοκρατία της Κορέας βάσει του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2021) 9316]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 45 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- (1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 θεσπίζει τους κανόνες που διέπουν τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από υπευθύνους επεξεργασίας ή εκτελούντες την επεξεργασία στην Ένωση προς τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, στον βαθμό που η εν λόγω διαβίβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του. Οι κανόνες για τις διεθνείς διαβιβάσεις δεδομένων καθορίζονται στο κεφάλαιο V (άρθρα 44 έως 50) του εν λόγω κανονισμού. Μολονότι η ροή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς και από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι απαραίτητη για την επέκταση του διασυνοριακού εμπορίου και της διεθνούς συνεργασίας, το επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχεται στην Ένωση δεν πρέπει να υπονομεύεται από διαβιβάσεις προς τρίτες χώρες ⁽²⁾.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, μέσω εκτελεστικής πράξης, ότι εξασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας από τρίτη χώρα ή έδαφος ή έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τομείς σε τρίτη χώρα ή από διεθνή οργανισμό. Υπό την προϋπόθεση αυτή, οι διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς να χρειάζεται να ζητηθεί άλλη άδεια, όπως προβλέπεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 και στην αιτιολογική σκέψη 103 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.
- (3) Όπως ορίζεται στο άρθρο 45 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η έκδοση απόφασης επάρκειας πρέπει να βασίζεται σε ολοκληρωμένη ανάλυση της έννομης τάξης της τρίτης χώρας, η οποία καλύπτει τόσο τους κανόνες στους οποίους υπάγονται οι εισαγωγείς δεδομένων όσο και τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις σχετικά με την πρόσβαση των δημόσιων αρχών σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Στην εκτίμησή της, η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει αν η τρίτη χώρα εγγυάται επίπεδο προστασίας «ουσιωδώς ισοδύναμο» με αυτό που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση [αιτιολογική σκέψη 104 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679]. Το αν συντρέχει τέτοια περίπτωση πρέπει να αξιολογηθεί με βάση τη νομοθεσία της Ένωσης, ιδίως τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, καθώς και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1.

⁽²⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 101 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

⁽³⁾ Βλ. πιο πρόσφατα υπόθεση C-311/18, Facebook Ireland και Schrems (στο εξής: Schrems II), ECLI:EU:C:2020:559.

- (4) Όπως έχει διευκρινιστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό δεν συνεπάγεται απαίτηση για ίδιο ακριβές επίπεδο προστασίας ⁽⁴⁾. Ειδικότερα, τα μέσα που χρησιμοποιεί η τρίτη χώρα για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διαφέρουν από αυτά που εφαρμόζονται εντός της Ένωσης, εφόσον αποδεικνύονται στην πράξη αποτελεσματικά ώστε να διασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας ⁽⁵⁾. Συνεπώς, το κριτήριο της επάρκειας δεν επιβάλλει πιστή αντιγραφή των κανόνων της Ένωσης. Το καθοριστικό στοιχείο είναι κυρίως αν, μέσω της ουσίας των δικαιωμάτων περί προστασίας της ιδιωτικής ζωής, της αποτελεσματικής εφαρμογής τους, καθώς και της εποπτείας και επιβολής τους, το σύστημα της τρίτης χώρας ως σύνολο προσφέρει το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας ⁽⁶⁾. Τα σημεία αναφοράς για την επάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων, τα οποία αποσκοπούν στην περαιτέρω αποσαφήνιση του εν λόγω προτύπου, παρέχουν επίσης καθοδήγηση σχετικά με το θέμα αυτό ⁽⁷⁾.
- (5) Η Επιτροπή ανέλυσε με προσοχή την κορεατική νομοθεσία και πρακτική. Με βάση τα πορίσματα που παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 8 έως 208, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Δημοκρατία της Κορέας διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία στην Ένωση ⁽⁸⁾ σε οντότητες (π.χ. φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οργανισμούς, δημόσιους φορείς) στην Κορέα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών (νόμος αριθ. 10465 της 29ης Μαρτίου 2011, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον νόμο αριθ. 16930 της 4ης Φεβρουαρίου 2020). Αυτό περιλαμβάνει τόσο τους υπευθύνους επεξεργασίας όσο και τους εκτελούντες την επεξεργασία (που ονομάζονται «λήπτες της ανάθεσης» ⁽⁹⁾) κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Η διαπίστωση επάρκειας δεν καλύπτει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για ιεραποστολικές δραστηριότητες από θρησκευτικές οργανώσεις και για τον διορισμό υποψηφίων από πολιτικά κόμματα, ή την επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών σύμφωνα με τον νόμο για τις πιστωτικές πληροφορίες από υπευθύνους επεξεργασίας που υπόκεινται στην εποπτεία της Επιτροπής Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών.
- (6) Το συμπέρασμα αυτό λαμβάνει υπόψη τις πρόσθετες εγγυήσεις που ορίζονται στην κοινοποίηση αριθ. 2021-5 (παράρτημα I) και τις επίσημες δηλώσεις, διαβεβαιώσεις και δεσμεύσεις της κορεατικής κυβέρνησης προς την Επιτροπή (παράρτημα II).
- (7) Η παρούσα απόφαση έχει ως αποτέλεσμα οι διαβιβάσεις σε υπευθύνους επεξεργασίας και εκτελούντες την επεξεργασία στη Δημοκρατία της Κορέας να μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς να απαιτείται περαιτέρω άδεια. Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την άμεση εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 στις εν λόγω οντότητες όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού που ορίζονται στο άρθρο 3 αυτού.

2. ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

2.1 Το πλαίσιο προστασίας των δεδομένων στη Δημοκρατία της Κορέας

- (8) Το νομικό σύστημα που διέπει την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων στην Κορέα έχει τις ρίζες του στο κορεατικό Σύνταγμα, που άρχισε να ισχύει στις 17 Ιουλίου 1948. Μολονότι το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν κατοχυρώνεται ρητά στο Σύνταγμα, αναγνωρίζεται ωστόσο ως βασικό δικαίωμα, το οποίο απορρέει από τα συνταγματικά δικαιώματα στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια και στην επιδίωξη της ευτυχίας (άρθρο 10), στην ιδιωτική ζωή (άρθρο 17) και στο απόρρητο των επικοινωνιών (άρθρο 18). Αυτό έχει επιβεβαιωθεί τόσο από το Ανώτατο Δικαστήριο ⁽¹⁰⁾ όσο και από το Συνταγματικό Δικαστήριο ⁽¹¹⁾. Περιορισμοί των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών (συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή) μπορούν να επιβάλλονται μόνο με νόμο, όταν είναι απαραίτητοι για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για την τήρηση της δημόσιας τάξης προς το δημόσιο συμφέρον, και δεν μπορούν να θίγουν την ουσία του οικείου δικαιώματος ή ελευθερίας (άρθρο 37 παράγραφος 2).

⁽⁴⁾ Υπόθεση C-362/14, Maximilian Schrems κατά Data Protection Commissioner (στο εξής: Schrems), ECLI:EU:C:2015:650, σκέψη 73.

⁽⁵⁾ Schrems, σκέψη 74.

⁽⁶⁾ Βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, Ανταλλαγή και προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο, COM(2017) 7 της 10ης Ιανουαρίου 2017, τμήμα 3.1, σ. 8-9.

⁽⁷⁾ Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, Σημεία αναφοράς για την επάρκεια, WP 254 αναθ. 01, διαθέσιμο στον ακόλουθο σύνδεσμο: https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=614108

⁽⁸⁾ Η απόφαση παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ. Η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (συμφωνία ΕΟΧ) προβλέπει την επέκταση της εσωτερικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα τρία κράτη του ΕΟΧ, την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Η απόφαση της Μεικτής Επιτροπής (ΑΜΕ) για ενσωμάτωση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 στο παράρτημα XI της συμφωνίας ΕΟΧ εκδόθηκε από τη Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ στις 6 Ιουλίου 2018 και άρχισε να ισχύει στις 20 Ιουλίου 2018. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός καλύπτεται από την εν λόγω συμφωνία. Για τους σκοπούς της απόφασης, οι αναφορές στην ΕΕ και στα κράτη μέλη της ΕΕ θα πρέπει συνεπώς να νοούνται ως καλύπτουσες και τα κράτη του ΕΟΧ.

⁽⁹⁾ Βλ. τμήμα 2.2.3 της παρούσας απόφασης.

⁽¹⁰⁾ Βλ., για παράδειγμα, την απόφαση αριθ. 2014Da77970 του Ανώτατου Δικαστηρίου, της 15ης Οκτωβρίου 2015 (διατίθεται περίληψη στα αγγλικά στον σύνδεσμο «Lawmaker's disclosure of teachers» στη διεύθυνση https://www.privacy.go.kr/eng/enforcement_01.do), και τη νομολογία που αναφέρεται σε αυτήν, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης αριθ. 2012Da49933, της 24ης Ιουλίου 2014.

⁽¹¹⁾ Βλ. ιδίως την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 99Hun-ma513, της 26ης Μαΐου 2005 (διατίθεται περίληψη στα αγγλικά στη διεύθυνση <http://www.koreanlii.or.kr/w/index.php/99Hun-Ma513?ckattempt=2>), και την απόφαση 2014JHun-ma449 2013 Hun-Ba68 (ενοποιημένη), της 23ης Δεκεμβρίου 2015 (διατίθεται περίληψη στα αγγλικά στον σύνδεσμο «Change of resident registration number case» στη διεύθυνση https://www.privacy.go.kr/eng/enforcement_01.do).

- (9) Μολονότι το Σύνταγμα σε διάφορα σημεία του αναφέρεται στα δικαιώματα των Κορεατών πολιτών, το Συνταγματικό Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι και οι αλλοδαποί έχουν βασικά δικαιώματα⁽¹²⁾. Ιδίως, το Δικαστήριο έκρινε ότι η προστασία της αξιοπρέπειας και της αξίας του ατόμου ως ανθρώπου, καθώς και το δικαίωμα επιδίωξης της ευτυχίας αποτελούν δικαιώματα κάθε ανθρώπου και όχι μόνο των πολιτών⁽¹³⁾. Επιπλέον, σύμφωνα με τις επίσημες δηλώσεις της κυβέρνησης της Κορέας⁽¹⁴⁾, αναγνωρίζεται γενικά ότι τα άρθρα 12 έως 22 του Συντάγματος (στα οποία περιλαμβάνονται και τα δικαιώματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής) προβλέπουν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα⁽¹⁵⁾. Μολονότι μέχρι στιγμής δεν υπάρχει νομολογία ειδικά για το δικαίωμα των αλλοδαπών στην ιδιωτική ζωή, η θεμελίωσή του στην προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και την επιδίωξη της ευτυχίας συνηγορεί υπέρ αυτού του συμπεράσματος⁽¹⁶⁾.
- (10) Επιπλέον, η Κορέα έχει θεσπίσει σειρά νόμων στον τομέα της προστασίας των δεδομένων που παρέχουν εγγυήσεις για όλα τα φυσικά πρόσωπα, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους⁽¹⁷⁾. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, οι σχετικοί νόμοι είναι:
- ο νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών (στο εξής: PIPA)
 - ο νόμος για τη χρήση και την προστασία των πιστωτικών πληροφοριών⁽¹⁸⁾.
 - ο νόμος για την προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών.
- (11) Ο PIPA παρέχει το γενικό νομικό πλαίσιο για την προστασία των δεδομένων στη Δημοκρατία της Κορέας. Συμπληρώνεται από διάταγμα εφαρμογής (προεδρικό διάταγμα αριθ. 23169 της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με το προεδρικό διάταγμα αριθ. 30892 της 4ης Αυγούστου 2020) (στο εξής: διάταγμα εφαρμογής του PIPA), το οποίο, όπως ο PIPA, είναι νομικά δεσμευτικό και εκτελεστό.
- (12) Επιπλέον, οι κανονιστικές «κοινοποιήσεις» που εκδίδονται από την Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών (στο εξής: PIPC) προβλέπουν περαιτέρω κανόνες σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή του PIPA. Βάσει του άρθρου 5 (Υποχρεώσεις του κράτους) και του άρθρου 14 (Διεθνής Συνεργασία) του PIPA, η PIPC εξέδωσε την κοινοποίηση αριθ. 2021-5 της 1ης Σεπτεμβρίου 2020 (όπως τροποποιήθηκε με την κοινοποίηση αριθ. 2021-1 της 21ης Ιανουαρίου 2021 και την κοινοποίηση αριθ. 2021-5 της 16ης Νοεμβρίου 2021, στο εξής: κοινοποίηση αριθ. 2021-5) σχετικά με την ερμηνεία, την εφαρμογή και την επιβολή ορισμένων διατάξεων του PIPA. Η εν λόγω κοινοποίηση παρέχει διευκρινίσεις που ισχύουν για κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του PIPA, καθώς και πρόσθετες εγγυήσεις για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται στην Κορέα βάσει της παρούσας απόφασης. Η κοινοποίηση είναι νομικά δεσμευτική για τους υπευθύνους επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών και εκτελεστή τόσο από την PIPC όσο και από τα δικαστήρια⁽¹⁹⁾. Η παράβαση των κανόνων που ορίζονται στην κοινοποίηση συνεπάγεται παραβίαση των σχετικών διατάξεων του PIPA τις οποίες συμπληρώνουν. Ως εκ τούτου, το περιεχόμενο των πρόσθετων εγγυήσεων αναλύεται στο πλαίσιο της αξιολόγησης των σχετικών άρθρων του PIPA. Τέλος, περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τον PIPA και το σχετικό διάταγμα εφαρμογής του, το οποίο καθοδηγεί την εφαρμογή και την επιβολή των κανόνων προστασίας των δεδομένων από την PIPC, παρέχεται στο εγχειρίδιο και στις κατευθυντήριες γραμμές για τον PIPA που εξέδωσε η PIPC⁽²⁰⁾.

⁽¹²⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 93 Hun-MA120, της 29ης Δεκεμβρίου 1994.

⁽¹³⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 99HeonMa494, της 29ης Νοεμβρίου 2001.

⁽¹⁴⁾ Βλ. τμήμα 1.1 του παραρτήματος II.

⁽¹⁵⁾ Βλ. επίσης άρθρο 1 του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, το οποίο αναφέρεται ρητά στις «ελευθερίες και τα δικαιώματα των φυσικών προσώπων». Πιο συγκεκριμένα, αναφέρει ότι σκοπός του εν λόγω νόμου είναι «να ρυθμίζει την επεξεργασία και την προστασία των προσωπικών πληροφοριών για τους σκοπούς της προστασίας της ελευθερίας και των δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων και για την περαιτέρω πραγμάτωση της αξιοπρέπειας και της αξίας των φυσικών προσώπων». Παρομοίως, το άρθρο 5 παράγραφος 1 του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών θεσπίζει την ευθύνη του κράτους να «διαμορφώνει πολιτικές για την πρόληψη των επιβλαβών συνεπειών της υπέρβασης του σκοπού της συλλογής, της κατάχρησης και της κακής χρήσης προσωπικών πληροφοριών, της αδιάκριτης επιτήρησης και παρακολούθησης κ.λπ. και για την προαγωγή της αξιοπρέπειας των ανθρώπων και της ιδιωτικής ζωής των φυσικών προσώπων».

⁽¹⁶⁾ Επιπλέον, το άρθρο 6 παράγραφος 2 του Συντάγματος ορίζει ότι το καθεστώς των αλλοδαπών διασφαλίζεται όπως προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες. Η Κορέα είναι συμβαλλόμενο μέρος διαφόρων διεθνών συμφωνιών που εγγυώνται το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, όπως το διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (άρθρο 17), η σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες (άρθρο 22) και η σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού (άρθρο 16).

⁽¹⁷⁾ Περιλαμβάνονται κανόνες που αφορούν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αλλά που δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση που τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται στην Ένωση και διαβιβάζονται στην Κορέα βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, για παράδειγμα στον νόμο για την προστασία, τη χρήση κ.λπ. των πληροφοριών θέσης.

⁽¹⁸⁾ Σκοπός του εν λόγω νόμου είναι η προώθηση μιας υγιούς επιχειρηματικής δραστηριότητας πιστωτικών πληροφοριών, η προώθηση της αποδοτικής χρήσης και της συστηματικής διαχείρισης των πιστωτικών πληροφοριών, καθώς και η προστασία της ιδιωτικής ζωής από την κακή χρήση και την κατάχρηση πιστωτικών πληροφοριών (άρθρο 1 του νόμου).

⁽¹⁹⁾ Για παράδειγμα, τα κορεατικά δικαστήρια έχουν αποφανθεί επί ζητημάτων που αφορούσαν τη συμμόρφωση με κανονιστικές κοινοποιήσεις σε σειρά υποθέσεων, μεταξύ των οποίων υποθέσεις στις οποίες τα δικαστήρια έκριναν Κορεάτες υπευθύνους επεξεργασίας υπαίτιους για παραβιάσεις κοινοποίησης (βλ. π.χ. την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2018Da219406, της 25ης Οκτωβρίου 2018, στην οποία το Ανώτατο Δικαστήριο διέταξε υπεύθυνο επεξεργασίας να καταβάλει αποζημίωση σε φυσικά πρόσωπα για ζημίες που υπέστησαν λόγω παραβίασης της «κοινοποίησης για το πρότυπο των μέτρων για τη διασφάλιση της ασφάλειας των προσωπικών πληροφοριών»· βλ. επίσης την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2018Da219352, της 25ης Οκτωβρίου 2018· την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2011Da24555, της 16ης Μαΐου 2016· την απόφαση του Δικαστηρίου της Κεντρικής Περιφέρειας της Σεούλ αριθ. 2014Gahap511956, της 13ης Οκτωβρίου 2016· την απόφαση του Δικαστηρίου της Κεντρικής Περιφέρειας της Σεούλ αριθ. 2009Gahap43176, της 26ης Ιανουαρίου 2010.

⁽²⁰⁾ Άρθρο 12 παράγραφος 1 του PIPA.

- (13) Επιπλέον, ο νόμος για τη χρήση και την προστασία των πιστωτικών πληροφοριών (στο εξής: CIA) θεσπίζει ειδικούς κανόνες που ισχύουν τόσο για τους «συνήθεις» εμπορικούς φορείς όσο και για τις ειδικευμένες οντότητες του χρηματοοικονομικού τομέα όταν επεξεργάζονται προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες, δηλαδή πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον προσδιορισμό της πιστοληπτικής ικανότητας των μερών σε χρηματοοικονομικές ή εμπορικές συναλλαγές. Αυτές περιλαμβάνουν, ιδίως, το όνομα, τα στοιχεία επικοινωνίας, τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές, την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας, την κατάσταση ασφάλισης ή το υπόλοιπο δανείου, όταν οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της πιστοληπτικής ικανότητας ενός φυσικού προσώπου⁽²¹⁾. Αντίθετα, όταν οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς (όπως στο πλαίσιο της διαχείρισης ανθρώπινων πόρων), ο ΡΙΡΑ εφαρμόζεται στο σύνολό του. Όσον αφορά τις ειδικές διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων του CIA, η συμμόρφωση εποπτεύεται εν μέρει από την ΡΙΡΑ (για τους εμπορικούς οργανισμούς, βλ. άρθρο 45-3 του CIA) και εν μέρει από την Επιτροπή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών⁽²²⁾ (για τον χρηματοοικονομικό τομέα, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, των τραπεζών, των ασφαλιστικών εταιρειών, των ταμειωτηρίων, των εξειδικευμένων χρηματοπιστωτικών εταιρειών, των εταιρειών χρηματοοικονομικών επενδυτικών υπηρεσιών, των εταιρειών χρηματοδότησης τίτλων, των πιστωτικών ενώσεων κ.λπ., βλ. άρθρο 45 παράγραφος 1 του CIA σε συνδυασμό με το άρθρο 36-2 του διατάγματος εφαρμογής του CIA και το άρθρο 38 του νόμου για την Επιτροπή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών). Στο πλαίσιο αυτό, το πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης περιορίζεται στους εμπορικούς φορείς που υπόκεινται στην εποπτεία της ΡΙΡΑ⁽²³⁾. Οι ειδικοί κανόνες του CIA που εφαρμόζονται στο πλαίσιο αυτό (οι γενικοί κανόνες του ΡΙΡΑ εφαρμόζονται όταν δεν υπάρχουν ειδικοί κανόνες) περιγράφονται στο τμήμα 2.3.11.

2.2 Καθ' ύλην και προσωπικό πεδίο εφαρμογής του ΡΙΡΑ

- (14) Εκτός αν ειδικά προβλέπεται διαφορετικά σε άλλους νόμους, η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διέπεται από τον ΡΙΡΑ (άρθρο 6). Το καθ' ύλην και το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του προσδιορίζονται από τις οριζόμενες έννοιες «προσωπικές πληροφορίες», «επεξεργασία» και «υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών».

2.2.1 Ορισμός των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

- (15) Το άρθρο 2 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ ορίζει τις προσωπικές πληροφορίες ως πληροφορίες που αφορούν ένα εν ζώη φυσικό πρόσωπο οι οποίες ταυτοποιούν το φυσικό πρόσωπο άμεσα, για παράδειγμα μέσω του ονόματος, του αριθμού μητρώου κατοίκου ή της εικόνας του, ή έμμεσα, δηλαδή όταν πληροφορίες που δεν μπορούν από μόνες τους να ταυτοποιήσουν ένα συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο μπορούν εύκολα να συνδυαστούν με άλλες πληροφορίες. Το αν οι πληροφορίες μπορούν να συνδυαστούν «εύκολα» εξαρτάται από το αν ο συνδυασμός αυτός είναι ευλόγως πιθανός, λαμβανομένων υπόψη της δυνατότητας απόκτησης άλλων πληροφοριών, καθώς και του χρόνου, του κόστους και της τεχνολογίας που απαιτούνται για την ταυτοποίηση ενός φυσικού προσώπου.
- (16) Επιπλέον, οι ψευδώνυμες πληροφορίες —δηλαδή πληροφορίες που δεν μπορούν να ταυτοποιήσουν συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο χωρίς να χρησιμοποιηθούν ή να συνδυαστούν με πρόσθετες πληροφορίες για την επαναφορά τους στην αρχική τους κατάσταση— θεωρούνται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα βάσει του ΡΙΡΑ (άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ του ΡΙΡΑ). Αντίθετα, οι πληροφορίες που είναι πλήρως «ανωνυμοποιημένες» εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του ΡΙΡΑ (άρθρο 58-2 του ΡΙΡΑ). Αυτό ισχύει για τις πληροφορίες που δεν μπορούν να ταυτοποιήσουν συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο, ακόμη και αν συνδυαστούν με άλλες πληροφορίες, λαμβανομένων υπόψη του χρόνου, του κόστους και της τεχνολογίας που απαιτούνται ευλόγως για την ταυτοποίηση.
- (17) Αυτό αντιστοιχεί στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και στις έννοιες «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα», «ψευδωνυμοποίηση»⁽²⁴⁾ και «ανωνυμοποιημένες πληροφορίες»⁽²⁵⁾.

⁽²¹⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του CIA.

⁽²²⁾ Η Επιτροπή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών είναι η εποπτική αρχή της Κορέας για τον χρηματοοικονομικό τομέα και, υπό την ιδιότητα της αυτής, επιβάλλει επίσης τον CIA.

⁽²³⁾ Εάν αυτό αλλάξει στο μέλλον, π.χ. με την επέκταση της δικαιοδοσίας της ΡΙΡΑ σε κάθε επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών βάσει του CIA, θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο τροποποίησης της απόφασης επάρκειας ώστε να καλύπτει και τις οντότητες που υπόκεινται επί του παρόντος στην εποπτεία της Επιτροπής Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών.

⁽²⁴⁾ Στον ΡΙΡΑ, ως «επεξεργασία σε ψευδωνυμοποιημένη μορφή» θεωρείται η επεξεργασία με μεθόδους όπως η μερική διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή η μερική ή πλήρης αντικατάσταση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο ώστε κανένα συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο να μη μπορεί να αναγνωριστεί χωρίς πρόσθετες πληροφορίες (άρθρο 2 παράγραφος 1-2 του ΡΙΡΑ). Αυτό αντιστοιχεί στον ορισμό της ψευδωνυμοποίησης στο άρθρο 4 σημείο 5) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ο οποίος αναφέρεται στην «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο ώστε τα δεδομένα να μην μπορούν πλέον να αποδοθούν σε συγκεκριμένο υποκείμενο των δεδομένων χωρίς τη χρήση συμπληρωματικών πληροφοριών, εφόσον οι εν λόγω συμπληρωματικές πληροφορίες διατηρούνται χωριστά και υπόκεινται σε τεχνικά και οργανωτικά μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν μπορούν να αποδοθούν σε ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο».

⁽²⁵⁾ Ιδίως, η αιτιολογική σκέψη 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 διευκρινίζει ότι ο κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε ανωνυμοποιημένες πληροφορίες, δηλαδή πληροφορίες που δεν αφορούν ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο. Αυτό με τη σειρά του εξαρτάται από όλα τα μέσα τα οποία είναι ευλόγως πιθανό να χρησιμοποιηθούν είτε από τον υπεύθυνο επεξεργασίας είτε από άλλο πρόσωπο για την άμεση ή έμμεση ταυτοποίηση του φυσικού προσώπου. Για να διαπιστωθεί αν τα εν λόγω μέσα είναι ευλόγως πιθανό να χρησιμοποιηθούν, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλοι οι αντικειμενικοί παράγοντες, όπως το κόστος και ο χρόνος που απαιτούνται για την ταυτοποίηση, λαμβανομένων υπόψη της τεχνολογίας που είναι διαθέσιμη κατά τον χρόνο της επεξεργασίας και των τεχνολογικών εξελίξεων.

2.2.2 Ορισμός της επεξεργασίας

- (18) Η έννοια της «επεξεργασίας» ορίζεται ευρέως στον ΡΙΡΑ, καθώς καλύπτει «τη συλλογή, την παραγωγή, τη σύνδεση, τη σύμπληξη, την καταγραφή, την αποθήκευση, τη διατήρηση, την επεξεργασία προστιθέμενης αξίας, την τροποποίηση, την ανάκτηση, την εκροή, τη διόρθωση, την επανάκτηση, τη χρήση, την παροχή και την κοινολόγηση, την καταστροφή προσωπικών πληροφοριών και άλλες παρόμοιες δραστηριότητες»⁽²⁶⁾. Μολονότι ορισμένες διατάξεις του ΡΙΡΑ αναφέρονται μόνο σε συγκεκριμένους τύπους επεξεργασίας, όπως η «χρήση», η «παροχή» ή η «συλλογή»⁽²⁷⁾, η έννοια της «χρήσης» ερμηνεύεται ως περιλαμβάνουσα κάθε τύπο επεξεργασίας πλην της «συλλογής» ή της «παροχής» (από τρίτο). Αυτή η ευρεία ερμηνεία της «χρήσης» διασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν κενά στην προστασία όσον αφορά συγκεκριμένες δραστηριότητες επεξεργασίας. Εξ εκ τούτου, η έννοια της επεξεργασίας αντιστοιχεί στην ίδια έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

2.2.3 Υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών και «λήπτης της εξωτερικής ανάθεσης»

- (19) Ο ΡΙΡΑ εφαρμόζεται στους «υπευθύνους επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών» (στο εξής: υπεύθυνος επεξεργασίας). Παρομοίως με τα ισχύοντα στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ο εν λόγω όρος περιλαμβάνει κάθε δημόσιο φορέα, νομικό πρόσωπο, οργανισμό ή φυσικό πρόσωπο που επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα άμεσα ή έμμεσα για τη διαχείριση αρχείων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του⁽²⁸⁾. Στο πλαίσιο αυτό, ως «αρχείο προσωπικών πληροφοριών» νοείται κάθε «σύνολο ή σύνολα προσωπικών πληροφοριών που ταξινομούνται ή οργανώνονται με συστηματικό τρόπο βάσει συγκεκριμένου κανόνα για εύκολη πρόσβαση στις προσωπικές πληροφορίες» (άρθρο 2 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ)⁽²⁹⁾. Σε εσωτερικό επίπεδο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να εκπαιδεύει τα πρόσωπα που εμπλέκονται στην επεξεργασία υπό τη διεύθυνσή του, όπως τα στελέχη ή οι υπάλληλοι της εταιρείας, και να ασκεί κατάλληλο έλεγχο και εποπτεία (άρθρο 28 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ).
- (20) Ειδικές υποχρεώσεις ισχύουν όταν ένας υπεύθυνος επεξεργασίας (στο εξής: αναθέτων) αναθέτει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο (στο εξής: λήπτης της εξωτερικής ανάθεσης). Ειδικότερα, η εξωτερική ανάθεση πρέπει να διέπεται από νομικά δεσμευτική ρύθμιση (συνήθως σύμβαση)⁽³⁰⁾ που καθορίζει την έκταση του έργου που ανατίθεται στον τρίτο, τον σκοπό της επεξεργασίας, τις τεχνικές και διαχειριστικές εγγυήσεις που πρόκειται να εφαρμοστούν, την εποπτεία από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, την ευθύνη (όπως για αποζημίωση για ζημιές που προκαλούνται από αθέτηση συμβατικών υποχρεώσεων), καθώς και τους περιορισμούς σε τυχόν υπεργολαβία επεξεργασίας⁽³¹⁾ (άρθρο 26 παράγραφοι 1, 2 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 28 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής)⁽³²⁾.
- (21) Επιπλέον, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να δημοσιεύει και να επικαιροποιεί συνεχώς λεπτομέρειες σχετικά με το έργο που έχει ανατεθεί εξωτερικά και την ταυτότητα του λήπτη της εξωτερικής ανάθεσης ή, στον βαθμό που η ανατεθείσα επεξεργασία αφορά δραστηριότητες άμεσης εμπορικής προώθησης, να κοινοποιεί απευθείας στα φυσικά πρόσωπα τις σχετικές πληροφορίες (άρθρο 26 παράγραφοι 2, 3 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 28 παράγραφοι 2 έως 5 του διατάγματος εφαρμογής)⁽³³⁾.
- (22) Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 28 παράγραφος 6 του διατάγματος εφαρμογής, ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να «εκπαιδεύει» τον λήπτη της εξωτερικής ανάθεσης όσον αφορά τα αναγκαία μέτρα ασφάλειας και να εποπτεύει, μεταξύ άλλων μέσω επιθεωρήσεων, αν συμμορφώνεται με όλες τις υποχρεώσεις του υπευθύνου επεξεργασίας βάσει του ΡΙΡΑ⁽³⁴⁾ καθώς και βάσει της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης. Όταν ο λήπτης της εξωτερικής ανάθεσης προκαλεί ζημία λόγω παράβασης του ΡΙΡΑ, οι πράξεις ή οι παραλείψεις του καταλογίζονται στον υπεύθυνο επεξεργασίας για λόγους ευθύνης, όπως θα ίσχυε στην περίπτωση υπαλλήλου (άρθρο 26 παράγραφος 6 του ΡΙΡΑ).

⁽²⁶⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽²⁷⁾ Για παράδειγμα, τα άρθρα 15 έως 19 του ΡΙΡΑ αναφέρονται μόνο στη συλλογή, στη χρήση και στην παροχή προσωπικών πληροφοριών.

⁽²⁸⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ. Στους δημόσιους φορείς κατά την έννοια του ΡΙΡΑ περιλαμβάνονται όλες οι κεντρικές διοικητικές υπηρεσίες ή οργανισμοί και οι συνδεδεμένοι με αυτούς φορείς, η τοπική αυτοδιοίκηση, τα σχολεία και οι δημόσιες επιχειρήσεις στις οποίες συμμετέχει η τοπική αυτοδιοίκηση, οι διοικητικοί φορείς της Εθνοσυνέλευσης και το δικαστικό σώμα (συμπεριλαμβανομένου του Συνταγματικού Δικαστηρίου) (άρθρο 2 παράγραφος 6 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

⁽²⁹⁾ Αυτό αντιστοιχεί στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται «στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης». Το άρθρο 4 σημείο 6) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ορίζει το «σύστημα αρχειοθέτησης» ως «κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία είναι προσβάσιμα με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια». Σύμφωνα με αυτό, η αιτιολογική σκέψη 15 εξηγεί ότι η προστασία των φυσικών προσώπων θα πρέπει να εφαρμόζεται «τόσο στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με αυτοματοποιημένα μέσα, όσο και στη χειροκίνητη επεξεργασία, εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα περιέχονται ή προορίζονται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης. Τα αρχεία ή τα σύνολα αρχείων, καθώς και τα εξώφυλλα τους, τα οποία δεν είναι διαρθρωμένα σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια δεν θα πρέπει να υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού».

⁽³⁰⁾ Βλ. εγχειρίδιο του ΡΙΡΑ, κεφάλαιο III τμήμα 2 σχετικά με το άρθρο 26 (σ. 203-212), στο οποίο διευκρινίζεται ότι το άρθρο 26 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ αναφέρεται σε δεσμευτικές ρυθμίσεις, όπως συμβάσεις ή παρόμοιες ρυθμίσεις.

⁽³¹⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ, ο εκτελών την επεξεργασία απαγορεύεται να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε προσωπική πληροφορία πέραν της έκτασης του έργου που έχει ανατεθεί εξωτερικά ή να παρέχει προσωπικές πληροφορίες σε τρίτους. Η μη τήρηση της απαίτησης αυτής μπορεί να επισύρει ποινική κύρωση σύμφωνα με το άρθρο 71 σημείο 2 του ΡΙΡΑ.

⁽³²⁾ Η μη συμμόρφωση με την απαίτηση αυτή μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή προστίμου, βλ. άρθρο 75 παράγραφος 4 σημείο 4 του ΡΙΡΑ.

⁽³³⁾ Η μη συμμόρφωση με την απαίτηση αυτή μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή προστίμου, βλ. άρθρο 75 παράγραφος 2 σημείο 1 και άρθρο 75 παράγραφος 4 σημείο 5 του ΡΙΡΑ.

⁽³⁴⁾ Βλ. επίσης άρθρο 26 παράγραφος 7 του ΡΙΡΑ, σύμφωνα με το οποίο τα άρθρα 15 έως 25, 27 έως 31, 33 έως 38 και 50 εφαρμόζονται αναλογικά στον εκτελούντα την επεξεργασία.

- (23) Επομένως, παρόλο που ο ΡΙΡΑ δεν χρησιμοποιεί διαφορετικές έννοιες για τους «υπευθύνους επεξεργασίας» και τους «εκτελούντες την επεξεργασία», οι κανόνες για την εξωτερική ανάθεση προβλέπουν ουσιαστικά ισοδύναμες υποχρεώσεις και εγγυήσεις με εκείνες που ρυθμίζουν τη σχέση μεταξύ υπευθύνων επεξεργασίας και εκτελούντων την επεξεργασία βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

2.2.4 Ειδικές διατάξεις για τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών

- (24) Μολονότι ο ΡΙΡΑ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από οποιονδήποτε υπεύθυνο επεξεργασίας, ορισμένες διατάξεις περιέχουν ειδικούς κανόνες (ως *lex specialis*) για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «χρηστών» από «παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών»⁽³⁵⁾. Η έννοια των «χρηστών» καλύπτει τα φυσικά πρόσωπα που χρησιμοποιούν υπηρεσίες πληροφοριών και επικοινωνιών (άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 4 του νόμου για την προώθηση της χρήσης δικτύων πληροφοριών και επικοινωνιών και την προστασία των δεδομένων, στο εξής: νόμος για τα δίκτυα). Αυτό προϋποθέτει ότι το φυσικό πρόσωπο είτε χρησιμοποιεί άμεσα τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που παρέχονται από κορεατικό τηλεπικοινωνιακό πάροχο είτε χρησιμοποιεί υπηρεσίες πληροφοριών⁽³⁶⁾ που παρέχονται εμπορικά (δηλαδή για κερδοσκοπικούς σκοπούς) από οντότητα η οποία με τη σειρά της βασίζεται στις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιακού παρόχου που έχει αδειοδοτηθεί/καταχωριστεί στην Κορέα⁽³⁷⁾. Και στις δύο περιπτώσεις, η οντότητα που δεσμεύεται από τις ειδικές διατάξεις του ΡΙΡΑ είναι εκείνη που προσφέρει απευθείας διαδικτυακή υπηρεσία σε ένα φυσικό πρόσωπο (δηλαδή σε χρήστη).
- (25) Αντιστρόφως, η διαπίστωση επάρκειας αφορά αποκλειστικά το επίπεδο προστασίας που παρέχεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από υπεύθυνο επεξεργασίας / εκτελούντα την επεξεργασία στην Ένωση προς οντότητα τρίτης χώρας (εν προκειμένω: τη δημοκρατία της Κορέας). Στην τελευταία αυτή περίπτωση, τα φυσικά πρόσωπα στην Ένωση θα έχουν κατά κανόνα άμεση σχέση μόνο με τον «εξαγωγέα δεδομένων» στην Ένωση και όχι με οποιονδήποτε κορεατικό πάροχο υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών⁽³⁸⁾. Ως εκ τούτου, οι ειδικές διατάξεις του ΡΙΡΑ σχετικά με τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών θα εφαρμόζονται, το πολύ, μόνο σε περιορισμένες περιπτώσεις στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται βάσει της παρούσας απόφασης.

2.2.5 Εξαιρέση από ορισμένες διατάξεις του ΡΙΡΑ

- (26) Το άρθρο 58 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ αποκλείει την εφαρμογή μέρους του ΡΙΡΑ (δηλαδή των άρθρων 15 έως 57) όσον αφορά τέσσερις κατηγορίες επεξεργασίας δεδομένων⁽³⁹⁾. Ειδικότερα, δεν εφαρμόζονται τα μέρη του ΡΙΡΑ που αφορούν τους ειδικούς λόγους επεξεργασίας, ορισμένες υποχρεώσεις προστασίας των δεδομένων, τους λεπτομερείς κανόνες για την άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων, καθώς και τους κανόνες που διέπουν την επίλυση διαφορών από την επιτροπή διαμεσολάβησης για διαφορές που αφορούν προσωπικές πληροφορίες. Οι άλλες βασικές διατάξεις του ΡΙΡΑ εξακολουθούν να εφαρμόζονται, ιδίως οι γενικές διατάξεις σχετικά με τις αρχές προστασίας των δεδομένων (άρθρο 3 του ΡΙΡΑ) —συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, των αρχών της νομιμότητας, του προσδιορισμού και του περιορισμού του σκοπού, της ελαχιστοποίησης των δεδομένων, της ακρίβειας και της ασφάλειας των δεδομένων— και τα ατομικά δικαιώματα (πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής, βλ. άρθρο 4 του ΡΙΡΑ). Επιπλέον, το άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ επιβάλλει συγκεκριμένες υποχρεώσεις ως προς τις εν λόγω δραστηριότητες επεξεργασίας, και ειδικότερα όσον αφορά την ελαχιστοποίηση των δεδομένων, την περιορισμένη διατήρηση δεδομένων, τα μέτρα ασφάλειας και τον χειρισμό των καταγγελιών⁽⁴⁰⁾. Κατά συνέπεια, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν καταγγελία στην ΡΙΡΑ εάν οι εν λόγω αρχές και υποχρεώσεις δεν τηρούνται και η ΡΙΡΑ μπορεί να επιβάλει μέτρα επιβολής σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

⁽³⁵⁾ Βλ. ειδικότερα το άρθρο 18 παράγραφος 2 και το κεφάλαιο VI του ΡΙΡΑ.

⁽³⁶⁾ Οι υπηρεσίες πληροφοριών περιλαμβάνουν τόσο την παροχή πληροφοριών όσο και τις υπηρεσίες διαμεσολάβησης για την παροχή πληροφοριών.

⁽³⁷⁾ Βλ. άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 (σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παράγραφος 1 σημεία 2 και 4) του νόμου για τα δίκτυα και άρθρο 2 παράγραφος 6, 8 του νόμου για τις επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών.

⁽³⁸⁾ Στον βαθμό που Κορεάτες πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών έχουν άμεση σχέση με φυσικά πρόσωπα στην ΕΕ (με την προσφορά διαδικτυακών υπηρεσιών), αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει στην άμεση εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού.

⁽³⁹⁾ Το άρθρο 58 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ προβλέπει επίσης ότι το άρθρο 15, το άρθρο 22, το άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 2 και τα άρθρα 34 και 37 δεν εφαρμόζονται στις προσωπικές πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία μέσω οπτικών συσκευών επεξεργασίας δεδομένων που είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν σε ανοικτούς χώρους. Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή αφορά τη χρήση βιντεοεπιτήρησης εντός της Κορέας, δηλαδή την απευθείας συλλογή προσωπικών πληροφοριών από φυσικά πρόσωπα στην Κορέα, δεν έχει σχέση με τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, η οποία καλύπτει τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από υπεύθυνους επεξεργασίας/εκτελούντες την επεξεργασία στην ΕΕ προς οντότητες στην Κορέα. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ, το άρθρο 15 (συλλογή και χρήση προσωπικών πληροφοριών), το άρθρο 30 (υποχρέωση θέσπισης δημόσιας πολιτικής για την προστασία της ιδιωτικής ζωής) και το άρθρο 31 (υποχρέωση διορισμού υπεύθυνου προστασίας της ιδιωτικής ζωής) δεν εφαρμόζονται στις προσωπικές πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία για τη λειτουργία ομάδων ή συλλόγων φιλίας (π.χ. λεσχών χόμπι). Επειδή οι ομάδες αυτές θεωρείται ότι έχουν προσωπικό χαρακτήρα και δεν συνδέονται με επαγγελματική ή εμπορική δραστηριότητα, δεν απαιτείται ειδική νομική βάση (όπως η συγκατάθεση των οικείων φυσικών προσώπων) για τη συλλογή και τη χρήση των πληροφοριών τους στο πλαίσιο αυτό. Ωστόσο, εξακολουθούν να εφαρμόζονται όλες οι άλλες διατάξεις του ΡΙΡΑ (π.χ. ελαχιστοποίηση των δεδομένων, περιορισμός του σκοπού, νομιμότητα της επεξεργασίας, ασφάλεια και ατομικά δικαιώματα). Επιπλέον, οποιαδήποτε επεξεργασία των προσωπικών πληροφοριών πέραν του σκοπού της δημιουργίας μιας κοινωνικής ομάδας δεν εμπίπτει στην εξαιρέση.

⁽⁴⁰⁾ Ειδικότερα, το άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ θεσπίζει τις υποχρεώσεις επεξεργασίας των προσωπικών πληροφοριών στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, επεξεργασίας τους για την ελάχιστη αναγκαία περίοδο και λήψης των αναγκαίων μέτρων για την ασφαλή διαχείριση και την κατάλληλη επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών. Η τελευταία αυτή υποχρέωση περιλαμβάνει την παροχή τεχνικών, διαχειριστικών και υλικών εγγυήσεων, καθώς και τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της ρηθής διεκπεραίωσης των ατομικών καταγγελιών.

- (27) Πρώτον, η μερική εξαίρεση καλύπτει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται σύμφωνα με τον νόμο για τις στατιστικές και προορίζονται για επεξεργασία από δημόσιους φορείς. Σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που λήφθηκαν από την κυβέρνηση της Κορέας, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία σε αυτό το πλαίσιο αφορούν κατά κανόνα Κορεάτες υπηκόους και μόνο κατ' εξαίρεση μπορεί να περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με αλλοδαπούς, συγκεκριμένα στις περιπτώσεις των στατιστικών σχετικά με την είσοδο και την έξοδο από την επικράτεια και των στατιστικών σχετικά με τις ξένες επενδύσεις. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις, τα δεδομένα αυτά δεν διαβιβάζονται κανονικά από τους υπευθύνους επεξεργασίας / τους εκτελούντες την επεξεργασία στην Ένωση, αλλά συλλέγονται απευθείας από τις δημόσιες αρχές της Κορέας⁽⁴¹⁾. Επιπλέον, παρομοίως με τα προβλεπόμενα στην αιτιολογική σκέψη 162 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η επεξεργασία δεδομένων βάσει του νόμου για τις στατιστικές υπόκειται σε διάφορους όρους και εγγυήσεις. Ειδικότερα, ο νόμος για τις στατιστικές επιβάλλει συγκεκριμένες υποχρεώσεις, όπως τη διασφάλιση της ακρίβειας, της συνέπειας και της αμεροληψίας· την εξασφάλιση του απορρήτου των φυσικών προσώπων· την προστασία των πληροφοριών όσων απάντησαν σε στατιστικά ερωτήματα, μεταξύ άλλων με σκοπό να αποτρέπεται η χρήση των εν λόγω πληροφοριών για οποιονδήποτε άλλον σκοπό εκτός από τον σκοπό της κατάρτισης στατιστικών στοιχείων και την υπαγωγή των μελών του προσωπικού σε απαιτήσεις εμπιστευτικότητας⁽⁴²⁾. Οι δημόσιες αρχές που επεξεργάζονται στατιστικές πρέπει επίσης να συμμορφώνονται, μεταξύ άλλων, με τις αρχές της ελαχιστοποίησης των δεδομένων, του περιορισμού του σκοπού και της ασφάλειας (άρθρο 3 και άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ) και να παρέχουν στα φυσικά πρόσωπα τη δυνατότητα να ασκούν τα δικαιώματά τους (πρόσβαση, διόρθωση, διαγραφή και αναστολή, βλ. άρθρο 4 του ΡΙΡΑ). Τέλος, τα δεδομένα πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία σε ανωνυμοποιημένη ή ψευδωνυμοποιημένη μορφή, εάν με τον τρόπο αυτό είναι δυνατή η επίτευξη του σκοπού της επεξεργασίας (άρθρο 3 παράγραφος 7 του ΡΙΡΑ).
- (28) Δεύτερον, το άρθρο 58 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ αναφέρεται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται ή ζητούνται για την ανάλυση πληροφοριών που σχετίζονται με την εθνική ασφάλεια. Το πεδίο εφαρμογής και οι συνέπειες αυτής της μερικής εξαίρεσης περιγράφονται λεπτομερέστερα στην αιτιολογική σκέψη 149.
- (29) Τρίτον, η μερική εξαίρεση εφαρμόζεται στην προσωρινή επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όταν αυτό είναι επειγόντως αναγκαίο για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή τάξης, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας υγείας. Η κατηγορία αυτή ερμηνεύεται στενά από την ΡΙΡΑ και, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ελήφθησαν, δεν έχει χρησιμοποιηθεί ποτέ. Εφαρμόζεται μόνο σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης που απαιτούν επείγουσα δράση, για παράδειγμα για τον εντοπισμό λοιμογόνων παραγόντων ή για τη διάσωση και την παροχή βοήθειας σε θύματα φυσικών καταστροφών⁽⁴³⁾. Ακόμη και στις περιπτώσεις αυτές, η μερική εξαίρεση καλύπτει μόνο την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για περιορισμένο χρονικό διάστημα για την εκτέλεση των εν λόγω ενεργειών. Οι περιπτώσεις στις οποίες θα μπορούσε να ισχύει αυτό για διαβιβάσεις δεδομένων που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση είναι ακόμη πιο περιορισμένες, δεδομένης της χαμηλής πιθανότητας δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάστηκαν από την Ένωση σε κορεατικούς φορείς να είναι είδους που θα μπορούσε να καταστήσει τη μεταγενέστερη επεξεργασία τους «επειγόντως αναγκαία» για τέτοιες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.
- (30) Τέλος, η μερική εξαίρεση ισχύει για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται ή χρησιμοποιούνται από τον Τύπο, για ιεραρχοσολικές δραστηριότητες θρησκευτικών οργανώσεων ή για τον διορισμό υποψηφίων από πολιτικά κόμματα. Η εξαίρεση εφαρμόζεται μόνο όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία από τον Τύπο, θρησκευτικές οργανώσεις ή πολιτικά κόμματα για τους συγκεκριμένους αυτούς σκοπούς (π.χ. δημοσιογραφικές δραστηριότητες, ιεραρχοσολική εργασία και ανακήρυξη πολιτικών υποψηφίων). Όταν οι εν λόγω οντότητες επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς, όπως για σκοπούς διαχείρισης ανθρώπινων πόρων ή εσωτερικής διοίκησης, ο ΡΙΡΑ εφαρμόζεται πλήρως.
- (31) Όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον Τύπο για δημοσιογραφικές δραστηριότητες, η στάθμιση μεταξύ της ελευθερίας της έκφρασης και άλλων δικαιωμάτων (συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή) προβλέπεται από τον νόμο για τη διατήρηση και την επανόρθωση κ.λπ. για ζημίες που προκαλούνται από δημοσιεύματα του Τύπου (στο εξής: νόμος για τον Τύπο)⁽⁴⁴⁾. Ειδικότερα, το άρθρο 5 του νόμου για τον Τύπο

⁽⁴¹⁾ Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 33 του νόμου για τις στατιστικές απαιτεί από τους δημόσιους φορείς να προστατεύουν τις πληροφορίες όσων απάντησαν σε στατιστικά ερωτήματα, μεταξύ άλλων με σκοπό να αποτρέπεται η χρήση των εν λόγω πληροφοριών για οποιονδήποτε άλλο σκοπό εκτός από τον σκοπό της κατάρτισης στατιστικών στοιχείων.

⁽⁴²⁾ Άρθρο 2 παράγραφοι 2 έως 3, άρθρο 30 παράγραφος 2 και άρθρα 33 και 34 του νόμου για τις στατιστικές.

⁽⁴³⁾ Εγχειρίδιο του ΡΙΡΑ, τμήμα για το άρθρο 58.

⁽⁴⁴⁾ Για παράδειγμα, το άρθρο 4 του νόμου για τον Τύπο προβλέπει ότι τα δημοσιεύματα Τύπου πρέπει να είναι αμερόληπτα και αντικειμενικά, προς το δημόσιο συμφέρον, να σέβονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και αξία και δεν επιτρέπεται να δυσφημούν άλλα πρόσωπα ούτε να παραβιάζουν τα δικαιώματά τους, τα χρηστά ήθη ή την κοινωνική ηθική.

προβλέπει ότι ο Τύπος (δηλαδή οποιοσδήποτε ραδιοηλεκτρικός οργανισμός, εφημερίδα, περιοδικό ή διαδικτυακή εφημερίδα), οι διαδικτυακές υπηρεσίες ειδήσεων και οι διαδικτυακοί οργανισμοί μετάδοσης πολυμέσων δεν επιτρέπεται να παραβιάζουν την ιδιωτική ζωή των φυσικών προσώπων. Εάν παρόλα αυτά σημειωθεί παραβίαση της ιδιωτικής ζωής, πρέπει να επανορθώνεται αμέσως σύμφωνα με τις ειδικές διαδικασίες που ορίζονται στον εν λόγω νόμο. Συναφώς, ο νόμος παρέχει στα φυσικά πρόσωπα που υφίστανται ζημία λόγω δημοσίευσματος του Τύπου ορισμένα δικαιώματα, όπως το δικαίωμα να ζητήσουν τη δημοσίευση διόρθωσης ψευδούς δήλωσης, τη διόρθωση μέσω επανορθωτικής δήλωσης ή τη δημοσίευση περαιτέρω αναφοράς (όταν ένα δημοσίευμα του Τύπου αφορά κατηγορίες για εγκλήματα για τα οποία το φυσικό πρόσωπο αδώνει αργότερα) ⁽⁴⁵⁾. Οι αξιώσεις των φυσικών προσώπων μπορούν να επιλύονται απευθείας από τα μέσα ενημέρωσης (μέσω διαμεσολαβητή) ⁽⁴⁶⁾, μέσω συμβιβασμού ή διαιτησίας (ενώπιον ειδικής Επιτροπής Διαιτησίας Τύπου) ⁽⁴⁷⁾ ή ενώπιον των δικαστηρίων. Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν επίσης να λάβουν αποζημίωση όταν υφίστανται χρηματική ζημία, προσβολή του δικαιώματος στην προσωπικότητα ή οποιαδήποτε άλλη ψυχική ταλαιπωρία λόγω παράνομης πράξης του Τύπου (από πρόθεση ή αμέλεια) ⁽⁴⁸⁾. Ο Τύπος δεν υπέχει ευθύνη βάσει του εν λόγω νόμου στον βαθμό που δημοσίευμα του Τύπου το οποίο θίγει τα δικαιώματα φυσικού προσώπου δεν αντίκειται στις κοινωνικές αξίες και δημοσιεύεται είτε με τη συγκατάθεση του οικείου φυσικού προσώπου είτε προς το δημόσιο συμφέρον (και υπάρχουν επαρκείς λόγοι ώστε να θεωρηθεί ότι το δημοσίευμα ανταποκρίνεται στην αλήθεια) ⁽⁴⁹⁾.

- (32) Παρότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον Τύπο για δημοσιογραφικές δραστηριότητες υπόκειται, ως εκ τούτου, σε ειδικές εγγυήσεις που απορρέουν από τον νόμο για τον Τύπο, δεν υπάρχουν τέτοιες πρόσθετες εγγυήσεις που να πλαισιώνουν τη χρήση των εξαιρέσεων για τις δραστηριότητες επεξεργασίας από θρησκευτικές οργανώσεις και πολιτικά κόμματα κατά τρόπο συγκρίσιμο με εκείνον των άρθρων 85, 89 και 91 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Επομένως, η Επιτροπή θεωρεί δέον να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης οι θρησκευτικές οργανώσεις στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τις ιεραποστολικές δραστηριότητές τους και τα πολιτικά κόμματα στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της ανακήρυξης υποψηφίων.

2.3 Εγγυήσεις, δικαιώματα και υποχρεώσεις

2.3.1 Νομιμότητα και θεμιτός χαρακτήρας της επεξεργασίας

- (33) Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να είναι σύννομη και θεμιτή.
- (34) Η αρχή αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ και ενισχύεται από το άρθρο 59 του ΡΙΡΑ, το οποίο απαγορεύει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «με δόλια, αθέμιτα ή άδικα μέσα», «χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση» ή «πέραν της κατάλληλης εξουσιοδότησης» ⁽⁵⁰⁾. Οι εν λόγω γενικές αρχές της νόμιμης επεξεργασίας αναπτύσσονται στα άρθρα 15 έως 19 του ΡΙΡΑ, τα οποία καθορίζουν τις διαφορετικές νομικές βάσεις για την επεξεργασία (συλλογή, χρήση και παροχή σε τρίτους), συμπεριλαμβανομένων των περιστάσεων υπό τις οποίες αυτό μπορεί να συνεπάγεται αλλαγή του σκοπού (άρθρο 18 του ΡΙΡΑ).

⁽⁴⁵⁾ Άρθρα 15 έως 17 του νόμου για τον Τύπο.

⁽⁴⁶⁾ Κάθε μέσο ενημέρωσης ή επικοινωνίας πρέπει να διαθέτει τον δικό του διαμεσολαβητή για την πρόληψη και την επανόρθωση των τυχόν βλαβών που προκαλούνται από τον Τύπο (π.χ. με την έκδοση συστάσεων για τη διόρθωση δημοσιευμάτων Τύπου που είναι ψευδή ή βλάπτουν τη φήμη άλλων), άρθρο 6 του νόμου για τον Τύπο.

⁽⁴⁷⁾ Η Επιτροπή Διαιτησίας Τύπου απαρτίζεται από 40 έως 90 επιτρόπους διαιτησίας, οι οποίοι διορίζονται από τον υπουργό Πολιτισμού, Αθλητισμού και Τουρισμού μεταξύ δικαστών, δικηγόρων, προσώπων που ασχολούνται με τη συλλογή ειδήσεων ή τη δημοσιογραφία για τουλάχιστον 10 έτη ή άλλων προσώπων με εμπειρογνώσια στον τομέα του Τύπου. Οι επιτρόποι διαιτησίας δεν μπορούν να είναι ταυτόχρονα δημόσιοι υπάλληλοι, μέλη πολιτικών κομμάτων ή δημοσιογράφοι. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του νόμου για τον Τύπο, οι επιτρόποι διαιτησίας ασκούν τα καθήκοντά τους ανεξάρτητα και δεν επιτρέπεται να υπόκεινται σε καμία κατεύθυνση ή οδηγία σε σχέση με τα καθήκοντα αυτά. Επιπλέον, έχουν θεσπιστεί ειδικοί κανόνες για την πρόληψη των συγκρούσεων συμφερόντων, π.χ. με τον αποκλεισμό μεμονωμένων επιτρόπων από τον χειρισμό μεμονωμένων υποθέσεων στις οποίες ο/η σύζυγος ή συγγενείς τους είναι μέρη στην υπόθεση (άρθρο 10 του νόμου για τον Τύπο). Η Επιτροπή Διαιτησίας Τύπου μπορεί να διεκπεραιώνει διαφορές μέσω συμβιβασμού ή διαιτησίας, αλλά μπορεί επίσης να διατυπώνει συστάσεις για την επανόρθωση παραβιάσεων (τμήμα 5 του νόμου για τον Τύπο).

⁽⁴⁸⁾ Άρθρο 30 του νόμου για τον Τύπο.

⁽⁴⁹⁾ Άρθρο 5 του νόμου για τον Τύπο.

⁽⁵⁰⁾ Το άρθρο 59 του ΡΙΡΑ απαγορεύει σε κάθε πρόσωπο «που επεξεργάζεται ή έχει επεξεργαστεί ποτέ προσωπικές πληροφορίες» να «αποκτήσει προσωπικές πληροφορίες ή να αποκτήσει τη συγκατάθεση για την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών με δόλια, αθέμιτα ή άδικα μέσα», «να κοινολογήσει προσωπικές πληροφορίες που αποκτήθηκαν στο πλαίσιο επιχειρηματικής δραστηριότητας ή να τις παράσχει για χρήση από τρίτο χωρίς εξουσιοδότηση» ή «να βλάψει, να καταστρέψει, να αλλοιώσει, να παραποιήσει ή να κοινολογήσει προσωπικές πληροφορίες άλλοι χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση ή πέραν της κατάλληλης εξουσιοδότησης». Η παραβίαση αυτής της απαγόρευσης μπορεί να οδηγήσει σε ποινικές κυρώσεις, βλ. άρθρο 71 παράγραφοι 5, 6 και άρθρο 72 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ. Επιπλέον, το άρθρο 70 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ επιτρέπει την επιβολή ποινικών κυρώσεων για την απόκτηση προσωπικών πληροφοριών που υποβάλλονται σε επεξεργασία από τρίτους με δόλια ή άλλα αθέμιτα μέσα ή μεθόδους, ή για την παροχή τους σε τρίτο για κερδοσκοπικούς ή αθέμιτους σκοπούς, καθώς και για συνέργεια ή ηθική αυτοουργία σε τέτοια συμπεριφορά.

- (35) Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να συλλέγει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα (εντός της εμβέλειας του σκοπού της συλλογής) μόνο στη βάση περιορισμένου αριθμού νομικών λόγων. Πρόκειται για 1) τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων ⁽⁵¹⁾ (σημείο 1)· 2) την ανάγκη εκτέλεσης και εφαρμογής σύμβασης με το υποκείμενο των δεδομένων (σημείο 4)· 3) την ειδική νόμιμη άδεια ή αναγκαιότητα συμμόρφωσης με νομική υποχρέωση (σημείο 2)· την ανάγκη ⁽⁵²⁾ δημόσιου φορέα να εκτελέσει τα καθήκοντα εντός της δικαιοδοσίας του που προβλέπονται από τον νόμο· 4) την πρόδηλη ανάγκη για την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή περιουσιακών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου από άμεσο κίνδυνο (μόνο αν το υποκείμενο των δεδομένων δεν είναι σε θέση να εκφράσει τη βούλησή του ή δεν μπορεί να ληφθεί προηγούμενη συγκατάθεσή του) (σημείο 5)· 5) την ανάγκη επίτευξης «δικαιολογημένου συμφέροντος» του υπευθύνου επεξεργασίας, εάν «υπερισχύει προδήλως» των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων (και μόνο αν η επεξεργασία έχει «ουσιαστική σχέση» με το έννομο συμφέρον και δεν υπερβαίνει το εύλογο όριο) (σημείο 6) ⁽⁵³⁾. Αυτοί οι λόγοι επεξεργασίας είναι ουσιωδώς ισοδύναμοι με τους προβλεπόμενους στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, συμπεριλαμβανομένου του λόγου που αφορά το «δικαιολογημένο συμφέρον», ο οποίος ισοδυναμεί με τον λόγο που αφορά το «έννομο συμφέρον» στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.
- (36) Μετά τη συλλογή τους, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να χρησιμοποιηθούν εντός της έκτασης του σκοπού της συλλογής (άρθρο 15 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ) ή «εντός της έκτασης που συνδέεται εύλογα» με τον σκοπό της συλλογής, λαμβανομένων υπόψη των πιθανών μειονεκτημάτων που προκαλούνται στο υποκείμενο των δεδομένων και υπό την προϋπόθεση ότι έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα ασφάλειας (π.χ. κρυπτογράφηση) (άρθρο 15 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ). Για να προσδιοριστεί αν ο σκοπός χρήσης «συνδέεται εύλογα» με τον αρχικό σκοπό της συλλογής, το διάταγμα εφαρμογής καθορίζει συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία είναι παρόμοια με εκείνα του άρθρου 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Ειδικότερα, πρέπει να υπάρχει σημαντική συνάφεια με τον αρχικό σκοπό· η πρόσθετη χρήση πρέπει να είναι προβλέψιμη (για παράδειγμα, υπό το πρίσμα των συνθηκών υπό τις οποίες συλλέχθηκαν οι πληροφορίες)· και, όταν είναι δυνατόν, τα δεδομένα πρέπει να είναι ψευδωνυμοποιημένα ⁽⁵⁴⁾. Τα ειδικά κριτήρια που χρησιμοποιεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας στην εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να δημοσιοποιούνται εκ των προτέρων στην πολιτική για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ⁽⁵⁵⁾. Επιπλέον, ο υπεύθυνος για την προστασία της ιδιωτικής ζωής (βλ. αιτιολογική σκέψη 94) υποχρεούται ειδικά να εξετάζει αν πραγματοποιείται περαιτέρω χρήση στο πλαίσιο των εν λόγω παραμέτρων.

⁽⁵¹⁾ Η συγκατάθεση πρέπει να παρέχεται ελεύθερα, με πλήρη επίγνωση, να είναι συγκεκριμένη και να εκφράζεται με έναν από τους διάφορους τρόπους που προκαθορίζονται από τον νόμο. Σε κάθε περίπτωση, η συγκατάθεση δεν μπορεί να λαμβάνεται με δόλιο, αδέμιτο ή άλλως άδικο μέσο (άρθρο 59 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 4 σημείο 2 του ΡΙΡΑ, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν το δικαίωμα «να συγκατατεθούν ή όχι» και «να επιλέξουν την έκταση της συγκατάθεσης», θα πρέπει δε να ενημερώνονται σχετικά (άρθρο 15 παράγραφος 2, άρθρο 16 παράγραφοι 2 και 3, άρθρο 17 παράγραφος 2 και άρθρο 18 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ). Το άρθρο 22 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ περιέχει μια περαιτέρω εγγύηση, απαγορεύοντας στον υπεύθυνο επεξεργασίας να αρνηθεί την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών αν αυτό θα μπορούσε να απονομεύσει την ελεύθερη επιλογή του φυσικού προσώπου όσον αφορά τη χορήγηση της συγκατάθεσης. Αυτό περιλαμβάνει τις καταστάσεις στις οποίες μόνο ορισμένοι τύποι επεξεργασίας απαιτούν συγκατάθεση (ενώ άλλοι βασίζονται σε σύμβαση) και επίσης καλύπτει την περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται στο πλαίσιο της παροχής αγαθών ή υπηρεσιών. Δεύτερον, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, το άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3 και το άρθρο 18 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ, όταν ζητείται συγκατάθεση, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για τις «λεπτομέρειες» των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διακυβεύονται (π.χ. ότι πρόκειται για ευαίσθητα δεδομένα, βλ. άρθρο 17 παράγραφος 2 σημείο 2 στοιχείο α του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ), τον σκοπό της επεξεργασίας, την περίοδο διατήρησης και κάθε αποδέκτη των δεδομένων. Κάθε τέτοιο αίτημα υποβάλλεται «με ρητά αναγνωρίσιμο τρόπο», ο οποίος διακρίνει τα θέματα για τα οποία απαιτείται συγκατάθεση από άλλα θέματα (άρθρο 22 παράγραφοι 1 έως 4 του ΡΙΡΑ). Το άρθρο 17 παράγραφος 1 σημεία 1 έως 6 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ ορίζει τις ειδικές μεθόδους με τις οποίες ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τη συγκατάθεση, όπως γραπτή συγκατάθεση με την υπογραφή του υποκειμένου των δεδομένων ή συγκατάθεση με (απαντητικό) μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Αν και ο ΡΙΡΑ δεν παρέχει ρητά στα φυσικά πρόσωπα γενικό δικαίωμα ανάκλησης της συγκατάθεσης, τα φυσικά πρόσωπα έχουν αντ' αυτού το δικαίωμα να ζητούν την αναστολή της επεξεργασίας δεδομένων που τα αφορούν, το οποίο, όταν ασκείται, οδηγεί σε τερματισμό της επεξεργασίας και διαγραφή των δεδομένων (βλ. αιτιολογική σκέψη 78 σχετικά με το δικαίωμα αναστολής).

⁽⁵²⁾ Σύμφωνα με τις πληροφορίες που λήφθηκαν από την ΡΙΡΑ, οι δημόσιοι φορείς μπορούν να βασίζονται σε αυτόν τον λόγο μόνο εάν η επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα είναι αναπόφευκτη, δηλαδή πρέπει να είναι αδύνατο ή δυσανάλογα δυσχερές για τον φορέα να εκτελέσει τα καθήκοντά του χωρίς την επεξεργασία των δεδομένων.

⁽⁵³⁾ Το άρθρο 39-3 του ΡΙΡΑ επιβάλλει ειδικές (αυστηρότερες) υποχρεώσεις στους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών όσον αφορά τη συλλογή και τη χρήση προσωπικών πληροφοριών των χρηστών τους. Ειδικότερα, απαιτεί από τον πάροχο να λάβει τη συγκατάθεση του χρήστη, αφού του παράσχει πληροφορίες σχετικά με τον σκοπό της συλλογής/χρήσης, τις κατηγορίες προσωπικών πληροφοριών που πρόκειται να συλλεχθούν και την περίοδο για την οποία θα υποβληθούν σε επεξεργασία οι πληροφορίες (άρθρο 39-3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Το ίδιο ισχύει όταν αλλάζει οποιαδήποτε από τις πτυχές αυτές. Η μη λήψη συγκατάθεσης για τη συλλογή πληροφοριών επισύρει ποινικές κυρώσεις (άρθρο 71 σημείο 4-5 του ΡΙΡΑ). Κατ' εξαίρεση, προσωπικές πληροφορίες των χρηστών μπορούν να συλλέγονται ή να χρησιμοποιούνται από παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση. Αυτό συμβαίνει 1) όταν είναι σαφώς δύσκολο να ληφθεί η συνήθης συγκατάθεση για τις προσωπικές πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση της σύμβασης που διέπει την παροχή υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών για οικονομικούς και τεχνολογικούς λόγους (π.χ. όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δημιουργούνται αναπόφευκτα κατά τη διαδικασία εκτέλεσης μιας σύμβασης, όπως τα στοιχεία τιμολόγησης, τα αρχεία καταγραφής πρόσβασης και τα αρχεία πληρωμών)· 2) όταν είναι αναγκαίο για τον διακανονισμό των χρεώσεων που προκύπτουν από την παροχή υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών· ή 3) εάν επιτρέπεται από άλλους νόμους (για παράδειγμα, το άρθρο 21 παράγραφος 1 σημείο 6 του νόμου για την προστασία των καταναλωτών στο ηλεκτρονικό εμπόριο προβλέπει ότι οι επιχειρηματικοί φορείς μπορούν να συλλέγουν προσωπικές πληροφορίες σχετικά με τους νόμιμους κηδεμόνες ανηλίκου για να επιβεβαιώσουν εάν έχει ληφθεί έγκυρη συγκατάθεση εκ μέρους του ανηλίκου) (άρθρο 39-3 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ). Σε κάθε περίπτωση, οι πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών δεν μπορούν να αρνηθούν την παροχή υπηρεσιών απλώς και μόνο επειδή ο χρήστης δεν παρέχει περισσότερες προσωπικές πληροφορίες από τις ελάχιστες απαιτούμενες (δηλαδή τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εκτέλεση των βασικών στοιχείων της σχετικής υπηρεσίας), βλ. άρθρο 39-3 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ.

⁽⁵⁴⁾ Βλ. άρθρο 14-2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

⁽⁵⁵⁾ Άρθρο 14-2 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

- (37) Παρόμοιοι (αλλά κάπως αυστηρότεροι) κανόνες ισχύουν για την παροχή δεδομένων σε τρίτο. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ, η παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο επιτρέπεται βάσει συγκατάθεσης ⁽⁵⁶⁾ ή, στο πλαίσιο του σκοπού της συλλογής, όταν οι πληροφορίες έχουν συλλεχθεί στη βάση ενός από τους νομικούς λόγους του άρθρου 15 παράγραφος 1 σημεία 2, 3 και 5 του ΡΙΡΑ. Αυτό αποκλείει ιδίως κάθε κοινολόγηση που βασίζεται στο «δικαιολογημένο συμφέρον» του υπευθύνου επεξεργασίας. Πέραν τούτου, το άρθρο 17 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ επιτρέπει την παροχή σε τρίτο «εντός της έκτασης που συνδέεται εύλογα» με τον σκοπό της συλλογής, λαμβανομένων και πάλι υπόψη των πιθανών μειονεκτημάτων που προκαλούνται στο υποκείμενο των δεδομένων και υπό την προϋπόθεση ότι έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα ασφάλειας (όπως κρυπτογράφηση). Για να εκτιμηθεί αν η παροχή εμπίπτει στην έκταση που συνδέεται εύλογα με τον σκοπό της συλλογής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ίδιοι παράγοντες που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 36, ενώ ισχύουν οι ίδιες εγγυήσεις (δηλαδή όσον αφορά τη διαφάνεια μέσω της πολιτικής για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και τη συμμετοχή του υπευθύνου για την προστασία της ιδιωτικής ζωής).
- (38) Η λήψη δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από Κορεάτη υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων από την Ένωση θεωρείται «συλλογή» κατά την έννοια του άρθρου 15 του ΡΙΡΑ. Η κοινοποίηση αριθ. 2021-5 (παράρτημα Ι τμήμα Ι της παρούσας απόφασης) διευκρινίζει ότι ο σκοπός για τον οποίο διαβίβαστηκαν τα δεδομένα από την οικεία οντότητα της ΕΕ αποτελεί τον σκοπό της συλλογής για τον Κορεάτη υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων. Κατά συνέπεια, οι Κορεάτες υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων που λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση υποχρεούνται καταρχήν να επεξεργάζονται τις εν λόγω πληροφορίες εντός της έκτασης του σκοπού της διαβίβασης, σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΡΙΡΑ.
- (39) Ειδικοί περιορισμοί ισχύουν σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας επιδιώκει να χρησιμοποιήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή να τα παράσχει σε τρίτο για σκοπό διαφορετικό από τον σκοπό της συλλογής ⁽⁵⁷⁾. Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ, ιδίως υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί, κατ' εξαίρεση ⁽⁵⁸⁾, να χρησιμοποιήσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή να τα παράσχει σε τρίτο για διαφορετικό σκοπό: 1) βάσει πρόσθετης (δηλαδή χωριστής) συγκατάθεσης του υποκειμένου των δεδομένων· 2) αν αυτό προβλέπεται από ειδικές νομοθετικές διατάξεις· ή 3) αν αυτό είναι προδήλως αναγκαίο για την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή περιουσιακών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου από άμεσο κίνδυνο (μόνο αν το υποκείμενο των δεδομένων δεν είναι σε θέση να εκφράσει τη βούλησή του και δεν μπορεί να ληφθεί η προηγούμενη συγκατάθεσή του) ⁽⁵⁹⁾.
- (40) Οι δημόσιοι φορείς μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή να τα παρέχουν σε τρίτο για διαφορετικό σκοπό σε ορισμένες περιπτώσεις. Αυτό περιλαμβάνει τις περιπτώσεις στις οποίες διαφορετικά θα ήταν αδύνατο για τους δημόσιους φορείς να εκτελέσουν τα θεσμοθετημένα καθήκοντά τους που ορίζει ο νόμος, υπό τον όρο της άδειας της ΡΙΠΚ. Επιπλέον, οι δημόσιοι φορείς μπορούν να παρέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε άλλη αρχή ή δικαστήριο αν αυτό είναι αναγκαίο για τη διερεύνηση και τη δίωξη εγκλήματος ή για την απαγγελία κατηγορίας· για την εκτέλεση από δικαστήριο των καθηκόντων του που σχετίζονται με υπό εξέλιξη δικαστική διαδικασία· ή για την εκτέλεση ποινικής κύρωσης ή διαταγής μέριμνας ή επιμέλειας ⁽⁶⁰⁾. Μπορούν επίσης να παρέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε αλλοδαπή κυβέρνηση ή διεθνή οργανισμό προκειμένου να συμμορφωθούν με νομική υποχρέωση που απορρέει από συνθήκη ή διεθνή σύμβαση, περίπτωση κατά την οποία πρέπει επίσης να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις για τις διασυνοριακές διαβιβάσεις δεδομένων (βλ. αιτιολογική σκέψη 90).
- (41) Ως εκ τούτου, οι αρχές της νομιμότητας και του θεμιτού χαρακτήρα της επεξεργασίας εφαρμόζονται στο κορεατικό νομικό πλαίσιο κατά τρόπο ουσιωδώς ισοδύναμο με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, επιτρέποντας την επεξεργασία μόνο για νόμιμους και σαφώς καθορισμένους λόγους. Επιπλέον, σε όλες τις προαναφερθείσες περιπτώσεις, η επεξεργασία επιτρέπεται μόνο εάν δεν είναι πιθανό να «βλάψει αδικαιολόγητα» τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου, κρίση που απαιτεί στάθμιση συμφερόντων. Επιπλέον, το άρθρο 18 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ προβλέπει πρόσθετες εγγυήσεις όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν αίτημα περιορισμού του σκοπού και της μεθόδου χρήσης ή λήψης ειδικών μέτρων ασφάλειας. Ο τρίτος υποχρεούται με τη σειρά του να εφαρμόζει τα ζητηθέντα μέτρα.

⁽⁵⁶⁾ Οι παραβάσεις του άρθρου 17 παράγραφος 1 σημείο 1 μπορεί να επισύρουν ποινικές κυρώσεις (άρθρο 71 σημείο 1 του ΡΙΡΑ).

⁽⁵⁷⁾ Ο «επιδιωκόμενος σκοπός» είναι ο σκοπός για τον οποίο συλλέχθηκαν οι πληροφορίες. Για παράδειγμα, όταν οι πληροφορίες συλλέγονται βάσει της συγκατάθεσης του οικείου προσώπου, ο επιδιωκόμενος σκοπός είναι ο σκοπός που γνωστοποιείται στο πρόσωπο βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽⁵⁸⁾ Πρβλ. άρθρο 18 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ. Οι παραβάσεις του άρθρου 18 παράγραφοι 1 και 2 μπορούν να οδηγήσουν στην επιβολή ποινικών κυρώσεων (άρθρο 71 σημείο 2 του ΡΙΡΑ).

⁽⁵⁹⁾ Η χρήση προσωπικών πληροφοριών ή η παροχή τους σε τρίτο από τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών για διαφορετικό σκοπό από τον αρχικό μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 σημεία 1 και 2 του ΡΙΡΑ (δηλαδή αν έχει ληφθεί πρόσθετη συγκατάθεση ή υπάρχουν ειδικές διατάξεις στον νόμο). Βλ. άρθρο 18 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽⁶⁰⁾ Εκτός από την περίπτωση στην οποία η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη διερεύνηση εγκλήματος, την απαγγελία κατηγοριών και την άσκηση δίωξης, οι δημόσιοι φορείς που χρησιμοποιούν προσωπικές πληροφορίες ή που τις παρέχουν σε τρίτο για σκοπό διαφορετικό από τον σκοπό της συλλογής (για παράδειγμα, αν αυτό επιτρέπεται ρητά από τον νόμο ή είναι αναγκαίο για την εκτέλεση μιας συνθήκης) υποχρεούνται να δημοσιεύουν τις νομικές βάσεις της επεξεργασίας, τον σκοπό και την έκτασή στον ιστότοπό τους ή στην Επίσημη Εφημερίδα και να τηρούν αρχεία (άρθρο 18 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 15 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

- (42) Τέλος, το άρθρο 28-2 του ΡΙΡΑ επιτρέπει την (περαιτέρω) επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών χωρίς τη συγκατάθεση του οικείου προσώπου για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας⁽⁶¹⁾ και αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, με την επιφύλαξη ειδικών εγγυήσεων. Επομένως, παρομοίως με τα ισχύοντα βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679⁽⁶²⁾, ο ΡΙΡΑ διευκολύνει την (περαιτέρω) επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τέτοιους σκοπούς εντός πλαισίου που προβλέπει κατάλληλες εγγυήσεις για την προστασία των δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων. Αντί να βασίζεται στην ψευδωνυμοποίηση ως δυνητική εγγύηση, ο ΡΙΡΑ την επιβάλλει ως προϋπόθεση για την εκτέλεση ορισμένων δραστηριοτήτων επεξεργασίας για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας και αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον (π.χ. για τη δυνατότητα επεξεργασίας των δεδομένων χωρίς συγκατάθεση ή για τη δυνατότητα συνδυασμού διαφορετικών συνόλων δεδομένων).
- (43) Επιπλέον, ο ΡΙΡΑ επιβάλλει ορισμένες ειδικές εγγυήσεις, ιδίως όσον αφορά τα απαιτούμενα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, την τήρηση αρχείων, τους περιορισμούς στην κοινή χρήση δεδομένων και την αντιμετώπιση πιθανών κινδύνων επαναταυτοποίησης. Ο συνδυασμός των διαφόρων εγγυήσεων που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 44 έως 48 διασφαλίζει ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο αυτό υπόκειται σε ουσιωδώς ισοδύναμα μέτρα προστασίας σε σύγκριση με εκείνα που θα απαιτούνταν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679.
- (44) Πρώτον και σημαντικότερο, το άρθρο 28-5 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ απαγορεύει την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών με σκοπό την ταυτοποίηση συγκεκριμένου φυσικού προσώπου. Εάν, παρόλα αυτά, κατά την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών προκύψουν πληροφορίες που θα μπορούσαν να ταυτοποιήσουν φυσικό πρόσωπο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να αναστείλει αμέσως την επεξεργασία και να καταστρέψει τις πληροφορίες αυτές (άρθρο 28-5 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ). Η μη συμμόρφωση με αυτές τις διατάξεις επισύρει διοικητικά πρόστιμα και συνιστά ποινικό αδίκημα⁽⁶³⁾. Αυτό σημαίνει ότι, ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες θα ήταν πρακτικά εφικτή η επαναταυτοποίηση του φυσικού προσώπου, η εν λόγω επαναταυτοποίηση απαγορεύεται νομικά.
- (45) Δεύτερον, κατά την (περαιτέρω) επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών για τέτοιους σκοπούς, ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να εφαρμόζει ειδικά τεχνολογικά, διαχειριστικά και φυσικά μέτρα για τη διασφάλιση της ασφάλειας των πληροφοριών (συμπεριλαμβανομένης της χωριστής αποθήκευσης και διαχείρισης των πληροφοριών που είναι απαραίτητες για την επαναφορά των ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών στην αρχική τους κατάσταση)⁽⁶⁴⁾. Επιπλέον, πρέπει να τηρούνται αρχεία σχετικά με τις ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία, τον σκοπό της επεξεργασίας, το ιστορικό χρήσης και τυχόν τρίτους αποδέκτες (άρθρο 29-5 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).
- (46) Τρίτον και τελευταίον, ο ΡΙΡΑ προβλέπει ειδικές εγγυήσεις για την αποτροπή της ταυτοποίησης φυσικών προσώπων από τρίτους σε περίπτωση κοινής χρήσης πληροφοριών. Ειδικότερα, κατά την παροχή ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών σε τρίτο για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας ή αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεν μπορούν να περιλαμβάνουν πληροφορίες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την ταυτοποίηση συγκεκριμένου φυσικού προσώπου (άρθρο 28-2 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ)⁽⁶⁵⁾.
- (47) Ειδικότερα, ενώ ο ΡΙΡΑ επιτρέπει τον συνδυασμό ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών (που υποβάλλονται σε επεξεργασία από διαφορετικούς υπευθύνους επεξεργασίας) για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας ή αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, επιφυλάσσει την εξουσία αυτή σε εξειδικευμένους φορείς που διαθέτουν ειδικές εγκαταστάσεις ασφάλειας (άρθρο 28-3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ)⁽⁶⁶⁾. Όταν υποβάλλει αίτηση για συνδυασμό ψευδωνυμοποιημένων δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να υποβάλει τεκμηρίωση, μεταξύ άλλων, σχετικά με τα δεδομένα που

⁽⁶¹⁾ Η επιστημονική έρευνα ορίζεται από το άρθρο 2 παράγραφος 8 του ΡΙΡΑ ως «έρευνα που εφαρμόζει επιστημονικές μεθόδους, όπως η ανάπτυξη και επίδειξη τεχνολογίας, η βασική έρευνα, η εφαρμοσμένη έρευνα και η ιδιωτικά χρηματοδοτούμενη έρευνα». Οι κατηγορίες αυτές αντιστοιχούν σε εκείνες που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 159 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

⁽⁶²⁾ Βλ. άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) και άρθρο 89 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και αιτιολογικές σκέψεις 50 και 157 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

⁽⁶³⁾ Βλ. άρθρο 28-6 παράγραφος 1, άρθρο 71 σημείο 4-3 και άρθρο 75 παράγραφος 2 σημείο 4-4 του ΡΙΡΑ.

⁽⁶⁴⁾ Άρθρο 28-4 του ΡΙΡΑ και άρθρο 29-5 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ. Η μη συμμόρφωση με την υποχρέωση αυτή επιφέρει διοικητικές και ποινικές κυρώσεις, βλ. άρθρο 73 παράγραφος 1 και άρθρο 75 παράγραφος 2 σημείο 6 του ΡΙΡΑ.

⁽⁶⁵⁾ Οι παραβάσεις αυτών των απαιτήσεων μπορούν να επισύρουν ποινικές κυρώσεις (άρθρο 71 σημείο 2 του ΡΙΡΑ). Η ΡΙΡΑ άρχισε αμέσως να επιβάλλει αυτούς τους νέους κανόνες, π.χ. με την απόφασή της της 28ης Απριλίου 2021, με την οποία επέβαλε πρόστιμο και διορθωτικά μέτρα σε βάρος εταιρείας η οποία, μεταξύ άλλων παραβάσεων του ΡΙΡΑ, δεν συμμορφώθηκε με την απαίτηση του άρθρου 28-2 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ, βλ. στη διεύθυνση <https://www.pircp.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=CO20010000&ntId=7298&fbclid=IwAR3SKcMQi6G5pR9k417j6GNXtc8aBVDOwcURvvnvzQtY17AS40UKYXoOXo8>.

⁽⁶⁶⁾ Για να διοριστεί ως τέτοιος εξειδικευμένος φορέας («ειδικός οργανισμός για τον συνδυασμό δεδομένων»), ο οικείος οργανισμός πρέπει να υποβάλει αίτηση στην ΡΙΡΑ μαζί με δικαιολογητικά έγγραφα στα οποία να αναφέρονται λεπτομερώς, μεταξύ άλλων, οι εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός που έχουν δημιουργηθεί για τον ασφαλή συνδυασμό ψευδωνυμοποιημένων δεδομένων και να επιβεβαιώνεται ότι ο απών οργανισμός απασχολεί τουλάχιστον τρεις υπαλλήλους πλήρους απασχόλησης με τυπικά προσόντα ή πείρα σε θέματα προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 29-2 παράγραφοι 1 έως 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Λεπτομερείς απαιτήσεις, π.χ. όσον αφορά τα προσόντα του προσωπικού, τις διαθέσιμες εγκαταστάσεις, τα μέτρα ασφάλειας, τις εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες, καθώς και τις οικονομικές απαιτήσεις, καθορίζονται στην κοινοποίηση αριθ. 2020-9 της ΡΙΡΑ σχετικά με τον συνδυασμό και την αποδέσμευση ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών (πάρτημα Ι). Ο διορισμός οργανισμού ως ειδικού οργανισμού για τον συνδυασμό δεδομένων μπορεί να ανακληθεί από την ΡΙΡΑ (μετά από ακρόαση) για ορισμένους λόγους, π.χ. εάν ο οργανισμός δεν πληροί πλέον τα πρότυπα ασφάλειας που απαιτούνται για τον ορισμό ή εάν σημειώθηκε παραβίαση δεδομένων στο πλαίσιο συνδυασμού δεδομένων (άρθρο 29-2 παράγραφοι 5 έως 6 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Η ΡΙΡΑ πρέπει να δημοσιεύει κάθε διορισμό (ή ανάκληση διορισμού) ειδικού οργανισμού για τον συνδυασμό δεδομένων (άρθρο 29-2 παράγραφος 7 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

πρόκειται να συνδυαστούν, τον σκοπό του συνδυασμού, καθώς και τα προτεινόμενα μέτρα ασφάλειας για την επεξεργασία των συνδυασμένων δεδομένων ⁽⁶⁷⁾. Για να καταστεί δυνατός ο συνδυασμός, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να αποστείλει τα δεδομένα που πρόκειται να συνδυαστούν στον εξειδικευμένο φορέα και να παράσχει «κλειδί συνδυασμού» (δηλαδή τις πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την ψευδωνυμοποίηση) στον Οργανισμό Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας ⁽⁶⁸⁾. Ο οργανισμός αυτός παράγει «δεδομένα σύνδεσης κλειδιών συνδυασμού» (που επιτρέπουν τη σύνδεση των κλειδιών συνδυασμού διαφορετικών αιτούντων προκειμένου να επιτευχθεί ο συνδυασμός των συνόλων δεδομένων) και τα παρέχει στον εξειδικευμένο φορέα ⁽⁶⁹⁾.

- (48) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας που ζητεί τον συνδυασμό μπορεί να αναλύει τις συνδυασμένες πληροφορίες στις εγκαταστάσεις του εξειδικευμένου φορέα, σε χώρο όπου εφαρμόζονται ειδικά τεχνικά, υλικά και διοικητικά μέτρα ασφάλειας (άρθρο 29-3 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA). Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας που συνεισφέρουν σύνολο δεδομένων για τον εν λόγω συνδυασμό μπορούν να μεταφέρουν τα συνδυασμένα δεδομένα εκτός του εξειδικευμένου φορέα μόνο μετά από περαιτέρω ψευδωνυμοποίηση ή ανωνυμοποίηση των συνδυασμένων δεδομένων και κατόπιν έγκρισης του εν λόγω φορέα (άρθρο 28-3 παράγραφος 2 του PIPA) ⁽⁷⁰⁾. Κατά την εξέταση της χορήγησης ή μη της εν λόγω έγκρισης, ο φορέας αξιολογεί τη σχέση μεταξύ των συνδυασμένων δεδομένων και του σκοπού της επεξεργασίας και αν έχει καταρτιστεί ειδικό σχέδιο ασφάλειας για τη χρήση των εν λόγω δεδομένων ⁽⁷¹⁾. Η εξαγωγή των συνδυασμένων πληροφοριών εκτός του φορέα δεν θα επιτρέπεται εάν οι πληροφορίες περιέχουν δεδομένα που επιτρέπουν την ταυτοποίηση φυσικού προσώπου ⁽⁷²⁾. Τέλος, ο συνδυασμός και η αποδέσμευση ψευδωνυμοποιημένων δεδομένων από τον εξειδικευμένο φορέα εποπτεύονται από την PIPC (άρθρο 29-4 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA).

2.3.2 Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

- (49) Θα πρέπει να προβλέπονται ειδικές εγγυήσεις για την επεξεργασία «ειδικών κατηγοριών δεδομένων».
- (50) Ο PIPA περιέχει ειδικούς κανόνες για την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων ⁽⁷³⁾, τα οποία ορίζονται ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποκαλύπτουν πληροφορίες σχετικά με την ιδεολογία, τις πεποιθήσεις, την προσχώρηση ή την αποχώρηση από συνδικαλιστική οργάνωση ή πολιτικό κόμμα, τις πολιτικές απόψεις, την υγεία ή τη σεξουαλική ζωή φυσικού προσώπου, καθώς και άλλες προσωπικές πληροφορίες που ενδέχεται να απειλήσουν «αισθητά» την ιδιωτική ζωή του υποκειμένου των δεδομένων και έχουν χαρακτηριστεί ως ευαίσθητες πληροφορίες με προεδρικό διάταγμα ⁽⁷⁴⁾. Σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που ελήφθησαν από την PIPC, η σεξουαλική ζωή ερμηνεύεται ότι καλύπτει επίσης τον γενετήσιο προσανατολισμό και τις σεξουαλικές προτιμήσεις του φυσικού προσώπου ⁽⁷⁵⁾. Περαιτέρω, το άρθρο 18 του διατάγματος εφαρμογής προσθέτει επιπλέον κατηγορίες δεδομένων στην έννοια των ευαίσθητων δεδομένων, ιδίως τις πληροφορίες DNA που αποκτώνται από γενετικές δοκιμές και τα δεδομένα που συνιστούν ποινικό μητρώο. Η πρόσφατη τροποποίηση του διατάγματος εφαρμογής του PIPA διευρυνε περαιτέρω την έννοια των ευαίσθητων δεδομένων, προσθέτοντας και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποκαλύπτουν τη φυλετική ή εθνοτική καταγωγή και τις βιομετρικές πληροφορίες ⁽⁷⁶⁾. Μετά την εν λόγω τροποποίηση, η έννοια των ευαίσθητων δεδομένων βάσει του PIPA είναι ουσιαστικά ισοδύναμη με εκείνη του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.
- (51) Σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 του PIPA, και παρομοίως με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων γενικά απαγορεύεται, εκτός εάν εφαρμόζεται μία από τις απαριθμούμενες εξαιρέσεις ⁽⁷⁷⁾. Οι εξαιρέσεις αυτές περιορίζουν την επεξεργασία στις περιπτώσεις στις οποίες

⁽⁶⁷⁾ Άρθρο 8 παράγραφοι 1 έως 2 της κοινοποίησης αριθ. 2020-9 σχετικά με τον συνδυασμό και την αποδέσμευση ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών.

⁽⁶⁸⁾ Άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 6 και άρθρο 9 παράγραφος 1 της κοινοποίησης αριθ. 2020-9 σχετικά με τον συνδυασμό και την αποδέσμευση ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών.

⁽⁶⁹⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 4 και άρθρο 9 παράγραφοι 2 έως 3 της κοινοποίησης αριθ. 2020-9 σχετικά με τον συνδυασμό και την αποδέσμευση ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών. Ο εξειδικευμένος φορέας πρέπει να καταστρέψει αμέσως τα δεδομένα σύνδεσης κλειδιών συνδυασμού μετά τον συνδυασμό (άρθρο 9 παράγραφος 4 της κοινοποίησης).

⁽⁷⁰⁾ Οι παραβάσεις των απαιτήσεων για τον συνδυασμό συνόλων δεδομένων μπορεί να επισύρουν ποινικές κυρώσεις (άρθρο 71 σημείο 4-2 του PIPA). Βλ. επίσης άρθρο 29-2 παράγραφος 4 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA.

⁽⁷¹⁾ Η διαδικασία έγκρισης της αποδέσμευσης συνδυασμένων δεδομένων καθορίζεται στο άρθρο 11 της κοινοποίησης αριθ. 2020-9 σχετικά με τον συνδυασμό και την αποδέσμευση ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών. Ειδικότερα, ο εξειδικευμένος φορέας πρέπει να συγκροτήσει «επιτροπή εξέτασης της αποδέσμευσης», αποτελούμενη από μέλη με ουσιαστικές γνώσεις και πείρα όσον αφορά την προστασία των δεδομένων.

⁽⁷²⁾ Άρθρο 29-2 παράγραφος 4 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA και κοινοποίηση αριθ. 2020-9, άρθρο 11.

⁽⁷³⁾ Η ανάγκη παροχής ειδικής προστασίας για την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, όπως τα δεδομένα που αφορούν την υγεία ή τη σεξουαλική συμπεριφορά, έχει επίσης αναγνωριστεί από το Συνταγματικό Δικαστήριο της Κορέας – βλ. την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. HunMa 1139, της 31ης Μαΐου 2007.

⁽⁷⁴⁾ Άρθρο 23 παράγραφος 1 του PIPA.

⁽⁷⁵⁾ Βλ. επίσης εγχειρίδιο του PIPA, κεφάλαιο III τμήμα 2 σχετικά με το άρθρο 23 (σ. 157-164).

⁽⁷⁶⁾ Δηλαδή, τις προσωπικές πληροφορίες που προκύπτουν από ειδική τεχνική επεξεργασία δεδομένων που αφορούν τα φυσικά, φυσιολογικά ή συμπεριφορικά χαρακτηριστικά ενός φυσικού προσώπου με σκοπό τη μοναδική ταυτοποίηση του εν λόγω προσώπου.

⁽⁷⁷⁾ Η μη συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις μπορεί να οδηγήσει σε κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 71 σημείο 3 του PIPA.

ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 17 του ΡΙΡΑ και λαμβάνει χωριστή συγκατάθεση (δηλαδή χωριστή από τη συγκατάθεση για την επεξεργασία άλλων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) ή στις οποίες η επεξεργασία απαιτείται ή επιτρέπεται από τον νόμο. Οι δημόσιες αρχές μπορούν επίσης να επεξεργάζονται βιομετρικές πληροφορίες, πληροφορίες DNA που αποκτώνται από γενετικούς ελέγχους, προσωπικές πληροφορίες που αποκαλύπτουν φυλετική ή εθνοτική καταγωγή και δεδομένα που συνιστούν ποινικό μητρώο για τους λόγους που είναι διαθέσιμοι αποκλειστικά σε αυτές (για παράδειγμα, αν είναι αναγκαίο για τη διερεύνηση εγκλήματος πράξεων ή για την εκδίκαση υπόθεσης από δικαστήριο) ⁽⁷⁸⁾. Ως εκ τούτου, οι νομικές βάσεις που είναι διαθέσιμες για την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων είναι πιο περιορισμένες απ' ό,τι για τους άλλους τύπους δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και είναι ακόμη πιο περιοριστικές στο κορεατικό δίκαιο απ' ό,τι είναι στο άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

- (52) Επιπλέον, το άρθρο 23 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ —η μη συμμόρφωση με το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε κυρώσεις ⁽⁷⁹⁾— υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία της διασφάλισης της κατάλληλης ασφάλειας κατά τον χειρισμό ευαίσθητων δεδομένων, ώστε να «μην είναι δυνατή η απώλεια, κλοπή, κοινολόγηση, παραποίηση, μεταβολή ή καταστροφή τους». Μολονότι αυτή είναι μια γενική απαίτηση του άρθρου 29 του ΡΙΡΑ, το άρθρο 3 παράγραφος 4 καθιστά σαφές ότι το επίπεδο ασφάλειας πρέπει να προσαρμόζεται στον τύπο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία, το οποίο σημαίνει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτεροι κίνδυνοι που ενέχει η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων. Επιπρόσθετα, η επεξεργασία δεδομένων πρέπει πάντοτε να διενεργείται «κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης» της ιδιωτικής ζωής του υποκειμένου των δεδομένων και, αν είναι δυνατόν, «με ανωνυμία» (άρθρο 3 παράγραφοι 6 και 7 του ΡΙΡΑ). Οι απαιτήσεις αυτές είναι ιδιαίτερα σημαντικές όταν η επεξεργασία αφορά ευαίσθητα δεδομένα.

2.3.3 Περιορισμός του σκοπού

- (53) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να συλλέγονται για συγκεκριμένο σκοπό και κατά τρόπο που να μην είναι ασύμβατος με τον σκοπό της επεξεργασίας.
- (54) Η αρχή αυτή διασφαλίζεται από το άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ, σύμφωνα με το οποίο ο υπεύθυνος επεξεργασίας «προσδιορίζει και διατυπώνει ρητά» τον σκοπό της επεξεργασίας, επεξεργάζεται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με τον κατάλληλο τρόπο που είναι αναγκαίος για τον σκοπό αυτόν και δεν τα χρησιμοποιεί πέραν του σκοπού αυτού. Η γενική αρχή του περιορισμού του σκοπού επιβεβαιώνεται επίσης στο άρθρο 15 παράγραφος 1, στο άρθρο 18 παράγραφος 1, στο άρθρο 19 και —για τους εκτελούντες την επεξεργασία (τους λεγόμενους «λήπτες της εξωτερικής ανάθεσης») στο άρθρο 26 παράγραφος 1 σημείο 1 και στο άρθρο 26 παράγραφοι 5 και 7 του ΡΙΡΑ. Ειδικότερα, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν καταρχήν να χρησιμοποιούνται και να παρέχονται σε τρίτους μόνο εντός της έκτασης του σκοπού για τον οποίο συλλέχθηκαν (άρθρο 15 παράγραφος 1 και άρθρο 17 παράγραφος 1 σημείο 2). Επεξεργασία για συμβατό σκοπό, δηλαδή «εντός της έκτασης που συνδέεται εύλογα με τον αρχικό σκοπό της συλλογής», μπορεί να πραγματοποιείται μόνο αν δεν επηρεάζει αρνητικά τα οικεία υποκείμενα των δεδομένων και αν λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ασφάλειας (όπως κρυπτογράφηση) (άρθρο 15 παράγραφος 3 και άρθρο 17 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ). Για να προσδιοριστεί αν η περαιτέρω επεξεργασία εξυπηρετεί συμβατό σκοπό, το διάταγμα εφαρμογής του ΡΙΡΑ απαριθμεί συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία είναι παρόμοια με εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 – βλ. αιτιολογική σκέψη 36.
- (55) Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 38, ο σκοπός της συλλογής στην περίπτωση των Κορεατών υπευθύνων επεξεργασίας που λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση είναι ο σκοπός για τον οποίο διαβιβάζονται τα δεδομένα. Αλλαγή του σκοπού από τον υπεύθυνο επεξεργασίας επιτρέπεται μόνο κατ' εξαίρεση, σε συγκεκριμένες (απαριθμούμενες) περιπτώσεις (άρθρο 18 παράγραφος 2 σημεία 1 έως 3 του ΡΙΡΑ, βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 39). Στον βαθμό που η αλλαγή σκοπού επιτρέπεται από νόμο, ο νόμος αυτός πρέπει με τη σειρά του να σέβεται το θεμελιώδες δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων, καθώς και τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα της Κορέας. Επιπλέον, το άρθρο 18 παράγραφοι 2 και 5 του ΡΙΡΑ προβλέπει πρόσθετες εγγυήσεις, ιδίως την απαίτηση ότι μια τέτοια αλλαγή σκοπού δεν πρέπει να «βλάπτει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων», με αποτέλεσμα να απαιτείται πάντοτε στάθμιση συμφερόντων. Αυτό παρέχει επίπεδο προστασίας ουσιαστικά ισοδύναμο με εκείνο που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 6, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 50, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

2.3.4 Ακρίβεια και ελαχιστοποίηση των δεδομένων

- (56) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να είναι ακριβή και, όπου χρειάζεται, επικαιροποιημένα. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει επίσης να είναι κατάλληλα, συναφή και να περιορίζονται στο αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία.

⁽⁷⁸⁾ Το άρθρο 18 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ προβλέπει ότι οι κατηγορίες δεδομένων που απαριθμούνται εκεί εξαιρούνται από τη διάταξη του άρθρου 23 παράγραφος 1 του νόμου όταν υποβάλλονται σε επεξεργασία από δημόσιο φορέα σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 σημεία 5 έως 9.

⁽⁷⁹⁾ Βλ. άρθρο 73 σημείο 1 και άρθρο 75 παράγραφος 2 σημείο 6 του ΡΙΡΑ.

- (57) Η αρχή της ακρίβειας αναγνωρίζεται επίσης στο άρθρο 3 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ, το οποίο απαιτεί τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να είναι «ακριβή, πλήρη και επικαιροποιημένα στον βαθμό που είναι αναγκαίος σε σχέση με τους σκοπούς» για τους οποίους τα δεδομένα υποβάλλονται σε επεξεργασία. Η ελαχιστοποίηση των δεδομένων απαιτείται βάσει του άρθρου 3 παράγραφοι 1 και 6 και του άρθρου 16 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ, τα οποία ορίζουν ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας συλλέγει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα (μόνο) «στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό» για τον επιδιωκόμενο σκοπό και ότι φέρει συναφώς το βάρος της απόδειξης. Εάν είναι δυνατόν να επιτευχθεί ο σκοπός της συλλογής με την επεξεργασία πληροφοριών σε ανωνυμοποιημένη μορφή, οι υπεύθυνοι επεξεργασίας θα πρέπει να προσπαθούν να το πράξουν (άρθρο 3 παράγραφος 7 του ΡΙΡΑ).

2.3.5 Περιορισμός της περιόδου αποθήκευσης

- (58) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει καταρχήν να διατηρούνται μόνο για το διάστημα που απαιτείται για τους σκοπούς της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- (59) Η αρχή του περιορισμού της περιόδου αποθήκευσης προβλέπεται επίσης στο άρθρο 21 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ ⁽⁸⁰⁾, το οποίο απαιτεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας να «καταστρέφει» ⁽⁸¹⁾ τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς καθυστέρηση μόλις επιτευχθεί ο σκοπός της επεξεργασίας ή με τη λήξη της περιόδου διατήρησης (ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι προγενέστερη), εκτός εάν απαιτείται περαιτέρω διατήρηση από τον νόμο ⁽⁸²⁾. Στην περίπτωση αυτή, τα σχετικά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα «αποθηκεύονται και υπόκεινται σε χωριστή διαχείριση από άλλες προσωπικές πληροφορίες» (άρθρο 21 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ).
- (60) Το άρθρο 21 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ δεν εφαρμόζεται όταν ψευδωνυμοποιημένα δεδομένα υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας ή αρχαιοδιότησης προς το δημόσιο συμφέρον ⁽⁸³⁾. Για να διασφαλίζεται η αρχή της περιορισμένης διατήρησης των δεδομένων και σε αυτήν την περίπτωση, η κοινοποίηση αριθ. 2021-5 απαιτεί από τους υπευθύνους επεξεργασίας να ανωνυμοποιούν τις πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 58-2 του ΡΙΡΑ εάν τα δεδομένα δεν έχουν καταστραφεί με την εκπλήρωση του συγκεκριμένου σκοπού της επεξεργασίας ⁽⁸⁴⁾.

2.3.6 Ασφάλεια των δεδομένων

- (61) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τρόπο που εγγυάται την ασφάλειά τους, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας τους από μη εξουσιοδοτημένη ή παράνομη επεξεργασία και τυχαία απώλεια, καταστροφή ή φθορά. Για τον σκοπό αυτόν, οι επιχειρηματικοί φορείς θα πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα τεχνικά ή οργανωτικά μέτρα για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από πιθανές απειλές. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να αξιολογούνται λαμβανομένων υπόψη της εξέλιξης της τεχνολογίας, του σχετικού κόστους και της φύσης, της έκτασης, του πλαισίου και των σκοπών της επεξεργασίας, καθώς και των κινδύνων για τα δικαιώματα των φυσικών προσώπων.
- (62) Μια παρόμοια αρχή της ασφάλειας ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ, το οποίο απαιτεί από τους υπευθύνους επεξεργασίας «να διαχειρίζονται τις προσωπικές πληροφορίες με ασφάλεια σύμφωνα με τις μεθόδους επεξεργασίας, τον τύπο κ.λπ. των προσωπικών πληροφοριών, λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα παραβίασης των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων και τη σοβαρότητα των σχετικών κινδύνων». Επιπλέον, ο υπεύθυνος επεξεργασίας «επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης της ιδιωτικής ζωής του υποκειμένου των δεδομένων» και, στο πλαίσιο αυτό, προσπαθεί να επεξεργάζεται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με ανωνυμία ή σε ψευδωνυμοποιημένη μορφή, αν αυτό είναι δυνατόν (άρθρο 3 παράγραφοι 6 και 7 του ΡΙΡΑ).
- (63) Αυτές οι γενικές απαιτήσεις αναπτύσσονται περαιτέρω στο άρθρο 29 του ΡΙΡΑ, σύμφωνα με το οποίο κάθε υπεύθυνος επεξεργασίας «λαμβάνει τα τεχνικά, διαχειριστικά και υλικά μέτρα, όπως η κατάρτιση εσωτερικού σχεδίου διαχείρισης και η διατήρηση αρχείων καταγραφής, κ.λπ., που είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη της ασφάλειας, όπως ορίζεται με προεδρικό διάταγμα, ώστε να αποτρέπεται η απώλεια, η κλοπή, η κοινολόγηση, η παραποίηση, η μεταβολή ή η

⁽⁸⁰⁾ Άρθρο 8 (σε συνδυασμό με το άρθρο 8-2 του διατάγματος εφαρμογής), άρθρο 11 (σε συνδυασμό με το άρθρο 12 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής).

⁽⁸¹⁾ Ως προς τις μεθόδους καταστροφής των προσωπικών πληροφοριών, βλ. άρθρο 16 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ. Το άρθρο 21 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ διευκρινίζει ότι αυτό περιλαμβάνει «τα αναγκαία μέτρα για τον αποκλεισμό της επανάκτησης και της αναβίωσης».

⁽⁸²⁾ Η μη συμμόρφωση με αυτές τις απαιτήσεις μπορεί να επισύρει ποινικές κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 73 σημεία 1 έως 2 του ΡΙΡΑ. Το άρθρο 39-6 του ΡΙΡΑ επιβάλλει την πρόσθετη απαίτηση στους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών να διαγράφουν τις προσωπικές πληροφορίες των χρηστών που δεν έχουν κάνει χρήση των προσφερόμενων υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών για τουλάχιστον ένα έτος (εκτός εάν απαιτείται περαιτέρω διατήρηση από τον νόμο ή κατόπιν αιτήματος του φυσικού προσώπου). Τα φυσικά πρόσωπα πρέπει να ενημερώνονται για την προβλεπόμενη διαγραφή των πληροφοριών τους 30 ημέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας του ενός έτους (άρθρο 39-6 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ και άρθρο 48-5 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Εάν απαιτείται περαιτέρω διατήρηση από τον νόμο, τα διατηρούμενα δεδομένα πρέπει να αποθηκεύονται χωριστά από άλλες πληροφορίες των χρηστών και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ή να κοινοποιηθούν μόνο σύμφωνα με τον εν λόγω νόμο (άρθρο 48-5 παράγραφοι 1 έως 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

⁽⁸³⁾ Άρθρο 28-7 του ΡΙΡΑ.

⁽⁸⁴⁾ Κοινοποίηση αριθ. 2021-5 (παράρτημα Ι), τμήμα 4.

καταστροφή των προσωπικών πληροφοριών». Το άρθρο 30 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ προσδιορίζει τα μέτρα αυτά, αναφερόμενο 1) στη διαμόρφωση και εφαρμογή εσωτερικού σχεδίου διαχείρισης για την ασφαλή επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, 2) στους ελέγχους και περιορισμούς πρόσβασης, 3) στην υιοθέτηση τεχνολογίας κρυπτογράφησης για την ασφαλή αποθήκευση και διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, 4) στα αρχεία σύνδεσης, 5) στα προγράμματα ασφάλειας και 6) στα υλικά μέτρα, όπως σύστημα ασφαλούς αποθήκευσης ή κλειδώματος ⁽⁸⁵⁾.

- (64) Επιπλέον, ειδικές υποχρεώσεις ισχύουν σε περίπτωση παραβίασης δεδομένων (άρθρο 34 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με τα άρθρα 39 και 40 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ) ⁽⁸⁶⁾. Ειδικότερα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να γνωστοποιεί χωρίς καθυστέρηση στα διγόμενα υποκείμενα των δεδομένων τις λεπτομέρειες της παραβίασης ⁽⁸⁷⁾, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τα (υποχρεωτικά) αντίμετρα που έλαβε ο υπεύθυνος επεξεργασίας και με το τι μπορούν να κάνουν να υποκείμενα των δεδομένων για να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο ζημίας (άρθρο 34 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ) ⁽⁸⁸⁾. Αν η παραβίαση δεδομένων αφορά τουλάχιστον 1 000 υποκείμενα δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας αναφέρει επίσης χωρίς καθυστέρηση την παραβίαση δεδομένων και τα αντίμετρα που έλαβε στην ΡΙΡΑ και στον Οργανισμό Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας, οι οποίοι μπορούν να παράσχουν τεχνική βοήθεια (άρθρο 34 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 39 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας είναι υπεύθυνοι για τις ζημιές που προκύπτουν από παραβιάσεις δεδομένων, σύμφωνα με τις διατάξεις του αστικού νόμου για την αδικοπρακτική ευθύνη (βλ. επίσης τμήμα 2.5 σχετικά με τα μέσα προσφυγής) ⁽⁸⁹⁾.
- (65) Κατά την τήρηση των υποχρεώσεων του στον τομέα της ασφάλειας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να επικουρείται από υπεύθυνο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, τα καθήκοντα του οποίου περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη δημιουργία συστήματος εσωτερικού ελέγχου «για την πρόληψη της κοινολόγησης, της κατάχρησης και της κακής χρήσης προσωπικών πληροφοριών» (άρθρο 31 παράγραφος 2 σημείο 4 του ΡΙΡΑ). Επιπλέον, ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει καθήκον να ασκεί «κατάλληλο έλεγχο και εποπτεία» των υπαλλήλων του που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων όσον αφορά την ασφαλή διαχείρισή τους· αυτό περιλαμβάνει την απαραίτητη κατάρτιση («εκπαίδευση») των εργαζομένων (άρθρο 28 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ). Τέλος, σε περίπτωση υπεργολαβίας επεξεργασίας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να επιβάλλει απαιτήσεις στον «λήπτη της εξωτερικής ανάθεσης», μεταξύ άλλων όσον αφορά την ασφαλή διαχείριση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα («τεχνικές και διαχειριστικές εγγυήσεις»), και πρέπει να εποπτεύει τον τρόπο εφαρμογής τους μέσω επιθεωρήσεων (άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 4 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 28 παράγραφος 1 σημεία 3 και 4 και το άρθρο 28 παράγραφος 6 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

2.3.7 Διαφάνεια

- (66) Τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να ενημερώνονται για τα βασικά χαρακτηριστικά της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τους.

⁽⁸⁵⁾ Όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών, το άρθρο 39-5 του ΡΙΡΑ προβλέπει ρητά ότι ο αριθμός των προσώπων που χειρίζονται προσωπικές πληροφορίες των χρηστών περιορίζεται στο ελάχιστο. Επιπλέον, οι πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών διασφαλίζουν ότι οι προσωπικές πληροφορίες των χρηστών δεν αποκαλύπτονται στο κοινό μέσω του δικτύου πληροφοριών και επικοινωνιών (άρθρο 39-10 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Οι αποκαλυπτόμενες πληροφορίες πρέπει να διαγράφονται ή να κλειδώνονται κατόπιν αιτήματος της ΡΙΡΑ (άρθρο 39-10 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ). Γενικότερα, οι πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών (και οι τρίτοι που λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών) υπόκεινται σε πρόσθετες υποχρεώσεις ασφάλειας, οι οποίες προσδιορίζονται στο άρθρο 48-2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, π. χ. ανάπτυξη και εφαρμογή εσωτερικού σχεδίου διαχείρισης όσον αφορά τα μέτρα ασφάλειας, μέτρα για τη διασφάλιση του ελέγχου της πρόσβασης, κρυπτογράφηση, χρήση λογισμικού για τον εντοπισμό κακόβουλων προγραμμάτων κ.λπ.

⁽⁸⁶⁾ Επιπλέον, υπάρχει γενική απαγόρευση βλάβης, καταστροφής, μεταβολής, παραποίησης ή διαρροής προσωπικών πληροφοριών χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση, βλ. άρθρο 59 σημείο 3 του ΡΙΡΑ.

⁽⁸⁷⁾ Η απαίτηση γνωστοποίησης στο φυσικό πρόσωπο δεν ισχύει όταν πρόκειται για παραβίαση δεδομένων που αφορά ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας ή αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον (άρθρο 28-7 του ΡΙΡΑ, το οποίο προβλέπει εξαίρεση από το άρθρο 34 παράγραφος 1 και το άρθρο 39-4 του ΡΙΡΑ). Η διασφάλιση της ατομικής γνωστοποίησης θα απαιτούσε από τον οικείο υπεύθυνο επεξεργασίας να ταυτοποιήσει τα φυσικά πρόσωπα από το σύνολο των ψευδωνυμοποιημένων δεδομένων, το οποίο απαγορεύεται ρητά βάσει του άρθρου 28-5 του ΡΙΡΑ. Ωστόσο, εξακολουθεί να ισχύει η γενική απαίτηση γνωστοποίησης της παραβίασης δεδομένων (στην ΡΙΡΑ).

⁽⁸⁸⁾ Οι απαιτήσεις γνωστοποίησης, συμπεριλαμβανομένου του χρονοδιαγράμματος και της δυνατότητας για γνωστοποίηση «σε στάδια», προσδιορίζονται περαιτέρω στο άρθρο 40 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ. Αυστηρότεροι κανόνες ισχύουν για τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών, που υποχρεούνται να γνωστοποιούν στο υποκείμενο των δεδομένων και στην ΡΙΡΑ ότι προσωπικές πληροφορίες έχουν απολεσθεί, κλαπεί ή διαρρεύσει, εντός 24 ωρών από τη στιγμή που λαμβάνουν γνώση του γεγονότος (άρθρο 39-4 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Η εν λόγω γνωστοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με τις προσωπικές πληροφορίες που έχουν διαρρεύσει, το χρονικό σημείο κατά το οποίο αυτό συνέβη, τα μέτρα που μπορεί να λάβει ο χρήστης, τα μέτρα αντιμετώπισης που έλαβε ο πάροχος και τα στοιχεία επικοινωνίας της υπηρεσίας στην οποία ο χρήστης μπορεί να απευθύνει ερωτήσεις (άρθρο 39-4 παράγραφος 1 σημεία 1 έως 5 του ΡΙΡΑ). Εάν υπάρχει βάσιμος λόγος, π.χ. δεν υπάρχουν τα στοιχεία επικοινωνίας του χρήστη, μπορούν να χρησιμοποιηθούν άλλα μέσα γνωστοποίησης, π.χ. με τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών σε ιστότοπο (άρθρο 39-4 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 48-4 παράγραφος 4 και επ. του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Στην περίπτωση αυτή, η ΡΙΡΑ πρέπει να ενημερώνεται για τους λόγους (άρθρο 34-4 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ).

⁽⁸⁹⁾ Βλ. π.χ. αποφάσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2011Da59834, 2011Da59858 και 2011Da59841, της 26ης Δεκεμβρίου 2012. Περίληψη στην αγγλική γλώσσα είναι διαθέσιμη εδώ: http://library.scourt.go.kr/SCLIB_data/decision/9-69%202012.12.26.2011Da59834.htm.

- (67) Αυτό διασφαλίζεται με διάφορους τρόπους στο κορεατικό σύστημα. Εκτός από το δικαίωμα ενημέρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 σημείο 1 (γενικά) και το άρθρο 20 παράγραφος 1 (για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται από τρίτους) του ΡΙΡΑ, καθώς και το δικαίωμα πρόσβασης σύμφωνα με το άρθρο 35 του ΡΙΡΑ, ο ΡΙΡΑ περιλαμβάνει γενική απαίτηση διαφάνειας όσον αφορά τον σκοπό της επεξεργασίας (άρθρο 3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ) και ειδικές απαιτήσεις διαφάνειας σε περίπτωση που η επεξεργασία βασίζεται σε συγκατάθεση (άρθρο 15 παράγραφος 2, άρθρο 17 παράγραφος 2 και άρθρο 18 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ) ⁽⁹⁰⁾. Επιπλέον, το άρθρο 20 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ απαιτεί από ορισμένους υπευθύνους επεξεργασίας —εκείνους για τους οποίους η επεξεργασία υπερβαίνει ορισμένα όρια ⁽⁹¹⁾— να ενημερώνουν το υποκείμενο των δεδομένων του οποίου τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν λάβει από τρίτο μέρος σχετικά με την πηγή των πληροφοριών, τον σκοπό της επεξεργασίας και το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να ζητήσει αναστολή της επεξεργασίας, εκτός εάν η γνωστοποίηση αυτή αποδεικνύεται αδύνατη λόγω έλλειψης στοιχείων επικοινωνίας. Εξαιρέσεις ισχύουν για ορισμένα αρχεία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τηρούνται από δημόσιες αρχές, ιδίως αρχεία που περιέχουν δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία για λόγους εθνικής ασφάλειας, για άλλα ιδιαίτερα σημαντικά («σοβαρά») εθνικά συμφέροντα ή για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου, ή όταν η γνωστοποίηση ενδέχεται να βλάψει τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα άλλου προσώπου ή να βλάψει αδικαιολόγητα περιουσιακά και άλλα συμφέροντα άλλου προσώπου, ωστόσο μόνο όταν τα δημόσια ή ιδιωτικά συμφέροντα που διακυβεύονται «υπερέχουν προδήλως» των δικαιωμάτων των οικείων υποκειμένων των δεδομένων (άρθρο 20 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ). Αυτό προϋποθέτει στάθμιση των συμφερόντων.
- (68) Επιπλέον, το άρθρο 3 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ ορίζει ότι οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δημοσιοποιούν την πολιτική τους για την προστασία της ιδιωτικής ζωής (και άλλα θέματα που σχετίζονται με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα). Η απαίτηση αυτή διευκρινίζεται περαιτέρω στο άρθρο 30 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 31 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ. Σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, η δημοσιοποιημένη πολιτική για την προστασία της ιδιωτικής ζωής πρέπει, μεταξύ άλλων, να περιλαμβάνει 1) τους τύπους των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία, 2) τον σκοπό της επεξεργασίας, 3) την περίοδο διατήρησης, 4) εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα παρέχονται σε τρίτους ⁽⁹²⁾, 5) κάθε τυχόν υπεργολαβία επεξεργασίας, 6) πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων και τον τρόπο άσκησής τους και 7) στοιχεία επικοινωνίας (συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του υπευθύνου για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ή της εσωτερικής υπηρεσίας που είναι υπεύθυνη για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων και τον χειρισμό των καταγγελιών). Η πολιτική προστασίας της ιδιωτικής ζωής πρέπει να δημοσιοποιείται κατά τρόπο ώστε τα υποκείμενα των δεδομένων «να μπορούν εύκολα να την αναγνωρίσουν» (άρθρο 30 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ) ⁽⁹³⁾ και να επικαιροποιείται συνεχώς (άρθρο 31 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).
- (69) Οι δημόσιοι φορείς υπόκεινται σε πρόσθετη υποχρέωση καταχώρισης, ειδικότερα, των ακόλουθων πληροφοριών στην ΡΙΡΚ: 1) του ονόματος του δημόσιου φορέα, 2) των λόγων και των σκοπών της επεξεργασίας των αρχείων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, 3) των στοιχείων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που καταγράφονται, 4) της μεθόδου επεξεργασίας, 5) της περιόδου διατήρησης, 6) του αριθμού των υποκειμένων των δεδομένων των οποίων τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διατηρούνται, 7) του τμήματος που χειρίζεται τα αιτήματα των υποκειμένων των δεδομένων και 8) των αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όταν τα δεδομένα παρέχονται συστηματικά ή κατ' επανάληψη (άρθρο 32 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ) ⁽⁹⁴⁾. Τα καταχωρισμένα αρχεία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δημοσιοποιούνται από την ΡΙΡΚ και πρέπει επίσης να αναφέρονται από τους δημόσιους φορείς στην πολιτική τους για την προστασία της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 30 παράγραφος 1 και άρθρο 32 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ).
- (70) Για να ενισχυθεί η διαφάνεια για τα υποκείμενα των δεδομένων στην Ένωση των οποίων τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται στην Κορέα βάσει της παρούσας απόφασης, το τμήμα 3 σημεία i) και ii) της κοινοποίησης αριθ. 2021-5 (παράρτημα I) επιβάλλει πρόσθετες απαιτήσεις διαφάνειας. Πρώτον, κατά τη λήψη δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση βάσει της παρούσας απόφασης, οι Κορεάτες υπεύθυνοι επεξεργασίας πρέπει να κοινοποιούν στα οικεία υποκείμενα των δεδομένων χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση (και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός ενός

⁽⁹⁰⁾ Ειδικότερα, όταν η επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών πραγματοποιείται με τη συγκατάθεση φυσικού προσώπου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να ενημερώνει το φυσικό πρόσωπο για τον σκοπό της επεξεργασίας, τις λεπτομέρειες σχετικά με τις πληροφορίες που πρόκειται να υποβληθούν σε επεξεργασία, τον αποδέκτη των πληροφοριών, την περίοδο διατήρησης και χρήσης των προσωπικών πληροφοριών, καθώς και για το γεγονός ότι το φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα να αρνηθεί να παράσχει τη συγκατάθεση (και για τα τυχόν μειονεκτήματα που ενδέχεται να προκύψουν από αυτήν την άρνηση).

⁽⁹¹⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 15-2 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, αυτό αφορά τους υπευθύνους επεξεργασίας που επεξεργάζονται ευαίσθητες πληροφορίες τουλάχιστον 50 000 υποκειμένων δεδομένων ή «συνήθεις» προσωπικές πληροφορίες τουλάχιστον 1 εκατομμυρίου υποκειμένων δεδομένων. Το άρθρο 15-2 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ ορίζει τις μεθόδους και το χρονοδιάγραμμα της γνωστοποίησης και το άρθρο 15-2 παράγραφος 3 την απαίτηση τήρησης ορισμένων αρχείων σχετικά με αυτήν. Επιπλέον, ειδικοί κανόνες ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών (αυτούς που είχαν έσοδα από πωλήσεις τουλάχιστον 10 δισ. KRW κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους ή που αποθήκευαν/διαχειρίζονταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου χρηστών ημερησίως κατά μέσο όρο κατά τους τρεις μήνες πριν από το τέλος του προηγούμενου έτους), οι οποίοι υποχρεούνται να ενημερώνουν τους χρήστες για το ιστορικό χρήσης των προσωπικών τους πληροφοριών σε τακτική βάση, εκτός εάν αυτό αποδεικνύεται αδύνατο λόγω έλλειψης στοιχείων επικοινωνίας (άρθρο 39-8 του ΡΙΡΑ και άρθρο 48-6 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

⁽⁹²⁾ Σύμφωνα με τις πληροφορίες που ελήφθησαν από την κυβέρνηση της Κορέας, αυτό συνεπάγεται την υποχρέωση ατομικής καταγραφής του αποδέκτη (ή των αποδεκτών) στη δημόσια πολιτική προστασίας της ιδιωτικής ζωής.

⁽⁹³⁾ Περαιτέρω λεπτομέρειες καθορίζονται στο άρθρο 31 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

⁽⁹⁴⁾ Η απαίτηση καταχώρισης δεν ισχύει για ορισμένους τύπους αρχείων προσωπικών πληροφοριών, για παράδειγμα τα αρχεία που καταγράφουν θέματα εθνικής ασφάλειας, διπλωματικά απόρρητα, ποινικές έρευνες, διώξεις, ποινές, έρευνες εγκλημάτων που σχετίζονται με τη φορολογία και τα αρχεία που αφορούν αποκλειστικά εσωτερικές επαγγελματικές επιδόσεις (άρθρο 32 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ).

μήνα από τη διαβίβαση) το όνομα και τα στοιχεία επικοινωνίας των οντοτήτων που διαβιβάζουν και λαμβάνουν τις πληροφορίες, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα (ή τις κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) που διαβιβάζονται, τον σκοπό της συλλογής από τον Κορεάτη υπεύθυνο επεξεργασίας, την περίοδο διατήρησης και τα δικαιώματα που παρέχονται στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ. Δεύτερον, κατά την παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν ληφθεί από την Ένωση βάσει της παρούσας απόφασης σε τρίτους, τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει να ενημερώνονται, μεταξύ άλλων, για τον αποδέκτη, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή τις κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που θα παρασχεθούν, τη χώρα στην οποία θα παρασχεθούν τα δεδομένα (αν συντρέχει περίπτωση), καθώς και για τα δικαιώματα που παρέχονται στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ ⁽⁹⁵⁾. Με τον τρόπο αυτόν, η κοινοποίηση διασφαλίζει ότι τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ εξακολουθούν να ενημερώνονται για τους συγκεκριμένους υπευθύνους επεξεργασίας που επεξεργάζονται τις πληροφορίες τους και είναι σε θέση να ασκούν τα δικαιώματά τους έναντι των σχετικών οντοτήτων.

- (71) Το τμήμα 3 σημείο iii) της κοινοποίησης (παράρτημα Ι) επιτρέπει ορισμένες περιορισμένες και ειδικές εξαιρέσεις σε αυτές τις πρόσθετες υποχρεώσεις διαφάνειας, οι οποίες είναι ουσιωδώς ισοδύναμες με εκείνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679. Ειδικότερα, δεν απαιτείται κοινοποίηση στα υποκείμενα των δεδομένων στην Ένωση 1) αν και για όσο διάστημα είναι αναγκαίο να περιοριστεί η κοινοποίηση για ορισμένους λόγους δημόσιου συμφέροντος (για παράδειγμα, αν οι πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς εθνικής ασφάλειας ή ποινικών ερευνών υπό εξέλιξη), στον βαθμό που οι εν λόγω στόχοι δημόσιου συμφέροντος υπερέρχουν προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων· 2) αν το υποκείμενο των δεδομένων διαθέτει ήδη τις πληροφορίες· 3) αν και για όσο διάστημα η κοινοποίηση ενδέχεται να βλάψει τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα του οικείου ή άλλου φυσικού προσώπου, ή να βλάψει αδικαιολόγητα τα περιουσιακά συμφέροντα άλλου προσώπου, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα ή συμφέροντα υπερέρχουν προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων· ή (4) αν δεν υπάρχουν στοιχεία επικοινωνίας για τα οικεία φυσικά πρόσωπα ή θα απαιτούνταν δυσανάλογη προσπάθεια για την κοινοποίηση σε αυτά. Για να καθοριστεί αν είναι δυνατή η επικοινωνία με το υποκείμενο των δεδομένων ή αν αυτό συνεπάγεται υπερβολικές προσπάθειες, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα συνεργασίας με τον εξαγωγέα των δεδομένων στην Ένωση.
- (72) Συνεπώς, οι κανόνες που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 67 έως 71 εξασφαλίζουν ουσιωδώς ισοδύναμο επίπεδο προστασίας όσον αφορά τη διαφάνεια με αυτό που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679.

2.3.8 Ατομικά δικαιώματα

- (73) Τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να έχουν ορισμένα δικαιώματα τα οποία μπορούν να ασκηθούν έναντι του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, ιδίως το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα, το δικαίωμα διόρθωσης, το δικαίωμα εναντίωσης στην επεξεργασία και το δικαίωμα διαγραφής των δεδομένων. Ταυτόχρονα, τα δικαιώματα αυτά είναι δυνατόν να υπόκεινται σε περιορισμούς, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί είναι αναγκαίοι και αναλογικοί για τη διασφάλιση σημαντικών στόχων γενικού δημόσιου συμφέροντος.
- (74) Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας εγγυάται τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 του ΡΙΡΑ και εξειδικεύονται περαιτέρω στα άρθρα 35 έως 37, 39 και 39-2 του ΡΙΡΑ.
- (75) Πρώτον, τα φυσικά πρόσωπα έχουν δικαιώματα ενημέρωσης και πρόσβασης. Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει συλλέξει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από τρίτο —όπως θα συμβαίνει πάντα όταν τα δεδομένα διαβιβάζονται από την Ένωση—, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν κατά κανόνα το δικαίωμα να λάβουν πληροφορίες σχετικά με 1) την «πηγή» των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέχθηκαν (δηλαδή αυτόν που τα διαβίβασε), 2) τον σκοπό της επεξεργασίας και 3) το γεγονός ότι το υποκείμενο των δεδομένων δικαιούται να ζητήσει την αναστολή της επεξεργασίας (άρθρο 20 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Ισχύουν περιορισμένες εξαιρέσεις, και συγκεκριμένα αν η εν λόγω κοινοποίηση ενδέχεται να βλάψει τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα άλλου προσώπου, ή «βλάπτει αδικαιολόγητα τα περιουσιακά και άλλα συμφέροντα» άλλου προσώπου, αλλά μόνο αν τα εν λόγω συμφέροντα τρίτου «υπερέχουν σαφώς» των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων (άρθρο 20 παράγραφος 4 σημείο 2 του ΡΙΡΑ).
- (76) Επιπλέον, το άρθρο 35 παράγραφοι 1 και 3 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 41 παράγραφος 4 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ παρέχει στα υποκείμενα των δεδομένων το δικαίωμα πρόσβασης στις προσωπικές τους πληροφορίες ⁽⁹⁶⁾. Το δικαίωμα πρόσβασης καλύπτει την επιβεβαίωση της επεξεργασίας, τις πληροφορίες σχετικά με το είδος των δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία, τον σκοπό της επεξεργασίας, την περίοδο διατήρησης, καθώς και κάθε

⁽⁹⁵⁾ Κοινοποίηση αριθ. 2021-5, τμήμα 3 σημείο ii) (παράρτημα Ι).

⁽⁹⁶⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 42 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να αναβάλει την πρόσβαση για «βάσιμο λόγο» (δηλαδή για δικαιολογημένη αιτία, π.χ. εάν απαιτείται περισσότερος χρόνος για να εκτιμηθεί αν μπορεί να παρασχεθεί πρόσβαση), αλλά πρέπει να κοινοποιήσει στο υποκείμενο των δεδομένων τη σχετική αιτιολόγηση εντός 10 ημερών και να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο άσκησης προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης· μόλις παύσει να υφίσταται ο λόγος αναβολής, η πρόσβαση πρέπει να χορηγηθεί.

τυχόν κοινοποίηση σε τρίτο, και την παροχή αντιγράφου των προσωπικών πληροφοριών που υποβάλλονται σε επεξεργασία (άρθρο 4 σημείο 3 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 41 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ) ⁽⁹⁷⁾. Η πρόσβαση είναι δυνατόν να περιοριστεί (μερική πρόσβαση) ⁽⁹⁸⁾ ή να απορριφθεί μόνο αν αυτό προβλέπεται από τον νόμο ⁽⁹⁹⁾, αν ενδέχεται να προκαλέσει βλάβη στη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα τρίτου ή αδικαιολόγητη προσβολή περιουσιακών στοιχείων και άλλων συμφερόντων άλλου προσώπου (άρθρο 35 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁰⁰⁾. Αυτό συνεπάγεται ότι πρέπει να γίνεται στάθμιση μεταξύ των συνταγματικά προστατευόμενων δικαιωμάτων και ελευθεριών του φυσικού προσώπου, αφενός, και άλλων προσώπων, αφετέρου. Όταν η πρόσβαση περιορίζεται ή απορρίπτεται, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να κοινοποιήσει στο υποκείμενο των δεδομένων τους σχετικούς λόγους και τον τρόπο προσφυγής κατά της απόφασης (άρθρο 41 παράγραφος 5, άρθρο 42 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

- (77) Δεύτερον, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν δικαίωμα στη διόρθωση ή στη διαγραφή ⁽¹⁰¹⁾ των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τους «εκτός εάν ειδικά προβλέπεται διαφορετικά από άλλους νόμους» (άρθρο 36 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁰²⁾. Μετά τη λήψη αιτήματος, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να διερευνήσει το θέμα χωρίς καθυστέρηση, να λάβει τα αναγκαία μέτρα ⁽¹⁰³⁾ και να ενημερώσει σχετικά το υποκείμενο των δεδομένων εντός 10 ημερών· αν το αίτημα δεν μπορεί να ικανοποιηθεί, η εν λόγω απαίτηση κοινοποίησης καλύπτει τους λόγους της άρνησης και τον τρόπο άσκησης προσφυγής (βλ. άρθρο 36 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 43 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁰⁴⁾.
- (78) Τέλος, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την αναστολή της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, χωρίς καθυστέρηση ⁽¹⁰⁵⁾, εκτός εάν εφαρμόζεται μία από τις अपαρτιδμούμενες εξαιρέσεις (άρθρο 37 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁰⁶⁾. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να αρνηθεί το αίτημα 1) αν αυτό επιτρέπεται ρητά από τον νόμο ή είναι αναγκαίο («αναπόφευκτο») για τη συμμόρφωση με νομικές υποχρεώσεις, 2) αν η αναστολή θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη στη ζωή ή στη σωματική ακεραιότητα τρίτου ή αδικαιολόγητη προσβολή περιουσιακών και άλλων συμφερόντων άλλου προσώπου, 3) αν θα ήταν αδύνατο για δημόσιο φορέα να εκτελέσει τα καθήκοντά του που προβλέπονται από τον νόμο χωρίς την επεξεργασία των πληροφοριών ή 4) αν το υποκείμενο των δεδομένων δεν καταγγέλλει ρητά τη σχετική σύμβαση με τον υπεύθυνο επεξεργασίας, παρόλο που θα ήταν ανέφικτη η εκτέλεση της σύμβασης χωρίς την εν λόγω επεξεργασία δεδομένων. Στην περίπτωση αυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να κοινοποιήσει χωρίς καθυστέρηση στο υποκείμενο των δεδομένων τους λόγους άρνησης και τον τρόπο άσκησης προσφυγής (άρθρο 37 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 44 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει, χωρίς καθυστέρηση, «να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της καταστροφής των σχετικών προσωπικών πληροφοριών», όταν συμμορφώνεται με το αίτημα αναστολής ⁽¹⁰⁷⁾.
- (79) Το δικαίωμα αναστολής ισχύει επίσης όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χρησιμοποιούνται για σκοπούς άμεσης εμπορικής προώθησης, δηλαδή για την προώθηση αγαθών ή υπηρεσιών ή για την προσέλκυση αγοραστών τους. Επιπλέον, η εν λόγω περαιτέρω επεξεργασία απαιτεί κατά κανόνα την ειδική (πρόσθετη) συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων (βλ. άρθρο 15 παράγραφος 1 σημείο 1, άρθρο 17 παράγραφος 2 σημείο 1 του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁰⁸⁾. Όταν ζητεί τη συγκατάθεση αυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων ιδίως

⁽⁹⁷⁾ Η πρόσβαση σε προσωπικές πληροφορίες που επεξεργάζεται δημόσιος φορέας μπορεί να επιτευχθεί άμεσα από τον φορέα ή έμμεσα με την υποβολή αιτήματος στην ΡΙΡΑ, η οποία διαβιβάζει αμελλητί το αίτημα (άρθρο 35 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ και άρθρο 41 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

⁽⁹⁸⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να παρέχει μερική πρόσβαση όταν τουλάχιστον ένα μέρος των πληροφοριών δεν καλύπτεται από τους λόγους άρνησης.

⁽⁹⁹⁾ Ο νόμος αυτός πρέπει με τη σειρά του να σέβεται το θεμελιώδες δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων, καθώς και τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα της Κορέας.

⁽¹⁰⁰⁾ Επιπλέον, οι δημόσιοι φορείς μπορούν να αρνηθούν την πρόσβαση, εάν η χορήγησή της θα προκαλούσε σοβαρές δυσκολίες στην εκτέλεση ορισμένων καθηκόντων, συμπεριλαμβανομένων των υπό εξέλιξη ελέγχων ή της επιβολής, εισπραχής ή επιστροφής φόρων (άρθρο 35 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁰¹⁾ Στην περίπτωση αυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να λάβει μέτρα που εμποδίζουν την ανάκτηση των προσωπικών πληροφοριών, βλ. άρθρο 36 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁰²⁾ Οι εν λόγω νόμοι πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του Συντάγματος, σύμφωνα με τις οποίες ένα θεμελιώδες δικαίωμα μπορεί να περιορίζεται μόνο αν είναι αναγκαίο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για την τήρηση της δημόσιας τάξης για την κοινή ευημερία, και δεν μπορούν να θίγουν την ουσία της ελευθερίας ή του δικαιώματος (άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος).

⁽¹⁰³⁾ Το άρθρο 43 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ προβλέπει ειδική διαδικασία σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας επεξεργάζεται αρχεία προσωπικών πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί από άλλον υπεύθυνο επεξεργασίας.

⁽¹⁰⁴⁾ Η μη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη διόρθωση ή τη διαγραφή προσωπικών πληροφοριών και η συνέχιση της χρήσης ή παροχής των πληροφοριών αυτών σε τρίτο μπορεί να επισύρει ποινικές κυρώσεις (άρθρο 73 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁰⁵⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για το γεγονός ότι ανέστειλε δεόντως την επεξεργασία εντός 10 ημερών από τη λήψη του αιτήματος.

⁽¹⁰⁶⁾ Όσον αφορά τους δημόσιους φορείς, το δικαίωμα αναστολής της επεξεργασίας μπορεί να ασκείται όσον αφορά τις πληροφορίες που περιέχονται σε καταχωρισμένα αρχεία προσωπικών πληροφοριών (άρθρο 37 σε συνδυασμό με το άρθρο 32 του ΡΙΡΑ). Η καταχώριση αυτή δεν απαιτείται σε απεριόριστο αριθμό περιπτώσεων, π.χ. όταν τα αρχεία προσωπικών πληροφοριών αφορούν την εθνική ασφάλεια, ποινικές έρευνες, διπλωματικές σχέσεις κ.λπ. (άρθρο 32 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁰⁷⁾ Η μη αναστολή της επεξεργασίας μπορεί να επισύρει ποινικές κυρώσεις (άρθρο 73 σημείο 3 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁰⁸⁾ Η Επιτροπή Διαμεσολάβησης Διαφορών (βλ. αιτιολογική σκέψη 133) έχει ασχοληθεί με διάφορες υποθέσεις στις οποίες φυσικά πρόσωπα διαμαρτυρήθηκαν για τη χρήση των δεδομένων τους για σκοπούς άμεσης εμπορικής προώθησης χωρίς συγκατάθεση, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα, για παράδειγμα, την καταβολή αποζημίωσης και τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον οικείο υπεύθυνο επεξεργασίας [βλ. π.χ. τις αποφάσεις της Επιτροπής Διαμεσολάβησης Διαφορών αριθ. 20R10-024 (18.11.2020), 20R08-015 (28.8.2020) και 20R07-031 (1.9.2020)].

για την προβλεπόμενη χρήση των δεδομένων για σκοπούς άμεσης εμπορικής προώθησης —δηλαδή για το γεγονός ότι ενδέχεται να επικοινωνήσει μαζί του για να προωθήσει αγαθά ή υπηρεσίες ή να ζητήσει την αγορά τους— με «ρητά αναγνωρίσιμο τρόπο» (άρθρο 22 παράγραφοι 2 και 4 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 17 παράγραφος 2 σημείο 1 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

- (80) Προκειμένου να διευκολύνεται η άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να θεσπίζει ειδικές διαδικασίες και να τις ανακοινώνει δημοσίως (άρθρο 38 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁰⁹⁾. Αυτό περιλαμβάνει διαδικασίες για την υποβολή αντιρρήσεων κατά της απόρριψης αιτήματος (άρθρο 38 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ). Ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να διασφαλίζει ότι η διαδικασία για την άσκηση των δικαιωμάτων είναι «φιλική προς το υποκείμενο των δεδομένων» και δεν είναι πιο δύσκολη από εκείνη για τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα· αυτό περιλαμβάνει επίσης την υποχρέωση παροχής πληροφοριών σχετικά με τη διαδικασία στον ιστότοπό του (άρθρο 41 παράγραφος 2, άρθρο 43 παράγραφος 1 και άρθρο 44 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ) ⁽¹¹⁰⁾. Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να εξουσιοδοτήσουν εκπρόσωπο να υποβάλει τέτοιο αίτημα (άρθρο 38 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 45 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Μολονότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας δικαιούται να επιβάλλει τέλος (και, στην περίπτωση αιτήματος αποστολής αντιγράφων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ταχυδρομικά έξοδα), το ποσό πρέπει να καθορίζεται «στο πλαίσιο των πραγματικών δαπανών που απαιτούνται για την επεξεργασία [του αιτήματος]»· δεν μπορεί να επιβληθεί τέλος (ούτε ταχυδρομικά έξοδα) όταν η αιτία για την υποβολή του αιτήματος προκληθεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας (άρθρο 38 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).
- (81) Ο ΡΙΡΑ και το διάταγμα εφαρμογής του δεν περιέχουν γενικές διατάξεις που να ρυθμίζουν το ζήτημα των αποφάσεων που έχουν αντίκτυπο στο υποκείμενο των δεδομένων και βασίζονται αποκλειστικά στην αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ωστόσο, όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεχθεί στην Ένωση, οι αποφάσεις που βασίζονται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία λαμβάνονται συνήθως από τον υπεύθυνο επεξεργασίας στην Ένωση (ο οποίος έχει άμεση σχέση με το οικείο υποκείμενο των δεδομένων) και, συνεπώς, εμπίπτουν στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽¹¹¹⁾. Εδώ περιλαμβάνονται οι περιπτώσεις διαβίβασης στις οποίες η επεξεργασία πραγματοποιείται από επιχειρηματικό φορέα της αλλοδαπής (π.χ. της Κορέας) ο οποίος ενεργεί ως εντολοδόχος (εκτελών την επεξεργασία) για λογαριασμό του υπευθύνου επεξεργασίας στην Ένωση (ή ως υπεργολάβος για λογαριασμό του εκτελούντα την επεξεργασία στην Ένωση ο οποίος έλαβε τα δεδομένα από υπεύθυνο επεξεργασίας στην Ένωση που συνέλεξε), ο οποίος σε αυτή τη βάση λαμβάνει τότε την απόφαση. Συνεπώς, η απουσία συγκεκριμένων κανόνων σχετικά με την αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων στον ΡΙΡΑ δεν είναι πιθανόν να επηρεάσει το επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται βάσει της παρούσας απόφασης.
- (82) Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις σχετικά με τη διαφάνεια κατόπιν αιτήματος (άρθρο 20) και τα ατομικά δικαιώματα (άρθρα 35 έως 37), καθώς και σχετικά με την απαίτηση ατομικής κοινοποίησης για τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών (άρθρο 39-8 του ΡΙΡΑ) δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τις ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες, όταν υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας ή αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον (άρθρο 28-7 του ΡΙΡΑ) ⁽¹¹²⁾. Σε ευθυγράμμιση με την προσέγγιση του άρθρου 11 παράγραφος 2 (σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 57) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, αυτό δικαιολογείται από το γεγονός ότι, για να διασφαλιστεί η διαφάνεια ή να χορηγηθούν ατομικά δικαιώματα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα έπρεπε να προσδιορίσει αν (και, εάν ναι, ποια) δεδομένα σχετίζονται με το πρόσωπο που υποβάλλει το αίτημα, κάτι που απαγορεύεται ρητά βάσει του ΡΙΡΑ (άρθρο 28-5 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Επιπλέον, αν η εν λόγω επαναταυτοποίηση συνεπάγεται την αναστροφή της ψευδωνυμοποίησης για ολόκληρο το (ψευδωνυμοποιημένο) σύνολο δεδομένων, θα εξέθετε τις προσωπικές πληροφορίες όλων των άλλων σχετικών φυσικών προσώπων σε αυξημένους κινδύνους. Μολονότι ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 αναφέρεται σε καταστάσεις στις οποίες η επαναταυτοποίηση είναι πρακτικά αδύνατη, ο ΡΙΡΑ υιοθετεί αυστηρότερη προσέγγιση απαγορεύοντας ρητά την επαναταυτοποίηση σε όλες τις περιπτώσεις επεξεργασίας ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών.
- (83) Ως εκ τούτου, το κορεατικό σύστημα, όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 74 έως 82 περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων οι οποίοι παρέχουν επίπεδο προστασίας ουσιαστικά ισοδύναμο με εκείνο που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679.

⁽¹⁰⁹⁾ Βλ. επίσης άρθρο 30 παράγραφος 1 σημείο 5 του ΡΙΡΑ σχετικά με την πολιτική για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, η οποία, μεταξύ άλλων, περιέχει πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα που έχει στη διάθεσή του το φυσικό πρόσωπο και τον τρόπο άσκησής τους.

⁽¹¹⁰⁾ Βλ. επίσης άρθρο 39-7 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών.

⁽¹¹¹⁾ Αντιστροφώς, στην εξαιρετική περίπτωση στην οποία ο κορεατικός επιχειρηματικός φορέας έχει άμεση σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων από την ΕΕ, αυτό συνήθως απορρέει από το γεγονός ότι έχει στοχεύσει το εν λόγω φυσικό πρόσωπο στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσφέροντάς του προϊόντα ή υπηρεσίες ή παρακολουθώντας τη συμπεριφορά του. Σε αυτό το σενάριο, ο κορεατικός επιχειρηματικός φορέας εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (άρθρο 3 παράγραφος 2) και, ως εκ τούτου, υποχρεούται άμεσα να συμμορφώνεται με την ενωσιακή νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων.

⁽¹¹²⁾ Βλ. επίσης την κοινοποίηση αριθ. 2021-5, η οποία επιβεβαιώνει ότι το τμήμα III του ΡΙΡΑ (συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 28-7) εφαρμόζεται μόνο όταν οι ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία για επιστημονική έρευνα, στατιστικές ή αρχειοθέτηση προς το δημόσιο συμφέρον, βλ. παράρτημα Ι τμήμα 4 της παρούσας απόφασης.

2.3.9 Περαιτέρω διαβιβάσεις

- (84) Το επίπεδο προστασίας που παρέχεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ένωση σε υπεύθυνους επεξεργασίας στη Δημοκρατία της Κορέας δεν πρέπει να υπονομεύεται από την περαιτέρω διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων σε αποδέκτες σε τρίτη χώρα.
- (85) Οι εν λόγω «περαιτέρω διαβιβάσεις» συνιστούν διεθνείς διαβιβάσεις από τη Δημοκρατία της Κορέας από τη σκοπιά του Κορεάτη υπεύθυνου επεξεργασίας. Στο πλαίσιο αυτό, ο ΡΙΡΑ κάνει διάκριση μεταξύ της εξωτερικής ανάθεσης της επεξεργασίας σε λήπτη της εξωτερικής ανάθεσης (δηλαδή εκτελούνται την επεξεργασία) και της παροχής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτους⁽¹¹³⁾.
- (86) Πρώτον, όταν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ανατίθεται εξωτερικά σε οντότητα εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα, ο Κορεάτης υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις διατάξεις του ΡΙΡΑ σχετικά με την εξωτερική ανάθεση (άρθρο 26 του ΡΙΡΑ). Αυτό περιλαμβάνει την κατάρτιση νομικά δεσμευτικής πράξης η οποία, μεταξύ άλλων, περιορίζει την επεξεργασία από τον λήπτη της ανάθεσης στον σκοπό του έργου που έχει ανατεθεί εξωτερικά, επιβάλλει τεχνικές και διαχειριστικές εγγυήσεις και περιορίζει την υπεργολαβία επεξεργασίας (βλ. άρθρο 26 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ)· και τη δημοσίευση πληροφοριών σχετικά με το έργο που έχει ανατεθεί εξωτερικά. Επιπλέον, ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να «εκπαιδεύει» τον λήπτη της ανάθεσης όσον αφορά τα αναγκαία μέτρα ασφάλειας και να εποπτεύει, μεταξύ άλλων μέσω επιθεωρήσεων, τη συμμόρφωση με όλες τις υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας βάσει του ΡΙΡΑ⁽¹¹⁴⁾, καθώς και βάσει της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης.
- (87) Εάν ο λήπτης της εξωτερικής ανάθεσης προκαλέσει ζημία κατά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά παράβαση του ΡΙΡΑ, αυτή θα καταλογιστεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας για λόγους ευθύνης, όπως θα ίσχυε στην περίπτωση υπαλλήλου του υπεύθυνου επεξεργασίας (άρθρο 26 παράγραφος 6 του ΡΙΡΑ). Ως εκ τούτου, ο Κορεάτης υπεύθυνος επεξεργασίας παραμένει υπεύθυνος για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία αφορά η εξωτερική ανάθεση και πρέπει να διασφαλίζει ότι ο εκτελών την επεξεργασία στο εξωτερικό επεξεργάζεται τα εν λόγω δεδομένα σύμφωνα με τον ΡΙΡΑ. Εάν ο λήπτης της εξωτερικής ανάθεσης επεξεργάζεται τις πληροφορίες κατά παράβαση του ΡΙΡΑ, ο Κορεάτης υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να θεωρηθεί υπαίτιος για μη συμμόρφωση με την υποχρέωσή του να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τον ΡΙΡΑ, π.χ. μέσω της εποπτείας του λήπτη της ανάθεσης. Οι εγγυήσεις που περιλαμβάνονται στη σύμβαση εξωτερικής ανάθεσης και η ευθύνη του Κορεάτη υπεύθυνου επεξεργασίας για τις ενέργειες του λήπτη της εξωτερικής ανάθεσης διασφαλίζουν τη συνέχεια της προστασίας όταν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ανατίθεται εξωτερικά σε οντότητα εκτός της Κορέας.
- (88) Δεύτερον, οι Κορεάτες υπεύθυνοι επεξεργασίας είναι δυνατόν να παρέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο που βρίσκεται εκτός Κορέας. Μολονότι ο ΡΙΡΑ περιλαμβάνει διάφορους νομικούς λόγους που επιτρέπουν την παροχή σε τρίτους εν γένει, εάν ο τρίτος βρίσκεται εκτός της Κορέας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει καταρχήν⁽¹¹⁵⁾ να εξασφαλίσει τη συγκατάθεση⁽¹¹⁶⁾ του υποκειμένου των δεδομένων αφού παράσχει στο υποκείμενο των δεδομένων πληροφορίες σχετικά με 1) το είδος των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, 2) τον αποδέκτη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, 3) τον σκοπό της διαβίβασης υπό την έννοια του σκοπού της επεξεργασίας που επιδιώκει ο αποδέκτης, 4) την περίοδο διατήρησης για επεξεργασία από τον αποδέκτη, καθώς και 5) το γεγονός ότι το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεσή του (άρθρο 17 παράγραφοι 2, 3 του ΡΙΡΑ). Η κοινοποίηση αριθ. 2021-5, στο τμήμα της που αφορά τη διαφάνεια (βλ. αιτιολογική σκέψη 70), απαιτεί την ενημέρωση των φυσικών προσώπων σχετικά με την τρίτη χώρα στην οποία θα διαβιβαστούν τα δεδομένα τους. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι τα υποκείμενα των δεδομένων στην Ένωση μπορούν να αποφασίζουν με πλήρη επίγνωση αν θα συγκατατεθούν ή όχι στη διαβίβαση των δεδομένων τους στο εξωτερικό. Επιπλέον, ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν πρέπει να συνάψει σύμβαση με τρίτο αποδέκτη κατά παράβαση του ΡΙΡΑ, πράγμα που σημαίνει ότι η σύμβαση δεν πρέπει να περιέχει υποχρεώσεις που αντιβαίνουν στις απαιτήσεις που επιβάλλει ο ΡΙΡΑ στον υπεύθυνο επεξεργασίας⁽¹¹⁷⁾.

⁽¹¹³⁾ Ειδικοί κανόνες ισχύουν για τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών. Σύμφωνα με το άρθρο 39-12 του ΡΙΡΑ, οι πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών πρέπει καταρχήν να λαμβάνουν τη συγκατάθεση του χρήστη για κάθε διαβίβαση προσωπικών πληροφοριών στο εξωτερικό. Σε περίπτωση που οι προσωπικές πληροφορίες διαβιβάζονται στο πλαίσιο της εξωτερικής ανάθεσης πράξεων επεξεργασίας, συμπεριλαμβανομένης της αποθήκευσης, δεν απαιτείται συγκατάθεση εάν τα οικεία φυσικά πρόσωπα έχουν ενημερωθεί, απευθείας ή μέσω δημόσιας ανακοίνωσης με τρόπο που επιτρέπει εύκολη πρόσβαση, σχετικά με 1) τα στοιχεία των προς διαβίβαση πληροφοριών, 2) τη χώρα στην οποία θα διαβιβαστούν οι πληροφορίες (καθώς και την ημερομηνία και τη μέθοδο της διαβίβασης), 3) το όνομα του αποδέκτη και 4) τον σκοπό χρήσης και διατήρησης από τον αποδέκτη (άρθρο 39-12 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ). Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή θα ισχύουν οι γενικές απαιτήσεις για την εξωτερική ανάθεση. Για κάθε διαβίβαση, πρέπει να εφαρμόζονται ειδικές εγγυήσεις όσον αφορά την ασφάλεια και τον χειρισμό των καταγγελιών και των διαφορών, καθώς και τα άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για την προστασία των πληροφοριών των χρηστών (άρθρο 48-10 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).

⁽¹¹⁴⁾ Βλ. επίσης άρθρο 26 παράγραφος 7 του ΡΙΡΑ, σύμφωνα με το οποίο τα άρθρα 15 έως 25, 27 έως 31, 33 έως 38 και 50 εφαρμόζονται αναλογικά στον εκτελούντα την επεξεργασία.

⁽¹¹⁵⁾ Στην περίπτωση της παροχής σε τρίτο προσωπικών πληροφοριών χρηστών από πάροχο υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών, απαιτείται πάντα η συγκατάθεση του χρήστη (άρθρο 39-12 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ).

⁽¹¹⁶⁾ Όπως εξηγείται αναλυτικότερα στην υποσημείωση 51, για να είναι έγκυρη η συγκατάθεση αυτή, πρέπει να παρέχεται ελεύθερα, με πλήρη επίγνωση και να είναι συγκεκριμένη.

⁽¹¹⁷⁾ Βλ. επίσης άρθρο 39-12 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών.

- (89) Χωρίς τη συγκατάθεση του φυσικού προσώπου, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να παρασχεθούν σε τρίτο (στο εξωτερικό) αν ο σκοπός της κοινοποίησης παραμένει «εντός της έκτασης που συνδέεται εύλογα» με τον αρχικό σκοπό της συλλογής (άρθρο 17 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ, βλ. αιτιολογική σκέψη 36). Ωστόσο, προκειμένου να αποφασίσει αν θα κοινοποιήσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για σκοπό που «συνδέεται», ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να εξετάσει αν η κοινοποίηση προκαλεί μειονεκτήματα στο φυσικό πρόσωπο και αν έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα ασφάλειας (π.χ. κρυπτογράφηση). Δεδομένου ότι η τρίτη χώρα στην οποία διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ενδέχεται να μην προσφέρει προστασία παρόμοια με εκείνη που παρέχεται βάσει του ΡΙΡΑ, το τμήμα 2 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5 αναγνωρίζει ότι τέτοια μειονεκτήματα μπορεί να προκύψουν και μπορούν να αποφευχθούν μόνο αν ο Κορεάτης υπεύθυνος επεξεργασίας και ο αποδέκτης στο εξωτερικό, μέσω νομικά δεσμευτικής πράξης (όπως σύμβασης), διασφαλίσουν επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με αυτό του ΡΙΡΑ, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων.
- (90) Ειδικό κανόνες ισχύουν για την «εκτός σκοπού» κοινοποίηση, δηλαδή την παροχή δεδομένων σε τρίτο για νέο (άσχετο) σκοπό, η οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο στη βάση κάποιου από τους λόγους του άρθρου 18 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ, όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 39. Ωστόσο, ακόμη και υπό αυτές τις προϋποθέσεις, αποκλείεται η παροχή σε τρίτο εάν ενδέχεται να «προσβάλει αδικαιολόγητα» τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου, κρίση που απαιτεί στάθμιση συμφερόντων. Επιπλέον, κατά το άρθρο 18 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να εφαρμόζει πρόσθετες εγγυήσεις, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν αίτημα προς τον τρίτο να περιορίσει τον σκοπό και τη μέθοδο επεξεργασίας ή να λάβει ειδικά μέτρα ασφάλειας. Και σε αυτή την περίπτωση, δεδομένου ότι η τρίτη χώρα στην οποία διαβιβάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να μην προσφέρει προστασία παρόμοια με εκείνη που παρέχεται βάσει του ΡΙΡΑ, το τμήμα 2 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5 αναγνωρίζει ότι τέτοια αδικαιολόγητη προβολή των συμφερόντων του φυσικού προσώπου ή τρίτου μπορεί να προκύψει και μπορεί να αποφευχθεί μόνο αν ο Κορεάτης υπεύθυνος επεξεργασίας και ο αποδέκτης στο εξωτερικό, μέσω νομικά δεσμευτικής πράξης (όπως σύμβασης), διασφαλίσουν επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με εκείνο του ΡΙΡΑ, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων.
- (91) Οι κανόνες που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 86 έως 90 εξασφαλίζουν, επομένως, τη συνέχεια της προστασίας όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται περαιτέρω (σε «λήπτη της ανάθεσης» ή τρίτο) από τη Δημοκρατία της Κορέας κατά τρόπο ουσιαστικά ισοδύναμο με εκείνον που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679.

2.3.10 Λογοδοσία

- (92) Βάσει της αρχής της λογοδοσίας, οι οντότητες που επεξεργάζονται δεδομένα πρέπει να εφαρμόζουν τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα προκειμένου να συμμορφώνονται ουσιαστικά με τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την προστασία των δεδομένων και να είναι σε θέση να αποδεικνύουν τη συμμόρφωσή τους, ιδίως στην αρμόδια εποπτική αρχή.
- (93) Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 6 και 8 του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να επεξεργάζεται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα «κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης» της ιδιωτικής ζωής του υποκειμένου των δεδομένων και να προσπαθεί να εξασφαλίζει την εμπιστοσύνη του υποκειμένου των δεδομένων τηρώντας και εκπληρώνοντας τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τον ΡΙΡΑ και τη λοιπή συναφή νομοθεσία. Αυτό περιλαμβάνει την κατάρτιση εσωτερικού σχεδίου διαχείρισης (άρθρο 29 του ΡΙΡΑ), καθώς και την κατάλληλη κατάρτιση και εποπτεία του προσωπικού (άρθρο 28 του ΡΙΡΑ).
- (94) Ως μέσο για τη διασφάλιση της λογοδοσίας, το άρθρο 31 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 32 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ υποχρεώνει τους υπευθύνους επεξεργασίας να ορίζουν υπεύθυνο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, ο οποίος «αναλαμβάνει πλήρως την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών». Ειδικότερα, ο εν λόγω υπεύθυνος προστασίας της ιδιωτικής ζωής είναι επιφορτισμένος να εκτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα: 1) εκπόνηση και εφαρμογή σχεδίου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και κατάρτιση πολιτικής για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, 2) διενέργεια τακτικών ερευνών σχετικά με την κατάσταση και τις πρακτικές επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, με σκοπό τη βελτίωση τυχόν ελλείψεων, 3) χειρισμός των καταγγελιών και αποζημιώσεις προς επανόρθωση, 4) καθιέρωση συστήματος εσωτερικού ελέγχου για την πρόληψη της κοινολόγησης, της κατάχρησης ή της κακής χρήσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, 5) κατάρτιση και εφαρμογή εκπαιδευτικού προγράμματος, 6) προστασία, έλεγχος και διαχείριση των αρχείων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και 7) καταστροφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μόλις επιτευχθεί ο σκοπός της επεξεργασίας ή λήξει η περίοδος διατήρησης. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών, ο υπεύθυνος για την προστασία της ιδιωτικής ζωής μπορεί να επιθεωρεί την κατάσταση των συστημάτων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και των συναφών συστημάτων και να ζητεί σχετικές πληροφορίες (άρθρο 31 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ). Εάν ο υπεύθυνος προστασίας της ιδιωτικής ζωής αντιληφθεί οποιαδήποτε παράβαση του ΡΙΡΑ ή άλλου σχετικού νομοθετήματος για την προστασία των δεδομένων, λαμβάνει αμέσως διορθωτικά μέτρα και τα αναφέρει στη διοίκηση («επικεφαλής») του υπευθύνου επεξεργασίας, εφόσον απαιτείται (άρθρο 31 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ). Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος προστασίας της ιδιωτικής ζωής δεν πρέπει να υφίσταται αδικαιολόγητα μειονεκτήματα ως συνέπεια της άσκησης των εν λόγω καθηκόντων.

- (95) Επιπλέον, οι υπεύθυνοι επεξεργασίας πρέπει να καταβάλλουν προορατικές προσπάθειες για τη διενέργεια εκτίμησης των επιπτώσεων στην προστασία της ιδιωτικής ζωής σε περίπτωση που η λειτουργία αρχείων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενέχουν κίνδυνο για την ιδιωτική ζωή (άρθρο 33 παράγραφος 8 του ΡΙΡΑ). Με βάση το άρθρο 33 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με τα άρθρα 35, 36 και 38 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, παράγοντες όπως το είδος και η φύση των δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία (ιδίως εάν πρόκειται για ευαίσθητες πληροφορίες), ο όγκος τους, η περίοδος διατήρησής τους και η πιθανότητα παραβίασης των δεδομένων θα έχουν σημασία για την αξιολόγηση του βαθμού κινδύνου για τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων. Σκοπός της εκτίμησης των επιπτώσεων στην ιδιωτική ζωή είναι να διασφαλίζεται ότι αναλύονται οι παράγοντες κινδύνου για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, καθώς και τα τυχόν μέτρα ασφάλειας ή άλλα αντίμετρα, και να επισημαίνονται τα θέματα που χρήζουν βελτίωσης (βλ. άρθρο 33 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 38 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ).
- (96) Οι δημόσιοι φορείς υποχρεούνται να διενεργούν εκτίμηση των επιπτώσεων κατά την επεξεργασία ορισμένων αρχείων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που ενέχουν υψηλότερο κίνδυνο για πιθανές παραβιάσεις της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 33 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Σύμφωνα με το άρθρο 35 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, αυτό ισχύει, μεταξύ άλλων, για τα αρχεία που περιέχουν ευαίσθητες πληροφορίες για τουλάχιστον 50 000 υποκείμενα δεδομένων, τα αρχεία που θα αντιστοιχιστούν με άλλα αρχεία και, ως αποτέλεσμα αυτού, θα περιέχουν πληροφορίες για τουλάχιστον 500 000 υποκείμενα δεδομένων και τα αρχεία που περιέχουν πληροφορίες για τουλάχιστον ένα εκατομμύριο υποκείμενα δεδομένων. Το αποτέλεσμα της εκτίμησης των επιπτώσεων που διενεργείται από δημόσιο φορέα πρέπει να κοινοποιείται στην ΡΙΡΑ (άρθρο 33 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ), η οποία μπορεί να γνωμοδοτήσει (άρθρο 33 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ).
- (97) Τέλος, το άρθρο 13 του ΡΙΡΑ προβλέπει ότι η ΡΙΡΑ θεσπίζει τις πολιτικές που είναι αναγκαίες για την προώθηση και την υποστήριξη «αυτορρυθμιζόμενων δραστηριοτήτων προστασίας των δεδομένων» από τους υπεύθυνους επεξεργασίας, μεταξύ άλλων μέσω της εκπαίδευσης σχετικά με την προστασία των δεδομένων, της προώθησης και της υποστήριξης των οργανισμών που ασχολούνται με την προστασία των δεδομένων, καθώς και μέσω της παροχής βοήθειας στους υπεύθυνους επεξεργασίας για την καθιέρωση και εφαρμογή κανόνων αυτορρυθμίσεως. Επιπλέον, εισάγει και διευκολύνει το σύστημα σήματος ePRIVACY. Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 32-2 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με τα άρθρα 34-2 έως 34-8 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ προβλέπει τη δυνατότητα πιστοποίησης ότι το σύστημα ή τα συστήματα επεξεργασίας και προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του υπεύθυνου επεξεργασίας συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του ΡΙΡΑ. Σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες, μπορεί να χορηγηθεί πιστοποίηση⁽¹¹⁸⁾ (για περίοδο 3 ετών) εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας πληροί τα κριτήρια πιστοποίησης που καθορίζονται από την ΡΙΡΑ, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης διαχειριστικών, τεχνικών και υλικών εγγυήσεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα⁽¹¹⁹⁾. Η ΡΙΡΑ πρέπει να εξετάζει τα συστήματα του υπεύθυνου επεξεργασίας που έχουν σημασία για την πιστοποίηση τουλάχιστον μία φορά ετησίως για τη διατήρηση της ισχύος της, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε ανάκληση της πιστοποίησης (άρθρο 32 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 34-5 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ· η λεγόμενη «διαχείριση παρακολούθησης»).
- (98) Ως εκ τούτου, το κορεατικό πλαίσιο εφαρμόζει την αρχή της λογοδοσίας κατά τρόπο που διασφαλίζει επίπεδο προστασίας ουσιαστικά ισοδύναμο με εκείνο που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, μεταξύ άλλων με την πρόβλεψη διαφορετικών μηχανισμών για τη διασφάλιση και την απόδειξη της συμμόρφωσης με τον ΡΙΡΑ.

2.3.11 Ειδικοί κανόνες για την επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών

- (99) Όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 13, ο CIA θεσπίζει ειδικούς κανόνες για την επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών από εμπορικούς φορείς. Κατά την επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών, οι εμπορικοί φορείς πρέπει συνεπώς να συμμορφώνονται με τις γενικές απαιτήσεις του ΡΙΡΑ, εκτός εάν ο CIA περιέχει ειδικότερους κανόνες. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, όταν επεξεργάζονται πληροφορίες που αφορούν πιστωτική κάρτα ή τραπεζικό λογαριασμό στο πλαίσιο εμπορικής συναλλαγής με φυσικό πρόσωπο. Ως τομεακή νομοθεσία για την επεξεργασία των πιστωτικών πληροφοριών (τόσο των προσωπικών όσο και των μη προσωπικών), ο CIA όχι μόνο επιβάλλει ειδικές εγγυήσεις για την προστασία των δεδομένων (για παράδειγμα όσον αφορά τη διαφάνεια και την ασφάλεια), αλλά και γενικότερα ρυθμίζει τις ειδικές περιστάσεις υπό τις οποίες μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία οι προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες. Αυτό αντικατοπτρίζεται, ιδίως, στις λεπτομερείς απαιτήσεις για τη χρήση, την παροχή δεδομένων σε τρίτο και τη διατήρηση των δεδομένων αυτών.
- (100) Όπως και ο ΡΙΡΑ, ο CIA αντικατοπτρίζει την αρχή της νομιμότητας και της αναλογικότητας. Πρώτον, ως γενική απαίτηση, το άρθρο 15 παράγραφος 1 του CIA επιτρέπει τη συλλογή προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών μόνο με εύλογα και θεμιτά μέσα και στον ελάχιστο βαθμό που απαιτείται για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένου σκοπού, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ. Δεύτερον, ο CIA ρυθμίζει ειδικά τη νομιμότητα της επεξεργασίας προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών, περιορίζοντας τη συλλογή, τη χρήση και την παροχή τους σε τρίτους και συνδέοντας εν γένει τις εν λόγω δραστηριότητες επεξεργασίας με την απαίτηση συγκατάθεσης του οικείου προσώπου.

⁽¹¹⁸⁾ Επιπλέον, εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προτιμάει να αναφέρεται στην πιστοποίηση ή να την προωθεί στις επιχειρηματικές του δραστηριότητες, μπορεί να χρησιμοποιήσει το σήμα προστασίας των προσωπικών πληροφοριών που έχει θεσπίσει η ΡΙΡΑ. Βλ. άρθρο 34-7 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

⁽¹¹⁹⁾ Από τον Νοέμβριο του 2018, έχει αναπτυχθεί το «σύστημα διαχείρισης προσωπικών πληροφοριών και ασφάλειας πληροφοριών» (ISMS-P), το οποίο πιστοποιεί ότι υπεύθυνοι επεξεργασίας εφαρμόζουν ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης.

- (101) Προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες μπορούν να συλλέγονται για έναν από τους λόγους που προβλέπει ο ΡΙΡΑ ή για τους ειδικούς λόγους που ορίζονται στον CIA. Δεδομένου ότι το άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 προϋποθέτει διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία στην Ένωση, αλλά δεν καλύπτει την απευθείας συλλογή (όπως από το φυσικό πρόσωπο ή από ιστότοπο) από υπεύθυνο επεξεργασίας στην Κορέα, μόνο η συγκατάθεση και οι λόγοι που προβλέπονται βάσει του ΡΙΡΑ έχουν σημασία για την παρούσα απόφαση. Στους λόγους αυτούς περιλαμβάνονται, ιδίως, οι περιπτώσεις στις οποίες η διαβίβαση είναι αναγκαία για την εκτέλεση σύμβασης με το φυσικό πρόσωπο ή για τα έννομα συμφέροντα του Κορεάτη υπευθύνου επεξεργασίας (άρθρο 15 παράγραφος 1 σημεία 4 και 6 του ΡΙΡΑ) ⁽¹²⁰⁾.
- (102) Μετά τη συλλογή τους, οι προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν 1) για τον αρχικό σκοπό για τον οποίο παρασχέθηκαν (απευθείας) από το φυσικό πρόσωπο ⁽¹²¹⁾· 2) για σκοπό συμβατό με τον αρχικό σκοπό της συλλογής ⁽¹²²⁾· 3) για να καθοριστεί αν θα δημιουργηθεί ή διατηρηθεί εμπορική σχέση που ζήτησε το φυσικό πρόσωπο ⁽¹²³⁾· 4) για σκοπούς στατιστικής, έρευνας και αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον ⁽¹²⁴⁾, εάν οι πληροφορίες είναι ψευδωνυμοποιημένες ⁽¹²⁵⁾· 5) αν ληφθεί περαιτέρω συγκατάθεση ή 6) σύμφωνα με τον νόμο.
- (103) Αν ένας εμπορικός φορέας προτίθεται να κοινοποιήσει σε τρίτο προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες, πρέπει να λάβει τη συγκατάθεση ⁽¹²⁶⁾ του φυσικού προσώπου αφού ενημερώσει το φυσικό πρόσωπο για τον αποδέκτη των δεδομένων, τον σκοπό της επεξεργασίας από τον αποδέκτη, τις λεπτομέρειες των δεδομένων που πρόκειται να παρασχεθούν, την περίοδο αποθήκευσης από τον αποδέκτη και το δικαίωμα άρνησης της συγκατάθεσης (άρθρο 32 παράγραφος 1 του CIA και άρθρο 28 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CIA) ⁽¹²⁷⁾. Η εν λόγω απαίτηση συγκατάθεσης δεν ισχύει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, και συγκεκριμένα όταν κοινοποιούνται προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες ⁽¹²⁸⁾: 1) σε λήπτη της ανάθεσης για σκοπούς εξωτερικής ανάθεσης ⁽¹²⁹⁾· 2) σε τρίτο σε περίπτωση μεταβίβασης, διάσπασης ή συγχώνευσης επιχείρησης· 3) για σκοπούς στατιστικής, έρευνας και αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, όταν οι πληροφορίες είναι ψευδωνυμοποιημένες· 4) για σκοπό συμβατό με τον αρχικό σκοπό της συλλογής· 5) σε τρίτο που χρησιμοποιεί τις πληροφορίες για την είσπραξη οφειλής του φυσικού προσώπου ⁽¹³⁰⁾· 6) για τη συμμόρφωση με δικαστική απόφαση· 7) σε εισαγγελία / αστυνομικό της δικαστικής αστυνομίας σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης όταν η ζωή του φυσικού
-
- ⁽¹²⁰⁾ Ο CIA περιέχει επίσης άλλες νομικές βάσεις για τη συλλογή, δηλαδή όταν απαιτείται από τον νόμο, όταν οι πληροφορίες δημοσιοποιούνται από δημόσιο φορέα σύμφωνα με τη νομοθεσία για την ελευθερία της πληροφόρησης ή όταν οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης. Για να μπορεί ο εμπορικός φορέας να στηριχθεί στον τελευταίο λόγο, πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι η συλλογή παραμένει εντός της έκτασης της συγκατάθεσης του υποκειμένου των δεδομένων, βάσει εύλογης («αντικειμενικής») ερμηνείας και λαμβανομένων υπόψη της φύσης των δεδομένων, της πρόθεσης και του σκοπού της διάθεσής τους στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης, του αν ο σκοπός της συλλογής είναι «ιδιαιτέρα συναφής» με τον σκοπό αυτόν κ.λπ. (άρθρο 13 του διατάγματος εφαρμογής του CIA). Ωστόσο, όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 101, οι λόγοι αυτοί δεν θα είναι καταρχήν συναφείς στην περίπτωση που έχει λάβει χώρα διαβίβαση.
- ⁽¹²¹⁾ Για παράδειγμα, όταν δημιουργούνται/παρέχονται πιστωτικές πληροφορίες στο πλαίσιο εμπορικής συναλλαγής με το φυσικό πρόσωπο. Ωστόσο, ο λόγος αυτός δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρήση προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών για σκοπούς άμεσης εμπορικής πώλησης (βλ. άρθρο 33 παράγραφος 1 σημείο 3 του CIA).
- ⁽¹²²⁾ Για να προσδιοριστεί αν ο σκοπός της χρήσης είναι συμβατός με τον αρχικό σκοπό της συλλογής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες: 1) η σχέση («συνάφεια») μεταξύ των δύο σκοπών· 2) ο τρόπος με τον οποίο συλλέχθηκαν οι πληροφορίες· 3) ο αντίκτυπος της χρήσης στο φυσικό πρόσωπο και 4) αν έχουν εφαρμοστεί κατάλληλα μέτρα ασφάλειας, όπως ψευδωνυμοποίηση (πρβλ. άρθρο 32 παράγραφος 6 σημείο 9-4 του CIA).
- ⁽¹²³⁾ Για παράδειγμα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να χρειαστεί να λάβει υπόψη προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες τις οποίες έχει λάβει από φυσικό πρόσωπο ώστε να αποφασίσει αν θα παρατείνει τη διάρκεια ενός δανείου στο εν λόγω φυσικό πρόσωπο.
- ⁽¹²⁴⁾ Άρθρο 33 του CIA σε συνδυασμό με το άρθρο 32 παράγραφος 6 σημεία 9-2, 9-4 και 10 του CIA.
- ⁽¹²⁵⁾ Η ψευδωνυμοποίηση ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 15 του CIA ως επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών κατά τρόπο ώστε τα φυσικά πρόσωπα να μην μπορούν πλέον να ταυτοποιηθούν από τις πληροφορίες παρά μόνο σε συνδυασμό με πρόσθετες πληροφορίες. Μολονότι ο CIA περιέχει ειδικές εγγυήσεις για την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών για σκοπούς στατιστικής, έρευνας και αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον (άρθρο 40-2 του CIA), οι κανόνες αυτοί δεν εφαρμόζονται στους εμπορικούς οργανισμούς. Αντιθέτως, οι οργανισμοί αυτοί υπόκεινται στις ειδικές απαιτήσεις του τμήματος III του ΡΙΡΑ, όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 42 έως 48. Επιπλέον, το άρθρο 40-3 του CIA εξαιρεί την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πιστωτικών πληροφοριών —όταν αυτή πραγματοποιείται για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας ή αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον— από τις απαιτήσεις σχετικά με τη διαφάνεια και τα ατομικά δικαιώματα, όπως συμβαίνει και με την εξαίρεση του άρθρου 28-7 του ΡΙΡΑ και με την επιφύλαξη των εγγυήσεων του τμήματος III του ΡΙΡΑ, όπως περιγράφεται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 42 έως 48.
- ⁽¹²⁶⁾ Αυτό δεν ισχύει όταν οι πληροφορίες παρέχονται σε τρίτο με σκοπό τη διατήρηση των προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών ακριβών και επικαιροποιημένων, εφόσον η παροχή παραμένει εντός του αρχικού σκοπού της επεξεργασίας (άρθρο 32 παράγραφος 1 του CIA). Αυτό μπορεί, για παράδειγμα, να συμβαίνει όταν παρέχονται επικαιροποιημένες πληροφορίες σε οργανισμό αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αρχείων του.
- ⁽¹²⁷⁾ Εάν δεν είναι πρακτικά εφικτή η παροχή των προαναφερόμενων πληροφοριών, μπορεί να αρκεί η παραπομπή του φυσικού προσώπου στον τρίτο αποδέκτη για τις απαιτούμενες πληροφορίες.
- ⁽¹²⁸⁾ Δεδομένου ότι ο CIA δεν ρυθμίζει ειδικά τις κοινοποιήσεις προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών στο εξωτερικό, οι εν λόγω κοινοποιήσεις πρέπει να συμμορφώνονται με τις εγγυήσεις για τις περαιτέρω διαβιβάσεις που επιβάλλει το τμήμα 2 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5.
- ⁽¹²⁹⁾ Εξωτερική ανάθεση της επεξεργασίας προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο βάσει γραπτής σύμβασης και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 26 παράγραφοι 1 έως 3 και 5 του ΡΙΡΑ, όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 20 (άρθρο 17 του CIA και άρθρο 14 του διατάγματος εφαρμογής του CIA). Ο λήπτης της ανάθεσης δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες πέραν της έκτασης των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί και η εταιρεία που έχει προβεί στην εξωτερική ανάθεση οφείλει να καθορίσει ειδικές απαιτήσεις ασφάλειας (π.χ. κρυπτογράφηση) και να εκπαιδεύσει τον λήπτη της ανάθεσης σχετικά με τον τρόπο πρόληψης της απώλειας, της κλοπής, της κοινοδότησης, της μεταβολής ή της παραβίασης των πιστωτικών πληροφοριών.
- ⁽¹³⁰⁾ Βλ. επίσης άρθρο 28 παράγραφος 10 σημεία 1, 2 και 6 του διατάγματος εφαρμογής του CIA.

προσώπου διατρέχει κίνδυνο ή το φυσικό πρόσωπο αναμένεται να υποστεί σωματική βλάβη και δεν υπάρχει διαθέσιμος χρόνος για την έκδοση δικαστικού εντάλματος ⁽¹³¹⁾: 8) στις αρμόδιες φορολογικές αρχές για τη συμμόρφωση με τη φορολογική νομοθεσία· ή 9) σύμφωνα με άλλους νόμους. Σε περίπτωση κοινοποίησης για έναν από τους λόγους αυτούς, το υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να ενημερώνεται σχετικά εκ των προτέρων (άρθρο 32 παράγραφος 7 του CIA).

- (104) Ο CIA ρυθμίζει επίσης ειδικά τη διάρκεια της επεξεργασίας των προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών βάσει ενός από τους λόγους αυτούς για χρήση ή παροχή σε τρίτο μετά τη λήξη της εμπορικής σχέσης με το φυσικό πρόσωπο ⁽¹³²⁾. Μόνο οι πληροφορίες που ήταν απαραίτητες για τη σύναψη ή τη διατήρηση της εν λόγω σχέσης μπορούν να διατηρηθούν, υπό τον όρο της εφαρμογής πρόσθετων εγγυήσεων (πρέπει να διατηρούνται χωριστά από τις πιστωτικές πληροφορίες που αφορούν φυσικά πρόσωπα με τα οποία βρίσκεται σε εξέλιξη εμπορική σχέση, να προστατεύονται με ειδικά μέτρα ασφάλειας και να είναι προσβάσιμες μόνο από εξουσιοδοτημένα πρόσωπα) ⁽¹³³⁾. Όλα τα υπόλοιπα δεδομένα πρέπει να διαγράφονται (άρθρο 17-2 παράγραφος 1 σημείο 2 του διατάγματος εφαρμογής του CIA). Για να καθοριστούν ποια δεδομένα ήταν απαραίτητα για την εμπορική σχέση, πρέπει να ληφθούν υπόψη διάφοροι παράγοντες, μεταξύ άλλων αν θα ήταν δυνατή η σύναψη της σχέσης χωρίς τα δεδομένα και αν σχετίζονται άμεσα με τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο φυσικό πρόσωπο (άρθρο 17-2 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CIA).
- (105) Ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες μπορούν καταρχήν να διατηρηθούν και μετά τη λήξη της εμπορικής σχέσης, πρέπει να διαγραφούν εντός τριών μηνών από την επίτευξη του σκοπού της περαιτέρω επεξεργασίας ⁽¹³⁴⁾ ή, σε κάθε περίπτωση, ύστερα από πέντε έτη (άρθρο 20-2 του CIA). Σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων, οι προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες μπορούν να διατηρούνται για διάστημα μεγαλύτερο των πέντε ετών, και ειδικότερα αν είναι αναγκαίο για τη συμμόρφωση με νομική υποχρέωση· αν είναι αναγκαίο για τα ζωτικά συμφέροντα της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της περιουσίας φυσικού προσώπου· για την αρχειοθέτηση ψευδώνυμοποιημένων πληροφοριών (που χρησιμοποιήθηκαν για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, στατιστικής ή αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον)· ή για σκοπούς ασφάλισης (ιδίως για ασφαλιστικές πληρωμές ή για την πρόληψη ασφαλιστικής απάτης) ⁽¹³⁵⁾. Σε αυτές τις εξαιρετικές περιπτώσεις, ισχύουν ειδικές εγγυήσεις (όπως η ενημέρωση του φυσικού προσώπου για την περαιτέρω χρήση, ο διαχωρισμός των διατηρούμενων πληροφοριών από τις πληροφορίες που αφορούν φυσικά πρόσωπα με τα οποία εξακολουθεί να υπάρχει εμπορική σχέση, ο περιορισμός των δικαιωμάτων πρόσβασης, βλ. άρθρο 17-2 παράγραφοι 1 έως 2 του διατάγματος εφαρμογής του CIA).
- (106) Ο CIA διευκρινίζει επίσης περαιτέρω τις αρχές της ακρίβειας και της ποιότητας των δεδομένων, απαιτώντας οι προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες να «καταχωρίζονται, τροποποιούνται και υποβάλλονται σε διαχείριση» ώστε να διατηρούνται ακριβείς και επικαιροποιημένες (άρθρο 18 παράγραφος 1 του CIA και άρθρο 15 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του CIA) ⁽¹³⁶⁾. Κατά την παροχή πιστωτικών πληροφοριών σε ορισμένες άλλες οντότητες (όπως σε οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας), οι εμπορικοί φορείς υποχρεούνται επίσης ειδικά να επαληθεύουν την ακρίβεια των πληροφοριών ώστε να διασφαλίζεται ότι ο αποδέκτης καταχωρίζει και διαχειρίζεται μόνο ακριβείς πληροφορίες (άρθρο 15 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του CIA, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του CIA). Γενικότερα, ο CIA απαιτεί την τήρηση αρχείων σχετικά με τη συλλογή, τη χρήση, την κοινοποίηση σε τρίτους και την καταστροφή προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών (άρθρο 20 παράγραφος 2 του CIA) ⁽¹³⁷⁾.
- (107) Επιπλέον, η επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών υπόκειται σε ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά την ασφάλεια των δεδομένων. Ειδικότερα, ο CIA απαιτεί την εφαρμογή τεχνολογικών, υλικών και οργανωτικών μέτρων για την πρόληψη της παράνομης πρόσβασης σε συστήματα πληροφορικής, καθώς και της μεταβολής, καταστροφής ή οποιασδήποτε άλλου κινδύνου για τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία (για παράδειγμα μέσω ελέγχων πρόσβασης, βλ. άρθρο 19 του CIA και άρθρο 16 του διατάγματος εφαρμογής του CIA). Επιπλέον, όταν συντρέχει περίπτωση ανταλλαγής προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών με τρίτο, πρέπει να συνάπτεται σύμβαση η οποία να προβλέπει ειδικά μέτρα ασφάλειας (άρθρο 19 παράγραφος 2 του CIA). Σε περίπτωση παραβίασης προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών, πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για την ελαχιστοποίηση της τυχόν ζημίας και τα οικεία φυσικά πρόσωπα πρέπει να ενημερώνονται χωρίς καθυστέρηση (άρθρο 39-4 παράγραφοι 1 έως 2 του CIA). Επιπλέον, η PIPC πρέπει να ενημερώνεται για την κοινοποίηση που παρασχέθηκε στα φυσικά πρόσωπα, καθώς και για τα μέτρα που έχουν εφαρμοστεί (άρθρο 39-4 παράγραφος 4 του CIA).

⁽¹³¹⁾ Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να ζητείται ένταλμα χωρίς καθυστέρηση. Εάν το ένταλμα δεν εκδοθεί εντός 36 ωρών, τα ληφθέντα δεδομένα πρέπει να διαγράφονται χωρίς καθυστέρηση (άρθρο 32 παράγραφος 6 σημείο 6 του CIA).

⁽¹³²⁾ Για παράδειγμα, επειδή εκπληρώθηκαν οι συμβατικές υποχρεώσεις, ένα από τα μέρη άσκησε το δικαίωμά του καταγγελίας κ.λπ., βλ. άρθρο 17-2 παράγραφος 5 του διατάγματος εφαρμογής του CIA.

⁽¹³³⁾ Άρθρο 20-2 παράγραφος 1 του CIA και άρθρο 17-2 παράγραφος 1 σημείο 1 του διατάγματος εφαρμογής του CIA.

⁽¹³⁴⁾ Η περίοδος αυτή λαμβάνει υπόψη ότι η διαγραφή συχνά δεν είναι δυνατή αμέσως, αλλά συνήθως απαιτεί ορισμένα βήματα (π.χ. διαχωρισμός των δεδομένων προς διαγραφή από τα άλλα δεδομένα και εκτέλεση της διαγραφής χωρίς να επηρεαστεί η σταθερότητα των συστημάτων πληροφοριών) που απαιτούν κάποιο χρόνο για την εφαρμογή τους.

⁽¹³⁵⁾ Άρθρο 20-2 παράγραφος 2 του CIA.

⁽¹³⁶⁾ Το άρθρο 18 παράγραφος 2 του CIA και το άρθρο 15 παράγραφος 4 του διατάγματος εφαρμογής του CIA θεσπίζουν ειδικότερους κανόνες σχετικά με την εν λόγω απαίτηση τήρησης αρχείων, π.χ. για αρχεία που αφορούν πληροφορίες που μπορεί να θέσουν σε μειονεκτική θέση ένα άτομο, όπως πληροφορίες σχετικά με την παραβατικότητα και την πτώχευση.

⁽¹³⁷⁾ Όσον αφορά άλλους μηχανισμούς λογοδοσίας, ο CIA απαιτεί από ορισμένους οργανισμούς (π.χ. τους συνεταιρισμούς και τις δημόσιες επιχειρήσεις, βλ. άρθρο 21 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CIA) να διορίσουν «διαχειριστή/φύλακα πιστωτικών πληροφοριών», ο οποίος θα είναι επιφορτισμένος με την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τον CIA και θα εκτελεί τα καθήκοντα του «υπευθύνου προστασίας της ιδιωτικής ζωής» στο πλαίσιο του PIPA (άρθρο 20 παράγραφοι 3 και 4 του CIA).

- (108) Ο CIA επιβάλλει επίσης ειδικές υποχρεώσεις διαφάνειας κατά τη λήψη της συγκατάθεσης για τη χρήση ή την παροχή προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών (άρθρο 32 παράγραφος 4 και άρθρο 34-2 του CIA και άρθρο 30-3 του διατάγματος εφαρμογής του CIA) και, γενικότερα, πριν από την παροχή πληροφοριών σε τρίτο (άρθρο 32 παράγραφος 7 του CIA) ⁽¹³⁸⁾. Επιπλέον, τα φυσικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν πληροφορίες κατόπιν αιτήματός τους σχετικά με τη χρήση και την παροχή των πιστωτικών πληροφοριών τους σε τρίτους κατά τα τρία έτη που προηγούνται του αιτήματος (συμπεριλαμβανομένου του σκοπού και των ημερομηνιών της εν λόγω χρήσης/παροχής) ⁽¹³⁹⁾.
- (109) Σύμφωνα με τον CIA, τα φυσικά πρόσωπα έχουν επίσης δικαίωμα πρόσβασης στις προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες τους (άρθρο 38 παράγραφος 1 του CIA) και δικαίωμα να ζητήσουν τη διόρθωση των ανακριβών δεδομένων (άρθρο 38 παράγραφοι 2 έως 3 του CIA) ⁽¹⁴⁰⁾. Επιπλέον, επιπρόσθετα στο γενικό δικαίωμα διαγραφής βάσει του ΡΙΡΑ (βλ. αιτιολογική σκέψη 77), ο CIA προβλέπει ειδικό δικαίωμα διαγραφής των προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών που έχουν διατηρηθεί πέραν των περιόδων διατήρησης που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 104, δηλαδή των πέντε ετών (για τις προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες που ήταν απαραίτητες για τη σύναψη ή τη διατήρηση εμπορικής σχέσης) ή των τριών μηνών (για τα άλλα είδη προσωπικών πληροφοριών) ⁽¹⁴¹⁾. Αίτημα διαγραφής μπορεί κατ' εξαίρεση να απορριφθεί όταν απαιτείται περαιτέρω διατήρηση υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 105. Εάν ένα φυσικό πρόσωπο ζητήσει τη διαγραφή αλλά συντρέχει μία από τις εξαιρέσεις, πρέπει να εφαρμοστούν ειδικές εγγυήσεις για τις σχετικές πιστωτικές πληροφορίες (άρθρο 38-3 παράγραφος 3 του CIA και άρθρο 33-3 του διατάγματος εφαρμογής του CIA). Για παράδειγμα, οι πληροφορίες πρέπει να φυλάσσονται χωριστά από άλλες πληροφορίες, να είναι προσβάσιμες μόνο σε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο και να υπόκεινται σε ειδικά μέτρα ασφάλειας.
- (110) Επιπρόσθετα στα δικαιώματα που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 109, ο CIA εγγυάται στα φυσικά πρόσωπα το δικαίωμα να ζητήσουν από υπεύθυνο επεξεργασίας να σταματήσει να επικοινωνεί μαζί τους για σκοπούς άμεσης εμπορικής προώθησης (άρθρο 37 παράγραφος 2 του νόμου) και το δικαίωμα φορητότητας των δεδομένων. Όσον αφορά το τελευταίο, ο CIA παρέχει στα φυσικά πρόσωπα τη δυνατότητα να ζητήσουν τη διαβίβαση των προσωπικών τους πιστωτικών πληροφοριών στα ίδια ή σε ορισμένους τρίτους (όπως σε χρηματοοικονομικά ιδρύματα και εταιρείες αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας). Οι προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία και να διαβιβάζονται στον τρίτο σε μορφή που να μπορεί να υποβληθεί σε επεξεργασία από συσκευή επεξεργασίας πληροφοριών (όπως από υπολογιστή).
- (111) Ως εκ τούτου, στον βαθμό που ο CIA περιέχει ειδικούς κανόνες σε σύγκριση με τον ΡΙΡΑ, η Επιτροπή θεωρεί ότι και αυτοί οι κανόνες εξασφαλίζουν επίπεδο προστασίας ουσιαστικά ισοδύναμο με εκείνο που παρέχεται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

2.4 Εποπτεία και επιβολή

- (112) Για να είναι εγγυημένη η διασφάλιση επαρκούς επιπέδου προστασίας των δεδομένων στην πράξη, είναι αναγκαία η ύπαρξη ανεξάρτητης εποπτικής αρχής με εξουσίες παρακολούθησης και επιβολής της συμμόρφωσης με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων. Η αρχή αυτή θα πρέπει να ενεργεί με πλήρη ανεξαρτησία και αμεροληψία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων και την άσκηση των εξουσιών της.

2.4.1 Ανεξάρτητη εποπτεία

- (113) Στη Δημοκρατία της Κορέας, η ανεξάρτητη αρχή που είναι υπεύθυνη για την παρακολούθηση και την επιβολή του ΡΙΡΑ είναι η ΡΙΡΚ. Η ΡΙΡΚ απαρτίζεται από έναν πρόεδρο, έναν αντιπρόεδρο και επτά επιτρόπους. Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος διορίζονται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας έπειτα από σύσταση του πρωθυπουργού. Από τους επιτρόπους, δύο διορίζονται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας έπειτα από σύσταση του προέδρου της ΡΙΡΚ και πέντε έπειτα από σύσταση της Εθνοσυνέλευσης [εκ των οποίων δύο έπειτα από σύσταση του πολιτικού κόμματος στο

⁽¹³⁸⁾ Αυτό περιλαμβάνει μια γενική απαίτηση ενημέρωσης (άρθρο 32 παράγραφος 7 του CIA) και μια ειδική υποχρέωση διαφάνειας σε περίπτωση που πληροφορίες με τις οποίες μπορεί να προσδιοριστεί η πιστοληπτική ικανότητα ενός φυσικού προσώπου παρέχονται σε ορισμένες οντότητες, όπως σε οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και οργανισμούς συλλογής πιστωτικών πληροφοριών (άρθρο 35-3 του CIA και άρθρο 30-3 του διατάγματος εφαρμογής του CIA), ή όταν μια σχέση εμπορικής συναλλαγής απορρίπτεται ή τερματίζεται με βάση προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες που έχουν ληφθεί από τρίτο (άρθρο 36 του CIA και άρθρο 31 του διατάγματος εφαρμογής του CIA).

⁽¹³⁹⁾ Άρθρο 35 του CIA. Ορισμένοι εμπορικοί οργανισμοί, π.χ. συνεταιρισμοί και δημόσιες εταιρείες (άρθρο 21 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CIA), υπόκεινται σε πρόσθετες απαιτήσεις διαφάνειας, π.χ. υποχρεούνται να δημοσιοποιούν ορισμένες πληροφορίες (άρθρο 31 του CIA) και να ενημερώνουν τα φυσικά πρόσωπα για τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις που έχει στη βαθμολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητάς τους η συμμετοχή τους σε χρηματοοικονομικές συναλλαγές που ενέχουν πιστωτικούς κινδύνους (άρθρο 35-2 του CIA).

⁽¹⁴⁰⁾ Όσον αφορά τους όρους και τις εξαιρέσεις από τα δικαιώματα πρόσβασης και διόρθωσης, εφαρμόζονται οι κανόνες του ΡΙΡΑ (που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 76 έως 77). Επιπλέον, περαιτέρω λεπτομέρειες καθορίζονται στο άρθρο 38 παράγραφοι 4 έως 8 του CIA και στο άρθρο 33 του διατάγματος εφαρμογής του CIA. Ειδικότερα, ο εμπορικός φορέας που έχει διορθώσει ή διαγράψει ανακριβείς πιστωτικές πληροφορίες πρέπει να ενημερώσει σχετικά το φυσικό πρόσωπο. Επιπλέον, κάθε τρίτος στον οποίο κοινοποιήθηκαν οι πληροφορίες αυτές εντός των προηγούμενων έξι μηνών πρέπει να ενημερωθεί σχετικά και το οικείο φυσικό πρόσωπο πρέπει να ενημερωθεί γι' αυτό. Εάν ένα φυσικό πρόσωπο δεν είναι ικανοποιημένο με τον τρόπο χειρισμού αιτήματός του διόρθωσης, μπορεί να υποβάλει αίτημα στην ΡΙΡΚ, η οποία ελέγχει τις ενέργειες του υπεύθυνου επεξεργασίας και μπορεί να επιβάλει διορθωτικά μέτρα.

⁽¹⁴¹⁾ Άρθρο 38-3 του CIA.

οποίο ανήκει ο πρόεδρος της Δημοκρατίας και τρεις έπειτα από σύσταση άλλων πολιτικών κομμάτων (άρθρο 7-2 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ), γεγονός που βοηθά στην αντιστάθμιση του κομματισμού κατά τη διαδικασία διορισμού] ⁽¹⁴²⁾. Η διαδικασία αυτή συνάδει με τις απαιτήσεις που ισχύουν για τον διορισμό των μελών των αρχών προστασίας δεδομένων στην Ένωση [άρθρο 53 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679]. Επιπλέον, όλοι οι επίτροποι πρέπει να απέχουν από κάθε κερδοσκοπική δραστηριότητα, από πολιτικές δραστηριότητες και από την ανάληψη θέσης στη δημόσια διοίκηση ή στην Εθνοσυνέλευση (άρθρα 7-6 και 7-7 παράγραφος 1 σημείο 3 του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁴³⁾. Όλοι οι επίτροποι υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες που αποκλείουν τη συμμετοχή τους σε διασκέψεις σε περίπτωση πιθανής σύγκρουσης συμφερόντων (άρθρο 7-11 του ΡΙΡΑ). Η ΡΙΡΑ επικουρείται από γραμματεία (άρθρο 7-13) και μπορεί να συγκροτεί υποεπιτροπές (αποτελούμενες από τρεις επιτρόπους) για να χειρίζονται ήσσονος σημασίας παραβάσεις και επαναλαμβανόμενα ζητήματα (άρθρο 7-12 του ΡΙΡΑ).

- (114) Κάθε μέλος της ΡΙΡΑ διορίζεται για τρία έτη και η θητεία του μπορεί να ανανεωθεί μία φορά (άρθρο 7-4 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Οι επίτροποι μπορούν να απολυθούν μόνο υπό συγκεκριμένες περιστάσεις, δηλαδή εάν δεν είναι πλέον σε θέση να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους λόγω μακροχρόνιας διανοητικής ή σωματικής αναπηρίας, εάν παραβούν τον νόμο ή εάν πληρούν έναν από τους λόγους έκπτωσης από το αξίωμά τους ⁽¹⁴⁴⁾ (άρθρο 7-5 του ΡΙΡΑ). Αυτό τους παρέχει θεσμική προστασία κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
- (115) Γενικότερα, το άρθρο 7 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ εγγυάται ρητά την ανεξαρτησία της ΡΙΡΑ και το άρθρο 7-5 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ απαιτεί από τους επιτρόπους να εκτελούν τα καθήκοντά τους με ανεξαρτησία, σύμφωνα με τον νόμο και τη συνείδησή τους ⁽¹⁴⁵⁾. Οι θεσμικές και διαδικαστικές εγγυήσεις που περιγράφονται, μεταξύ άλλων όσον αφορά τον διορισμό και την παύση των μελών της, διασφαλίζουν ότι η ΡΙΡΑ ενεργεί με πλήρη ανεξαρτησία, χωρίς να υπόκειται σε εξωτερικές επιρροές ή υποδείξεις. Επιπλέον, ως κεντρική διοικητική υπηρεσία, η ΡΙΡΑ προτείνει ετήσιως τον δικό της προϋπολογισμό (ο οποίος επανεξετάζεται από το Υπουργείο Οικονομικών ως μέρος του συνολικού εθνικού προϋπολογισμού πριν από την έγκρισή του από την Εθνοσυνέλευση) και είναι αρμόδια για τη διαχείριση του προσωπικού της. Η ΡΙΡΑ διαθέτει επί του παρόντος προϋπολογισμό ύψους περίπου 35 εκατ. EUR και απασχολεί 154 υπαλλήλους (μεταξύ των οποίων 40 υπαλλήλους ειδικευμένους στην τεχνολογία των πληροφοριών και των επικοινωνιών, 32 υπαλλήλους που ασχολούνται με τις έρευνες και 40 νομικούς εμπειρογνώμονες).
- (116) Τα καθήκοντα και οι εξουσίες της ΡΙΡΑ προβλέπονται κυρίως στα άρθρα 7-8 και 7-9, καθώς και στα άρθρα 61 έως 66 του ΡΙΡΑ ⁽¹⁴⁶⁾. Ειδικότερα, στα καθήκοντα της ΡΙΡΑ περιλαμβάνονται η παροχή συμβουλών σχετικά με τους νόμους και τους κανονισμούς που αφορούν την προστασία των δεδομένων, η εκπόνηση πολιτικών και κατευθυντήριων γραμμών για την προστασία των δεδομένων, η διερεύνηση παραβάσεων των ατομικών δικαιωμάτων, ο χειρισμός καταγγελιών και η διαμεσολάβηση σε διαφορές, η επιβολή της συμμόρφωσης με τον ΡΙΡΑ, η εξασφάλιση της εκπαίδευσης και της προώθησης στον τομέα της προστασίας των δεδομένων, καθώς και η ανταλλαγή πληροφοριών και η συνεργασία με τις αρχές προστασίας δεδομένων τρίτων χωρών ⁽¹⁴⁷⁾.
- (117) Βάσει του άρθρου 68 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 62 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, ορισμένα καθήκοντα της ΡΙΡΑ έχουν ανατεθεί στον Οργανισμό Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας, και συγκεκριμένα: 1) εκπαίδευση και δημόσιες σχέσεις, 2) κατάρτιση ειδικών και ανάπτυξη κριτηρίων για τις εκτιμήσεις των επιπτώσεων στην ιδιωτική ζωή, 3) χειρισμός αιτημάτων για τον ορισμό του λεγόμενου φορέα εκτίμησης των επιπτώσεων στην ιδιωτική ζωή, 4) χειρισμός αιτημάτων για έμμεση πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που βρίσκονται

⁽¹⁴²⁾ Μόνο φυσικά πρόσωπα που πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια μπορούν να διοριστούν ως επίτροποι της ΡΙΡΑ: ανώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι επιφορτισμένοι με θέματα προσωπικών πληροφοριών· πρώην δικαστές, εισαγγελείς ή δικηγόροι που έχουν ασκήσει το επάγγελμα επί τουλάχιστον 10 έτη· πρώην διευθυντικά στελέχη με πείρα στην προστασία των δεδομένων τα οποία έχουν υπηρετήσει σε δημόσιο φορέα ή οργανισμό για διάστημα μεγαλύτερο των τριών ετών ή που έχουν προταθεί από τέτοιον φορέα ή οργανισμό· πρώην αναπληρωτές καθηγητές με επαγγελματικές γνώσεις στον τομέα της προστασίας των δεδομένων που έχουν υπηρετήσει για τουλάχιστον πέντε έτη σε ακαδημαϊκό ίδρυμα (άρθρο 7-2 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁴³⁾ Βλ. επίσης άρθρο 4-2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁴⁴⁾ Βλ. άρθρο 7-7 του ΡΙΡΑ, σύμφωνα με το οποίο οι μη Κορεάτες υπήκοοι και τα μέλη πολιτικών κομμάτων δεν μπορούν να γίνουν μέλη της ΡΙΡΑ. Το ίδιο ισχύει για τα άτομα στα οποία έχουν επιβληθεί ορισμένα είδη ποινικών κυρώσεων, έχουν παυθεί από τα καθήκοντά τους με πειθαρχικό μέτρο κατά τα τελευταία πέντε έτη κ.λπ. (άρθρο 7-7 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 33 του νόμου για τους δημόσιους υπαλλήλους).

⁽¹⁴⁵⁾ Μολονότι το άρθρο 7 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ αναφέρεται στη γενική εξουσία του πρωθυπουργού, σύμφωνα με το άρθρο 18 του νόμου για τους κυβερνητικούς οργανισμούς, να αναστέλλει ή να ανακαλεί —με την έγκριση του προέδρου της Δημοκρατίας— οποιαδήποτε παράνομη ή άδικη διάταξη κεντρικής διοικητικής υπηρεσίας, δεν παρέχεται τέτοια εξουσία όσον αφορά τις εξουσίες έρευνας ή επιβολής της ΡΙΡΑ (βλ. άρθρο 7 παράγραφος 2 σημεία 1 και 2 του ΡΙΡΑ). Σύμφωνα με τις εξηγήσεις που ελήφθησαν από την κυβέρνηση της Κορέας, το άρθρο 18 του νόμου για τους κυβερνητικούς οργανισμούς αποσκοπεί στο να παρέχει στον πρωθυπουργό τη δυνατότητα να ενεργεί σε έκτακτες περιστάσεις, π.χ. να μεσολαβεί σε διαφωνία μεταξύ διαφορετικών κυβερνητικών υπηρεσιών. Ωστόσο, ο πρωθυπουργός δεν έχει κάνει ποτέ χρήση αυτής της εξουσίας από τότε που θεσπίστηκε η εν λόγω διάταξη το 1963.

⁽¹⁴⁶⁾ Όταν είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων της σύμφωνα με το άρθρο 7-9 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ, η ΡΙΡΑ μπορεί να ζητά τη γνώμη αρμόδιων δημόσιων υπαλλήλων, εμπειρογνομόνων σε θέματα προστασίας δεδομένων, οργανώσεων πολιτών και σχετικών επιχειρηματικών φορέων. Επιπλέον, η ΡΙΡΑ μπορεί να ζητά σχετικό υλικό, να εκδίδει συστάσεις για βελτίωση και να εξετάζει αν αυτές εφαρμόζονται (άρθρο 7-9 παράγραφοι 2 έως 5 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁴⁷⁾ Βλ. επίσης άρθρο 9 του ΡΙΡΑ (τριετές γενικό σχέδιο για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών), άρθρο 12 του ΡΙΡΑ (τυποποιημένες κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών), άρθρο 13 του ΡΙΡΑ (πολιτικές για την προώθηση και την υποστήριξη της αυτορρύθμισης).

στην κατοχή δημόσιων αρχών (άρθρο 35 παράγραφος 2 του PIPA) και 5) το καθήκον της αναζήτησης του υλικού και της διενέργειας των επιθεωρήσεων όσον αφορά τις καταγγελίες που λαμβάνονται μέσω του λεγόμενου κέντρου κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής. Στο πλαίσιο του χειρισμού των καταγγελιών μέσω του κέντρου κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, ο Οργανισμός Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας διαβιβάζει την υπόθεση στην PIPC ή στην εισαγγελία, εάν διαπιστώσει ότι έχει διαπραχθεί παράβαση του νόμου. Η δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στο κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής δεν εμποδίζει τα φυσικά πρόσωπα να υποβάλουν καταγγελία απευθείας στην PIPC ή να απευθυνθούν στην PIPC εάν θεωρούν ότι η καταγγελία τους δεν αντιμετωπίστηκε ικανοποιητικά από τον Οργανισμό Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας.

2.4.2 Επιβολή, συμπεριλαμβανομένων των κυρώσεων

- (118) Για να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τον PIPA, ο νομοθέτης έχει χορηγήσει στην PIPC τόσο εξουσίες έρευνας όσο και εξουσίες επιβολής, οι οποίες κυμαίνονται από την έκδοση συστάσεων έως την επιβολή διοικητικών προστίμων. Οι εν λόγω εξουσίες συμπληρώνονται περαιτέρω από ένα καθεστώς ποινικών κυρώσεων.
- (119) Όσον αφορά τις εξουσίες έρευνας, εάν υπάρχει υπόνοια παράβασης του PIPA ή έχει αναφερθεί παράβαση, ή όταν είναι αναγκαίο για την προστασία των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων έναντι παραβάσεων, η PIPC μπορεί να διενεργεί επιτόπιες επιθεωρήσεις και να ζητεί όλο το σχετικό υλικό (όπως αντικείμενα και έγγραφα) από τους υπευθύνους επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 63 του PIPA σε συνδυασμό με το άρθρο 60 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA) ⁽¹⁴⁸⁾.
- (120) Όσον αφορά την επιβολή, σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 2 του PIPA, η PIPC μπορεί να παρέχει συμβουλές στους υπευθύνους επεξεργασίας δεδομένων σχετικά με τρόπους βελτίωσης του επιπέδου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα συγκεκριμένων δραστηριοτήτων επεξεργασίας. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων πρέπει να καταβάλλουν καλόπιστες προσπάθειες για την εφαρμογή των εν λόγω συμβουλών και υποχρεούνται να ενημερώνουν την PIPC για το αποτέλεσμα. Επιπλέον, όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι έχει διαπραχθεί παράβαση του PIPA και η μη λήψη μέτρων ενδέχεται να προκαλέσει ζημία που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί, η PIPC μπορεί να επιβάλλει διορθωτικά μέτρα (άρθρο 64 παράγραφος 1 του PIPA) ⁽¹⁴⁹⁾. Το τμήμα 5 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5 (παράρτημα I) διευκρινίζει, με δεσμευτικό αποτέλεσμα, ότι οι εν λόγω όροι πληρούνται όσον αφορά την παράβαση οποιασδήποτε διάταξης του PIPA που προστατεύει τα δικαιώματα στην ιδιωτική ζωή φυσικών προσώπων σε σχέση με προσωπικές πληροφορίες ⁽¹⁵⁰⁾. Τα μέτρα που εξουσιοδοτείται να λαμβάνει η PIPC περιλαμβάνουν την έκδοση διαταγής πάυσης της συμπεριφοράς που προκάλεσε την παράβαση, την έκδοση διαταγής προσωρινής αναστολής της επεξεργασίας δεδομένων και κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο. Η μη συμμόρφωση με διορθωτικό μέτρο μπορεί να επισύρει κύρωση με τη μορφή προστίμου ανώτατου ύψους 50 εκατ. KRW (άρθρο 75 παράγραφος 2 σημείο 13 του PIPA).
- (121) Όσον αφορά ορισμένες δημόσιες αρχές (όπως η Εθνοσυνέλευση, οι κεντρικές διοικητικές υπηρεσίες, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα δικαστήρια), το άρθρο 64 παράγραφος 4 του PIPA προβλέπει ότι η PIPC μπορεί να «συστήσει» οποιοδήποτε από τα διορθωτικά μέτρα που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 120 και ότι οι εν λόγω αρχές υποχρεούνται να συμμορφωθούν με την εν λόγω σύσταση, εκτός εάν συντρέχουν έκτακτες περιστάσεις. Σύμφωνα με το τμήμα 5 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5, πρόκειται για έκτακτες πραγματικές ή νομικές περιστάσεις τις οποίες η PIPC δεν γνώριζε κατά τη διατύπωση της σύστασής της. Η οικεία δημόσια αρχή μπορεί να επικαλεστεί τέτοιες έκτακτες περιστάσεις μόνο εάν αποδείξει σαφώς ότι δεν υπήρξε παράβαση και η PIPC διαπιστώσει ότι πράγματι δεν υπήρξε τέτοια. Διαφορετικά, η δημόσια αρχή οφείλει να ακολουθήσει τη σύσταση της PIPC και «να λάβει διορθωτικά μέτρα, μεταξύ άλλων να διακόψει αμέσως την πράξη και να αποκαταστήσει τις ζημίες στην εξαιρετική περίπτωση κατά την οποία διαπραχθήκε παρόλα αυτά παράνομη πράξη».
- (122) Η PIPC μπορεί επίσης να ζητεί από άλλες διοικητικές υπηρεσίες που διαθέτουν ειδική αρμοδιότητα βάσει τομεακής νομοθεσίας (π.χ. υγεία, εκπαίδευση) να διενεργήσουν έρευνα — μόνες ή από κοινού με την PIPC — για (εικαζόμενες) παραβιάσεις της ιδιωτικής ζωής από υπευθύνους επεξεργασίας που δραστηριοποιούνται στους εν λόγω τομείς υπό τη δικαιοδοσία τους και να επιβάλουν διορθωτικά μέτρα (άρθρο 63 παράγραφοι 4 και 5 του PIPA). Στην περίπτωση αυτή, η PIPC καθορίζει τους λόγους, το αντικείμενο και την έκταση της έρευνας ⁽¹⁵¹⁾. Με τη σειρά της, η σχετική διοικητική υπηρεσία πρέπει να υποβάλει σχέδιο επιθεώρησης στην PIPC και να ενημερώσει την PIPC για το αποτέλεσμα της επιθεώρησης. Η PIPC μπορεί να προτείνει τη λήψη συγκεκριμένου διορθωτικού μέτρου, το οποίο η οικεία υπηρεσία πρέπει να προσπαθήσει να εφαρμόσει. Σε κάθε περίπτωση, το εν λόγω αίτημα δεν περιορίζει την αρμοδιότητα της PIPC να διενεργήσει δική της έρευνα ή να επιβάλει κυρώσεις.

⁽¹⁴⁸⁾ Επιπλέον, η PIPC μπορεί να εισέρχεται στις εγκαταστάσεις υπευθύνων επεξεργασίας για να ελέγξει την κατάσταση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αρχεία, έγγραφα κ.λπ. (άρθρο 63 παράγραφος 2 του PIPA). Βλ. επίσης άρθρο 45-3 του CIA και άρθρο 36-4 του διατάγματος εφαρμογής του CIA όσον αφορά τις εξουσίες της PIPC βάσει του CIA.

⁽¹⁴⁹⁾ Βλ. επίσης άρθρο 45-4 του CIA όσον αφορά τις εξουσίες της PIPC βάσει του CIA.

⁽¹⁵⁰⁾ Το τμήμα 5 της κοινοποίησης προβλέπει ότι «ο ουσιώδης λόγος για να θεωρηθεί ότι υπήρξε παραβίαση σε σχέση με προσωπικές πληροφορίες και ότι η παράλειψη λήψης μέτρων ενδέχεται να προκαλέσει ζημία που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 64 του PIPA αναφέρεται σε παραβίαση οποιασδήποτε από τις αρχές, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στον νόμο για την προστασία των δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων στις προσωπικές πληροφορίες». Το ίδιο ισχύει και για τις εξουσίες της PIPC σύμφωνα με το άρθρο 45-4 του CIA.

⁽¹⁵¹⁾ Άρθρο 60 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA.

- (123) Εκτός από τις διορθωτικές εξουσίες της, η PIPC μπορεί να επιβάλλει διοικητικά πρόστιμα ύψους μεταξύ 10 και 50 εκατ. KRW για παραβάσεις διαφόρων απαιτήσεων του PIPA (άρθρο 75 του PIPA) ⁽¹⁵²⁾. Μεταξύ άλλων, αυτό περιλαμβάνει τη μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις για τη νομιμότητα της επεξεργασίας, τη μη λήψη των αναγκαίων μέτρων ασφάλειας, τη μη ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων σε περίπτωση παραβίασης των δεδομένων, τη μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις για την υπεργολαβία επεξεργασίας, τη μη κατάρτιση και δημοσιοποίηση πολιτικής για την προστασία της ιδιωτικής ζωής, τον μη διορισμό υπευθύνου προστασίας της ιδιωτικής ζωής ή τη μη ανάληψη δράσης κατόπιν αιτήματος υποκειμένου δεδομένων κατ' ενάσκηση των ατομικών του δικαιωμάτων, καθώς και ορισμένες διαδικαστικές παραβάσεις (μη συνεργασία στο πλαίσιο έρευνας). Σε περίπτωση παράβασης περισσότερων διατάξεων του PIPA από τον ίδιο υπεύθυνο επεξεργασίας, μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο για κάθε παράβαση, για τον καθορισμό δε του ύψους του προστίμου, θα ληφθεί υπόψη ο αριθμός των διγόντων φυσικών προσώπων.
- (124) Επιπλέον, όταν υπάρχουν εύλογες υπόνοιες παράβασης του PIPA ή οποιουδήποτε άλλου «νομοθετήματος σχετικού με την προστασία των δεδομένων», η PIPC μπορεί να υποβάλει ποινική αναφορά στην αρμόδια ερευνητική υπηρεσία (όπως στον εισαγγελέα, βλ. άρθρο 65 παράγραφος 1 του PIPA). Επιπλέον, η PIPC μπορεί να συμβουλευθεί τον υπεύθυνο επεξεργασίας να λάβει πειθαρχικά μέτρα κατά του υπευθύνου (συμπεριλαμβανομένου του υπευθύνου διευθυντικού στελέχους, βλ. άρθρο 65 παράγραφος 2 του PIPA). Μόλις λάβει τις εν λόγω συμβουλές, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να συμμορφωθεί ⁽¹⁵³⁾ με αυτές και να κοινοποιήσει εγγράφως στην PIPC το αποτέλεσμα (άρθρο 65 του PIPA σε συνδυασμό με το άρθρο 58 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA).
- (125) Όσον αφορά την παροχή συμβουλών σύμφωνα με το άρθρο 61, τα διορθωτικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 64, την άσκηση πειθαρχικών κατηγοριών ή την παροχή συμβουλών για την άσκηση πειθαρχικών κατηγοριών σύμφωνα με το άρθρο 65 και την επιβολή διοικητικών προστίμων σύμφωνα με το άρθρο 75 του PIPA, η PIPC μπορεί να δημοσιοποιεί τα γεγονότα —δηλαδή την παράβαση, την οντότητα που έχει παραβιάσει τον νόμο και το ή τα επιβληθέντα μέτρα— με ανάρτηση στον ιστότοπό της ή με δημοσίευση σε γενικού περιεχομένου ημερήσια εφημερίδα εθνικής εμβέλειας (άρθρο 66 του PIPA σε συνδυασμό με το άρθρο 61 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA) ⁽¹⁵⁴⁾.
- (126) Τέλος, η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις προστασίας των δεδομένων του PIPA (καθώς και των άλλων σχετικών με την προστασία των δεδομένων νομοθετημάτων) υποστηρίζεται από ένα καθεστώς ποινικών κυρώσεων. Στο πλαίσιο αυτό, τα άρθρα 70 έως 73 του PIPA περιέχουν διατάξεις σχετικά με κυρώσεις που μπορούν να οδηγήσουν στην επιβολή είτε προστίμου (μεταξύ 20 και 100 εκατ. KRW) είτε ποινής φυλάκισης (με μέγιστη ποινή που κυμαίνεται μεταξύ 2 και 10 ετών). Οι σχετικές παραβάσεις περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή την παροχή τέτοιων δεδομένων σε τρίτο χωρίς την αναγκαία συγκατάθεση, την επεξεργασία ευαίσθητων πληροφοριών κατά παράβαση της απαγόρευσης του άρθρου 23 παράγραφος 1 του PIPA, τη μη συμμόρφωση με τις ισχύουσες απαιτήσεις ασφάλειας που έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια, την κλοπή, την κοινολόγηση, την παραποίηση, τη μεταβολή ή την καταστροφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τη μη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη διόρθωση, τη διαγραφή ή την αναστολή της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την παράνομη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα ⁽¹⁵⁵⁾. Σύμφωνα με το άρθρο 74 του PIPA, σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές ευθύνεται ο υπάλληλος, ο εντολοδόχος ή ο αντιπρόσωπος του υπευθύνου επεξεργασίας, καθώς και ο ίδιος ο υπεύθυνος επεξεργασίας ⁽¹⁵⁶⁾.
- (127) Εκτός από τις ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στον PIPA, η κατάχρηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί επίσης να συνιστά αδίκημα βάσει του ποινικού νόμου. Αυτό ισχύει ιδίως όσον αφορά την παραβίαση του απορρήτου των επιστολών, εγγράφων ή ηλεκτρονικών αρχείων (άρθρο 316), την αποκάλυψη πληροφοριών που υπόκεινται σε επαγγελματικό απόρρητο (άρθρο 317), την απάτη με χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών (άρθρο 347-2), καθώς και την υπεξαίρεση και την κατάχρηση εμπιστοσύνης (άρθρο 355).
- (128) Ως εκ τούτου, το κορεατικό σύστημα συνδυάζει διάφορα είδη κυρώσεων, από διορθωτικά μέτρα και διοικητικά πρόστιμα έως ποινικές κυρώσεις, οι οποίες είναι πιθανό να έχουν ιδιαίτερα ισχυρό αποτρεπτικό αποτέλεσμα για τους υπευθύνους επεξεργασίας και τα άτομα που χειρίζονται τα δεδομένα. Αμέσως μετά τη σύστασή της το 2020, η PIPC άρχισε να κάνει

⁽¹⁵²⁾ Επιπλέον, αν τα συστήματα επεξεργασίας και προστασίας προσωπικών πληροφοριών που διαχειρίζεται υπεύθυνος επεξεργασίας έχουν πιστοποιηθεί ότι συμμορφώνονται με τον PIPA, αλλά στην πραγματικότητα δεν πληρούνται τα κριτήρια πιστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 34-2 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA, ή σε περίπτωση σοβαρής παράβασης οποιουδήποτε «νομοθετήματος σχετικού με την προστασία των [προσωπικών] πληροφοριών», η PIPC μπορεί να ανακαλέσει την πιστοποίηση (άρθρο 32-2 παράγραφοι 3 και 5 του PIPA). Η PIPC ενημερώνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας για την εν λόγω ανάκληση και την ανακοινώνει δημοσίως ή τη δημοσιεύει στον ιστότοπό της ή στην Επίσημη Εφημερίδα (άρθρο 34-4 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA). Προβλέπονται επίσης διοικητικά πρόστιμα (άρθρο 52 του CIA) και ποινικές κυρώσεις (άρθρο 50 του CIA) για παραβάσεις του CIA.

⁽¹⁵³⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA, σε περίπτωση που ειδικές περιστάσεις καθιστούν «ανεφικτή» τη συμμόρφωση με τις συμβουλές, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να παράσχει τεκμηριωμένη αιτιολόγηση στην PIPC.

⁽¹⁵⁴⁾ Για να αποφασίσει αν θα προβεί στην εν λόγω δημοσιοποίηση, η PIPC λαμβάνει υπόψη την ουσία και τη σοβαρότητα της παράβασης, τη διάρκεια και τη συχνότητά της, καθώς και τις συνέπειές της (έκταση της ζημίας). Η οικεία οντότητα ειδοποιείται εκ των προτέρων και έχει τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό της. Βλ. άρθρο 61 παράγραφοι 2 και 3 του διατάγματος εφαρμογής του PIPA.

⁽¹⁵⁵⁾ Βλ. άρθρο 71 σημείο 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του PIPA (μη τήρηση των όρων του άρθρου 17 παράγραφος 3 του PIPA, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 18 παράγραφος 1). Βλ. επίσης άρθρο 75 παράγραφος 2 σημείο 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του PIPA (μη παροχή των αναγκαίων πληροφοριών στο οικείο φυσικό πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του PIPA, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 17 παράγραφος 3).

⁽¹⁵⁶⁾ Επιπλέον, το άρθρο 74-2 του PIPA επιτρέπει τη δήμευση χρημάτων, αγαθών ή άλλων κερδών που αποκτήθηκαν ως συνέπεια της παράβασης ή, εάν η δήμευση είναι αδύνατη, την «είσπραξη» του οφέλους που αποκτήθηκε παράνομα.

χρήση των εξουσιών της. Η ετήσια έκθεση της PIPC για το 2021 δείχνει ότι η PIPC έχει ήδη εκδώσει σειρά συστάσεων, διοικητικών προστίμων και διαταγών για διορθωτικά μέτρα, τόσο κατά φορέων του δημόσιου τομέα (περίπου 34 δημόσιων αρχών) όσο και κατά ιδιωτικών φορέων (περίπου 140 εταιρειών) ⁽¹⁵⁷⁾. Στις αξιοσημείωτες σχετικές περιπτώσεις συμπεριλαμβάνονται, για παράδειγμα, η επιβολή, τον Δεκέμβριο του 2020, προστίμου ύψους 6,7 δισ. KRW σε εταιρεία για παράβαση διαφόρων διατάξεων του PIPA (συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων ασφάλειας, των απαιτήσεων για συγκατάθεση για παροχή σε τρίτο και των απαιτήσεων διαφάνειας) ⁽¹⁵⁸⁾ και η επιβολή, τον Απρίλιο του 2021, προστίμου ύψους 103,3 εκατ. KRW σε εταιρεία τεχνολογίας τεχνητής νοημοσύνης (για παράβαση, μεταξύ άλλων διατάξεων, των κανόνων σχετικά με τη νομιμότητα της επεξεργασίας, συγκεκριμένα σχετικά με τη συγκατάθεση, και των κανόνων σχετικά με την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών) ⁽¹⁵⁹⁾. Τον Αύγουστο του 2021 η PIPC ολοκλήρωσε μία έρευνα σχετικά με τις δραστηριότητες τριών εταιρειών, η οποία οδήγησε σε διορθωτικά μέτρα και στην επιβολή προστίμων ύψους έως 6,47 δισ. KRW (μεταξύ άλλων, λόγω της μη ενημέρωσης των οικείων φυσικών προσώπων για την κοινοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτους, συμπεριλαμβανομένων διαβιβάσεων σε τρίτες χώρες) ⁽¹⁶⁰⁾. Επίσης, ήδη πριν από την πρόσφατη μεταρρύθμιση, η Νότια Κορέα είχε ισχυρό ιστορικό επιδόσεων όσον αφορά την επιβολή, με τις αρμόδιες αρχές να κάνουν χρήση του πλήρους φάσματος των μέτρων επιβολής, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών προστίμων, των διορθωτικών μέτρων, και της «κατονομασίας και κοινοποίησης» όσον αφορά διάφορους υπευθύνους επεξεργασίας, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών επικοινωνιών (Επιτροπή Επικοινωνιών Κορέας), καθώς και εμπορικών φορέων, χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων, δημόσιων αρχών, πανεπιστημίων και νοσοκομείων (Υπουργείο Εσωτερικών και Ασφάλειας) ⁽¹⁶¹⁾. Σε αυτήν τη βάση, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το κορεατικό σύστημα διασφαλίζει την αποτελεσματική επιβολή των κανόνων προστασίας των δεδομένων στην πράξη, εξασφαλίζοντας έτσι επίπεδο προστασίας ουσιαστικά ισοδύναμο με εκείνο του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

2.5 Μέσα προσφυγής

- (129) Για να διασφαλίζεται επαρκής προστασία και ιδίως η επιβολή των ατομικών δικαιωμάτων, το υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να έχει στη διάθεσή του αποτελεσματικά μέσα διοικητικής και δικαστικής προσφυγής, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης.
- (130) Το κορεατικό σύστημα παρέχει στα φυσικά πρόσωπα διάφορους μηχανισμούς για την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων τους και την άσκηση (δικαστικής) προσφυγής.
- (131) Ως πρώτο βήμα, τα φυσικά πρόσωπα που θεωρούν ότι έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματά τους ή τα συμφέροντά τους όσον αφορά την προστασία των δεδομένων μπορούν να απευθυνθούν στον οικείο υπεύθυνο επεξεργασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1 σημείο 5 του PIPA, η πολιτική για την προστασία της ιδιωτικής ζωής του υπευθύνου επεξεργασίας περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων και τον τρόπο άσκησης τους. Επιπλέον, παρέχει στοιχεία επικοινωνίας —όπως το όνομα και τον αριθμό τηλεφώνου του υπευθύνου για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ή της υπηρεσίας που είναι αρμόδια για την προστασία των δεδομένων— ώστε να είναι δυνατή η υποβολή καταγγελιών («παραπόνων»). Στο πλαίσιο του οργανισμού του υπευθύνου επεξεργασίας, ο υπεύθυνος προστασίας της ιδιωτικής ζωής είναι επιφορτισμένος με τον χειρισμό των καταγγελιών, τη λήψη διορθωτικών μέτρων σε περίπτωση παραβίασης της ιδιωτικής ζωής και τις αποζημιώσεις προς επανόρθωση (άρθρο 31 παράγραφος 2 σημείο 3 και άρθρο 31 παράγραφος 4 του PIPA). Το τελευταίο είναι σημαντικό, για παράδειγμα, σε περίπτωση παραβίασης δεδομένων, καθώς ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων, μεταξύ άλλων, για το ή τα σημεία επαφής για την αναφορά τυχόν ζημίας (άρθρο 34 παράγραφος 1 σημείο 5 του PIPA).
- (132) Επιπλέον, ο PIPA προσφέρει στα φυσικά πρόσωπα διάφορα μέσα προσφυγής κατά των υπευθύνων επεξεργασίας. Πρώτον, κάθε φυσικό πρόσωπο που θεωρεί ότι τα δικαιώματά του ή τα συμφέροντά του όσον αφορά την προστασία των δεδομένων του έχουν παραβιαστεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας μπορεί να αναφέρει απευθείας την εν λόγω παραβίαση στην PIPC και/ή σε έναν από τους εξειδικευμένους φορείς που έχει ορίσει η PIPC για τη λήψη και τον χειρισμό καταγγελιών· σε αυτούς περιλαμβάνεται ο Οργανισμός Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας, ο οποίος, για τον σκοπό αυτόν, λειτουργεί κέντρο κλήσεων για τις προσωπικές πληροφορίες (το λεγόμενο «κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής

⁽¹⁵⁷⁾ Βλ. την ετήσια έκθεση της PIPC για το 2021, σ. 50-55 (διαθέσιμη μόνο στην κορεατική γλώσσα), στη διεύθυνση <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&nttid=7511#LINK>

⁽¹⁵⁸⁾ Βλ. στη διεύθυνση (διαθέσιμο μόνο στην κορεατική γλώσσα) <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&nttid=6954#LINK>.

⁽¹⁵⁹⁾ Βλ. στη διεύθυνση (διαθέσιμο μόνο στην κορεατική γλώσσα) <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&nttid=7298&fbclid=IwAR3SKcMQi6G5pR9k4I7j6GNXtc8aBVD0wcURenvvzQtYI7AS40UKYXoOXo8>.

⁽¹⁶⁰⁾ Βλ. στη διεύθυνση (διαθέσιμο μόνο στην κορεατική γλώσσα): <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardArticle.do?bbsId=BS074&mCode=C020010000&nttid=7497#LINK>.

⁽¹⁶¹⁾ Βλ. π.χ. την ετήσια έκθεση για το 2020 στη διεύθυνση (διαθέσιμη μόνο στην κορεατική γλώσσα) <https://www.pipc.go.kr/np/cop/bbs/selectBoardList.do?bbsId=BS079&mCode=D070020000> και τα παραδείγματα που παρέχονται στα αγγλικά στη διεύθυνση https://www.privacy.go.kr/eng/enforcement_02.do.

ζωής») (άρθρο 62 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 59 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ). Το κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής διερευνά και διαπιστώνει παραβάσεις, παρέχει συμβουλές σε σχέση με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 62 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ) και μπορεί να αναφέρει παραβάσεις στην ΡΙΡC (αλλά δεν μπορεί να λαμβάνει το ίδιο μέτρα επιβολής). Το κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής λαμβάνει μεγάλο αριθμό καταγγελιών/αιτημάτων (π.χ. 177 457 το 2020, 159 255 το 2019 και 164 497 το 2018) ⁽¹⁶²⁾. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που ελήφθησαν από την ΡΙΡC, η ίδια η ΡΙΡC έλαβε περίπου 1 000 καταγγελίες μεταξύ του Αυγούστου του 2020 και του Αυγούστου του 2021. Ως συνέχεια σε καταγγελία, η ΡΙΡC μπορεί να προβεί στην παροχή συμβουλών για βελτιώσεις, να επιβάλει διορθωτικά μέτρα, να υποβάλει «κατηγορίες» στην αρμόδια ερευνητική υπηρεσία (συμπεριλαμβανομένου του εισαγγελέα) ή να συστήσει την άσκηση πειθαρχικών κατηγοριών (βλ. άρθρα 61, 64 και 65 του ΡΙΡΑ). Οι αποφάσεις της ΡΙΡC (όπως η άρνηση χειρισμού καταγγελίας ή η απόρριψη καταγγελίας επί της ουσίας της) μπορούν να προσβληθούν βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές ⁽¹⁶³⁾.

- (133) Δεύτερον, σύμφωνα με τα άρθρα 40 έως 50 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με τα άρθρα 48-14 έως 57 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, τα υποκείμενα των δεδομένων μπορούν να προσφύγουν στη λεγόμενη «Επιτροπή Διαμεσολάβησης Διαφορών», η οποία αποτελείται από εκπροσώπους που διορίζονται από τον πρόεδρο της ΡΙΡC, από μέλη της Ανώτερης Εκτελεστικής Υπηρεσίας της ΡΙΡC και από άτομα που διορίζονται βάσει της πείρας τους στον τομέα της προστασίας των δεδομένων από ορισμένες επιλέξιμες ομάδες (βλ. άρθρο 40 παράγραφοι 2, 3 και 7 του ΡΙΡΑ, άρθρο 48-14 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁶⁴⁾. Η δυνατότητα προσφυγής σε διαμεσολάβηση ενώπιον της Επιτροπής Διαμεσολάβησης Διαφορών παρέχει μια εναλλακτική οδό για την εξασφάλιση έννομης προστασίας, αλλά δεν περιορίζει το δικαίωμα του φυσικού προσώπου να επιλέξει, αντ' αυτού, να προσφύγει στην ΡΙΡC ή στα δικαστήρια. Για την εξέταση της υπόθεσης, η επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα μέρη της διαφοράς να παράσχουν το απαραίτητο υλικό και/ή να καλέσει τους σχετικούς μάρτυρες να εμφανιστούν ενώπιόν της (άρθρο 45 του ΡΙΡΑ). Μόλις αποσαφηνιστεί το θέμα, η επιτροπή συντάσσει σχέδιο απόφασης διαμεσολάβησης ⁽¹⁶⁵⁾ επί του οποίου πρέπει να συμφωνήσει η πλειονότητα των μελών της. Το σχέδιο διαμεσολάβησης μπορεί να προβλέπει την παύση της παραβίασης, αναγκαία μέσα αποκατάστασης (συμπεριλαμβανομένης της επανόρθωσης ή της αποζημίωσης), καθώς και τυχόν μέτρα που είναι αναγκαία για να αποτραπεί η επανάληψη της ίδιας ή παρόμοιας παραβίασης (άρθρο 47 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ). Όταν αμφότερα τα μέρη συμφωνούν με την απόφαση διαμεσολάβησης, η απόφαση αυτή θα παράγει τα αποτελέσματα δικαστικού συμβιβασμού (άρθρο 47 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ). Κανένα από τα μέρη δεν εμποδίζεται να κινηθεί δικαστική διαδικασία ενόσω βρίσκεται σε εξέλιξη η διαμεσολάβηση, περίπτωση στην οποία η διαμεσολάβηση αναστέλλεται (βλ. άρθρο 48 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁶⁶⁾. Τα ετήσια στοιχεία που εκδίδει η ΡΙΡC δείχνουν ότι τα φυσικά πρόσωπα κάνουν τακτικά χρήση της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής Διαμεσολάβησης Διαφορών, επιλογή που συχνά οδηγεί σε επιτυχή έκβαση. Για παράδειγμα, το 2020 η επιτροπή χειρίστηκε 126 υποθέσεις, από τις οποίες οι 89 επιλύθηκαν ενώπιον της επιτροπής (σε 77 υποθέσεις τα μέρη κατέληξαν σε συμφωνία πριν από την περάτωση της διαδικασίας διαμεσολάβησης και σε 12 υποθέσεις τα μέρη αποδέχθηκαν την πρόταση διαμεσολάβησης), με αποτέλεσμα ποσοστό επιτυχούς διαμεσολάβησης 70,6 % ⁽¹⁶⁷⁾. Ομοίως, το 2019 η επιτροπή χειρίστηκε 139 υποθέσεις, από τις οποίες επιλύθηκαν οι 92, με αποτέλεσμα επιτυχούς διαμεσολάβησης 62,2 %.

- (134) Επιπλέον, όταν τουλάχιστον 50 φυσικά πρόσωπα υφίστανται ζημία ή έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματά τους προστασίας των δεδομένων τους με τον ίδιο ή παρόμοιο τρόπο λόγω του ίδιου (τύπου) συμβάντος ⁽¹⁶⁸⁾, κάθε υποκείμενο των δεδομένων ή οργανισμός προστασίας δεδομένων μπορεί να υποβάλει αίτηση διαμεσολάβησης σε συλλογική διαφορά για λογαριασμό της εν λόγω ομάδας προσώπων· τα άλλα υποκείμενα των δεδομένων μπορούν να υποβάλουν αίτηση για να συμμετάσχουν στην εν λόγω διαμεσολάβηση, η οποία ανακοινώνεται δημόσια από την Επιτροπή Διαμεσολάβησης Διαφορών (άρθρο 49 παράγραφοι 1 έως 3 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με τα άρθρα 52 έως 54 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ) ⁽¹⁶⁹⁾. Η Επιτροπή Διαμεσολάβησης Διαφορών μπορεί να επιλέξει τουλάχιστον ένα πρόσωπο που εκπροσωπεί

⁽¹⁶²⁾ Βλ. την ετήσια έκθεση της ΡΙΡC για το 2021, σ. 174. Το 2020 οι σχετικές καταγγελίες αφορούσαν, για παράδειγμα, τη συλλογή δεδομένων χωρίς συγκατάθεση, τη μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις διαφάνειας, παραβάσεις του ΡΙΡΑ από εκτελούντες την επεξεργασία, ανεπαρκή μέτρα ασφάλειας, τη μη ανταπόκριση σε αιτήματα των υποκειμένων των δεδομένων, καθώς και γενικές έρευνες.

⁽¹⁶³⁾ Ειδικότερα, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να προσβάλουν την άσκηση ή την άρνηση άσκησης δημόσιας εξουσίας από διοικητική υπηρεσία (άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 1, άρθρο 3 σημείο 1 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές). Λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικαστικές πτυχές, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων σχετικά με το παραδεκτό, παρέχονται στην αιτιολογική σκέψη 181.

⁽¹⁶⁴⁾ Όλα τα μέλη έχουν θητεία ορισμένου χρόνου και μπορούν να απολυθούν μόνο για σπουδαίο λόγο (βλ. άρθρο 40 παράγραφος 5 και άρθρο 41 του ΡΙΡΑ). Επιπλέον, το άρθρο 42 του ΡΙΡΑ περιέχει εγγυήσεις για την προστασία από συγκρούσεις συμφερόντων.

⁽¹⁶⁵⁾ Βλ. άρθρο 44 του ΡΙΡΑ. Επιπλέον, μπορεί να προτείνει σχέδιο συμβιβασμού και να συστήσει συμβιβασμό χωρίς διαμεσολάβηση (βλ. άρθρο 46 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁶⁶⁾ Επιπλέον, η επιτροπή μπορεί να απορρίψει τη διαμεσολάβηση, εάν κρίνει ότι η διαμεσολάβηση δεν ενδείκνυται λόγω της φύσης της διαφοράς ή επειδή η αίτηση διαμεσολάβησης υποβλήθηκε για αθέμιτο σκοπό (άρθρο 48 του ΡΙΡΑ).

⁽¹⁶⁷⁾ Βλ. την ετήσια έκθεση της ΡΙΡC για το 2021, σ. 179-180. Οι υποθέσεις αυτές αφορούσαν, μεταξύ άλλων, παραβιάσεις της απαίτησης εξασφάλισης συγκατάθεσης για τη συλλογή δεδομένων, της αρχής του περιορισμού του σκοπού και δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων.

⁽¹⁶⁸⁾ Βλ. άρθρο 49 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ, σύμφωνα με το οποίο τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει να υφίστανται ζημία ή παραβίαση των δικαιωμάτων τους «με πανομοιότυπο ή παρόμοιο τρόπο», και άρθρο 52 σημείο 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ, το οποίο θέτει ως απαίτηση «οι κύριες πτυχές του συμβάντος να είναι κοινές σε πραγματικό ή νομικό επίπεδο».

⁽¹⁶⁹⁾ Επιπλέον, ακόμη και μη μέρη της διαδικασίας μπορούν να επωφεληθούν από απόφαση διαμεσολάβησης σε συλλογική διαφορά που έχει γίνει δεκτή από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή Διαμεσολάβησης Διαφορών μπορεί να συμβουλευτεί τον υπεύθυνο επεξεργασίας να καταρτίσει και να υποβάλει σχέδιο αποζημίωσης το οποίο να καλύπτει και αυτά (άρθρο 49 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ).

καταλληλότερα το κοινό συμφέρον ως αντιπροσωπευτικό μέρος (άρθρο 49 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ). Αν ο υπεύθυνος επεξεργασίας απορρίψει τη διαμεσολάβηση σε συλλογική διαφορά ή δεν αποδεχτεί την απόφαση διαμεσολάβησης, ορισμένοι οργανισμοί⁽¹⁷⁰⁾ μπορούν να υποβάλουν ομαδική αγωγή για την αντιμετώπιση της παραβίασης (άρθρα 51 έως 57 του ΡΙΡΑ).

- (135) Τρίτον, σε περίπτωση παραβίασης της ιδιωτικής ζωής που προκαλεί «ζημία» στο φυσικό πρόσωπο, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα κατάλληλης αποκατάστασης στο πλαίσιο μιας «ταχείας και δίκαιης διαδικασίας» (άρθρο 4 σημείο 5 σε συνδυασμό με το άρθρο 39 του ΡΙΡΑ)⁽¹⁷¹⁾. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να απαλλάξει τον εαυτό του αποδεικνύοντας την απουσία υπαιτιότητας («πρόδωσης διάπραξης παραπτώματος» ή αμέλειας). Εάν το υποκείμενο των δεδομένων υποστεί ζημία λόγω απώλειας, κλοπής, κοινολόγησης, παραποίησης, μεταβολής ή καταστροφής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει αποζημίωση έως και τριπλάσια της πραγματικής ζημίας, λαμβάνοντας υπόψη διάφορους παράγοντες (άρθρο 39 παράγραφος 3, 4 του ΡΙΡΑ). Εναλλακτικά, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει «εύλογο ποσό» αποζημίωσης που δεν υπερβαίνει τα 3 εκατ. ΚRW (άρθρο 39-2 παράγραφος 1, 2 του ΡΙΡΑ). Επιπλέον, σύμφωνα με τον αστικό νόμο, αποζημίωση μπορεί να ζητηθεί από κάθε πρόσωπο «που προκαλεί ζημίες ή βλάβη σε άλλο πρόσωπο με παράνομη πράξη, από πρόθεση ή αμέλεια»⁽¹⁷²⁾ ή από πρόσωπο «που έχει βλάψει το πρόσωπο, την ελευθερία ή τη φήμη άλλου προσώπου ή έχει προκαλέσει οποιαδήποτε ψυχική ταλαιπωρία σε άλλο πρόσωπο»⁽¹⁷³⁾. Η εν λόγω αδικοπρακτική ευθύνη που απορρέει από την παράβαση των κανόνων προστασίας των δεδομένων έχει επιβεβαιωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο⁽¹⁷⁴⁾. Εάν η ζημία προκλήθηκε από παράνομη ενέργεια δημόσιας αρχής, μπορεί επίσης να υποβληθεί αίτηση αποζημίωσης βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις⁽¹⁷⁵⁾. Η αίτηση βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις μπορεί να υποβληθεί σε εξειδικευμένο «Συμβούλιο Αποζημιώσεων» ή απευθείας στα κορεατικά δικαστήρια⁽¹⁷⁶⁾. Η ευθύνη του κράτους καλύπτει επίσης την ηθική βλάβη (όπως η ψυχική ταλαιπωρία)⁽¹⁷⁷⁾. Ο νόμος για τις κρατικές αποζημιώσεις εφαρμόζεται και στην περίπτωση που το θύμα είναι αλλοδαπός, εφόσον η χώρα καταγωγής του εξασφαλίζει εξίσου κρατική αποζημίωση για τους Κορεάτες υπηκόους⁽¹⁷⁸⁾.
- (136) Τέταρτον, το Ανώτατο Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ότι τα φυσικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να ζητούν έννομη προστασία με τη μορφή διαταγής παύσης και παράλειψης για προσβολές των δικαιωμάτων τους που απορρέουν από το Σύνταγμα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα⁽¹⁷⁹⁾. Στο πλαίσιο αυτό, το δικαστήριο μπορεί, για παράδειγμα, να διατάξει τους υπευθύνους επεξεργασίας να αναστείλουν ή να διακόψουν κάθε παράνομη δραστηριότητα. Επιπλέον, τα δικαιώματα προστασίας των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων που προστατεύονται από τον ΡΙΡΑ, μπορούν να επιβληθούν μέσω αστικών αγωγών. Η εν λόγω οριζόντια εφαρμογή της συνταγματικής προστασίας της ιδιωτικής ζωής στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών έχει αναγνωριστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο⁽¹⁸⁰⁾.

⁽¹⁷⁰⁾ Συγκεκριμένα, ομάδες καταναλωτών ή μη κερδοσκοπικές ΜΚΟ ορισμένου μεγέθους από πλευράς αριθμού μελών, των οποίων ο δεδηλωμένος σκοπός είναι η προστασία των δεδομένων [αν και στην περίπτωση των μη κερδοσκοπικών ΜΚΟ τίθεται η πρόσθετη απαίτηση να έχουν υποβάλει αίτηση για την άσκηση ομαδικής αγωγής τουλάχιστον 100 υποκείμενα δεδομένων που υπέστησαν την ίδια (όσον αφορά το είδος) παραβίαση]. Βλ. άρθρο 51 του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁷¹⁾ Τα άρθρα 43 έως 43-3 του CIA προβλέπουν επίσης ευθύνη αποζημίωσης λόγω παραβάσεων του εν λόγω νόμου.

⁽¹⁷²⁾ Άρθρο 750 του αστικού νόμου.

⁽¹⁷³⁾ Άρθρο 751 παράγραφος 1 του αστικού νόμου.

⁽¹⁷⁴⁾ Βλ., για παράδειγμα, απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2015Da251539, 251546, 251553, 251560, 251577, της 30ής Μαΐου 2018. Επιπλέον, το Ανώτατο Δικαστήριο έχει επιβεβαιώσει ότι οι παραβιάσεις δεδομένων είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε επιδίκαση αποζημίωσης βάσει του αστικού νόμου, βλ. απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2011Da59834, 59858, 59841, της 26ης Δεκεμβρίου 2012 (διατίθεται περίληψη στα αγγλικά στη διεύθυνση http://library.scourt.go.kr/SCLIB_data/decision/9-69%202012.12.26.2011Da59834.html). Στην υπόθεση αυτή, το Ανώτατο Δικαστήριο διευκρίνισε ότι, για να εκτιμηθεί αν ένα φυσικό πρόσωπο υπέστη ψυχική ταλαιπωρία που χαρακτηρίζεται ως αποζημιώσιμη ζημία, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη διάφοροι παράγοντες, όπως το είδος και τα χαρακτηριστικά των πληροφοριών που διέρρησαν, η δυνατότητα αναγνώρισης του φυσικού προσώπου λόγω της παραβίασης, η δυνατότητα πρόσβασης τρίτων στα δεδομένα, η έκταση στην οποία διαδόθηκαν οι προσωπικές πληροφορίες, το αν αυτό οδήγησε σε πρόσθετες παραβιάσεις ατομικών δικαιωμάτων, ο τρόπος διαχείρισης και προστασίας των προσωπικών πληροφοριών κ.λπ.

⁽¹⁷⁵⁾ Βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν αίτηση αποζημίωσης για ζημίες που προκλήθηκαν από δημόσιους υπαλλήλους κατά την εκτέλεση των επίσημων καθηκόντων τους κατά παράβαση του νόμου (άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου).

⁽¹⁷⁶⁾ Άρθρα 9 και 12 του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις. Ο νόμος θεσπίζει Περιφερειακά Συμβούλια (υπό την προεδρία του αναπληρωτή εισαγγελέα της αντίστοιχης εισαγγελίας), Κεντρικό Συμβούλιο (υπό την προεδρία του υφυπουργού Δικαιοσύνης) και Ειδικό Συμβούλιο (αρμόδιο για τις αιτήσεις αποζημίωσης για ζημίες που προκαλούνται από στρατιωτικό προσωπικό ή πολιτικούς υπαλλήλους των ενόπλων δυνάμεων, υπό την προεδρία του υφυπουργού Εθνικής Άμυνας). Οι αιτήσεις για αποζημίωση διεκπεραιώνονται καταρχήν από τα Περιφερειακά Συμβούλια, τα οποία υπό ορισμένες προϋποθέσεις πρέπει να διαβιβάζουν τις υποθέσεις στο Κεντρικό/Ειδικό Συμβούλιο, π.χ. εάν η αποζημίωση υπερβαίνει ορισμένο ποσό ή σε περίπτωση που ένα φυσικό πρόσωπο υποβάλει αίτηση για εκ νέου εξέταση. Όλα τα συμβούλια αποτελούνται από μέλη που διορίζονται από τον υπουργό Δικαιοσύνης (π.χ. μεταξύ δημόσιων υπαλλήλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δικαστικών λειτουργών, δικηγόρων και προσώπων που διαθέτουν εμπειρογνώσια σε σχέση με τις κρατικές αποζημιώσεις) και υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες σχετικά με τις συγκρούσεις συμφερόντων (βλ. άρθρο 7 του διατάγματος εφαρμογής του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις).

⁽¹⁷⁷⁾ Βλ. άρθρο 8 του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις (που παραπέμπει στον αστικό νόμο), καθώς και άρθρο 751 του αστικού νόμου.

⁽¹⁷⁸⁾ Άρθρο 7 του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις.

⁽¹⁷⁹⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 93Da40614, της 12ης Απριλίου 1996, και απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2008Da42430, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011 (διατίθεται περίληψη στα αγγλικά στη διεύθυνση <https://www.scourt.go.kr/eng/supreme/decisions/NewDecisionsView.work?seq=696&pageIndex=1&mode=6&searchWord=>).

⁽¹⁸⁰⁾ Βλ., για παράδειγμα, απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2008Da42430, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011 (διατίθεται περίληψη στα αγγλικά στη διεύθυνση <https://www.scourt.go.kr/eng/supreme/decisions/NewDecisionsView.work?seq=696&pageIndex=1&mode=6&searchWord=>).

- (137) Τέλος, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν ποινική αναφορά σύμφωνα με τον νόμο για την ποινική δικονομία (άρθρο 223) σε εισαγγελέα ή αστυνομικό της δικαστικής αστυνομίας ⁽¹⁸¹⁾.
- (138) Ως εκ τούτου, το κορεατικό σύστημα προσφέρει διάφορα μέσα προσφυγής, από εύκολα προσβάσιμες επιλογές χαμηλού κόστους [για παράδειγμα, μέσω επικοινωνίας με το κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής ή μέσω (συλλογικής) διαμεσολάβησης] έως διοικητικές (ενώπιον της PIPC) και δικαστικές οδούς, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας επιδίωξης αποζημίωσης.

3. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

- (139) Η Επιτροπή αξιολόγησε επίσης τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μηχανισμών εποπτείας και ατομικής προσφυγής, που προβλέπει το κορεατικό δίκαιο όσον αφορά τη συλλογή και επακόλουθη χρήση από κορεατικές δημόσιες αρχές δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν διαβιβαστεί σε υπευθύνους επεξεργασίας στην Κορέα προς το δημόσιο συμφέρον, ειδικότερα για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου και εθνικής ασφάλειας (στο εξής: κρατική πρόσβαση). Για τον σκοπό αυτό, η κορεατική κυβέρνηση υπέβαλε στην Επιτροπή επίσημες δηλώσεις, διαβεβαιώσεις και δεσμεύσεις οι οποίες έχουν υπογραφεί σε ανώτατο υπουργικό και υπηρεσιακό επίπεδο και περιέχονται στο παράρτημα II της παρούσας απόφασης.
- (140) Κατά την αξιολόγηση του αν οι όροι υπό τους οποίους οι κρατικές αρχές θα έχουν πρόσβαση στα δεδομένα που θα διαβιβάζονται στην Κορέα βάσει της παρούσας απόφασης πληρούν το κριτήριο της «ουσιώδους ισοδυναμίας» σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό το πρίσμα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ιδίως τα ακόλουθα κριτήρια.
- (141) Πρώτον, κάθε περιορισμός του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και η νομική βάση που επιτρέπει την επέμβαση στο δικαίωμα αυτό πρέπει να καθορίζει η ίδια την έκταση του περιορισμού στην άσκηση του εν λόγω δικαιώματος ⁽¹⁸²⁾.
- (142) Δεύτερον, προκειμένου να πληρούνται η απαίτηση της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία οι παρεκκλίσεις από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι περιορισμοί της πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο σε μια δημοκρατική κοινωνία για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων γενικού συμφέροντος ισοδύναμων με εκείνους που αναγνωρίζει η Ένωση, η νομοθεσία της σχετικής τρίτης χώρας που συνεπάγεται την επέμβαση πρέπει να προβλέπει σαφείς και ακριβείς κανόνες που να διέπουν το περιεχόμενο και την εφαρμογή των σχετικών μέτρων και να επιβάλλει ελάχιστες απαιτήσεις, έτσι ώστε τα πρόσωπα των οποίων τα δεδομένα διαβιβάζονται να έχουν επαρκείς εγγυήσεις οι οποίες καθιστούν δυνατή την αποτελεσματική προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους κινδύνους κατάχρησης ⁽¹⁸³⁾. Η ρύθμιση πρέπει, ειδικότερα, να ορίζει υπό ποιες περιστάσεις και υπό ποιες συνθήκες μπορεί να ληφθεί μέτρο το οποίο προβλέπει την επεξεργασία τέτοιων δεδομένων ⁽¹⁸⁴⁾, καθώς και να υποβάλει την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων σε ανεξάρτητη εποπτεία ⁽¹⁸⁵⁾.
- (143) Τρίτον, η εν λόγω νομοθεσία και οι απαιτήσεις της πρέπει να είναι νομικά δεσμευτικές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Αυτό αφορά πρωτίστως τις αρχές της οικείας τρίτης χώρας, αλλά οι εν λόγω νομικές απαιτήσεις πρέπει να είναι επίσης εκτελεστές ενώπιον των δικαστηρίων κατά των εν λόγω αρχών ⁽¹⁸⁶⁾. Ειδικότερα, τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν ένδικο βοήθημα ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου προκειμένου να εξασφαλίσουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία τα αφορούν ή να επιτύχουν τη διόρθωση ή τη διαγραφή τέτοιων δεδομένων ⁽¹⁸⁷⁾.

3.1 Γενικό νομικό πλαίσιο

- (144) Οι περιορισμοί και οι εγγυήσεις που ισχύουν για τη συλλογή και επακόλουθη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις δημόσιες αρχές της Κορέας απορρέουν από το γενικό συνταγματικό πλαίσιο, από ειδικούς νόμους που ρυθμίζουν τις δραστηριότητες τους στους τομείς της επιβολής του ποινικού δικαίου και της εθνικής ασφάλειας, καθώς και από τους κανόνες που εφαρμόζονται ειδικά στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

⁽¹⁸¹⁾ Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 127, η κακή χρήση δεδομένων μπορεί να συνιστά ποινικό αδίκημα βάσει του ποινικού νόμου.

⁽¹⁸²⁾ Βλ. Schrems II, σκέψεις 174-175 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία. Βλ. επίσης, όσον αφορά την πρόσβαση των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, την υπόθεση C-623/17, Privacy International, ECLI:EU:C:2020:790, σκέψη 65· και τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-511/18, C-512/18 και C-520/18, La Quadrature du Net κ.λπ., ECLI:EU:C:2020:791, σκέψη 175.

⁽¹⁸³⁾ Βλ. Schrems II, σκέψεις 176 και 181 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία. Βλ. επίσης, όσον αφορά την πρόσβαση των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, Privacy International, σκέψη 68· και La Quadrature du Net κ.λπ., σκέψη 132.

⁽¹⁸⁴⁾ Βλ. Schrems II, σκέψη 176. Βλ. επίσης, όσον αφορά την πρόσβαση των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, Privacy International, σκέψη 68· και La Quadrature du Net κ.λπ., σκέψη 132.

⁽¹⁸⁵⁾ Βλ. Schrems II, σκέψη 179.

⁽¹⁸⁶⁾ Βλ. Schrems II, σκέψεις 181-182.

⁽¹⁸⁷⁾ Βλ. Schrems I, σκέψη 95, και Schrems II, σκέψη 194. Στο πλαίσιο αυτό, το ΔΕΕ έχει τονίσει ειδικότερα ότι η συμμόρφωση με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το οποίο εγγυάται το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, «συμβάλλει επίσης στην επίτευξη του απαιτούμενου επιπέδου προστασίας εντός της Ένωσης και του οποίου την τήρηση οφείλει να διαπιστώσει η Επιτροπή πριν εκδώσει απόφαση επάρκειας δυνάμει του άρθρου 45, παράγραφος 1 του [κανονισμού (ΕΕ) 2016/679]» (Schrems II, σκέψη 186).

- (145) Πρώτον, η πρόσβαση των κορεατικών δημόσιων αρχών σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διέπεται από τις γενικές αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που απορρέουν από το Σύνταγμα της Κορέας⁽¹⁸⁸⁾. Ειδικότερα, τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες (συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή και του δικαιώματος στο απόρρητο της αλληλογραφίας)⁽¹⁸⁹⁾ μπορούν να περιορίζονται μόνο από τον νόμο και όταν είναι αναγκαίο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για την τήρηση του νόμου και της τάξης προς το δημόσιο συμφέρον. Οι εν λόγω περιορισμοί δεν μπορούν να επηρεάζουν την ουσία του εν λόγω δικαιώματος ή της εν λόγω ελευθερίας. Όσον αφορά συγκεκριμένα τις έρευνες και τις κατασχέσεις, το Σύνταγμα ορίζει ότι αυτές μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο σύμφωνα με τον νόμο, βάσει εντάλματος που εκδίδεται από δικαστή και με τήρηση της δέουσας διαδικασίας⁽¹⁹⁰⁾. Τέλος, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να αξιώσουν την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τους ενώπιον του Συνταγματικού Δικαστηρίου, εάν πιστεύουν ότι αυτά έχουν παραβιαστεί από δημόσιες αρχές κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους⁽¹⁹¹⁾. Ομοίως, φυσικά πρόσωπα που έχουν υποστεί ζημία λόγω παράνομης πράξης που διέπραξε δημόσιος λειτουργός κατά την άσκηση των καθηκόντων του έχουν δικαίωμα να αξιώσουν δίκαιη αποζημίωση⁽¹⁹²⁾.
- (146) Δεύτερον, όπως περιγράφεται αναλυτικότερα στα τμήματα 3.2.1 και 3.3.1, οι γενικές αρχές που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 145 αντικατοπτρίζονται επίσης στους ειδικούς νόμους που ρυθμίζουν τις εξουσίες των αρχών επιβολής του νόμου και των αρχών εθνικής ασφάλειας. Για παράδειγμα, όσον αφορά τις ποινικές έρευνες, ο νόμος για την ποινική δικονομία (στο εξής: CPA) προβλέπει ότι υποχρεωτικά μέτρα μπορούν να λαμβάνονται μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται ρητά στον CPA και στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του σκοπού της ποινικής έρευνας⁽¹⁹³⁾. Ομοίως, το άρθρο 3 του νόμου για την προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών (στο εξής: CCPA) απαγορεύει την πρόσβαση σε ιδιωτικές επικοινωνίες, εκτός εάν αυτή πραγματοποιείται βάσει νόμου και υπό τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που προβλέπονται σε αυτόν. Στον τομέα της εθνικής ασφάλειας, ο νόμος για την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (στο εξής: νόμος NIS) προβλέπει ότι κάθε πρόσβαση σε επικοινωνίες ή πληροφορίες θέσης πρέπει να συμμορφώνεται με τη νομοθεσία και επιβάλλει ποινικές κυρώσεις για την κατάχρηση εξουσίας και τις παραβιάσεις της νομοθεσίας⁽¹⁹⁴⁾.
- (147) Τρίτον, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιες αρχές, μεταξύ άλλων για σκοπούς επιβολής του νόμου και εθνικής ασφάλειας, υπόκειται στους κανόνες προστασίας των δεδομένων βάσει του ΡΙΡΑ⁽¹⁹⁵⁾. Ως γενική αρχή, το άρθρο 5 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ ορίζει ότι οι δημόσιες αρχές πρέπει να αναπτύξουν πολιτικές για την πρόληψη της «κατάχρησης και κακής χρήσης προσωπικών πληροφοριών, της αδιακριτής επιτήρησης και παρακολούθησης κ.λπ. και για την προαγωγή της αξιοπρέπειας των ανθρώπων και της ιδιωτικής ζωής των φυσικών προσώπων». Επίσης, κάθε υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να επεξεργάζεται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης της ιδιωτικής ζωής του υποκειμένου των δεδομένων (άρθρο 3 παράγραφος 6 του ΡΙΡΑ).
- (148) Όλες οι απαιτήσεις του ΡΙΡΑ, όπως περιγράφονται λεπτομερώς στο τμήμα 2, εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του νόμου. Σε αυτές περιλαμβάνονται οι βασικές αρχές (όπως η νομιμότητα και ο θεμιτός χαρακτήρας, ο περιορισμός του σκοπού, η ακρίβεια, η ελαχιστοποίηση των δεδομένων, ο περιορισμός της αποθήκευσης, η ασφάλεια και η διαφάνεια), οι υποχρεώσεις (για παράδειγμα, όσον αφορά την κοινοποίηση των παραβιάσεων δεδομένων και τα ευαίσθητα δεδομένα) και τα δικαιώματα (πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής).
- (149) Αν και η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας υπόκειται σε πιο περιορισμένο σύνολο διατάξεων βάσει του ΡΙΡΑ, ισχύουν οι βασικές αρχές, καθώς και οι κανόνες για την εποπτεία, την επιβολή της νομοθεσίας και την έννομη προστασία⁽¹⁹⁶⁾. Ειδικότερα, τα άρθρα 3 και 4 του ΡΙΡΑ καθορίζουν τις γενικές αρχές προστασίας των δεδομένων (νομιμότητα και θεμιτός χαρακτήρας, περιορισμός του σκοπού, ακρίβεια, ελαχιστοποίηση των δεδομένων, ασφάλεια και διαφάνεια) και τα ατομικά δικαιώματα (το δικαίωμα ενημέρωσης, το δικαίωμα πρόσβασης και τα δικαιώματα διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής)⁽¹⁹⁷⁾. Περαιτέρω, το άρθρο 4 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ παρέχει στα φυσικά πρόσωπα το δικαίωμα κατάλληλης αποκατάστασης για κάθε ζημία που προκύπτει από την επεξεργασία των

⁽¹⁸⁸⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 1.1.

⁽¹⁸⁹⁾ Άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

⁽¹⁹⁰⁾ Άρθρο 16 και άρθρο 12 παράγραφος 3 του Συντάγματος. Επιπρόσθετα, το άρθρο 12 παράγραφος 3 του Συντάγματος ορίζει τις εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες μπορούν να πραγματοποιηθούν έρευνες ή κατασχέσεις χωρίς ένταλμα (μολονότι εξακολουθεί να απαιτείται εκ των υστέρων ένταλμα), δηλαδή στην περίπτωση σύλληψης επί αυτοφώρω ή, για εγκλήματα που τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών, εάν υπάρχει κίνδυνος καταστροφής αποδεικτικών στοιχείων ή εξαφάνισης του υπόπτου.

⁽¹⁹¹⁾ Άρθρο 68 παράγραφος 1 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽¹⁹²⁾ Άρθρο 29 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

⁽¹⁹³⁾ Άρθρο 199 παράγραφος 1 του CPA. Γενικότερα, κατά την άσκηση των εξουσιών τους βάσει του CPA, οι δημόσιες αρχές πρέπει να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα των υπόπτων για εγκληματικές ενέργειες και κάθε άλλου ενδιαφερόμενου προσώπου (άρθρο 198 παράγραφος 2 του CPA).

⁽¹⁹⁴⁾ Άρθρο 14 του νόμου NIS.

⁽¹⁹⁵⁾ Βλ. παράρτημα II, τμήμα 1.2.

⁽¹⁹⁶⁾ Άρθρο 58 παράγραφος 1 σημείο 2 του ΡΙΡΑ. Βλ. επίσης τμήμα 6 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5 (παράρτημα I). Αυτή η εξαίρεση από ορισμένες διατάξεις του ΡΙΡΑ ισχύει μόνο όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία «για σκοπούς εθνικής ασφάλειας». Μόλις λήξει η κατάσταση που αφορά την εθνική ασφάλεια και δικαιολογεί την επεξεργασία των δεδομένων, δεν μπορεί πλέον να γίνει επίκληση της εξαίρεσης και ισχύουν όλες οι απαιτήσεις του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁹⁷⁾ Τα εν λόγω δικαιώματα μπορούν να περιορίζονται μόνο όταν προβλέπεται από τον νόμο, στον βαθμό και για όσο χρονικό διάστημα είναι αναγκαίο και αναλογικό για την προστασία σημαντικού στόχου δημόσιου συμφέροντος, ή όταν η χορήγηση του δικαιώματος μπορεί να προκαλέσει βλάβη στη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα τρίτου ή αδικαιολόγητη προσβολή της περιουσίας και άλλων συμφερόντων τρίτου. Βλ. τμήμα 6 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5.

δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν στο πλαίσιο μιας ταχείας και δίκαιης διαδικασίας. Αυτό συμπληρώνεται από τις πιο συγκεκριμένες υποχρεώσεις της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μόνο στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και για την ελάχιστη περίοδο, της θέσπισης των αναγκαίων μέτρων για τη διασφάλιση της ασφαλούς διαχείρισης και της κατάλληλης επεξεργασίας των δεδομένων (όπως τεχνικών, διοικητικών και υλικών εγγυήσεων), καθώς και της θέσπισης μέτρων για τον κατάλληλο χειρισμό των ατομικών παραπόνων (καταγγελιών) ⁽¹⁹⁸⁾. Τέλος, οι γενικές αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας του κορεατικού Συντάγματος (βλ. αιτιολογική σκέψη 145) ισχύουν επίσης για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας.

- (150) Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να επικαλούνται αυτούς τους γενικούς περιορισμούς και εγγυήσεις ενώπιον ανεξάρτητων εποπτικών φορέων (π.χ. της PIPC και/ή της Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, βλ. αιτιολογικές σκέψεις 177 και 178) και των δικαστηρίων (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 179 έως 183) για τη διασφάλιση έννομης προστασίας.

3.2 Πρόσβαση και χρήση από τις δημόσιες αρχές της Κορέας για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου

- (151) Το δίκαιο της Δημοκρατίας της Κορέας επιβάλλει σειρά περιορισμών στην πρόσβαση και τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου και προβλέπει μηχανισμούς εποπτείας και προσφυγής που συνάδουν με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 141 έως 143 της παρούσας απόφασης. Οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να αποκτηθεί τέτοια πρόσβαση και οι εγγυήσεις που ισχύουν για τη χρήση των εν λόγω εξουσιών αξιολογούνται λεπτομερώς στις επόμενες ενότητες.

3.2.1 Νομικές βάσεις, περιορισμοί και εγγυήσεις

- (152) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που θα υποβάλλονται σε επεξεργασία από Κορεάτες υπευθύνους επεξεργασίας και τα οποία θα έχουν διαβιβαστεί από την Ένωση βάσει της παρούσας απόφασης ⁽¹⁹⁹⁾ θα μπορούν να συλλέγονται από κορεατικές αρχές για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου στο πλαίσιο έρευνας ή κατάσχεσης (βάσει του CPA), μέσω πρόσβασης σε πληροφορίες επικοινωνίας (βάσει του CCPA) ή μέσω της λήψης δεδομένων συνδρομητή μέσω αιτημάτων για οικειοθελή γνωστοποίηση (βάσει του νόμου για τις επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών, στο εξής: TBA) ⁽²⁰⁰⁾.

3.2.1.1 Έρευνες και κατασχέσεις

- (153) Ο CPA προβλέπει ότι έρευνα ή κατάσχεση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο εάν ένα πρόσωπο είναι ύποπτο για τη διάπραξη εγκλήματος, αν η έρευνα ή κατάσχεση είναι αναγκαία για τη διερεύνηση της υπόθεσης και διαπιστώνεται σύνδεση μεταξύ της διερεύνησης και του προσώπου που θα υποβληθεί σε έρευνα ή του αντικειμένου που θα επιθεωρηθεί ή θα κατασχεθεί ⁽²⁰¹⁾. Επίσης, έρευνα ή κατάσχεση (όπως και κάθε υποχρεωτικό μέτρο) μπορεί να επιτραπεί/διενεργηθεί μόνο στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό ⁽²⁰²⁾. Εάν μια έρευνα αφορά δίσκο υπολογιστή ή άλλο μέσο αποθήκευσης δεδομένων, καταρχήν κατάσχονται μόνο τα ίδια τα απαραίτητα δεδομένα (μέσω αντιγραφής ή εκτύπωσης) και όχι ολόκληρο το μέσο ⁽²⁰³⁾. Αυτό μπορεί να κατασχεθεί μόνο όταν κρίνεται ουσιαστικά αδύνατη η χωριστή εκτύπωση ή αντιγραφή των απαιτούμενων δεδομένων ή όταν θεωρείται ουσιαστικά ανέφικτο να επιτευχθεί με άλλον τρόπο ο σκοπός της έρευνας ⁽²⁰⁴⁾. Ως εκ τούτου, ο CPA θεσπίζει σαφείς και ακριβείς κανόνες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και την εφαρμογή αυτών των μέτρων, διασφαλίζοντας έτσι ότι η παρέμβαση στα δικαιώματα των φυσικών προσώπων σε περίπτωση έρευνας ή κατάσχεσης θα περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για συγκεκριμένη ποινική έρευνα και θα είναι ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

⁽¹⁹⁸⁾ Άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁹⁹⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.1. Η επίσημη δήλωση της κυβέρνησης της Κορέας (παράρτημα II τμήμα 2.1) αναφέρεται επίσης στη δυνατότητα συλλογής πληροφοριών σχετικά με χρηματοοικονομικές συναλλαγές με σκοπό την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας βάσει του νόμου για την αναφορά και τη χρήση συγκεκριμένων πληροφοριών χρηματοοικονομικών συναλλαγών (στο εξής: ARUSFTI). Ωστόσο, ο ARUSFTI επιβάλλει υποχρεώσεις γνωστοποίησης μόνο στους υπευθύνους επεξεργασίας που επεξεργάζονται προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες σύμφωνα με τον CIA και υπόκεινται στην εποπτεία της FSC (βλ. αιτιολογική σκέψη 13). Δεδομένου ότι η επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών από τους εν λόγω υπευθύνους επεξεργασίας εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης, ο ARUSFTI δεν έχει σημασία για την παρούσα αξιολόγηση.

⁽²⁰⁰⁾ Το άρθρο 3 του CPPA αναφέρει επίσης τον νόμο για τα στρατοδικεία ως πιθανή νομική βάση για τη συλλογή δεδομένων επικοινωνιών. Ωστόσο, ο εν λόγω νόμος διέπει τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με το στρατιωτικό προσωπικό και μπορεί να εφαρμοστεί σε πολίτες μόνο σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων (π.χ. εάν στρατιωτικό προσωπικό και πολίτες διαπράξουν ένα έγκλημα από κοινού ή εάν ένα άτομο διαπράξει έγκλημα κατά των ενόπλων δυνάμεων, μπορεί να κινηθεί διαδικασία ενώπιον στρατοδικείου, βλ. άρθρο 2 του νόμου για τα στρατοδικεία). Σε κάθε περίπτωση, θεσπίζει γενικές διατάξεις που διέπουν τις έρευνες και τις κατασχέσεις οι οποίες είναι παρόμοιες με τις διατάξεις του CPA (βλ. π.χ. άρθρα 146-149 και 153-156 του νόμου για τα στρατοδικεία) και, για παράδειγμα, προβλέπουν ότι ταχυδρομική αλληλογραφία μπορεί να συλλέγεται μόνο όταν είναι αναγκαίο για τη διεξαγωγή έρευνας και βάσει εντάλματος του στρατοδικείου. Στον βαθμό που συλλέγονται δεδομένα ηλεκτρονικών επικοινωνιών βάσει του εν λόγω νόμου, ισχύουν οι περιορισμοί και οι εγγυήσεις του CPPA. Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.2.2 και υποσημείωση 50.

⁽²⁰¹⁾ Άρθρο 215 παράγραφοι 1 και 2 του CPA. Βλ. επίσης άρθρο 106 παράγραφος 1 και άρθρα 107 και 109 του CPA, τα οποία ορίζουν ότι τα δικαστήρια μπορούν να διεξάγουν έρευνες και κατασχέσεις εφόσον θεωρείται ότι τα σχετικά αντικείμενα ή πρόσωπα συνδέονται με συγκεκριμένη υπόθεση. Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.2.1.2.

⁽²⁰²⁾ Άρθρο 199 παράγραφος 1 του CPA.

⁽²⁰³⁾ Άρθρο 106 παράγραφος 3 του CPA.

⁽²⁰⁴⁾ Άρθρο 106 παράγραφος 3 του CPA.

- (154) Όσον αφορά τις διαδικαστικές εγγυήσεις, ο CPA απαιτεί την έκδοση εντάλματος από δικαστήριο για τη διενέργεια έρευνας ή κατάσχεσης⁽²⁰⁵⁾. Έρευνα ή κατάσχεση χωρίς ένταλμα επιτρέπεται μόνο κατ' εξαίρεση, και ειδικότερα σε επείγουσες περιπτώσεις⁽²⁰⁶⁾, επιτόπου κατά τη στιγμή της σύλληψης ή της θέσης υπό κράτηση υπόπτου για τη διάπραξη εγκληματικής πράξης⁽²⁰⁷⁾ ή όταν ένα αντικείμενο απορρίπτεται ή προσκομίζεται οικειοθελώς από ύποπτο για τη διάπραξη εγκληματικής πράξης ή τρίτο πρόσωπο (όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, από το ίδιο το οικείο πρόσωπο)⁽²⁰⁸⁾. Οι παράνομες έρευνες και κατασχέσεις υπόκεινται σε ποινικές κυρώσεις⁽²⁰⁹⁾ και κάθε αποδεικτικό στοιχείο που λαμβάνεται κατά παράβαση του CPA θεωρείται απαράδεκτο⁽²¹⁰⁾. Τέλος, τα οικεία φυσικά πρόσωπα πρέπει πάντοτε να ενημερώνονται χωρίς καθυστέρηση σε περίπτωση έρευνας ή κατάσχεσης (συμπεριλαμβανομένης της κατάσχεσης των δεδομένων τους)⁽²¹¹⁾, γεγονός που με τη σειρά του θα διευκολύνει την άσκηση των ουσιαστικών δικαιωμάτων του φυσικού προσώπου και του δικαιώματος προσφυγής (βλ. ιδίως τη δυνατότητα προσβολής της εκτέλεσης εντάλματος κατάσχεσης, βλ. αιτιολογική σκέψη 180).

3.2.1.2 Πρόσβαση σε πληροφορίες επικοινωνίας

- (155) Βάσει του CPPA, οι κορεατικές αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου μπορούν να λάβουν δύο είδη μέτρων⁽²¹²⁾: αφενός, μπορούν να λάβουν μέτρα συλλογής «δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών»⁽²¹³⁾, τα οποία περιλαμβάνουν την ημερομηνία των τηλεπικοινωνιών, την ώρα έναρξης και λήξης τους, τον αριθμό των εξερχόμενων και εισερχόμενων κλήσεων, καθώς και τον αριθμό συνδρομητή του άλλου μέρους της επικοινωνίας, τη συχνότητα χρήσης, τα αρχεία καταγραφής σχετικά με τη χρήση τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και τις πληροφορίες θέσης (για παράδειγμα, από πύργους μετάδοσης στους οποίους λαμβάνονται σήματα)· και, αφετέρου, μπορούν να λάβουν «μέτρα περιορισμού επικοινωνιών», τα οποία καλύπτουν τόσο τη συλλογή του περιεχομένου παραδοσιακού ταχυδρομείου όσο και την άμεση παρακολούθηση του περιεχομένου τηλεπικοινωνιών⁽²¹⁴⁾.
- (156) Η πρόσβαση σε δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών επιτρέπεται μόνο όταν είναι αναγκαία για τη διεξαγωγή ποινικής έρευνας ή την εκτέλεση ποινής⁽²¹⁵⁾, βάσει εντάλματος που έχει εκδοθεί από δικαστήριο⁽²¹⁶⁾. Στο πλαίσιο αυτό, ο CPPA απαιτεί να παρέχονται λεπτομερείς πληροφορίες τόσο στην αίτηση έκδοσης του εντάλματος (π.χ. σχετικά με τους λόγους του αιτήματος, τη σχέση με τον στόχο/συνδρομητή και τα απαραίτητα δεδομένα) όσο και στο ίδιο το ένταλμα (π.χ. σχετικά με τον σκοπό, τον στόχο και το πεδίο εφαρμογής του μέτρου)⁽²¹⁷⁾. Συλλογή δεδομένων χωρίς ένταλμα μπορεί

⁽²⁰⁵⁾ Άρθρο 215 παράγραφοι 1 και 2 του CPA, άρθρο 113 του CPA. Κατά την υποβολή αίτησης για ένταλμα, η οικεία αρχή πρέπει να υποβάλει υλικό που να αποδεικνύει τους λόγους για τους οποίους ένα πρόσωπο θεωρείται ύποπτο για τη διάπραξη εγκληματικής πράξης, ότι η έρευνα, η επιδιώρηση ή κατάσχεση είναι αναγκαία και ότι υπάρχουν τα σχετικά αντικείμενα που πρόκειται να κατασχεθούν (άρθρο 108 παράγραφος 1 του κανονισμού για την ποινική δικονομία). Το ίδιο το ένταλμα πρέπει να προσδιορίζει, μεταξύ άλλων, τα ονόματα του υπόπτου για τη διάπραξη εγκληματικής πράξης και την εγκληματική πράξη· τον τόπο, το πρόσωπο ή τα αντικείμενα που θα αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας ή τα αντικείμενα που πρόκειται να κατασχεθούν· την ημερομηνία έκδοσης· και την περίοδο εφαρμογής (άρθρο 114 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 219 του CPA). Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.2.1.2.

⁽²⁰⁶⁾ Δηλαδή, όταν είναι αδύνατη η λήψη εντάλματος λόγω επείγουσας ανάγκης στον τόπο τέλεσης μιας εγκληματικής πράξης (άρθρο 216 παράγραφος 3 του CPA), περίπτωση στην οποία το ένταλμα εξακολουθεί να πρέπει να ληφθεί εκ των υστέρων χωρίς καθυστέρηση (άρθρο 216 παράγραφος 3 του CPA).

⁽²⁰⁷⁾ Άρθρο 216 παράγραφοι 1 και 2 του CPA.

⁽²⁰⁸⁾ Άρθρο 218 του CPA. Επίσης, όπως εξηγείται στο τμήμα 2.2.1.2 του παραρτήματος II, αντικείμενα που προσκομίζονται οικειοθελώς γίνονται αποδεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία σε δικαστικές διαδικασίες μόνο εφόσον δεν υπάρχει εύλογη αμφιβολία σχετικά με τον οικειοθελή χαρακτήρα της κοινολόγησης, τον οποίο θα πρέπει να αποδειξει ο εισαγγελέας.

⁽²⁰⁹⁾ Άρθρο 321 του ποινικού νόμου.

⁽²¹⁰⁾ Άρθρο 308-2 του CPA. Επιπρόσθετα, το φυσικό πρόσωπο (και ο/η συνήγορός του) μπορεί να είναι παρόν κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας ή κατάσχεσης και, ως εκ τούτου, μπορεί επίσης να υποβάλει ένσταση κατά τον χρόνο εκτέλεσης του εντάλματος (άρθρα 121 και 219 του CPA).

⁽²¹¹⁾ Άρθρα 121 και 122 του CPA (όσον αφορά τις έρευνες) και άρθρο 219 σε συνδυασμό με το άρθρο 106 παράγραφος 4 του CPA (όσον αφορά τις κατασχέσεις).

⁽²¹²⁾ Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 2.2.2.1. Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να λαμβάνονται με την εξαναγκασμένη συνδρομή των τηλεπικοινωνιακών φορέων, εφόσον παρασχεθεί στους εν λόγω φορείς γραπτή άδεια από δικαστήριο (άρθρο 9 παράγραφος 2 του CPPA), η οποία πρέπει να φυλάσσεται από τους φορείς (άρθρο 15-2 του CPPA και άρθρο 12 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA). Οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μπορούν να αρνηθούν να συνεργαστούν αν οι πληροφορίες σχετικά με το στοχευόμενο φυσικό πρόσωπο που αναφέρονται στη γραπτή άδεια του δικαστηρίου (για παράδειγμα, ο αριθμός τηλεφώνου του φυσικού προσώπου) είναι εσφαλμένες, ενώ, σε κάθε περίπτωση, απαγορεύεται να γνωστοποιούν κωδικούς πρόσβασης που χρησιμοποιούνται για τηλεπικοινωνίες (άρθρο 9 παράγραφος 4 του CPPA).

⁽²¹³⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 11 του CPPA.

⁽²¹⁴⁾ Βλ. άρθρο 2 παράγραφος 6 του CPPA, το οποίο αναφέρεται σε «λογοκρισία» (άνοιγμα αλληλογραφίας χωρίς τη συγκατάθεση του οικείου μέρους ή ανάγνωση, καταγραφή ή απόκρυψη του περιεχομένου της με άλλα μέσα) και άρθρο 2 παράγραφος 7 του CPPA, το οποίο αναφέρεται σε «υποκλοπή» (λήψη ή καταγραφή του περιεχομένου τηλεπικοινωνιών μέσω ακρόασης ή ανάγνωσης από κοινού των ήχων, λέξεων, συμβόλων ή εικόνων των επικοινωνιών με ηλεκτρονικές και μηχανικές συσκευές χωρίς τη συγκατάθεση του οικείου μέρους ή παρεμβολή στη μετάδοξη και τη λήψη τους).

⁽²¹⁵⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 1 του CPPA. Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 2.2.2.3. Επίσης, δεδομένα εντοπισμού θέσης σε πραγματικό χρόνο και δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών που αφορούν συγκεκριμένο σταθμό βάσης μπορούν να συλλέγονται μόνο για τη διερεύνηση σοβαρών εγκλημάτων ή όταν, σε διαφορετική περίπτωση, θα ήταν δύσκολο να αποτραπεί η τέλεση εγκλήματος ή να συλληθούν αποδεικτικά στοιχεία (άρθρο 13 παράγραφος 2 του CPPA). Αυτό αντικατοπτρίζει την ανάγκη ύπαρξης πρόσθετων εγγυήσεων στην περίπτωση μέτρων που παρεμβαίνουν ιδιαίτερα στην ιδιωτική ζωή, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας.

⁽²¹⁶⁾ Άρθρα 13 και 6 του CPPA.

⁽²¹⁷⁾ Βλ. άρθρο 13 παράγραφοι 3 και 9 σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παράγραφοι 4 και 6 του CPPA.

να πραγματοποιηθεί μόνο όταν λόγοι επείγουσας ανάγκης καθιστούν αδύνατη τη λήψη δικαστικής άδειας, περίπτωση στην οποία το ένταλμα πρέπει να ληφθεί και να κοινοποιηθεί στον πάροχο τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών αμέσως μετά την αίτηση λήψης των δεδομένων ⁽²¹⁸⁾. Εάν το δικαστήριο αρνηθεί να χορηγήσει μεταγενέστερη άδεια, οι πληροφορίες που συλλέχθηκαν πρέπει να καταστραφούν ⁽²¹⁹⁾.

- (157) Όσον αφορά τις πρόσθετες εγγυήσεις σχετικά με τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών, ο CPPA επιβάλλει ειδικές απαιτήσεις τήρησης αρχείων και διαφάνειας ⁽²²⁰⁾. Ειδικότερα, τόσο οι αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου ⁽²²¹⁾ όσο και οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών ⁽²²²⁾ πρέπει να τηρούν αρχεία με τις αιτήσεις που έχουν υποβληθεί και τις κοινοποιήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί. Επίσης, οι αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου πρέπει καταρχήν να κοινοποιούν στα φυσικά πρόσωπα το γεγονός ότι έχουν συλλεχθεί δεδομένα επιβεβαίωσης των επικοινωνιών τους ⁽²²³⁾. Η εν λόγω κοινοποίηση μπορεί να αναβάλλεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, βάσει άδειας του διευθυντή της αρμόδιας τοπικής εισαγγελίας ⁽²²⁴⁾. Τέτοια άδεια μπορεί να παρέχεται μόνο όταν η κοινοποίηση ενδέχεται 1) να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια και τάξη, 2) να προκαλέσει θάνατο ή σωματική βλάβη, 3) να παρακωλύσει τη δίκαιη δικαστική διαδικασία (για παράδειγμα, να οδηγήσει στην καταστροφή αποδεικτικών στοιχείων ή σε απειλές κατά μαρτύρων) ή 4) να δυσφημίσει τον ύποπτο, τα θύματα ή άλλα πρόσωπα που σχετίζονται με την υπόθεση ή να παραβιάσει την ιδιωτική τους ζωή. Στις εν λόγω περιπτώσεις, η κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιείται εντός 30 ημερών από τη στιγμή που παύουν να υφίστανται οι λόγοι της αναβολής ⁽²²⁵⁾. Μετά την κοινοποίηση, τα φυσικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να λάβουν πληροφορίες σχετικά με τους λόγους για τη συλλογή των δεδομένων τους ⁽²²⁶⁾.
- (158) Αυστηρότεροι κανόνες ισχύουν όσον αφορά τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι σχεδιάζονται, διαπράττονται ή έχουν διαπραχθεί ορισμένα σοβαρά εγκλήματα που απαριθμούνται συγκεκριμένα στον CPPA ⁽²²⁷⁾. Επίσης, μέτρα περιορισμού επικοινωνιών μπορούν να λαμβάνονται μόνο ως έσχατη λύση και όταν είναι δύσκολο να αποτραπεί με άλλον τρόπο η διάπραξη ενός εγκλήματος, η σύλληψη ενός εγκληματία ή η συλλογή αποδεικτικών στοιχείων ⁽²²⁸⁾. Πρέπει να διακόπτονται αμέσως μόλις δεν είναι πλέον αναγκαία, ώστε να διασφαλίζεται ότι η παραβίαση του απορρήτου των επικοινωνιών είναι όσο το δυνατόν πιο περιορισμένη ⁽²²⁹⁾. Πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί παράνομα μέσω μέτρων περιορισμού επικοινωνιών δεν γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο δικαστικών ή πειθαρχικών διαδικασιών ⁽²³⁰⁾.
- (159) Όσον αφορά τις διαδικαστικές εγγυήσεις, ο CPPA απαιτεί την έκδοση δικαστικού εντάλματος για την εφαρμογή μέτρων περιορισμού επικοινωνιών ⁽²³¹⁾. Και σε αυτήν την περίπτωση, ο CPPA απαιτεί η αίτηση έκδοσης εντάλματος και το ίδιο το ένταλμα να περιέχουν λεπτομερείς πληροφορίες ⁽²³²⁾, μεταξύ άλλων σχετικά με τη δικαιολόγηση του αιτήματος, καθώς και τις επικοινωνίες των οποίων τα δεδομένα πρόκειται να συλλεχθούν (οι οποίες πρέπει να είναι επικοινωνίες του υπόπτου που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας) ⁽²³³⁾. Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να λαμβάνονται χωρίς ένταλμα μόνο σε περίπτωση επικείμενης απειλής οργανωμένου εγκλήματος ή όταν επίκειται άλλο σοβαρό έγκλημα που μπορεί να προκαλέσει άμεσα θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό και υπάρχει κατάσταση έκτακτης ανάγκης που καθιστά αδύνατη την

⁽²¹⁸⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽²¹⁹⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 3 του CPPA.

⁽²²⁰⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.2.2.3.

⁽²²¹⁾ Άρθρο 13 παράγραφοι 5 και 6 του CPPA.

⁽²²²⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 7 του CPPA. Επιπρόσθετα, οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει να υποβάλλουν στο Υπουργείο Επιστημών και ΤΠΕ δύο φορές τον χρόνο έκθεση σχετικά με τις κοινοποιήσεις δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών.

⁽²²³⁾ Βλ. άρθρο 13-3 παράγραφος 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 9-2 του CPPA. Ειδικότερα, τα φυσικά πρόσωπα πρέπει να ενημερώνονται εντός 30 ημερών από τη λήψη απόφασης (μη) άσκησης δίωξης ή εντός 30 ημερών από την παρέλευση ενός έτους από τη λήψη απόφασης αναστολής της απαγγελίας κατηγορίας (αν και, σε κάθε περίπτωση, πρέπει να παρέχεται κοινοποίηση εντός 30 ημερών από την παρέλευση ενός έτους από τη συλλογή των πληροφοριών), βλ. άρθρο 13-3 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽²²⁴⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφοι 2 και 3 του CPPA.

⁽²²⁵⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽²²⁶⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 5 του CPPA. Κατόπιν αιτήματος του φυσικού προσώπου, ο εισαγγελέας ή ο αστυνομικός της δικαστικής αστυνομίας πρέπει να παράσχει τους λόγους γραπτώς, εντός 30 ημερών από την παραλαβή του αιτήματος, εκτός εάν ισχύει μία από τις εξαιρέσεις για αναβολή της κοινοποίησης (άρθρο 13-3 παράγραφος 6 του CPPA).

⁽²²⁷⁾ Για παράδειγμα, εξέγερση, εγκλήματα που σχετίζονται με ναρκωτικά, εγκλήματα που αφορούν εκρηκτικές ύλες, καθώς και εγκλήματα που σχετίζονται με την εθνική ασφάλεια, τις διπλωματικές σχέσεις ή στρατιωτικές βάσεις και εγκαταστάσεις, βλ. άρθρο 5 παράγραφος 1 του CPPA. Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 2.2.2.2.

⁽²²⁸⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 2 και άρθρο 5 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽²²⁹⁾ Άρθρο 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²³⁰⁾ Άρθρο 4 του CPPA.

⁽²³¹⁾ Άρθρο 6 παράγραφοι 1, 2 και 5 έως 6 του CPPA.

⁽²³²⁾ Η αίτηση έκδοσης εντάλματος πρέπει να περιγράφει 1) τους ουσιαστικούς λόγους για τους οποίους (εκ πρώτης όψεως) υπάρχουν υπόνοιες ότι σχεδιάζεται, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ένα από τα απαριθμούμενα εγκλήματα, καθώς και κάθε υποστηρικτικό υλικό· 2) τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, καθώς και τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, τον σκοπό και την περίοδο εφαρμογής τους· και 3) τον τόπο εκτέλεσης των μέτρων και τον τρόπο εφαρμογής τους (άρθρο 6 παράγραφος 4 του CPPA και άρθρο 4 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA). Το ίδιο το ένταλμα πρέπει να προσδιορίζει τα μέτρα, καθώς και τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, την περίοδο εφαρμογής, τον τόπο εκτέλεσης και τον τρόπο εφαρμογής τους (άρθρο 6 παράγραφος 6 του CPPA).

⁽²³³⁾ Ο στόχος μέτρου περιορισμού επικοινωνιών πρέπει να είναι συγκεκριμένες ταχυδρομικές αποστολές ή τηλεπικοινωνίες που πραγματοποιούνται ή λαμβάνονται από τον ύποπτο, ή ταχυδρομικές αποστολές ή τηλεπικοινωνίες που πραγματοποιούνται ή λαμβάνονται από τον ύποπτο κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης χρονικής περιόδου (άρθρο 5 παράγραφος 2 του CPPA).

εφαρμογή της τακτικής διαδικασίας⁽²³⁴⁾. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, αίτηση έκδοσης εντάλματος πρέπει να υποβληθεί αμέσως μετά τη λήψη του μέτρου⁽²³⁵⁾. Τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών μπορούν να εφαρμόζονται μόνο για μέγιστη περίοδο δύο μηνών⁽²³⁶⁾ και μπορούν να παραταθούν με δικαστική άδεια μόνο εφόσον εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής τους⁽²³⁷⁾. Η παραταθείσα περίοδος δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά το ένα έτος ή τα τρία έτη για ορισμένα ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα (όπως εγκλήματα που σχετίζονται με εξέγερση, με εξωτερική επίθεση, με την εθνική ασφάλεια)⁽²³⁸⁾.

- (160) Όπως και στην περίπτωση της συλλογής δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών, ο CPPA απαιτεί από τους παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών⁽²³⁹⁾ και τις αρχές επιβολής του νόμου⁽²⁴⁰⁾ να τηρούν αρχεία για την εκτέλεση των μέτρων περιορισμού επικοινωνιών και προβλέπει κοινοποίηση στο οικείο φυσικό πρόσωπο, η οποία μπορεί κατ'εξαιρεση να αναβληθεί αν είναι αναγκαίο για σημαντικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος⁽²⁴¹⁾.
- (161) Τέλος, η μη συμμόρφωση με αρκετούς από τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις του CPPA (συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, των υποχρεώσεων λήψης εντάλματος, τήρησης αρχείων και ενημέρωσης του φυσικού προσώπου), τόσο όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών όσο και τη χρήση μέτρων περιορισμού επικοινωνιών, υπόκειται σε ποινικές κυρώσεις⁽²⁴²⁾.
- (162) Ως εκ τούτου, οι εξουσίες των αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου να συλλέγουν δεδομένα επικοινωνιών βάσει του CPPA (τόσο το περιεχόμενο επικοινωνιών όσο και δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών) οριοθετούνται από σαφείς και ακριβείς κανόνες και υπόκεινται σε σειρά εγγυήσεων. Οι εγγυήσεις αυτές διασφαλίζουν ιδίως την εποπτεία της εκτέλεσης των εν λόγω μέτρων, τόσο εκ των προτέρων (μέσω προηγούμενης δικαστικής έγκρισης) όσο και εκ των υστέρων (μέσω απαιτητής τήρησης αρχείων και υποβολής εκθέσεων), και διευκολύνουν την πρόσβαση των φυσικών προσώπων σε αποτελεσματικά ένδικα βοηθήματα (μέσω της διασφάλισης της ενημέρωσής τους σχετικά με τη συλλογή των δεδομένων που τα αφορούν).

3.2.1.3 Αιτήσεις για οικειοθελή γνωστοποίηση δεδομένων συνδρομητή

- (163) Εκτός από τα υποχρεωτικά μέτρα που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 153 έως 162, οι κορεατικές αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να ζητούν από τους παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών «δεδομένα επικοινωνιών» σε οικειοθελή βάση, για την υποστήριξη ποινικής δίκες, έρευνας ή την εκτέλεση ποινής (άρθρο 83 παράγραφος 3 του TBA). Η δυνατότητα αυτή υπάρχει μόνο όσον αφορά περιορισμένα σύνολα δεδομένων, δηλαδή όσον αφορά το όνομα, τον αριθμό μητρώου κατοίκου, τη διεύθυνση και τον αριθμό τηλεφώνου χρηστών, τις ημερομηνίες κατά τις οποίες χρήστες εγγράφονται ως συνδρομητές ή τερματίζουν τη συνδρομή τους, καθώς και τους κωδικούς ταυτοποίησης χρήστη (δηλαδή τους κωδικούς που χρησιμοποιούνται για την ταυτοποίηση του νόμιμου χρήστη συστημάτων υπολογιστών ή δικτύων επικοινωνιών)⁽²⁴³⁾. Δεδομένου ότι «χρήστες» θεωρούνται μόνο φυσικά πρόσωπα που συμβάλλονται για τη λήψη υπηρεσιών απευθείας με Κορεάτες παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών⁽²⁴⁴⁾, τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ των οποίων τα δεδομένα έχουν διαβιβαστεί στη Δημοκρατία της Κορέας κανονικά δεν θα εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή⁽²⁴⁵⁾.
- (164) Σε αυτές τις οικειοθελείς γνωστοποιήσεις ισχύουν διαφορετικοί περιορισμοί, τόσο για την άσκηση εξουσιών από την αρχή επιβολής του νόμου όσο και για την απόκριση του τηλεπικοινωνιακού φορέα. Ως γενική απαίτηση, οι αρχές επιβολής του νόμου πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τις συνταγματικές αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας (άρθρο 12 παράγραφος 1 και άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος), ακόμη και όταν ζητούν πληροφορίες σε οικειοθελή βάση. Επιπλέον, πρέπει να συμμορφώνονται με τον ΡΙΡΑ και, ιδίως, να συλλέγουν μόνο τα ελάχιστα δυνατά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, στον βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη νόμιμου σκοπού και με τρόπο

⁽²³⁴⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 του CPPA. Ωστόσο, η συλλογή πληροφοριών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης πρέπει να πραγματοποιείται πάντα σύμφωνα με «δήλωση λογοκρισίας/υποκλοπής για λόγους έκτακτης ανάγκης» και η αρχή που διενεργεί τη συλλογή πρέπει να τηρεί αρχείο όλων των μέτρων έκτακτης ανάγκης (άρθρο 8 παράγραφος 4 του CPPA).

⁽²³⁵⁾ Η συλλογή πρέπει να διακόπτεται αμέσως εάν η υπηρεσία επιβολής του νόμου δεν λάβει την άδεια του δικαστηρίου εντός 36 ωρών (άρθρο 8 παράγραφος 2 του CPPA), περίπτωση στην οποία, όπως εξηγείται στο τμήμα 2.2.2.2 του παραρτήματος II, οι πληροφορίες που έχουν συλλεχθεί καταρχήν καταστρέφονται. Το δικαστήριο πρέπει επίσης να ειδοποιείται στην περίπτωση που τα μέτρα έκτακτης ανάγκης ολοκληρώνονται σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα ώστε να καθίσταται περιττή η άδεια (π.χ. εάν ο ύποπτος συλληφθεί αμέσως μετά την έναρξη της παρακολούθησης, βλ. άρθρο 8 παράγραφος 5 του CPPA). Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να παρέχονται στο δικαστήριο πληροφορίες σχετικά με τον σκοπό, τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, την περίοδο, τον τόπο εκτέλεσης και τον τρόπο συλλογής, καθώς και οι λόγοι μη υποβολής αίτησης έκδοσης δικαστικής άδειας (άρθρο 8 παράγραφοι 6 και 7 του CPPA).

⁽²³⁶⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 7 του CPPA. Εάν ο σκοπός των μέτρων επιτευχθεί νωρίτερα εντός της εν λόγω περιόδου, τα μέτρα πρέπει να διακοπούν αμέσως.

⁽²³⁷⁾ Άρθρο 6 παράγραφοι 7 έως 8 του CPPA.

⁽²³⁸⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 8 του CPPA.

⁽²³⁹⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 3 του CPPA.

⁽²⁴⁰⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²⁴¹⁾ Ειδικότερα, ο εισαγγελέας πρέπει να ειδοποιήσει το φυσικό πρόσωπο εντός 30 ημερών από την απαγγελία κατηγορίας ή από την έκδοση διάταξης για μη απαγγελία κατηγορίας ή μη σύλληψη (άρθρο 9-2 παράγραφος 1 του CPPA). Η ειδοποίηση μπορεί να αναβληθεί με την έγκριση του προϊσταμένου της τοπικής εισαγγελίας, εάν ενδέχεται να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο την εθνική ασφάλεια ή να διαταράξει τη δημόσια ασφάλεια και τάξη, ή όταν ενδέχεται να προκαλέσει σημαντική βλάβη στη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα τρίτων (άρθρο 9-2 παράγραφοι 4 έως 6 του CPPA).

⁽²⁴²⁾ Άρθρα 16 και 17 του CPPA.

⁽²⁴³⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 3 του TBA. Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 2.2.3.

⁽²⁴⁴⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 9 του TBA.

⁽²⁴⁵⁾ Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 2.2.3.

ώστε να ελαχιστοποιείται ο αντίκτυπος στην ιδιωτική ζωή των φυσικών προσώπων (όπως ορίζεται για παράδειγμα στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 6 του ΡΙΡΑ). Ειδικότερα, οι αιτήσεις για τη λήψη δεδομένων επικοινωνιών βάσει του ΤΒΑ πρέπει να υποβάλλονται γραπτώς και να αναφέρουν τους λόγους της αίτησης, τη σύνδεση με τον οικείο χρήστη και το εύρος των ζητούμενων δεδομένων ⁽²⁴⁶⁾.

- (165) Οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τα εν λόγω αιτήματα και μπορούν να το πράττουν μόνο σύμφωνα με τον ΡΙΡΑ. Αυτό σημαίνει, ειδικότερα, ότι πρέπει να σταθμίζουν τα διάφορα διακυβευόμενα συμφέροντα και δεν μπορούν να παρέχουν τα δεδομένα εάν αυτό ενδέχεται να βλάψει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα του φυσικού προσώπου ή τρίτου ⁽²⁴⁷⁾. Αυτό θα συμβαίνει, για παράδειγμα, εάν είναι σαφές ότι η αιτούσα αρχή προβαίνει σε κατάχρηση της εξουσίας της ⁽²⁴⁸⁾. Οι τηλεπικοινωνιακοί φορείς πρέπει να τηρούν αρχεία των γνωστοποιήσεων βάσει του ΤΒΑ και να υποβάλλουν έκθεση δύο φορές ετησίως στον υπουργό Επιστημών και ΤΠΕ ⁽²⁴⁹⁾.
- (166) Επίσης, σύμφωνα με το τμήμα 3 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5 (παράρτημα Ι), οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει καταρχήν να ενημερώνουν το οικείο φυσικό πρόσωπο όταν συμμορφώνονται οικειοθελώς με αίτημα ⁽²⁵⁰⁾. Η ενημέρωση αυτή δίνει με τη σειρά της στο φυσικό πρόσωπο τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά του και, σε περίπτωση που τα δεδομένα του γνωστοποιούνται παράνομα, να προσφύγει είτε κατά του υπευθύνου επεξεργασίας (για παράδειγμα, λόγω γνωστοποίησης δεδομένων κατά παράβαση του ΡΙΡΑ ή λόγω ανταπόκρισης σε αίτημα που ήταν σαφώς δυσανάλογο) είτε κατά της αρχής επιβολής του νόμου (για παράδειγμα, λόγω υπέρβασης των ορίων του αναγκαίου και αναλογικού ή λόγω μη τήρησης των διαδικαστικών απαιτήσεων του ΤΒΑ).

3.2.2 Περαιτέρω χρήση των συλλεγόμενων πληροφοριών

- (167) Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται από κορεατικές αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου υπόκειται σε όλες τις απαιτήσεις του ΡΙΡΑ, μεταξύ άλλων όσον αφορά τον περιορισμό του σκοπού (άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ), τη νομιμότητα της χρήσης και την παροχή σε τρίτους (άρθρα 15, 17 και 18 του ΡΙΡΑ), τις διεθνείς διαβιβάσεις (άρθρα 17 και 18 του ΡΙΡΑ σε συνδυασμό με το τμήμα 2 της κοινοποίησης 2021-5) ⁽²⁵¹⁾, την αναλογικότητα/ελαχιστοποίηση των δεδομένων (άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 6 του ΡΙΡΑ) και τον περιορισμό της αποθήκευσης (άρθρο 21 του ΡΙΡΑ) ⁽²⁵²⁾.
- (168) Όσον αφορά το περιεχόμενο επικοινωνιών που αποκτάται μέσω της εκτέλεσης μέτρων περιορισμού επικοινωνιών, ο CPPA περιορίζει συγκεκριμένα την πιθανή χρήση του στη διερεύνηση, τη δίωξη ή την πρόληψη σοβαρών εγκλημάτων ⁽²⁵³⁾· στις πειθαρχικές διαδικασίες για τα ίδια εγκλήματα· στις αγωγές αποζημίωσης που εγείρονται από ένα από τα μέρη της επικοινωνίας ή όταν αυτό επιτρέπεται ρητά από άλλους νόμους ⁽²⁵⁴⁾. Επίσης, το συλλεγόμενο περιεχόμενο τηλεπικοινωνιών που μεταδίδονται μέσω του διαδικτύου μπορεί να διατηρείται μόνο με την έγκριση του δικαστηρίου που ενέκρινε τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών ⁽²⁵⁵⁾, με σκοπό τη χρήση του για τη διερεύνηση, τη δίωξη ή την πρόληψη σοβαρών εγκλημάτων ⁽²⁵⁶⁾. Γενικότερα, ο CPPA απαγορεύει την κοινολόγηση εμπιστευτικών πληροφοριών που έχουν ληφθεί μέσω μέτρων περιορισμού επικοινωνιών, καθώς και τη χρήση των εν λόγω πληροφοριών για να πληγεί η φήμη των προσώπων που υποβλήθηκαν στα μέτρα ⁽²⁵⁷⁾.

3.2.3 Εποπτεία

- (169) Στην Κορέα, οι δραστηριότητες των αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου εποπτεύονται από διάφορους φορείς ⁽²⁵⁸⁾.

⁽²⁴⁶⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 4 του ΤΒΑ. Όταν είναι αδύνατη η υποβολή γραπτής αίτησης λόγω επείγουσας κατάστασης, η γραπτή αίτηση πρέπει να υποβάλλεται αμέσως μόλις εκλείψει ο λόγος που δημιούργησε την επείγουσα κατάσταση (άρθρο 83 παράγραφος 4 του ΤΒΑ).

⁽²⁴⁷⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽²⁴⁸⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2012Da105482, της 10ης Μαρτίου 2016. Βλ. επίσης παράρτημα ΙΙ τμήμα 2.2.3 σχετικά με αυτήν την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου.

⁽²⁴⁹⁾ Άρθρο 83 παράγραφοι 5 έως 6 του ΤΒΑ.

⁽²⁵⁰⁾ Αυτή η απαίτηση υπόκειται σε περιορισμένες και ειδικές εξαιρέσεις, ειδικότερα εάν και για όσο διάστημα η γνωστοποίηση θα έθετε σε κίνδυνο διεξαγόμενη ποινική έρευνα ή ενδεχομένως θα έβλαπτε τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα άλλου προσώπου, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα ή συμφέροντα υπερισχύουν προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων. Βλ. τμήμα 3 σημείο iii 1 της κοινοποίησης.

⁽²⁵¹⁾ Ιδίως, οι κορεατικές δημόσιες αρχές υποχρεούνται να διασφαλίζουν, μέσω νομικά δεσμευτικού μέσου, επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με αυτό του ΡΙΡΑ, βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 90.

⁽²⁵²⁾ Βλ. επίσης παράρτημα ΙΙ τμήμα 1.2.

⁽²⁵³⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 158.

⁽²⁵⁴⁾ Άρθρο 12 του CPPA. Βλ. παράρτημα ΙΙ τμήμα 2.2.2.2.

⁽²⁵⁵⁾ Ο εισαγγελέας ή ο αστυνομικός που εκτελεί τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών πρέπει να επιλέξει τα δεδομένα τηλεπικοινωνιών που πρόκειται να διατηρηθούν εντός 14 ημερών από τη λήξη των μέτρων και να ζητήσει την έγκριση του δικαστηρίου (στην περίπτωση αστυνομικού, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί σε εισαγγελέα, ο οποίος με τη σειρά του υποβάλλει την αίτηση στο δικαστήριο), βλ. άρθρο 12-2 παράγραφοι 1 και 2 του CPPA.

⁽²⁵⁶⁾ Η αίτηση για την εν λόγω έγκριση πρέπει να περιέχει πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, σύνοψη των αποτελεσμάτων των μέτρων, τους λόγους της διατήρησης (καθώς και τα υποστηρικτικά έγγραφα) και τα δεδομένα τηλεπικοινωνιών που πρόκειται να διατηρηθούν (άρθρο 12-2 παράγραφος 3 του CPPA). Εάν δεν υποβληθεί αίτηση, τα δεδομένα που αποκλήθηκαν πρέπει να διαγραφούν εντός 14 ημερών από τη λήξη του μέτρου περιορισμού επικοινωνιών (άρθρο 12-2 παράγραφος 5 του CPPA) και, σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, εντός επτά ημερών (άρθρο 12-2 παράγραφος 5 του CPPA). Και στις δύο περιπτώσεις, πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο που ενέκρινε τη συλλογή έκθεση σχετικά με τη διαγραφή εντός επτά ημερών.

⁽²⁵⁷⁾ Άρθρο 11 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²⁵⁸⁾ Βλ. παράρτημα ΙΙ τμήμα 2.3.

- (170) Πρώτον, η αστυνομία υπόκειται σε εσωτερική εποπτεία από γενικό επιθεωρητή⁽²⁵⁹⁾, ο οποίος διενεργεί έλεγχο νομιμότητας, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις πιθανές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η θέση του γενικού επιθεωρητή συστάθηκε για την εφαρμογή του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα, ο οποίος ενθαρρύνει τη δημιουργία φορέων αυτοελέγχου και καθορίζει ειδικές απαιτήσεις για τη σύνθεση και τα καθήκοντά τους. Ειδικότερα, ο νόμος προβλέπει ότι ως προϊστάμενος φορέα αυτοελέγχου διορίζεται πρόσωπο εκτός της σχετικής αρχής (όπως πρώην δικαστής, καθηγητής) για περίοδο δύο έως πέντε ετών⁽²⁶⁰⁾, ότι ο εν λόγω προϊστάμενος μπορεί να απολυθεί μόνο για δικαιολογημένη αιτία (για παράδειγμα, αν δεν είναι σε θέση να εκτελέσει τα καθήκοντά για λόγους υγείας ή αν υπόκειται σε πειθαρχικές κυρώσεις)⁽²⁶¹⁾ και ότι διασφαλίζεται η ανεξαρτησία του στον μέγιστο δυνατό βαθμό⁽²⁶²⁾. Η παρεμπόδιση αυτοελέγχου τιμωρείται με διοικητικά πρόστιμα⁽²⁶³⁾. Οι εκθέσεις ελέγχου (που μπορεί να περιλαμβάνουν συστάσεις, αιτήσεις λήψης πειθαρχικών μέτρων και αιτήσεις αποζημίωσης ή διόρθωσης) κοινοποιούνται στον προϊστάμενο της οικείας δημόσιας αρχής, στο Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης (στο εξής: ΒΑΙ)⁽²⁶⁴⁾ και, γενικά, δημοσιοποιούνται⁽²⁶⁵⁾. Τα αποτελέσματα της εφαρμογής της έκθεσης πρέπει επίσης να κοινοποιούνται στο ΒΑΙ⁽²⁶⁶⁾ (βλ. αιτιολογική σκέψη 173 σχετικά με τον εποπτικό ρόλο και τις εξουσίες του ΒΑΙ).
- (171) Δεύτερον, η PIPC επιβλέπει τη συμμόρφωση της επεξεργασίας δεδομένων από τις αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου με τον PIPA και τους άλλους νόμους που προστατεύουν την ιδιωτική ζωή των φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένων των νόμων που ρυθμίζουν τη συλλογή (ηλεκτρονικών) αποδεικτικών στοιχείων για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου, όπως περιγράφεται στο τμήμα 3.2.1⁽²⁶⁷⁾. Ειδικότερα, δεδομένου ότι η εποπτεία της PIPC εκτείνεται στη νομιμότητα και τον θεμιτό χαρακτήρα της συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων (άρθρο 3 παράγραφος 1 του PIPA), στοιχεία τα οποία παραβιάζονται εάν η πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και η χρήση των δεδομένων αυτών γίνονται κατά παράβαση των εν λόγω νόμων⁽²⁶⁸⁾, η PIPC μπορεί επίσης να διερευνά και να επιβάλλει τη συμμόρφωση με τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που περιγράφονται στο τμήμα 3.2.1⁽²⁶⁹⁾. Κατά την άσκηση αυτού του εποπτικού ρόλου, η PIPC μπορεί να χρησιμοποιεί όλες τις εξουσίες έρευνας και επανόρθωσης που διαθέτει, όπως περιγράφεται λεπτομερώς στο τμήμα 2.4.2. Ήδη πριν από την πρόσφατη μεταρρύθμιση του PIPA (δηλαδή υπό τον προηγούμενο εποπτικό ρόλο της για τον δημόσιο τομέα), η PIPC ασκούσε διάφορες δραστηριότητες εποπτείας όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου, π.χ. στο πλαίσιο της ανάκρισης υπόπτων (υπόθεση αριθ. 2013-16, 26 Αυγούστου 2013), όσον αφορά την παροχή κοινοποιήσεων σε φυσικά πρόσωπα σχετικά με την επιβολή διοικητικών προστίμων (υπόθεση αριθ. 2015-02-04, 26 Ιανουαρίου 2015), την ανταλλαγή δεδομένων με άλλες αρχές (υπόθεση αριθ. 2018-15-146, 9 Ιουλίου 2018, υπόθεση αριθ. 2018-25-308, 10 Δεκεμβρίου 2018, υπόθεση αριθ. 2019-02-015, 29 Ιανουαρίου 2019), τη συλλογή δακτυλικών αποτυπωμάτων ή φωτογραφιών (υπόθεση αριθ. 2019-17-273, 9 Σεπτεμβρίου 2019), τη χρήση μη επανδρωμένων αεροσκαφών (υπόθεση αριθ. 2020-01-004, 13 Ιανουαρίου 2020). Στις εν λόγω υποθέσεις, η PIPC διερεύνησε τη συμμόρφωση με διάφορες διατάξεις του PIPA (π.χ. νομιμότητα της επεξεργασίας, αρχές του περιορισμού του σκοπού και της ελαχιστοποίησης των δεδομένων), αλλά και με σχετικές διατάξεις άλλων νόμων, όπως του νόμου για την ποινική δικαιοσύνη, και, όπου χρειαζόταν, εξέδωσε συστάσεις για την εναρμόιση της επεξεργασίας με τις απαιτήσεις προστασίας των δεδομένων.
- (172) Τρίτον, ανεξάρτητη εποπτεία παρέχεται από την Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (στο εξής: NHRC)⁽²⁷⁰⁾, η οποία μπορεί να διερευνά παραβιάσεις των δικαιωμάτων στην ιδιωτική ζωή και το απόρρητο των επικοινωνιών στο πλαίσιο της γενικής εντολής της για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων που ορίζονται στα άρθρα 10 έως 22 του Συντάγματος. Η NHRC αποτελείται από 11 επιτρόπους που πρέπει να διαθέτουν συγκεκριμένα προσόντα⁽²⁷¹⁾ και διορίζονται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας της Κορέας σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον νόμο. Ειδικότερα, τέσσερις επιτροπείς διορίζονται έπειτα από πρόταση της Εθνοσυνέλευσης, τέσσερις έπειτα από πρόταση του προέδρου της Δημοκρατίας και τρεις έπειτα από πρόταση του προέδρου του Ανώτατου Δικαστηρίου⁽²⁷²⁾. Ο πρόεδρος της NHRC διορίζεται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας μεταξύ των επιτρόπων και ο διορισμός του πρέπει να επιβεβαιωθεί από την Εθνοσυνέλευση⁽²⁷³⁾. Οι επιτροπείς (συμπεριλαμβανομένου του προέδρου) διορίζονται για

⁽²⁵⁹⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.3.1. Βλ. επίσης <https://www.police.go.kr/eng/knpa/org/org01.jsp>.

⁽²⁶⁰⁾ Ομοίως, οι ελεγκτές διορίζονται βάσει συγκεκριμένων όρων που καθορίζονται στον νόμο, βλ. άρθρα 16 και επ. του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽²⁶¹⁾ Άρθρα 8 έως 11 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽²⁶²⁾ Άρθρο 7 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽²⁶³⁾ Άρθρο 41 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽²⁶⁴⁾ Άρθρο 23 παράγραφος 1 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽²⁶⁵⁾ Άρθρο 26 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽²⁶⁶⁾ Άρθρο 23 παράγραφος 3 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽²⁶⁷⁾ Βλ. άρθρο 7-8 παράγραφοι 3 και 4 και άρθρο 7-9 παράγραφος 5 του PIPA.

⁽²⁶⁸⁾ Βλ. κοινοποίηση της PIPC αριθ. 2021-5, τμήμα 6 (παράρτημα Ι).

⁽²⁶⁹⁾ Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 2.3.4.

⁽²⁷⁰⁾ Άρθρο 1 του νόμου για την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (στο εξής: νόμος NHRC).

⁽²⁷¹⁾ Για να διορισθεί, ένας επιτροπός πρέπει 1) να έχει υπηρετήσει τουλάχιστον δέκα έτη σε πανεπιστήμιο ή εγκεκριμένο ερευνητικό ίδρυμα, τουλάχιστον ως αναπληρωτής καθηγητής· 2) να έχει υπηρετήσει ως δικαστής, εισαγγελέας ή δικηγόρος για τουλάχιστον δέκα έτη· 3) να έχει εργαστεί σε δραστηριότητες για τα ανθρώπινα δικαιώματα για τουλάχιστον δέκα έτη (π.χ. για μη κερδοσκοπικό, μη κυβερνητικό οργανισμό ή διεθνή οργανισμό)· ή 4) να έχει προταθεί από ομάδες της κοινωνίας των πολιτών (άρθρο 5 παράγραφος 3 του νόμου NHRC). Επίσης, μετά τον διορισμό τους, οι επιτροπείς απαγορεύεται να διατηρούν παράλληλα θέση στην Εθνοσυνέλευση, σε τοπικά συμβούλια ή σε οποιαδήποτε εθνική ή τοπική κυβέρνηση (ως δημόσιοι λειτουργοί), βλ. άρθρο 10 του νόμου NHRC.

⁽²⁷²⁾ Άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου NHRC.

⁽²⁷³⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 5 του νόμου NHRC.

ανανεώσιμη θητεία τριών ετών και μπορούν να απολυθούν μόνο εφόσον έχουν καταδικαστεί σε φυλάκιση ή δεν είναι πλέον σε θέση να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους λόγω παρατεταμένης σωματικής ή διανοητικής αδυναμίας (περίπτωση στην οποία τα δύο τρίτα των επιτρόπων πρέπει να συμφωνήσουν για την απόλυση) (274). Στο πλαίσιο έρευνας, η NHRC μπορεί να ζητεί την υποβολή σχετικού υλικού, να διενεργεί επιθεωρήσεις και να καλεί άτομα να καταθέσουν (275). Όσον αφορά τις εξουσίες επανόρθωσης, η NHRC μπορεί να εκδίδει (δημόσιες) συστάσεις για τη βελτίωση ή τη διόρθωση συγκεκριμένων πολιτικών και πρακτικών, στις οποίες οι δημόσιες αρχές πρέπει να ανταποκρίνονται με προτεινόμενο σχέδιο εφαρμογής (276). Εάν η οικεία αρχή δεν εφαρμόσει τις συστάσεις, πρέπει να ενημερώσει σχετικά τη NHRC (277), η οποία με τη σειρά της μπορεί να γνωστοποιήσει την εν λόγω μη εφαρμογή στην Εθνοσυνέλευση και/ή να τη δημοσιοποιήσει. Σύμφωνα με την επίσημη δήλωση της κυβέρνησης της Κορέας (τμήμα 2.3.5 του παραρτήματος II), οι κορεατικές αρχές γενικά συμμορφώνονται με τις συστάσεις της NHRC και έχουν ισχυρό κίνητρο να το πράττουν, καθώς η εφαρμογή των συστάσεων αξιολογείται στο πλαίσιο γενικής, συνεχούς αξιολόγησης υπό την εποπτεία του Γραφείου του Πρωθυπουργού. Τα ετήσια στοιχεία για τις δραστηριότητες της δείχνουν ότι η NHRC εποπτεύει ενεργά τις δραστηριότητες των αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου, είτε βάσει ατομικών αναφορών είτε μέσω αυτεπάγγελτων ερευνών (278).

- (173) Τέταρτον, γενική εποπτεία της νομιμότητας των δραστηριοτήτων των δημόσιων αρχών ασκείται από το BAI, το οποίο εξετάζει τα έσοδα και τις δαπάνες του κράτους, αλλά και επιβλέπει, γενικότερα, την τήρηση των υποχρεώσεων των δημόσιων αρχών με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης (279). Το BAI τυπικά υπάγεται στον πρόεδρο της Δημοκρατίας της Κορέας, αλλά διατηρεί ανεξάρτητο καθεστώς όσον αφορά τα καθήκοντά του (280). Επίσης, διαθέτει πλήρη ανεξαρτησία όσον αφορά τον διορισμό, την απόλυση και την οργάνωση του προσωπικού του, καθώς και την κατάρτιση του προϋπολογισμού του (281). Το BAI αποτελείται από το πρόεδρό του (που διορίζεται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας με τη συγκατάθεση της Εθνοσυνέλευσης) (282) και έξι επιτρόπους (που διορίζονται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας κατόπιν εισήγησης του προέδρου του BAI) (283), οι οποίοι πρέπει να διαθέτουν ειδικά προσόντα που προβλέπονται στον νόμο (284) και μπορούν να απολυθούν μόνο σε περίπτωση άσκησης δίωξης, καταδίκης σε φυλάκιση ή αδυναμίας εκτέλεσης των καθηκόντων τους λόγω μακροχρόνιας διανοητικής ή σωματικής αδυναμίας (285). Το BAI διενεργεί γενικό έλεγχο σε ετήσια βάση, αλλά μπορεί επίσης να διενεργεί ειδικούς ελέγχους σε θέματα ειδικού ενδιαφέροντος. Κατά τη διενέργεια ελέγχου ή επιθεώρησης, το BAI μπορεί να ζητήσει την υποβολή εγγράφων και την παρουσία φυσικών προσώπων (286). Το BAI μπορεί να εκδίδει συστάσεις, να ζητεί την άσκηση πειθαρχικών διώξεων ή να υποβάλλει ποινικές αναφορές (287).
- (174) Τέλος, η Εθνοσυνέλευση ασκεί κοινοβουλευτική εποπτεία στις δημόσιες αρχές μέσω ερευνών και επιθεωρήσεων (288) των δραστηριοτήτων τους (289). Μπορεί να ζητεί την υποβολή εγγράφων, να επιβάλλει την προσέλευση μαρτύρων (290), να υποδεικνύει διορθωτικά μέτρα (εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι έχουν διαπραχθεί παράνομες ή αθέμιτες

(274) Άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 8 του νόμου NHRC.

(275) Άρθρο 36 του νόμου NHRC. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 7 του νόμου, η υποβολή υλικού ή αντικειμένων μπορεί να απορριφθεί εάν θα έθιγε το κρατικό απόρρητο με ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις στην κρατική ασφάλεια ή στις διπλωματικές σχέσεις ή εάν θα αποτελούσε σοβαρό εμπόδιο σε ποινική έρευνα ή επικείμενη δίκη. Στις εν λόγω περιπτώσεις, η NHRC μπορεί να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από τον προϊστάμενο της οικείας υπηρεσίας (ο οποίος πρέπει να συμμορφωθεί καλόπιστα), εφόσον είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατό να επανεξεταστεί το αν η άρνηση παροχής των πληροφοριών είναι δικαιολογημένη.

(276) Άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 3 του νόμου NHRC.

(277) Άρθρο 25 παράγραφος 4 του νόμου NHRC.

(278) Για παράδειγμα, μεταξύ του 2015 και του 2019 η NHRC έλαβε από 1 380 έως 1 699 αναφορές κατά αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου ετησίως και διεκπεραίωσε εξίσου υψηλό αριθμό αναφορών (π.χ. χειρίστηκε 1 546 καταγγελίες κατά της αστυνομίας το 2018 και 1 249 το 2019). διενήργησε επίσης αρκετές αυτεπάγγελτες έρευνες, όπως περιγράφεται λεπτομερέστερα στην ετήσια έκθεση της NHRC για το 2018 (διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7602641>) και στην ετήσια έκθεση για το 2019 (διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217>).

(279) Άρθρα 20 και 24 του νόμου για το Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης (στο εξής: νόμος BAI). Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.3.2.

(280) Άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου BAI.

(281) Άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου BAI.

(282) Άρθρο 4 παράγραφος 1 του νόμου BAI.

(283) Άρθρο 5 παράγραφος 1 και άρθρο 6 του νόμου BAI.

(284) Για παράδειγμα, να έχουν υπηρετήσει ως δικαστές, εισαγγελείς ή δικηγόροι για τουλάχιστον δέκα έτη, να έχουν εργαστεί ως δημόσιοι υπάλληλοι ή καθηγητές ή σε ανώτερη θέση σε πανεπιστήμιο για τουλάχιστον οκτώ έτη ή να έχουν εργαστεί για τουλάχιστον δέκα έτη σε εταιρεία εισηγμένη στο χρηματιστήριο ή σε οργανισμό στον οποίο συμμετέχει το κράτος (από τα οποία τουλάχιστον πέντε έτη ως εκτελεστικά στελέχη), βλ. άρθρο 7 του νόμου BAI. Επίσης, οι επίτροποι απαγορεύεται να συμμετέχουν σε πολιτικές δραστηριότητες και να κατέχουν ταυτόχρονα θέσεις στην Εθνοσυνέλευση, σε διοικητικές υπηρεσίες, σε οργανισμούς που υπόκεινται σε έλεγχο και επιθεώρηση από το BAI ή οποιοδήποτε άλλο αμειβόμενο αξίωμα ή θέση (άρθρο 9 του νόμου BAI).

(285) Άρθρο 8 του νόμου BAI.

(286) Βλ. π.χ. άρθρο 27 του νόμου BAI.

(287) Άρθρο 24 και άρθρα 31 έως 35 του νόμου BAI.

(288) Άρθρο 128 του νόμου για την Εθνοσυνέλευση και άρθρα 2, 3 και 15 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης. Εν προκειμένω περιλαμβάνονται ετήσιοι έλεγχοι των κυβερνητικών υποθέσεων στο σύνολό τους, αλλά και έρευνες για συγκεκριμένα θέματα.

(289) Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.2.3.

(290) Άρθρο 10 παράγραφος 1 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης. Βλ. επίσης άρθρα 128 και 129 του νόμου για την Εθνοσυνέλευση.

δραστηριότητες)⁽²⁹¹⁾ και να δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα των ευρημάτων της⁽²⁹²⁾. Όταν η Εθνοσυνέλευση ζητεί τη λήψη διορθωτικών μέτρων —τα οποία μπορεί, για παράδειγμα, να περιλαμβάνουν την καταβολή αποζημίωσης, τη λήψη πειθαρχικών μέτρων ή τη βελτίωση των εσωτερικών διαδικασιών— η οικεία δημόσια αρχή οφείλει να ενεργήσει χωρίς καθυστέρηση και να υποβάλει έκθεση σχετικά με το αποτέλεσμα στην Εθνοσυνέλευση⁽²⁹³⁾.

3.2.4 Μέσα προσφυγής

- (175) Το κορεατικό σύστημα προσφέρει διάφορους (δικαστικούς) τρόπους αναζήτησης ένομης προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης.
- (176) Πρώτον, ο ΡΙΡΑ παρέχει στα φυσικά πρόσωπα δικαίωμα πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου⁽²⁹⁴⁾.
- (177) Δεύτερον, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να κάνουν χρήση των διαφόρων μηχανισμών προσφυγής που προσφέρει ο ΡΙΡΑ εάν τα δεδομένα τους έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία από αρχή επιβολής του ποινικού δικαίου κατά παράβαση του ΡΙΡΑ ή κατά παράβαση των περιορισμών και των εγγυήσεων που διέπουν τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει άλλων νόμων (π.χ. του CPA ή του CPPA, βλ. αιτιολογική σκέψη 171). Ειδικότερα, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν καταγγελία στην ΡΙΡΚ (μεταξύ άλλων μέσω του κέντρου κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής που διαχειρίζεται ο Οργανισμός Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας⁽²⁹⁵⁾) ή στην επιτροπή διαμεσολάβησης για διαφορές που αφορούν προσωπικές πληροφορίες⁽²⁹⁶⁾. Αυτές οι δυνατότητες προσφυγής δεν υπόκεινται σε περαιτέρω απαιτήσεις παραδεκτού. Βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν επίσης να προσβάλουν τις αποφάσεις ή παραλείψεις της ΡΙΡΚ (βλ. αιτιολογική σκέψη 132).
- (178) Τρίτον, οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο⁽²⁹⁷⁾ μπορεί να υποβάλει καταγγελία ενώπιον της ΝΗΡΚ σχετικά με παραβίαση του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή και την προστασία των δεδομένων από κορεατική αρχή επιβολής του ποινικού δικαίου. Η ΝΗΡΚ μπορεί να συστήσει τη διόρθωση ή τη βελτίωση οποιουδήποτε σχετικού νομοθετήματος, θεσμικού οργάνου, πολιτικής ή πρακτικής⁽²⁹⁸⁾ ή την εφαρμογή διορθωτικών μέτρων, όπως διαμεσολάβησης⁽²⁹⁹⁾, την παύση της παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αποζημίωση και μέτρα για την πρόληψη της επανάληψης των ίδιων ή παρόμοιων παραβιάσεων⁽³⁰⁰⁾. Σύμφωνα με την επίσημη δήλωση της κυβέρνησης της Κορέας (παράρτημα ΙΙ τμήμα 2.4.2), στα εν λόγω μέτρα μπορεί να περιλαμβάνεται επίσης η διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεχθεί παράνομα. Παρόλο που η ΝΗΡΚ δεν έχει την εξουσία να εκδίδει δεσμευτικές αποφάσεις, παρέχει μια πιο άτυπη, χαμηλού κόστους και εύκολα προσβάσιμη οδό προσφυγής, ιδίως επειδή, όπως εξηγείται στο παράρτημα ΙΙ τμήμα 2.4.2, δεν απαιτείται να αποδειχθεί πραγματική ζημία για να διερευνηθεί μια καταγγελία⁽³⁰¹⁾. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι οι καταγγελίες των φυσικών προσώπων σχετικά με τη συλλογή των δεδομένων τους μπορούν να διερευνηθούν, ακόμη και αν ένα πρόσωπο δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι τα δεδομένα του έχουν πράγματι συλλεχθεί (π.χ. επειδή δεν έχει ακόμη γίνει κοινοποίηση στο πρόσωπο). Οι ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων της ΝΗΡΚ δείχνουν ότι τα φυσικά πρόσωπα χρησιμοποιούν επίσης αυτή την οδό στην πράξη για να προσβάλουν δραστηριότητες των αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου, μεταξύ άλλων όσον αφορά τον χειρισμό δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα⁽³⁰²⁾. Εάν ένα φυσικό πρόσωπο δεν είναι ικανοποιημένο με την έκβαση μιας διαδικασίας ενώπιον της ΝΗΡΚ, μπορεί να προσβάλει τις

⁽²⁹¹⁾ Άρθρο 16 παράγραφος 2 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης.

⁽²⁹²⁾ Άρθρο 12-2 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης.

⁽²⁹³⁾ Άρθρο 16 παράγραφος 3 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης.

⁽²⁹⁴⁾ Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί απευθείας έναντι της αρμόδιας αρχής ή έμμεσα μέσω της ΡΙΡΚ (άρθρο 35 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ). Όπως περιγράφεται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 76 έως 78, εξαιρέσεις στα δικαιώματα αυτά εφαρμόζονται μόνο όταν είναι αναγκαίο για την προστασία σημαντικών (δημόσιων) συμφερόντων.

⁽²⁹⁵⁾ Άρθρο 62 του ΡΙΡΑ.

⁽²⁹⁶⁾ Άρθρα 40 έως 50 του ΡΙΡΑ και άρθρα 48-2 έως 57 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ. Βλ. επίσης παράρτημα ΙΙ τμήμα 2.4.1.

⁽²⁹⁷⁾ Όπως εξηγείται στο παράρτημα ΙΙ τμήμα 2.4.2, παρόλο που το άρθρο 4 του νόμου ΝΗΡΚ αναφέρεται σε πολίτες και αλλοδαπούς που διαμένουν στη Δημοκρατία της Κορέας, ο όρος «διαμένει» αντικατοπτρίζει μια έννοια δικαιοδοσίας και όχι τη γεωγραφική περιοχή. Ως εκ τούτου, εάν τα θεμελιώδη δικαιώματα αλλοδαπού εκτός της Κορέας παραβιαστούν από εθνικά όργανα εντός της Κορέας, το εν λόγω φυσικό πρόσωπο μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην ΝΗΡΚ. Αυτό θα συμβαίνει εάν κορεατικές δημόσιες αρχές αποκτήσουν παράνομα πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα αλλοδαπού που διαβίβαστηκαν στην Κορέα. Βλ. ειδικότερα τις εξηγήσεις που παρέχονται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/list?boardtypeid=7025&menuid=002004005001&pagesize=10¤tpage=2>.

⁽²⁹⁸⁾ Άρθρο 44 του νόμου ΝΗΡΚ.

⁽²⁹⁹⁾ Ένα φυσικό πρόσωπο μπορεί επίσης να ζητήσει να επιλυθεί η διαφορά την οποία αφορά η καταγγελία μέσω διαμεσολάβησης, βλ. άρθρα 42 και επόμενα του νόμου ΝΗΡΚ.

⁽³⁰⁰⁾ Άρθρο 42 παράγραφος 4 του νόμου ΝΗΡΚ. Επίσης, η ΝΗΡΚ μπορεί να λάβει επείγοντα μέτρα επανόρθωσης σε περίπτωση συνεχιζόμενης παραβίασης που ενδέχεται να προκαλέσει ζημία η οποία είναι δύσκολο να αποκατασταθεί εάν δεν αντιμετωπιστεί, βλ. άρθρο 48 του νόμου ΝΗΡΚ.

⁽³⁰¹⁾ Η καταγγελία πρέπει καταρχήν να υποβληθεί εντός ενός έτους από την παραβίαση, αλλά η ΝΗΡΚ μπορεί να αποφασίσει να διερευνήσει καταγγελία που υποβάλλεται ακόμη και μετά το εν λόγω χρονικό διάστημα, εφόσον δεν έχει παρέλθει η προθεσμία παραγραφής βάσει του ποινικού ή του αστικού δικαίου (άρθρο 32 παράγραφος 1 σημείο 4 του νόμου ΝΗΡΚ).

⁽³⁰²⁾ Για παράδειγμα, η ΝΗΡΚ έχει χειριστεί στο παρελθόν καταγγελίες και έχει εκδώσει συστάσεις σχετικά με παράνομες κατασχέσεις και παραβίαση της απαίτησης ενημέρωσης των φυσικών προσώπων σχετικά με κατάσχεση (βλ. σελίδες 80 και 91 της ετήσιας έκθεσης της ΝΗΡΚ για το 2018, που διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7604746>), καθώς και σχετικά με παράνομη επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών από την αστυνομία, την εισαγγελία και τα δικαστήρια (βλ. σελίδες 157 και 158 της ετήσιας έκθεσης της ΝΗΡΚ για το 2017, που διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7603308> και σελίδα 76 της ετήσιας έκθεσης για το 2019, που διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217>).

αποφάσεις (όπως την απόφαση να μη συνεχιστεί η διερεύνηση μιας καταγγελίας⁽³⁰³⁾) και τις συστάσεις της NHRC ενώπιον των κορεατικών δικαστηρίων σύμφωνα με τον νόμο για τις διοικητικές διαφορές (βλ. αιτιολογική σκέψη 181)⁽³⁰⁴⁾. Επίσης, μια διαδικασία ενώπιον της NHRC μπορεί να διευκολύνει περαιτέρω την πρόσβαση στα δικαστήρια, δεδομένου ότι ένα άτομο θα μπορούσε να προσφύγει περαιτέρω κατά της δημόσιας αρχής που προέβη σε παράνομη επεξεργασία των δεδομένων του με βάση τα πορίσματα της NHRC, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 181 έως 183.

- (179) Τέλος, υπάρχουν διάφορα ένδικα βοηθήματα τα οποία επιτρέπουν στα φυσικά πρόσωπα να επικαλούνται τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που περιγράφονται στο τμήμα 3.2.1 για να εξασφαλίσουν έννομη προστασία⁽³⁰⁵⁾.
- (180) Όσον αφορά τις κατασχέσεις (συμπεριλαμβανομένου δεδομένου), ο CPA προβλέπει τη δυνατότητα εναντίωσης ή προβολής της εκτέλεσης εντάλματος μέσω «οιονεί προσφυγής», με την υποβολή στο αρμόδιο δικαστήριο αιτήματος ακύρωσης ή τροποποίησης της διάταξης την οποία εξέδωσε εισαγγελέας ή αστυνομικός⁽³⁰⁶⁾.
- (181) Γενικότερα, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να προσφεύγουν εναντίον των πράξεων⁽³⁰⁷⁾ ή των παραλείψεων⁽³⁰⁸⁾ δημόσιων αρχών (συμπεριλαμβανομένων των αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου) βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές⁽³⁰⁹⁾. Μια διοικητική πράξη θεωρείται «διάταξη υποκείμενη σε προσφυγή» εάν έχει άμεσο αντίκτυπο σε πολιτικά δικαιώματα και υποχρεώσεις⁽³¹⁰⁾, στοιχείο που, όπως επιβεβαιώθηκε από την κυβέρνηση της Κορέας (παράρτημα II τμήμα 2.4.3), συντρέπει για τα μέτρα συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είτε άμεσα (για παράδειγμα μέσω παρακολούθησης των επικοινωνιών) είτε μέσω δεσμευτικών αιτημάτων γνωστοποίησης (για παράδειγμα, σε πάροχο υπηρεσιών) ή αιτημάτων οικειοθελούς συνεργασίας. Για να είναι παραδεκτή μια καταγγελία βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές, το φυσικό πρόσωπο πρέπει να έχει έννομο συμφέρον να επιδιώξει την ικανοποίηση της αξίωσής του⁽³¹¹⁾. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου, ο όρος «έννομο συμφέρον» ερμηνεύεται ως «νομικός προστατευόμενο συμφέρον», δηλαδή ως άμεσο και ειδικό συμφέρον που προστατεύεται από νόμους και κανονισμούς στους οποίους βασίζονται οι διοικητικές διατάξεις (δηλαδή όχι γενικά, έμμεσα και αφηρημένα συμφέροντα του κοινού)⁽³¹²⁾. Τα φυσικά πρόσωπα έχουν τέτοιο έννομο συμφέρον σε περίπτωση παραβίασης των περιορισμών και των εγγυήσεων που ισχύουν για τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου (βάσει ειδικών νόμων ή του PIPA). Σύμφωνα με τον νόμο για τις διοικητικές διαφορές, δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει παράνομη διάταξη, να εκδώσει απόφαση ακυρότητας (δηλαδή να διαπιστώσει ότι η διάταξη δεν παράγει έννομα αποτελέσματα ή ότι είναι ανυπόστατη στην έννομη τάξη) ή να εκδώσει απόφαση διαπίστωσης του παράνομου χαρακτήρα παράλειψης⁽³¹³⁾. Τελεσίδικη απόφαση βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές είναι δεσμευτική για τους διαδικούς⁽³¹⁴⁾.

⁽³⁰³⁾ Για παράδειγμα, εάν η NHRC δεν είναι σε θέση, κατ'εξάιρση, να επιθεωρήσει ορισμένα υλικά ή εγκαταστάσεις διότι αφορούν κρατικά απόρρητα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην κρατική ασφάλεια ή στις διπλωματικές σχέσεις, ή εάν η επιθεώρηση θα δημιουργούσε σοβαρό εμπόδιο για ποινική έρευνα ή επικείμενη δίκη, και εφόσον αυτό εμποδίζει τη NHRC να διενεργήσει την επιθεώρηση που είναι αναγκαία για να αξιολογήσει την ουσία της αναφοράς που έχει λάβει, ενημερώνει το φυσικό πρόσωπο για τους λόγους απόρριψης της καταγγελίας, σύμφωνα με το άρθρο 39 του νόμου NHRC. Στην περίπτωση αυτή, το φυσικό πρόσωπο θα μπορούσε να προσβάλει την απόφαση της NHRC βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽³⁰⁴⁾ Βλ. π.χ. απόφαση του Ανώτερου Δικαστηρίου της Σεούλ αριθ. 2007Nu27259, της 18ης Απριλίου 2008, η οποία επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2008Du7854, της 9ης Οκτωβρίου 2008· απόφαση του Ανώτερου Δικαστηρίου της Σεούλ αριθ. 2017Nu69382, της 2ας Φεβρουαρίου 2018.

⁽³⁰⁵⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 2.4.3.

⁽³⁰⁶⁾ Άρθρο 417 του CPA σε συνδυασμό με το άρθρο 414 παράγραφος 2 του CPA. Βλ. επίσης απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 97Mo66, της 29ης Σεπτεμβρίου 1997.

⁽³⁰⁷⁾ Ο νόμος για τις διοικητικές διαφορές αναφέρεται σε «διάταξη», δηλαδή στην άσκηση ή την άρνηση άσκησης δημόσιας εξουσίας σε συγκεκριμένη υπόθεση.

⁽³⁰⁸⁾ Σύμφωνα με τον νόμο για τις διοικητικές διαφορές, αυτό αναφέρεται σε παρατεταμένη παράλειψη διοικητικής υπηρεσίας να εκδώσει ορισμένη διάταξη κατά παράβαση νομικής υποχρέωσής της να το πράξει.

⁽³⁰⁹⁾ Διοικητική προσφυγή μπορεί να ασκηθεί πρώτα ενώπιον των επιτροπών διοικητικών προσφυγών που έχουν συσταθεί στο πλαίσιο ορισμένων δημόσιων αρχών (π.χ. της NIS, της NHRC) ή ενώπιον της Κεντρικής Επιτροπής Διοικητικών Προσφυγών που συστάθηκε στο πλαίσιο της Επιτροπής για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς και τα Ατομικά Δικαιώματα (άρθρο 6 του νόμου για τις διοικητικές προσφυγές και άρθρο 18 παράγραφος 1 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές), ως μια πιο άτυπη οδός προσφυγής. Ωστόσο, προσφυγή μπορεί επίσης να ασκηθεί απευθείας ενώπιον των κορεατικών δικαστηρίων βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽³¹⁰⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 98Du18435, της 22ας Οκτωβρίου 1999, απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 99Du1113, της 8ης Σεπτεμβρίου 2000, και απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2010Du3541, της 27ης Σεπτεμβρίου 2012.

⁽³¹¹⁾ Άρθρα 12, 35 και 36 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές. Επίσης, η αίτηση ανάκλησης/τροποποίησης διάταξης και η αίτηση αναγνώρισης του παράνομου χαρακτήρα παράλειψης πρέπει να κατατίθενται εντός 90 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το φυσικό πρόσωπο έλαβε γνώση της διάταξης/παράλειψης και, καταρχήν, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που εκδόθηκε η διάταξη ή επήλθε η παράλειψη, εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι (άρθρο 20 και άρθρο 38 παράγραφος 2 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές). Η έννοια των «βάσιμων λόγων» έχει ερμηνευτεί ευρέως από το Ανώτατο Δικαστήριο και απαιτεί να εκτιμηθεί αν είναι κοινωνικά αποδεκτή η παροχή της δυνατότητας άσκησης εκπρόθεσμης προσφυγής, υπό το πρίσμα όλων των περιστάσεων της υπόθεσης (απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 90NU6521, της 28ης Ιουνίου 1991). Όπως επιβεβαιώνεται από την κυβέρνηση της Κορέας στο παράρτημα II τμήμα 2.4.3, σε αυτούς περιλαμβάνονται (ενδεικτικά) λόγοι καθυστέρησης για τους οποίους το οικείο μέρος δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο (δηλαδή καταστάσεις εκτός του ελέγχου του προσφεύγοντος, για παράδειγμα αν δεν έχει λάβει κοινοποίηση για τη συλλογή των προσωπικών πληροφοριών του) ή περιπτώσεις απώτερης βίας (π.χ. φυσική καταστροφή, πόλεμος).

⁽³¹²⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2006Du330, της 26ης Μαρτίου 2006.

⁽³¹³⁾ Άρθρα 2 και 4 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽³¹⁴⁾ Άρθρο 30 παράγραφος 1 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

- (182) Εκτός από την προσβολή κρατικών ενεργειών μέσω διαδικασίας διοικητικών διαφορών, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν επίσης να καταθέσουν συνταγματική προσφυγή στο Συνταγματικό Δικαστήριο σχετικά με οποιαδήποτε παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους λόγω της άσκησης ή της μη άσκησης κρατικής εξουσίας (εξαιρουμένων των αποφάσεων των δικαστηρίων) ⁽³¹⁵⁾. Εάν υπάρχουν άλλα μέσα έννομης προστασίας, αυτά πρέπει πρώτα να εξαντληθούν. Σύμφωνα με τη νομολογία του Συνταγματικού Δικαστηρίου, οι αλλοδαποί μπορούν να ασκήσουν συνταγματική προσφυγή στον βαθμό που τα βασικά δικαιώματά τους αναγνωρίζονται από το Σύνταγμα της Κορέας (βλ. επεξηγήσεις στο τμήμα 1.1) ⁽³¹⁶⁾. Το Συνταγματικό Δικαστήριο μπορεί να ακυρώσει την άσκηση κρατικής εξουσίας που προκάλεσε την παραβίαση ή να επιβεβαιώσει ότι ορισμένη παράλειψη είναι αντισυνταγματική ⁽³¹⁷⁾. Στην εν λόγω περίπτωση, η σχετική αρχή υποχρεούται να λάβει μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου.
- (183) Επίσης, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να αξιώσουν αποζημίωση ενώπιον των δικαστηρίων της Κορέας. Αυτό περιλαμβάνει καταρχάς τη δυνατότητα αξίωσης αποζημίωσης για παραβιάσεις του ΡΙΡΑ που διαπράττονται από αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου, σύμφωνα με το άρθρο 39 (βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 135). Γενικότερα, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να ζητήσουν αποζημίωση για ζημίες που τους προκάλεσαν δημόσιοι υπάλληλοι κατά την εκτέλεση των επίσημων καθηκόντων τους κατά παράβαση του νόμου, βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις (βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 135) ⁽³¹⁸⁾.
- (184) Οι μηχανισμοί που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 176 έως 183 παρέχουν στα υποκείμενα των δεδομένων αποτελεσματικά μέσα διοικητικής και δικαστικής προσφυγής, με τα οποία τους παρέχεται ιδίως η δυνατότητα να επιβάλουν τα δικαιώματά τους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να αποκτούν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν ή να επιτυγχάνουν τη διόρθωση ή τη διαγραφή των εν λόγω δεδομένων.

3.3 Πρόσβαση και χρήση από δημόσιες αρχές της Δημοκρατίας της Κορέας για σκοπούς εθνικής ασφάλειας

- (185) Το δικαίωμα της Δημοκρατίας της Κορέας περιλαμβάνει σειρά περιορισμών και εγγυήσεων όσον αφορά την πρόσβαση και τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για λόγους εθνικής ασφάλειας και προβλέπει μηχανισμούς εποπτείας και προσφυγής οι οποίοι συνάδουν με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 141 έως 143 της παρούσας απόφασης. Οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να αποκτηθεί τέτοια πρόσβαση και οι εγγυήσεις που ισχύουν για τη χρήση αυτών των εξουσιών αξιολογούνται λεπτομερώς στις επόμενες ενότητες.

3.3.1 Νομικές βάσεις, περιορισμοί και εγγυήσεις

- (186) Στη Δημοκρατία της Κορέας, πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να αποκτηθεί για λόγους εθνικής ασφάλειας βάσει του CPPA, του TBA και του νόμου για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας για την προστασία των πολιτών και τη δημόσια ασφάλεια (στο εξής: αντιτρομοκρατικός νόμος) ⁽³¹⁹⁾. Η κύρια αρχή ⁽³²⁰⁾ που διαδέχεται αρμοδιότητες στον τομέα της εθνικής ασφάλειας είναι η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (στο εξής: NIS) ⁽³²¹⁾. Η συλλογή και χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τη NIS πρέπει να συμμορφώνεται με τις σχετικές νομικές απαιτήσεις

⁽³¹⁵⁾ Άρθρο 68 παράγραφος 1 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο. Οι συνταγματικές προσφυγές πρέπει να υποβάλλονται εντός 90 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το φυσικό πρόσωπο έλαβε γνώση της παραβίασης και εντός ενός έτους από την ημερομηνία της παραβίασης. Όπως εξηγείται επίσης στο παράρτημα II τμήμα 2.4.3, δεδομένου ότι η διαδικασία του νόμου για τις διοικητικές διαφορές εφαρμόζεται στις διαφορές βάσει του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 40 του νόμου σύμφωνα με τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου που περιγράφεται στην υποσημείωση 312. Εάν πρέπει πρώτα να εξαντληθούν άλλα μέσα έννομης προστασίας, η συνταγματική προσφυγή πρέπει να υποβληθεί εντός 30 ημερών από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης στο πλαίσιο του εν λόγω μέσου έννομης προστασίας (άρθρο 69 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο).

⁽³¹⁶⁾ Απόφαση που Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 99HeonMa194, της 29ης Νοεμβρίου 2001.

⁽³¹⁷⁾ Άρθρο 75 παράγραφος 3 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽³¹⁸⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις.

⁽³¹⁹⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 3.1.

⁽³²⁰⁾ Κατ' εξαίρεση, η αστυνομία και η εισαγγελία μπορούν επίσης να συλλέγουν προσωπικές πληροφορίες για σκοπούς εθνικής ασφάλειας (βλ. υποσημείωση 327 και παράρτημα II τμήμα 3.2.1.2). Επιπλέον, η κορεατική στρατιωτική υπηρεσία πληροφοριών (η Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας, η οποία υπάγεται στο Υπουργείο Άμυνας) έχει επίσης αρμοδιότητες στον τομέα της εθνικής ασφάλειας. Ωστόσο, όπως εξηγείται στο παράρτημα II τμήμα 3.1, είναι υπεύθυνη μόνο για τις στρατιωτικές πληροφορίες και διενεργεί παρακολούθηση πολιτών μόνο όταν αυτό είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των στρατιωτικών της καθηκόντων. Ειδικότερα, μπορεί να ερευνά μόνο στρατιωτικό προσωπικό, πολιτικούς υπαλλήλους των ενόπλων δυνάμεων, εκπαιδευόμενους στρατιωτικούς, έφεδρους, επιστρατευμένους και αιχμάλωτους πολέμου (άρθρο 1 του νόμου για τα στρατοδικεία). Κατά τη συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, η Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας υπόκειται στους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που προβλέπονται στον CPPA και στο διάταγμα εφαρμογής του.

⁽³²¹⁾ Αποστολή της NIS είναι να συλλέγει, να συγκεντρώνει και να διανέμει πληροφορίες σχετικές με ξένες χώρες (δηλαδή γενικές πληροφορίες σχετικά με τις τάσεις και τις εξελίξεις σε σχέση με ξένες χώρες ή τις δραστηριότητες κρατικών φορέων): πληροφορίες σχετικές με την καταπολέμηση της κατασκοπείας (συμπεριλαμβανομένης της στρατιωτικής και της βιομηχανικής κατασκοπείας), της τρομοκρατίας και των δραστηριοτήτων διεθνών εγκληματικών οργανώσεων· πληροφορίες σχετικές με ορισμένα είδη εγκλημάτων που στρέφονται κατά της δημόσιας και της εθνικής ασφάλειας (π.χ. εσωτερική εξέγερση, εξωτερική επίθεση) και πληροφορίες σχετικές με το καθήκον διασφάλισης της κυβερνοασφάλειας και της πρόληψης ή της αντιμετώπισης κυβερνοεπιθέσεων και κυβερνοαπειλών (άρθρο 4 παράγραφος 2 του νόμου NIS). Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 3.1.

(συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του ΡΙΡΑ και του CPPA) ⁽³²²⁾ και με τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές που καταρτίζει ο πρόεδρος της Δημοκρατίας της Κορέας και επανεξετάζει η Εθνοσυνέλευση ⁽³²³⁾. Ως γενική αρχή, η ΝΙΣ πρέπει να διατηρεί πολιτική ουδετερότητα και να προστατεύει την ελευθερία και τα δικαιώματα των ατόμων ⁽³²⁴⁾. Επίσης, το προσωπικό της ΝΙΣ δεν πρέπει να κάνει κατάχρηση της επίσημης εξουσίας του για να υποχρεώσει οποιοδήποτε όργανο, οργανισμό ή φυσικό πρόσωπο να πράξει οτιδήποτε που δεν είναι υποχρεωμένο να πράξει (βάσει του νόμου) ούτε να παρεμποδίσει την άσκηση των δικαιωμάτων οποιουδήποτε προσώπου ⁽³²⁵⁾.

3.3.1.1 Πρόσβαση σε πληροφορίες επικοινωνίας

- (187) Βάσει του CPPA, οι κορεατικές δημόσιες αρχές ⁽³²⁶⁾ μπορούν να συλλέγουν δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών (δηλ. την ημερομηνία τηλεπικοινωνιών, την ώρα έναρξης και λήξης τους, τον αριθμό των εξερχόμενων και των εισερχόμενων κλήσεων, καθώς και τον αριθμό συνδρομητή του άλλου μέρους της επικοινωνίας, τη συχνότητα χρήσης, τα αρχεία καταγραφής σχετικά με τη χρήση υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και τις πληροφορίες θέσης, βλ. αιτιολογική σκέψη 155), καθώς και το περιεχόμενο επικοινωνιών (μέσω μέτρων περιορισμού επικοινωνιών, βλ. αιτιολογική σκέψη 155) για σκοπούς εθνικής ασφάλειας (όπως καθορίζεται στην εντολή της ΝΙΣ, βλ. υποσημείωση 322 παραπάνω). Οι εξουσίες αυτές εκτείνονται σε δύο είδη πληροφοριών: 1) επικοινωνίες στις οποίες το ένα ή και τα δύο μέρη είναι Κορεάτες υπήκοοι ⁽³²⁷⁾· και 2) επικοινωνίες α) χωρών εχθρικών προς τη Δημοκρατία της Κορέας, β) ξένων οργανισμών, ομάδων ή υπηκόων για τους οποίους υπάρχουν υπόνοιες ότι συμμετέχουν σε δραστηριότητες που στρέφονται κατά της Κορέας ⁽³²⁸⁾ ή γ) μελών ομάδων που δραστηριοποιούνται εντός της κορεατικής χερσονήσου αλλά εκφεύγουν ουσιαστικά της κυριαρχίας της Δημοκρατίας της Κορέας και των υπερκείμενων ομάδων τους που εδρεύουν σε ξένες χώρες ⁽³²⁹⁾. Συνεπώς, δεδομένα επικοινωνιών φυσικών προσώπων της ΕΕ που διαβιβάζονται από την Ένωση στη Δημοκρατία της Κορέας βάσει της παρούσας απόφασης μπορούν να συλλέγονται βάσει του CPPA για σκοπούς εθνικής ασφάλειας (με την επιφύλαξη των όρων που παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 188 έως 192) μόνο εάν είτε αφορούν επικοινωνίες μεταξύ φυσικού προσώπου της ΕΕ και Κορεάτη υπηκόου είτε, στην περίπτωση που αφορούν επικοινωνίες αποκλειστικά μεταξύ μη Κορεατών υπηκόων, εμπίπτουν σε μία από τις τρεις προαναφερθείσες κατηγορίες 2) α), β) και γ).
- (188) Και στις δύο περιπτώσεις, η συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών μπορεί να πραγματοποιείται μόνο με σκοπό την πρόληψη απειλών κατά της εθνικής ασφάλειας ⁽³³⁰⁾, ενώ μέτρα περιορισμού επικοινωνιών μπορούν να λαμβάνονται μόνο όταν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια και η συλλογή είναι απαραίτητη για την αποτροπή του ⁽³³¹⁾. Επιπλέον, δυνατότητα πρόσβασης στο περιεχόμενο επικοινωνιών μπορεί να παρέχεται μόνο ως μέτρο έσχατης ανάγκης και πρέπει να καταβάλλονται προσπάθειες για την ελαχιστοποίηση της παραβίασης του απορρήτου των επικοινωνιών ⁽³³²⁾, ώστε να διασφαλίζεται ότι η παραβίαση παραμένει ανάλογη του επιδιωκόμενου στόχου εθνικής ασφάλειας. Η συλλογή τόσο του περιεχομένου επικοινωνιών όσο και δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών μπορεί να διαρκέσει για μέγιστη περίοδο τεσσάρων μηνών και πρέπει να διακοπεί αμέσως εάν επιτευχθεί ωριότερα ο επιδιωκόμενος στόχος ⁽³³³⁾. Εάν εξακολουθούν να πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, η περίοδος μπορεί να παραταθεί, με προηγούμενη άδεια δικαστηρίου (για τα μέτρα που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 189) ή του προέδρου της Δημοκρατίας της Κορέας (για τα μέτρα που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 190) ⁽³³⁴⁾, για έως τέσσερις μήνες.
- (189) Οι ίδιες διαδικαστικές εγγυήσεις ισχύουν για τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών και για το περιεχόμενο των επικοινωνιών ⁽³³⁵⁾. Ειδικότερα, όταν τουλάχιστον ένα από τα φυσικά πρόσωπα που συμμετέχουν στην επικοινωνία είναι Κορεάτης υπήκοος, η υπηρεσία πληροφοριών πρέπει να υποβάλει γραπτή αίτηση στην Ανώτερη Εισαγγελία,

⁽³²²⁾ Βλ. επίσης άρθρα 14, 22 και 23 του νόμου ΝΙΣ.

⁽³²³⁾ Άρθρο 4 παράγραφος 2 του νόμου ΝΙΣ.

⁽³²⁴⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 1, άρθρο 6 παράγραφος 2 και άρθρα 11 και 21 του νόμου ΝΙΣ. Βλ. επίσης τους κανόνες σχετικά με τις συγκρούσεις συμφερόντων, ιδίως τα άρθρα 10 και 12 του νόμου ΝΙΣ.

⁽³²⁵⁾ Άρθρο 13 του νόμου ΝΙΣ.

⁽³²⁶⁾ Σε αυτές περιλαμβάνονται οι υπηρεσίες πληροφοριών (δηλ. η ΝΙΣ και η Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας) και η αστυνομία/εισαγγελία.

⁽³²⁷⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 1 του CPPA.

⁽³²⁸⁾ Όπως εξήγησε η κυβέρνηση της Κορέας στην υποσημείωση 244 του παραρτήματος II, αυτό αναφέρεται σε δραστηριότητες που απειλούν την ύπαρξη και την ασφάλεια του έθνους, τη δημοκρατική τάξη ή την επιβίωση και την ελευθερία του λαού.

⁽³²⁹⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 2 του CPPA.

⁽³³⁰⁾ Άρθρο 13-4 του CPPA.

⁽³³¹⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽³³²⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 2 του CPPA. Επιπλέον, τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών πρέπει να παύουν αμέσως μόλις δεν είναι πλέον αναγκαία, ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε παραβίαση του απορρήτου των επικοινωνιών του φυσικού προσώπου περιορίζεται στο ελάχιστο (άρθρο 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA).

⁽³³³⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽³³⁴⁾ Η αίτηση χορήγησης έγκρισης για την παράταση των μέτρων παρακολούθησης πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς, να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους ζητείται παράταση και να παρέχει υποστηρικτικό υλικό (άρθρο 7 παράγραφος 2 του CPPA και άρθρο 5 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA).

⁽³³⁵⁾ Βλ. άρθρο 13-4 παράγραφος 2 του CPPA και άρθρο 37 παράγραφος 4 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA, σύμφωνα με τα οποία οι διαδικασίες που εφαρμόζονται για τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών ισχύουν και για τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών. Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 3.2.1.1.1.

η οποία με τη σειρά της πρέπει να υποβάλει αίτηση έκδοσης εντάλματος από ανώτερο δικαστή του Ανώτερου Δικαστηρίου⁽³³⁶⁾. Ο CPPA απαριθμεί τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην αίτηση προς τον εισαγγελέα, στην αίτηση για το ένταλμα και στο ίδιο το ένταλμα, οι οποίες περιλαμβάνουν, ιδίως, τη δικαιολόγηση του αιτήματος και τους κύριους λόγους για την υπόνοια, υποστηρικτικό υλικό, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τον σκοπό, τον στόχο (δηλαδή το/τα στοχευόμενο/-α φυσικό/-ά πρόσωπο/-α), το πεδίο εφαρμογής και τη διάρκεια του προτεινόμενου μέτρου⁽³³⁷⁾. Συλλογή δεδομένων χωρίς ένταλμα μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο εάν υπάρχει πράξη συνωμοσίας που απειλεί την εθνική ασφάλεια και κατάσταση έκτακτης ανάγκης που καθιστά αδύνατη την εφαρμογή των προαναφερόμενων διαδικασιών⁽³³⁸⁾. Ωστόσο, και στην εν λόγω περίπτωση, αίτηση έκδοσης εντάλματος πρέπει να κατατίθεται αμέσως μετά τη λήψη του μέτρου⁽³³⁹⁾. Ως εκ τούτου, ο CPPA καθορίζει σαφώς το πεδίο εφαρμογής και τους όρους αυτών των τύπων συλλογής και προβλέπει ειδικές (διαδικαστικές) εγγυήσεις για αυτούς (συμπεριλαμβανομένης της προηγούμενης δικαστικής έγκρισης), οι οποίες διασφαλίζουν ότι η χρήση των εν λόγω μέτρων περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο και αναλογικό. Επιπλέον, η απαίτηση παροχής λεπτομερών πληροφοριών τόσο στην αίτηση έκδοσης εντάλματος όσο και στο ίδιο το ένταλμα αποκλείει τη δυνατότητα πρόσβασης αδιακρίτως.

- (190) Για τις επικοινωνίες μεταξύ μη Κορεατών υπηκόων που εμπίπτουν σε μία από τις τρεις ειδικές κατηγορίες που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη 187, πρέπει να υποβληθεί αίτηση στον διευθυντή της NIS, ο οποίος, αφού εξετάσει την καταλληλότητα των προτεινόμενων μέτρων, πρέπει να ζητήσει προηγούμενη γραπτή έγκριση από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας της Κορέας⁽³⁴⁰⁾. Η αίτηση που καταρτίζεται από την υπηρεσία πληροφοριών πρέπει να περιλαμβάνει τις ίδιες λεπτομερείς πληροφορίες με την αίτηση για δικαστικό ένταλμα (βλ. αιτιολογική σκέψη 189), ιδίως όσον αφορά τη δικαιολόγηση του αιτήματος και τους κύριους λόγους για τις υπόνοιες, το υποστηρικτικό υλικό και τις πληροφορίες σχετικά με τους σκοπούς, το/τα στοχευόμενο/-α φυσικό/-ά πρόσωπο/-α, το πεδίο εφαρμογής και τη διάρκεια των προτεινόμενων μέτρων⁽³⁴¹⁾. Σε επείγουσες καταστάσεις⁽³⁴²⁾, πρέπει να λαμβάνεται προηγούμενη έγκριση του υπουργού στον οποίο υπάγεται η σχετική υπηρεσία πληροφοριών, αν και η υπηρεσία πληροφοριών πρέπει να ζητήσει την έγκριση του προέδρου της Δημοκρατίας αμέσως μετά τη λήψη των έκτακτων μέτρων⁽³⁴³⁾. Επίσης, όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων επικοινωνιών μεταξύ αποκλειστικά μη Κορεατών υπηκόων, ο CPPA περιορίζει τη χρήση των εν λόγω μέτρων σε ό,τι είναι αναγκαίο και αναλογικό, οριοθετώντας σαφώς τις περιορισμένες κατηγορίες φυσικών προσώπων που είναι δυνατόν να υπαχθούν σε τέτοια μέτρα και καθορίζοντας λεπτομερή κριτήρια τα οποία οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να αποδείξουν ότι πληρούνται για να δικαιολογήσουν την αίτηση συλλογής πληροφοριών. Και σε αυτήν την περίπτωση, αποκλείεται η δυνατότητα πρόσβασης αδιακρίτως. Αν και δεν υπάρχει προηγούμενη ανεξάρτητη έγκριση των εν λόγω μέτρων, η ανεξάρτητη εποπτεία διασφαλίζεται εκ των υστέρων, ιδίως από την PIPC και τη NHRC (βλ., για παράδειγμα, αιτιολογικές σκέψεις 199 και 200).
- (191) Επιπρόσθετα, ο CPPA επιβάλλει αρκετές πρόσθετες εγγυήσεις που συμβάλλουν στην εκ των υστέρων εποπτεία και διευκολύνουν την πρόσβαση των φυσικών προσώπων σε αποτελεσματικά μέσα έννομης προστασίας. Πρώτον, όσον αφορά κάθε είδος συλλογής για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, ο CPPA προβλέπει διαφορετικές απαιτήσεις τήρησης αρχείων και υποβολής εκθέσεων. Ειδικότερα, όταν ζητείται η συνεργασία ιδιωτικών επιχειρήσεων, οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να παρέχουν δικαστικό ένταλμα / προεδρική άδεια ή αντίγραφο του εξώφυλλου δήλωσης λογοκρισίας για λόγους έκτακτης ανάγκης, το οποίο η υπόχρεη οντότητα πρέπει να τηρεί στα αρχεία της⁽³⁴⁴⁾. Όταν ιδιωτικές επιχειρήσεις υποχρεώνονται να συνεργαστούν, πρέπει να τηρούνται αρχεία τόσο από τη δημόσια αρχή που ζητεί τα δεδομένα

⁽³³⁶⁾ Άρθρο 6 παράγραφοι 5 και 8, άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 1 και άρθρο 7 παράγραφος 3 του CPPA σε συνδυασμό με το άρθρο 7 παράγραφοι 3 και 4 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽³³⁷⁾ Βλ. άρθρο 7 παράγραφος 3 και άρθρο 6 παράγραφος 4 του CPPA (για το αίτημα της υπηρεσίας πληροφοριών), άρθρο 4 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA (για την αίτηση του εισαγγελέα), καθώς και άρθρο 7 παράγραφος 3 και άρθρο 6 παράγραφος 6 του CPPA (για το ένταλμα).

⁽³³⁸⁾ Άρθρο 8 του CPPA.

⁽³³⁹⁾ Άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 8 του CPPA. Η συλλογή πρέπει να διακοπεί αμέσως εάν δεν ληφθεί δικαστική άδεια εντός 36 ωρών από τη λήψη των μέτρων. Στις περιπτώσεις που η παρακολούθηση ολοκληρώνεται εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η έκδοση δικαστικής άδειας, ο προϊστάμενος της αρμόδιας ανώτερης εισαγγελίας πρέπει να αποστείλει ειδοποίηση για τη λήψη μέτρων έκτακτης ανάγκης, την οποία καταρτίζει η υπηρεσία πληροφοριών, στον προϊστάμενο του αρμόδιου δικαστηρίου, το οποίο μπορεί, στη βάση αυτή, να εξετάσει τη νομιμότητα της συλλογής (άρθρο 8 παράγραφοι 5 και 7 του CPPA). Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να αναφέρει τον σκοπό, τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, την περίοδο, τον τόπο εκτέλεσης και τη μέθοδο παρακολούθησης, καθώς και τους λόγους για τους οποίους δεν υποβλήθηκε αίτηση πριν από τη λήψη του μέτρου (άρθρο 8 παράγραφος 6 του CPPA). Γενικότερα, οι υπηρεσίες πληροφοριών μπορούν να λαμβάνουν μέτρα έκτακτης ανάγκης μόνο σύμφωνα με «δήλωση λογοκρισίας/υποκλοπής για λόγους έκτακτης ανάγκης» και πρέπει να τηρούν αρχεία των εν λόγω μέτρων (άρθρο 8 παράγραφος 4 του CPPA).

⁽³⁴⁰⁾ Άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽³⁴¹⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽³⁴²⁾ Δηλαδή, όταν το μέτρο έχει στόχο πράξη συνωμοσίας που απειλεί την εθνική ασφάλεια, δεν υπάρχει αρκετός χρόνος για την εξασφάλιση έγκρισης από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και η μη λήψη μέτρων έκτακτης ανάγκης μπορεί να βλάψει την εθνική ασφάλεια (άρθρο 8 παράγραφος 8 του CPPA).

⁽³⁴³⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 9 του CPPA. Η συλλογή πρέπει να διακοπεί αμέσως εάν η άδεια δεν ληφθεί εντός 36 ωρών από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης.

⁽³⁴⁴⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 2 του CPPA και άρθρο 12 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA. Βλ. άρθρο 13 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA σχετικά με τη δυνατότητα εξαναγκασμού της συνδρομής των ταχυδρομικών υπηρεσιών και των παρόχων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις που καλούνται να γνωστοποιήσουν πληροφορίες μπορούν να αρνηθούν να το πράξουν αν το ένταλμα / η άδεια ή η δήλωση λογοκρισίας για λόγους έκτακτης ανάγκης αναφέρει εσφαλμένο αναγνωριστικό αριθμό (π.χ. αριθμό τηλεφώνου που ανήκει σε διαφορετικό πρόσωπο από το προσδιοριζόμενο). Σε κάθε περίπτωση, απαγορεύεται να γνωστοποιούν κωδικούς πρόσβασης που χρησιμοποιούνται για επικοινωνίες (άρθρο 9 παράγραφος 4 του CPPA).

όσο και από την οικεία επιχείρηση σχετικά με τον σκοπό και το αντικείμενο των μέτρων, καθώς και την ημερομηνία εκτέλεσης ⁽³⁴⁵⁾. Επίσης, οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να αναφέρουν στον διευθυντή της NIS τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρώσει και το αποτέλεσμα της δραστηριότητας παρακολούθησης ⁽³⁴⁶⁾.

- (192) Δεύτερον, τα φυσικά πρόσωπα πρέπει να ενημερώνονται για τη συλλογή των δεδομένων τους (δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών ή το περιεχόμενο επικοινωνιών) για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, εάν πρόκειται για επικοινωνίες στις οποίες τουλάχιστον ένα από τα μέρη είναι Κορεάτης υπήκοος ⁽³⁴⁷⁾. Η κοινοποίηση αυτή πρέπει να παρέχεται γραπτώς εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία τερατίστηκε η συλλογή (συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία τα δεδομένα ελήφθησαν με τη διαδικασία έκτακτης ανάγκης) και μπορεί να αναβληθεί μόνο εάν και για όσο διάστημα θα έδτε σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια ή θα έβλαπτε τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα ανθρώπων ⁽³⁴⁸⁾. Ανεξάρτητα από την εν λόγω κοινοποίηση, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να αναζητήσουν έννομη προστασία μέσω διαφόρων οδών, όπως εξηγείται αναλυτικότερα στο τμήμα 3.3.4.

3.3.1.2 Συλλογή πληροφοριών για υπόπτους τρομοκρατίας

- (193) Ο αντιτρομοκρατικός νόμος προβλέπει ότι η NIS μπορεί να συλλέγει δεδομένα σχετικά με υπόπτους τρομοκρατίας ⁽³⁴⁹⁾ σύμφωνα με τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που προβλέπονται σε άλλους νόμους ⁽³⁵⁰⁾. Ειδικότερα, η NIS μπορεί να λαμβάνει δεδομένα επικοινωνιών (βάσει του CPPA) και άλλες προσωπικές πληροφορίες (μέσω αιτήματος για οικειοθελή γνωστοποίηση) ⁽³⁵¹⁾. Όσον αφορά τη συλλογή πληροφοριών επικοινωνιών (δηλ. το περιεχόμενο επικοινωνιών ή δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών), ισχύουν οι περιορισμοί και οι εγγυήσεις που περιγράφονται στο τμήμα 3.3.1.1, συμπεριλαμβανομένης της απαίτησης για την έκδοση εντάλματος εγκεκριμένου από δικαστήριο. Όσον αφορά τα αιτήματα για οικειοθελή γνωστοποίηση άλλων τύπων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπόπτων για τρομοκρατία, η NIS πρέπει να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του Συντάγματος και του ΡΙΡΑ σχετικά με την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα (βλ. αιτιολογική σκέψη 164) ⁽³⁵²⁾. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας που λαμβάνουν τέτοια αιτήματα μπορούν να συμμορφώνονται σε εθελοντική βάση υπό τους όρους που καθορίζονται στον ΡΙΡΑ (για παράδειγμα, σύμφωνα με την αρχή της ελαχιστοποίησης των δεδομένων και περιορίζοντας τον αντίκτυπο στην ιδιωτική ζωή του φυσικού προσώπου) ⁽³⁵³⁾. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει επίσης να συμμορφώνονται με την απαίτηση ενημέρωσης του οικείου φυσικού προσώπου σύμφωνα με την κοινοποίηση αριθ. 2021-5 (βλ. αιτιολογική σκέψη 166).

⁽³⁴⁵⁾ Όσον αφορά τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, τα εν λόγω αρχεία πρέπει να τηρούνται για τρία έτη, βλ. άρθρο 9 παράγραφος 3 του CPPA και άρθρο 17 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA. Όσον αφορά τα δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών, οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να τηρούν αρχεία για το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτηση για τέτοια δεδομένα, καθώς και για την ίδια τη γραπτή αίτηση και το όργανο που βασίστηκε σε αυτήν (άρθρο 13 παράγραφος 5 και άρθρο 13-4 παράγραφος 3 του CPPA). Οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει να τηρούν αρχεία για επτά έτη και να υποβάλλουν έκθεση δύο φορές τον χρόνο στον υπουργό Επιστημών και ΤΠΕ σχετικά με τη συχνότητα των εν λόγω γνωστοποιήσεων (άρθρο 9 παράγραφος 3 του CPPA σε συνδυασμό με το άρθρο 13 παράγραφος 7 του CPPA καθώς και άρθρο 37 παράγραφος 4 και άρθρο 39 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA).

⁽³⁴⁶⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽³⁴⁷⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 3 και άρθρο 13-4 του CPPA. Η κοινοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει 1) το γεγονός ότι συλλέχθηκαν πληροφορίες, 2) την υπηρεσία που πραγματοποίησε τη συλλογή και 3) την περίοδο συλλογής.

⁽³⁴⁸⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 4 του CPPA. Στην εν λόγω περίπτωση, η κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός 30 ημερών από τη στιγμή που παύουν να υφίστανται οι λόγοι της αναβολής, βλ. άρθρο 13-4 παράγραφος 2 και άρθρο 9-2 παράγραφος 6 του CPPA.

⁽³⁴⁹⁾ Δηλαδή, μέλη τρομοκρατικής ομάδας (όπως έχει προσδιοριστεί από τα Ηνωμένα Έθνη, βλ. άρθρο 2 παράγραφος 2 του αντιτρομοκρατικού νόμου)· πρόσωπα που προωθούν και διαδίδουν ιδέες ή τακτικές τρομοκρατικής ομάδας, συγκεντρώνουν ή συνεισφέρουν κεφάλαια για τρομοκρατία ή συμμετέχουν σε άλλες δραστηριότητες προετοιμασίας, συνωμοσίας, προπαγάνδας ή υποκίνησης τρομοκρατίας· ή πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι έχουν πραγματοποιήσει τέτοιες δραστηριότητες (άρθρο 2 παράγραφος 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου). Η «τρομοκρατία» ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του αντιτρομοκρατικού νόμου ως συμπεριφορά που διαπράττεται με σκοπό να παρεμποδίσει ή άσκηση της εξουσίας του κράτους, τοπικής κυβέρνησης ή ξένης κυβέρνησης (συμπεριλαμβανομένων των διεθνών οργανισμών), ή με σκοπό να εξαναγκαστεί αυτή να αναλάβει δράση χωρίς να υποχρεούται νομικά να το πράξει, ή με σκοπό να απειληθεί το κοινό. Τέτοια συμπεριφορά μπορεί, για παράδειγμα, να αποτελεί η θανάτωση, η απαγωγή ή η κράτηση ενός ατόμου ως ομήρου· η πειρατεία/κατάληψη, καταστροφή ή πρόκληση βλάβης σε πλοίο ή αεροσκάφος· η χρήση βιοχημικών, εκρηκτικών ή εμπρηστικών όπλων με σκοπό την πρόκληση θανάτου, σοβαρού τραυματισμού ή βλάβης· και η κατάχρηση πυρηνικών ή ραδιενεργών υλικών.

⁽³⁵⁰⁾ Άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽³⁵¹⁾ Αν και ο αντιτρομοκρατικός νόμος αναφέρεται επίσης στη δυνατότητα συλλογής πληροφοριών σχετικά με την είσοδο στη Δημοκρατία της Κορέας και την αναχώρηση από αυτήν βάσει του μεταναστευτικού νόμου και του τελωνειακού νόμου, οι εν λόγω νόμοι δεν παρέχουν επί του παρόντος τέτοια εξουσιοδότηση (βλ. παράρτημα II τμήμα 3.2.2.1). Σε κάθε περίπτωση, οι εν λόγω νόμοι δεν θα εφαρμόζονται καταρχήν σε δεδομένα που έχουν διαβιβαστεί βάσει της παρούσας απόφασης, καθώς κατά κανόνα αφορούν πληροφορίες που συλλέγονται απευθείας από τις κορεατικές αρχές (και όχι πρόσβαση σε δεδομένα που έχουν προηγουμένως διαβιβαστεί από την Ένωση σε Κορεάτες υπευθύνους επεξεργασίας). Επιπλέον, ο αντιτρομοκρατικός νόμος αναφέρει τον ARUSFTI ως νομική βάση για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με χρηματοοικονομικές συναλλαγές. Ωστόσο, όπως εξηγείται στην υποσημείωση 200, τα είδη δεδομένων που θα μπορούσαν να ληφθούν βάσει αυτού του νόμου δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης. Τέλος, ο αντιτρομοκρατικός νόμος προβλέπει επίσης ότι η NIS μπορεί να συλλέγει πληροφορίες θέσης μέσω μη δεσμευτικών αιτημάτων, περίπτωση στην οποία οι πάροχοι πληροφοριών θέσης μπορούν να γνωστοποιούν οικειοθελώς τις πληροφορίες αυτές υπό τους όρους που καθορίζονται στον ΡΙΡΑ (όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 193) και στον νόμο για τις πληροφορίες θέσης. Ωστόσο, όπως εξηγείται επίσης στην υποσημείωση 17, οι πληροφορίες θέσης δεν θα διαβιβάζονται από την Ένωση σε Κορεάτες υπευθύνους επεξεργασίας βάσει της παρούσας απόφασης, αλλά θα παράγονται εντός της Κορέας.

⁽³⁵²⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 3.2.2.2.

⁽³⁵³⁾ Βλ. άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ, το οποίο ορίζει ότι οι προσωπικές πληροφορίες πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, και άρθρο 3 παράγραφος 6 του ΡΙΡΑ, το οποίο ορίζει ότι η επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών πρέπει να γίνεται με τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης της ιδιωτικής ζωής του ατόμου. Βλ. επίσης άρθρο 59 σημεία 2 και 3 του ΡΙΡΑ, σύμφωνα με το οποίο οι υπεύθυνοι επεξεργασίας απαγορεύεται να γνωστοποιούν προσωπικές πληροφορίες σε τρίτους χωρίς εξουσιοδότηση.

3.3.1.3 Αιτήσεις για οικειοθελή γνωστοποίηση δεδομένων συνδρομητή

- (194) Βάσει του ΤΒΑ, οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μπορούν να γνωστοποιούν οικειοθελώς δεδομένα συνδρομητή (βλ. αιτιολογική σκέψη 163) κατόπιν αιτήματος υπηρεσίας πληροφοριών που επιδιώκει να συλλέξει τις εν λόγω πληροφορίες για να αποτρέψει απειλή για την εθνική ασφάλεια⁽³⁵⁴⁾. Όσον αφορά τα εν λόγω αιτήματα από τη ΝΙΣ, ισχύουν οι ίδιοι περιορισμοί (βάσει του Συντάγματος, του ΡΙΡΑ και του ΤΒΑ) όπως και στον τομέα της επιβολής του ποινικού δικαίου, όπως περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 164⁽³⁵⁵⁾. Οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται και μπορούν να το πράξουν μόνο υπό τους όρους που καθορίζονται στον ΡΙΡΑ (ιδίως σύμφωνα με την αρχή της ελαχιστοποίησης των δεδομένων και περιορίζοντας τον αντίκτυπο στην ιδιωτική ζωή του φυσικού προσώπου, βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 193). Ισχύουν οι ίδιες απαιτήσεις όσον αφορά την τήρηση αρχείων και την ενημέρωση του οικείου φυσικού προσώπου όπως και στον τομέα της επιβολής του ποινικού δικαίου (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 165 και 166).

3.3.2 Περαιτέρω χρήση των συλλεγόμενων πληροφοριών

- (195) Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται από κορεατικές αρχές για σκοπούς εθνικής ασφάλειας υπόκειται στις αρχές του περιορισμού του σκοπού (άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του ΡΙΡΑ), της νομιμότητας και του θεμιτού χαρακτήρα της επεξεργασίας (άρθρο 3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ), της αναλογικότητας/ελαχιστοποίησης των δεδομένων (άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 6 και άρθρο 58 του ΡΙΡΑ), της ακρίβειας (άρθρο 3 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ), της διαφάνειας (άρθρο 3 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ), της ασφάλειας (άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ) και του περιορισμού της αποθήκευσης (άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ)⁽³⁵⁶⁾. Κοινοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτους (συμπεριλαμβανομένων των τρίτων χωρών) μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο σύμφωνα με τις εν λόγω αρχές (ιδίως τις αρχές του περιορισμού του σκοπού και της ελαχιστοποίησης των δεδομένων), αφού αξιολογηθεί η συμβόρφωση με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας (άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος) και λαμβανομένων υπόψη του αντίκτυπου στα δικαιώματα των οικείων προσώπων (άρθρο 3 παράγραφος 6 του ΡΙΡΑ).
- (196) Όσον αφορά το περιεχόμενο επικοινωνιών και τα δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών, ο CPPA περιορίζει περαιτέρω τη χρήση των εν λόγω δεδομένων στις δικαστικές διαδικασίες στις οποίες μέρος της επικοινωνίας τις επικαλείται στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης και στις περιπτώσεις επιτρεπόμενης χρήσης βάσει άλλων νόμων⁽³⁵⁷⁾.

3.3.3 Εποπτεία

- (197) Οι δραστηριότητες των κορεατικών αρχών εθνικής ασφάλειας εποπτεύονται από διάφορους φορείς⁽³⁵⁸⁾.
- (198) Πρώτον, ο αντιτρομοκρατικός νόμος προβλέπει ειδικούς μηχανισμούς εποπτείας για τις αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής δεδομένων σχετικά με υπόπτους τρομοκρατίας. Ειδικότερα, στο επίπεδο της εκτελεστικής εξουσίας, οι αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες εποπτεύονται από την Αντιτρομοκρατική Επιτροπή⁽³⁵⁹⁾, στην οποία ο διευθυντής της ΝΙΣ υποχρεούται να υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με τις έρευνες και την ιχνηλάτηση υπόπτων τρομοκρατίας για τη συλλογή πληροφοριών ή υλικού που είναι απαραίτητα για αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες⁽³⁶⁰⁾. Επιπλέον, ο Υπεύθυνος Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (στο εξής: HRPO) εποπτεύει ειδικά τη συμβόρφωση των αντιτρομοκρατικών δραστηριοτήτων με τα θεμελιώδη δικαιώματα⁽³⁶¹⁾. Ο HRPO διορίζεται από τον πρόεδρο της Αντιτρομοκρατικής Επιτροπής μεταξύ προσώπων που πληρούν συγκεκριμένα προσόντα τα οποία απαριθμούνται στο διάταγμα εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου⁽³⁶²⁾ για (ανανεώσιμη) θητεία δύο ετών και μπορεί να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του μόνο για συγκεκριμένους, περιορισμένους και βάσιμους λόγους⁽³⁶³⁾. Κατά την άσκηση των εποπτικών καθηκόντων του, ο HRPO μπορεί να εκδίδει γενικές συστάσεις για τη βελτίωση της προστασίας των

⁽³⁵⁴⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 3 του ΤΒΑ.

⁽³⁵⁵⁾ Βλ. επίσης παράρτημα II τμήμα 3.2.3.

⁽³⁵⁶⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 1.2.

⁽³⁵⁷⁾ Άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 12 και άρθρο 13-5 του CPPA.

⁽³⁵⁸⁾ Βλ. παράρτημα II τμήμα 3.3.

⁽³⁵⁹⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου. Πρόεδρος της Αντιτρομοκρατικής Επιτροπής είναι ο πρωθυπουργός, αυτή δε απαρτίζεται από διάφορους υπουργούς και επικεφαλής κρατικών υπηρεσιών, όπως τους υπουργούς Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών και Ασφάλειας, τον διευθυντή της ΝΙΣ και τον γενικό επίτροπο της Εθνικής Αστυνομικής Υπηρεσίας (άρθρο 3 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου).

⁽³⁶⁰⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 4 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽³⁶¹⁾ Άρθρο 7 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽³⁶²⁾ Δηλαδή, πρέπει να είναι δικηγόρος με τουλάχιστον δεκαετή επαγγελματική πείρα, ή πρόσωπο με εξειδικευμένες γνώσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το οποίο υπηρετεί ή έχει υπηρετήσει (τουλάχιστον) ως αναπληρωτής καθηγητής για τουλάχιστον δέκα έτη, ή το οποίο έχει υπηρετήσει ως ανώτερος δημόσιος λειτουργός σε κρατικούς οργανισμούς ή σε τοπικές κυβερνήσεις, ή διαθέτει τουλάχιστον δεκαετή επαγγελματική πείρα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, π.χ. σε μη κυβερνητική οργάνωση (άρθρο 7 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου).

⁽³⁶³⁾ Για παράδειγμα, αν του έχουν απαγγελθεί κατηγορίες σε ποινική υπόθεση σε σχέση με τα καθήκοντά του, αν έχει αποκαλύψει εμπιστευτικές πληροφορίες ή λόγω μακροχρόνιας διανοητικής ή σωματικής ανικανότητας (άρθρο 7 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου).

ανθρωπίνων δικαιωμάτων⁽³⁶⁴⁾ και ειδικές συστάσεις για διορθωτικά μέτρα, εάν έχει διαπιστωθεί παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων⁽³⁶⁵⁾. Οι δημόσιες αρχές υποχρεούνται να ενημερώνουν τον HRPO σχετικά με τη συνέχεια που δίνεται στις συστάσεις του⁽³⁶⁶⁾.

- (199) Δεύτερον, η PIPC εποπτεύει τη συμμόρφωση των αρχών εθνικής ασφάλειας με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων τόσο των εφαρμοστέων διατάξεων του PIPA (βλ. αιτιολογική σκέψη 149) όσο και των περιορισμών και των εγγυήσεων που ισχύουν για τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει άλλων νόμων (του CPPA, του αντιτρομοκρατικού νόμου και του TBA, βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 171)⁽³⁶⁷⁾. Κατά την άσκηση αυτού του εποπτικού ρόλου, η PIPC μπορεί να χρησιμοποιεί όλες τις εξουσίες έρευνας και επανόρθωσης που διαθέτει, όπως περιγράφεται λεπτομερώς στο τμήμα 2.4.2.
- (200) Τρίτον, οι δραστηριότητες των αρχών εθνικής ασφάλειας υπόκεινται στην ανεξάρτητη εποπτεία της NHRC, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 172⁽³⁶⁸⁾.
- (201) Τέταρτον, η εποπτική λειτουργία του ΒΑΙ εκτείνεται επίσης στις αρχές εθνικής ασφάλειας, μολοντί η NIS μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να αρνηθεί να παράσχει ορισμένες πληροφορίες ή υλικό, δηλαδή όταν αυτά συνιστούν κρατικό απόρρητο και η δημόσια γνώση τους θα είχε σοβαρές επιπτώσεις στην εθνική ασφάλεια⁽³⁶⁹⁾.
- (202) Τέλος, κοινοβουλευτική εποπτεία των δραστηριοτήτων της NIS ασκείται από την Εθνοσυνέλευση (μέσω ειδικής Επιτροπής Πληροφοριών)⁽³⁷⁰⁾. Ο CPPA θεσπίζει ειδικό εποπτικό ρόλο για την Εθνοσυνέλευση όσον αφορά τη χρήση μέτρων περιορισμού επικοινωνιών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας⁽³⁷¹⁾. Ειδικότερα, η Εθνοσυνέλευση μπορεί να διενεργεί επιτόπιες επιθεωρήσεις του εξοπλισμού υποκλοπής και μπορεί να απαιτεί τόσο από τη NIS όσο και από τους τηλεπικοινωνιακούς φορείς που έχουν κοινοποιήσει το περιεχόμενο επικοινωνιών να υποβάλουν σχετική έκθεση. Η Εθνοσυνέλευση μπορεί επίσης να ασκεί τα γενικά εποπτικά της καθήκοντα (σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 174). Σύμφωνα με τον νόμο NIS, ο διευθυντής της NIS πρέπει να ανταποκρίνεται χωρίς καθυστέρηση όταν η Επιτροπή Πληροφοριών ζητεί έκθεση για ένα συγκεκριμένο θέμα⁽³⁷²⁾, με ειδικούς κανόνες για ορισμένες ιδιαίτερα ευαίσθητες πληροφορίες. Συγκεκριμένα, ο διευθυντής της NIS μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει ή να καταθέσει ενώπιον της Επιτροπής Πληροφοριών μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δηλαδή εάν το αίτημα αφορά κρατικό απόρρητο σχετικά με στρατιωτικά, διπλωματικά ή συναφή με τη Βόρεια Κορέα ζητήματα και η δημόσια γνώση θα μπορούσε να έχει σοβαρό αντίκτυπο στο «εθνικό πεπρωμένο» της χώρας⁽³⁷³⁾. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή Πληροφοριών μπορεί να ζητήσει εξηγήσεις από τον πρωθυπουργό και, εάν δεν παρασχεθούν εξηγήσεις εντός επτά ημερών, δεν υπάρχει πλέον δυνατότητα άρνησης απάντησης ή κατάθεσης.

3.3.4 Μέσα προσφυγής

- (203) Και στον τομέα της εθνικής ασφάλειας, το κορεατικό σύστημα προσφέρει διάφορους (δικαστικούς) τρόπους αναζήτησης έννομης προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης. Αυτοί οι μηχανισμοί παρέχουν στα υποκείμενα των δεδομένων αποτελεσματικά διοικητικά και δικαστικά μέσα έννομης προστασίας, με τα οποία τους παρέχεται ιδίως η δυνατότητα να επιβάλλουν τα δικαιώματά τους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να αποκτούν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν ή να επιτυγχάνουν τη διόρθωση ή τη διαγραφή των εν λόγω δεδομένων.
- (204) Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 και το άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3 και 4 του PIPA, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να ασκούν τα δικαιώματά τους πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής έναντι των αρχών εθνικής ασφάλειας. Το τμήμα 6 της κοινοποίησης αριθ. 2021-5 (παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης) διευκρινίζει περαιτέρω τον τρόπο με τον οποίο τα εν λόγω δικαιώματα εφαρμόζονται στο πλαίσιο της επεξεργασίας δεδομένων για σκοπούς εθνικής ασφάλειας. Ειδικότερα, μια αρχή εθνικής ασφάλειας μπορεί να περιορίσει ή να αρνηθεί την άσκηση του

⁽³⁶⁴⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽³⁶⁵⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου. Ο HRPO αποφασίζει αυτόνομα για την έκδοση συστάσεων, αλλά υποχρεούται να αναφέρει τις εν λόγω συστάσεις στον πρόεδρο της Αντιτρομοκρατικής Επιτροπής.

⁽³⁶⁶⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου. Σύμφωνα με την επίσημη δήλωση της κυβέρνησης της Κορέας, τυχόν μη εφαρμογή σύστασης του HRPO παραπέμπεται στην Αντιτρομοκρατική Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένου του πρωθυπουργού, αν και μέχρι στιγμής δεν έχουν υπάρξει περιπτώσεις μη εφαρμογής των συστάσεων του HRPO (βλ. παράρτημα ΙΙ τμήμα 3.3.1).

⁽³⁶⁷⁾ Βλ. παράρτημα ΙΙ τμήμα 3.3.4.

⁽³⁶⁸⁾ Ειδικότερα όσον αφορά τη NIS, η NHRC έχει πραγματοποιήσει στο παρελθόν αυτεπάγγελτες έρευνες και έχει χειριστεί σειρά ατομικών καταγγελιών. Βλ. π.χ. την ετήσια έκθεση της NHRC για το 2018, σ. 128 (διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7604746>), και την ετήσια έκθεση της NHRC για το 2019, σ. 70 (διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217>).

⁽³⁶⁹⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 1 του νόμου NIS.

⁽³⁷⁰⁾ Άρθρο 36 και άρθρο 37 παράγραφος 1 σημείο 15 του νόμου για την Εθνοσυνέλευση.

⁽³⁷¹⁾ Άρθρο 15 του CPPA.

⁽³⁷²⁾ Άρθρο 15 παράγραφος 2 του νόμου NIS.

⁽³⁷³⁾ Άρθρο 17 παράγραφος 2 του νόμου NIS. Ως «κρατικό απόρρητο» ορίζονται τα (διαβαθμισμένα) γεγονότα, αντικείμενα ή γνώσεις που δεν κοινοποιούνται σε καμία άλλη χώρα ή οργανισμό προκειμένου να αποφευχθεί οποιοδήποτε σοβαρό μειονέκτημα για την εθνική ασφάλεια και στα οποία επιτρέπεται μόνο περιορισμένη πρόσβαση. Βλ. άρθρο 13 παράγραφος 4 του νόμου NIS.

δικαιώματος μόνο στον βαθμό που και για όσο διάστημα είναι αναγκαίο και αναλογικό για την προστασία σημαντικού στόχου δημόσιου συμφέροντος (για παράδειγμα, στον βαθμό που και για όσο διάστημα η παροχή του δικαιώματος θα έδινε σε κίνδυνο διεξαγόμενη έρευνα ή θα απειλούσε την εθνική ασφάλεια) ή εάν η παροχή του δικαιώματος μπορεί να προκαλέσει βλάβη στη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα τρίτου. Επομένως, η επίκληση τέτοιου περιορισμού απαιτεί στάθμιση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του φυσικού προσώπου με το σχετικό δημόσιο συμφέρον και δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να θίγει την ουσία του δικαιώματος (άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος). Σε περίπτωση απόρριψης ή περιορισμού του αιτήματος, το φυσικό πρόσωπο πρέπει να ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση για τους λόγους.

- (205) Δεύτερον, τα φυσικά πρόσωπα έχουν δικαίωμα προσφυγής βάσει του ΡΙΡΑ εάν τα δεδομένα τους έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία από αρχή εθνικής ασφάλειας κατά παράβαση του ΡΙΡΑ ή των περιορισμών και των εγγυήσεων που προβλέπονται σε άλλους νόμους που διέπουν τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (ιδίως στον CΡΡΑ, βλ. αιτιολογική σκέψη 171) ⁽³⁷⁴⁾. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί μέσω καταγγελίας στην ΡΙΡΑ (μεταξύ άλλων μέσω του κέντρου κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής που διαχειρίζεται ο Οργανισμός Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας) ⁽³⁷⁵⁾. Επίσης, για να διευκολύνεται η πρόσβαση σε μέσα προσφυγής κατά των κορεατικών αρχών εθνικής ασφάλειας, τα φυσικά πρόσωπα της ΕΕ μπορούν να υποβάλουν καταγγελία στην ΡΙΡΑ μέσω της εθνικής τους αρχής προστασίας δεδομένων ⁽³⁷⁶⁾. Στην περίπτωση αυτή, η ΡΙΡΑ θα ενημερώσει το φυσικό πρόσωπο μέσω της εθνικής αρχής προστασίας δεδομένων μόλις ολοκληρωθεί η έρευνα (παρέχοντας, μεταξύ άλλων, αν συντρέχει περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που επιβλήθηκαν). Βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν επίσης να προσβάλουν τις αποφάσεις ή παραλείψεις της ΡΙΡΑ (βλ. αιτιολογική σκέψη 132).
- (206) Τρίτον, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν καταγγελία στον ΗΡΡΟ σχετικά με παραβίαση του δικαιώματός τους στην προστασία της ιδιωτικής ζωής / των δεδομένων τους στο πλαίσιο αντιτρομοκρατικών δραστηριοτήτων (δηλ. σύμφωνα με τον αντιτρομοκρατικό νόμο) ⁽³⁷⁷⁾ και ο ΗΡΡΟ μπορεί να συστήσει διορθωτικά μέτρα. Δεδομένου ότι δεν υπάρχουν απαιτήσεις για το παραδεκτό των καταγγελιών που υποβάλλονται στον ΗΡΡΟ, η καταγγελία εξετάζεται ακόμη και αν το οικείο φυσικό πρόσωπο δεν μπορεί να αποδείξει ότι έχει πράγματι υποστεί βλάβη (για παράδειγμα λόγω της εικαζόμενης παράνομης συλλογής των δεδομένων του από αρχή εθνικής ασφάλειας) ⁽³⁷⁸⁾. Η οικεία αρχή πρέπει να ενημερώσει τον ΗΡΡΟ για τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή των συστάσεών του.
- (207) Τέταρτον, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν καταγγελία στη ΝΗΡΚ σχετικά με τη συλλογή των δεδομένων τους από αρχές εθνικής ασφάλειας και να ζητήσουν έννομη προστασία σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 178 ⁽³⁷⁹⁾.
- (208) Τέλος, υπάρχουν διάφορα ένδικα βοηθήματα ⁽³⁸⁰⁾ τα οποία επιτρέπουν στα φυσικά πρόσωπα να επικαλούνται τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που περιγράφονται στο τμήμα 3.3.1 για να εξασφαλίσουν έννομη προστασία. Ειδικότερα, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα των ενεργειών των αρχών εθνικής ασφάλειας βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές (σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 181) ή του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο (βλ. αιτιολογική σκέψη 182). Επίσης, μπορούν να λάβουν αποζημίωση βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις (όπως περιγράφεται αναλυτικότερα στην αιτιολογική σκέψη 183).

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (209) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι η Δημοκρατία της Κορέας —μέσω του ΡΙΡΑ, των ειδικών κανόνων που εφαρμόζονται σε ορισμένους τομείς (όπως αναλύεται στο τμήμα 2) και των πρόσθετων εγγυήσεων που προβλέπονται στην κοινοποίηση αριθ. 2021-5 (παράρτημα Ι)— διασφαλίζει επίπεδο προστασίας για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση το οποίο είναι ουσιαδώς ισοδύναμο με το επίπεδο που εγγυάται ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679.
- (210) Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι, συνολικά, οι εποπτικοί μηχανισμοί και τα μέσα προσφυγής που προβλέπονται στην κορεατική νομοθεσία επιτρέπουν τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση στην πράξη των παραβάσεων των κανόνων προστασίας των δεδομένων από υπευθύνους επεξεργασίας στην Κορέα και προσφέρουν μέσα έννομης προστασίας στα υποκείμενα των δεδομένων προκειμένου να αποκτούν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν και, τελικώς, να επιτυγχάνουν τη διόρθωση ή διαγραφή των εν λόγω δεδομένων.

⁽³⁷⁴⁾ Άρθρο 58 παράγραφος 4 και άρθρο 4 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ. Βλ. παράρτημα ΙΙ τμήμα 3.4.2.

⁽³⁷⁵⁾ Άρθρο 62 και άρθρο 63 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽³⁷⁶⁾ Κοινοποίηση αριθ. 2021-5 (παράρτημα Ι τμήμα 6).

⁽³⁷⁷⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 σημείο 2 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽³⁷⁸⁾ Βλ. παράρτημα ΙΙ τμήμα 3.4.1.

⁽³⁷⁹⁾ Για παράδειγμα, η ΝΗΡΚ λαμβάνει τακτικά καταγγελίες κατά της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, βλ. τα αριθμητικά στοιχεία της ετήσιας έκθεσης της ΝΗΡΚ για το 2019 σχετικά με τον αριθμό των καταγγελιών που ελήφθησαν μεταξύ του 2015 και του 2019, σ. 70 (διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/view?menuid=002003003001&pagesize=10&boardtypeid=7017&boardid=7606217>).

⁽³⁸⁰⁾ Βλ. παράρτημα ΙΙ τμήμα 3.4.4.

- (211) Τέλος, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την κορεατική έννομη τάξη, συμπεριλαμβανομένων των δηλώσεων, των διαβεβαιώσεων και των δεσμεύσεων της κορεατικής κυβέρνησης που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II, η Επιτροπή θεωρεί ότι οποιαδήποτε παρέμβαση που γίνεται προς το δημόσιο συμφέρον, ιδίως για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου και εθνικής ασφάλειας, από τις κορεατικές δημόσιες αρχές στα θεμελιώδη δικαιώματα φυσικών προσώπων των οποίων τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη Δημοκρατία της Κορέας περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη των οικείων νόμιμων στόχων, και ότι υπάρχει αποτελεσματική νομική προστασία κατά των παρεμβάσεων αυτού του είδους.
- (212) Ως εκ τούτου, υπό το πρίσμα των πορισμάτων της παρούσας απόφασης, θα πρέπει να αποφασιστεί ότι η Δημοκρατία της Κορέας διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη Δημοκρατία της Κορέας, σε υπευθύνους επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στη Δημοκρατία της Κορέας που υπόκεινται στον ΡΙΡΑ, με εξαίρεση τις θρησκευτικές οργανώσεις στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τις ιεραποστολικές δραστηριότητές τους· τα πολιτικά κόμματα στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του ορισμού υποψηφίων και τους υπευθύνους επεξεργασίας που υπόκεινται στην εποπτεία της Επιτροπής Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών για την επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών σύμφωνα με τον νόμο για τις πιστωτικές πληροφορίες, στον βαθμό που επεξεργάζονται τέτοιες πληροφορίες.

5. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

- (213) Τα κράτη μέλη και τα όργανά τους υποχρεούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφώνονται με τις πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, καθώς αυτές τεκμαίρονται νόμιμες και, ως εκ τούτου, παράγουν έννομα αποτελέσματα έως ότου τυχόν ανακληθούν, ακυρωθούν κατόπιν προσφυγής ακύρωσης ή κριθούν ανίσχυρες κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ένστασης έλλειψης νομιμότητας.
- (214) Κατά συνέπεια, απόφαση επάρκειας που εκδίδεται από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 είναι δεσμευτική για όλα τα όργανα των κρατών μελών στα οποία απευθύνεται, συμπεριλαμβανομένων των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών τους. Ιδίως, διαβιβάσεις από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση προς υπευθύνους επεξεργασίας στη Δημοκρατία της Κορέας μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς να απαιτείται περαιτέρω άδεια.
- (215) Θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και όπως εξήγησε το Δικαστήριο στην απόφαση Schrems⁽³⁸¹⁾, όταν μια εθνική αρχή προστασίας των δεδομένων αμφισβητεί, μεταξύ άλλων κατόπιν καταγγελίας, τη συμβατότητα απόφασης επάρκειας που έχει εκδώσει η Επιτροπή με τα θεμελιώδη δικαιώματα του φυσικού προσώπου στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων, το εθνικό δίκαιο πρέπει να της παρέχει μέσα ένδικης προστασίας ώστε να μπορεί να προβάλει τις αιτιάσεις αυτές ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να χρειαστεί να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο⁽³⁸²⁾.

6. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- (216) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου⁽³⁸³⁾ και όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 45 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί σε συνεχή βάση τις σχετικές εξελίξεις στην τρίτη χώρα μετά την έκδοση απόφασης επάρκειας, προκειμένου να αξιολογεί αν η τρίτη χώρα εξακολουθεί να παρέχει ουσιωδώς ισοδύναμο επίπεδο προστασίας. Ο έλεγχος αυτός είναι, σε κάθε περίπτωση, επιβεβλημένος όταν περιέρχονται στην Επιτροπή πληροφορίες που προκαλούν δικαιολογημένες αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αυτό.
- (217) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί σε διαρκή βάση την κατάσταση στη Δημοκρατία της Κορέας όσον αφορά το νομικό πλαίσιο και την εφαρμοζόμενη πρακτική για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αξιολογούνται στην παρούσα απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης των κορεατικών αρχών με τις δηλώσεις, διαβεβαιώσεις και δεσμεύσεις που περιέχονται στο παράρτημα II. Προκειμένου να διευκολύνουν αυτή τη διαδικασία, οι κορεατικές αρχές καλούνται να ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για τις ουσιώδεις εξελίξεις που έχουν σημασία για την παρούσα απόφαση, όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από επιχειρηματικούς φορείς και δημόσιες αρχές, καθώς και όσον αφορά τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που ισχύουν για την πρόσβαση των δημόσιων αρχών στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

⁽³⁸¹⁾ Schrems, σκέψη 65.

⁽³⁸²⁾ Schrems, σκέψη 65: «Ως προς το ζήτημα αυτό απόκειται στον εθνικό νομοθέτη να προβλέψει μέσα παροχής ενδίκου προστασίας παρέχοντα τη δυνατότητα στην οικεία εθνική αρχή ελέγχου να προβάλει τις αιτιάσεις που κρίνει βάσιμες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ώστε αυτά, αν συμφωνούν ότι υπάρχουν αμφιβολίες ως προς το κύρος της αποφάσεως της Επιτροπής, να υποβάλουν προδικαστικό ερώτημα προς έλεγχο του κύρους της συγκεκριμένης αποφάσεως».

⁽³⁸³⁾ Schrems, σκέψη 76.

- (218) Επιπροσθέτως, για να μπορεί η Επιτροπή να εκτελεί με αποτελεσματικότητα το καθήκον της παρακολούθησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε συναφή ενέργεια των εθνικών αρχών προστασίας δεδομένων, ιδίως σε σχέση με ερωτήσεις ή καταγγελίες από υποκείμενα δεδομένων της ΕΕ σχετικά με τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε υπευθύνους επεξεργασίας δεδομένων στη Δημοκρατία της Κορέας. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να ενημερώνεται για κάθε ένδειξη ότι οι ενέργειες των κορεατικών δημόσιων αρχών που είναι αρμόδιες για την πρόληψη, τη διερεύνηση, την ανίχνευση ή τη δίωξη ποινικών αδικημάτων ή για την εθνική ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των εποπτικών φορέων, δεν διασφαλίζουν το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας.
- (219) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽³⁸⁴⁾, και με δεδομένο ότι μπορεί να επέλθουν μεταβολές στο επίπεδο προστασίας που προσφέρει η κορεατική έννομη τάξη, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μετά την έκδοση της παρούσας απόφασης, θα πρέπει κατά διαστήματα να επανεξετάζει αν οι διαπιστώσεις σχετικά με την επάρκεια του επιπέδου προστασίας που εγγυάται η Δημοκρατία της Κορέας συνεχίζουν πρακτικά και νομικά να ισχύουν.
- (220) Για τον σκοπό αυτό, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο μιας πρώτης επανεξέτασης εντός τριών ετών μετά την έναρξη ισχύος της. Μετά την πρώτη αυτή επανεξέταση και ανάλογα με την έκβασή της, η Επιτροπή θα αποφασίσει, σε στενή διαβούλευση με την επιτροπή που συστάθηκε βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, αν θα πρέπει να διατηρηθεί ο τριετής κύκλος. Σε κάθε περίπτωση, οι επόμενες επανεξετάσεις θα πρέπει να πραγματοποιούνται τουλάχιστον κάθε τέσσερα έτη ⁽³⁸⁵⁾. Η επανεξέταση θα πρέπει να καλύπτει όλες τις πτυχές της λειτουργίας της παρούσας απόφασης, και ιδίως την εφαρμογή των πρόσθετων εγγυήσεων που περιέχονται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης, με ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία που παρέχεται στην περίπτωση των περαιτέρω διαβιβάσεων· τις σχετικές εξελίξεις στη νομολογία· τους κανόνες σχετικά με την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών για σκοπούς στατιστικής, επιστημονικής έρευνας και αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, καθώς και την εφαρμογή των εξαιρέσεων βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 7 του ΡΙΡΑ· την αποτελεσματικότητα της άσκησης των ατομικών δικαιωμάτων, μεταξύ άλλων ενόπιον της πρόσφατα μεταρρυθμισθείσας ΡΙΡC, και την εφαρμογή εξαιρέσεων από τα εν λόγω δικαιώματα· την εφαρμογή των μερικών εξαιρέσεων βάσει του ΡΙΡΑ· καθώς και τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά την κρατική πρόσβαση (όπως παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ της παρούσας απόφασης), συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας της ΡΙΡC με τις αρχές προστασίας δεδομένων της ΕΕ για καταγγελίες από φυσικά πρόσωπα. Θα πρέπει να καλύπτει επίσης την αποτελεσματικότητα της εποπτείας και της επιβολής, όσον αφορά τον ΡΙΡΑ και στους τομείς της επιβολής του ποινικού δικαίου και της εθνικής ασφάλειας (ιδίως από την ΡΙΡC και τη ΝΗRC).
- (221) Για τη διενέργεια της επανεξέτασης, η Επιτροπή θα πρέπει να πραγματοποιεί συνάντηση με την ΡΙΡC, συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, από άλλες κορεατικές αρχές αρμόδιες για την κρατική πρόσβαση, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών εποπτικών φορέων. Η συμμετοχή στη συνάντηση αυτή θα πρέπει να είναι ανοικτή στους εκπροσώπους των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης, η Επιτροπή θα πρέπει να ζητεί από την ΡΙΡC να υποβάλει ολοκληρωμένες πληροφορίες για όλες τις πτυχές που σχετίζονται με τη διαπίστωση της επάρκειας, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών και εγγυήσεων όσον αφορά την κρατική πρόσβαση ⁽³⁸⁶⁾. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να ζητεί εξηγήσεις σχετικά με τυχόν πληροφορίες συναφείς με την παρούσα απόφαση των οποίων έλαβε γνώση, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιοποιημένων εκθέσεων από κορεατικές αρχές ή άλλα ενδιαφερόμενα μέρη στην Κορέα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, επιμέρους αρχές προστασίας δεδομένων, ομάδες της κοινωνίας των πολιτών, δημοσιεύματα μέσω μαζικής επικοινωνίας ή άλλες διαθέσιμες πηγές πληροφοριών.
- (222) Βάσει της επανεξέτασης, η Επιτροπή θα πρέπει να καταρτίζει δημόσια έκθεση που θα υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

7. ΑΝΑΣΤΟΛΗ, ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- (223) Σε περίπτωση που οι διαθέσιμες πληροφορίες, ιδίως οι πληροφορίες που προκύπτουν από την παρακολούθηση της παρούσας απόφασης ή που παρέχονται από τις αρχές της Δημοκρατίας της Κορέας ή των κρατών μελών, αποκαλύπτουν ότι το επίπεδο προστασίας που παρέχει η Δημοκρατία της Κορέας ενδέχεται να μην είναι πλέον επαρκές, η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώσει αμέσως σχετικά τις αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας της Κορέας και να ζητήσει τη λήψη κατάλληλων μέτρων εντός καθορισμένου εύλογου χρονικού διαστήματος.
- (224) Εάν, κατά τη λήξη του εν λόγω καθορισμένου χρονικού διαστήματος, οι αρμόδιες κορεατικές αρχές δεν έχουν λάβει τα εν λόγω μέτρα ή δεν αποδείξουν με άλλον τρόπο ικανοποιητικά ότι η παρούσα απόφαση εξακολουθεί να βασίζεται σε επαρκές επίπεδο προστασίας, η Επιτροπή θα κινήσει τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 με σκοπό τη μερική ή πλήρη αναστολή ή κατάργηση της παρούσας απόφασης.
- (225) Εναλλακτικά, η Επιτροπή θα κινήσει την εν λόγω διαδικασία για την τροποποίηση της απόφασης, ιδίως με την υποβολή των διαβιβάσεων δεδομένων σε πρόσθετες προϋποθέσεις ή τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της διαπίστωσης επάρκειας μόνο στις διαβιβάσεις δεδομένων για τις οποίες εξακολουθεί να διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας.

⁽³⁸⁴⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, «[η] εκτελεστική πράξη προβλέπει μηχανισμό περιοδικής επανεξέτασης [...] στην οποία συνεκτιμώνται όλες οι σχετικές εξελίξεις στην τρίτη χώρα ή τον διεθνή οργανισμό».

⁽³⁸⁵⁾ Το άρθρο 45 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ορίζει ότι πρέπει να διενεργείται περιοδική επανεξέταση «τουλάχιστον ανά τετραετία». Βλ. επίσης Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων, Σημεία αναφοράς για την επάρκεια, WP 254 αναθ. 01.

⁽³⁸⁶⁾ Βλέπε παράρτημα ΙΙ της παρούσας απόφασης.

- (226) Ειδικότερα, η Επιτροπή θα πρέπει να κινήσει τη διαδικασία αναστολής ή κατάργησης εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι οι πρόσθετες εγγυήσεις που περιέχονται στο παράρτημα I δεν τηρούνται από τους επιχειρηματικούς φορείς που λαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα βάσει της παρούσας απόφασης και/ή δεν επιβάλλονται αποτελεσματικά, ή ότι οι κορεατικές αρχές δεν συμμορφώνονται με τις δηλώσεις, διαβεβαιώσεις και δεσμεύσεις που περιέχονται στο παράρτημα II της παρούσας απόφασης.
- (227) Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξετάσει το ενδεχόμενο κίνησης της διαδικασίας τροποποίησης, αναστολής ή κατάργησης της παρούσας απόφασης εάν, στο πλαίσιο της επανεξέτασης ή σε άλλο πλαίσιο, οι αρμόδιες κορεατικές αρχές δεν παρέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες ή διευκρινίσεις για την αξιολόγηση του επιπέδου προστασίας που παρέχεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη Δημοκρατία της Κορέας ή όσον αφορά τη συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση. Συναφώς, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη αν οι συναφείς πληροφορίες μπορούν να εξασφαλιστούν από άλλες πηγές.
- (228) Αν συντρέχουν δεόντως αιτιολογημένοι επιτακτικοί λόγοι επείγουσας ανάγκης, η Επιτροπή θα κάνει χρήση της δυνατότητας να εκδώσει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, εκτελεστικές πράξεις άμεσης εφαρμογής για την αναστολή, την κατάργηση ή την τροποποίηση της απόφασης.

8. ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- (229) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων δημοσίευσε τη γνώμη του ⁽³⁸⁷⁾, η οποία ελήφθη υπόψη κατά την εκπόνηση της παρούσας απόφασης.
- (230) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, η Δημοκρατία της Κορέας διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε οντότητες στη Δημοκρατία της Κορέας που υπόκεινται στον νόμο για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, όπως συμπληρώνεται με τις πρόσθετες εγγυήσεις που περιέχονται στο παράρτημα I, σε συνδυασμό με τις επίσημες δηλώσεις, διαβεβαιώσεις και δεσμεύσεις που περιέχονται στο παράρτημα II.
2. Η παρούσα απόφαση δεν καλύπτει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία διαβιβάζονται σε αποδέκτες που ανήκουν σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες, στον βαθμό που το σύνολο ή μέρος των σκοπών επεξεργασίας τους αντιστοιχεί σε έναν από τους σκοπούς που απαριθμούνται σε αυτήν, αντίστοιχα:
 - α) θρησκευτικές οργανώσεις στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τις ιεραποστολές δραστηριότητές τους·
 - β) πολιτικά κόμματα στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του ορισμού υποψηφίων·
 - γ) οντότητες που υπόκεινται στην εποπτεία της Επιτροπής Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών για την επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών βάσει του νόμου για τις πιστωτικές πληροφορίες, στον βαθμό που επεξεργάζονται τέτοιες πληροφορίες.

Άρθρο 2

Όταν οι αρμόδιες εποπτικές αρχές των κρατών μελών, με στόχο την προστασία φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τους, ασκούν τις εξουσίες τους βάσει του άρθρου 58 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 σε σχέση με διαβιβάσεις δεδομένων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής που ορίζεται στο άρθρο 1 της παρούσας απόφασης, το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή.

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή παρακολουθεί σε συνεχή βάση την εφαρμογή του νομικού πλαισίου στο οποίο βασίζεται η παρούσα απόφαση, συμπεριλαμβανομένων των όρων υπό τους οποίους πραγματοποιούνται οι περαιτέρω διαβιβάσεις, ασκούνται τα ατομικά δικαιώματα και αποκτούν οι αρχές της Δημοκρατίας της Κορέας πρόσβαση στα δεδομένα που διαβιβάζονται βάσει της παρούσας απόφασης, προκειμένου να αξιολογήσει αν η Δημοκρατία της Κορέας εξακολουθεί να διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 1.

⁽³⁸⁷⁾ Γνώμη 32/2021 σχετικά με το σχέδιο εκτελεστικής απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 σχετικά με την επάρκεια της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στη Δημοκρατία της Κορέας, διαθέσιμη στον ακόλουθο σύνδεσμο: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/opinion-art-70/opinion-322021-regarding-european-commission-draft_en.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, και αντιστρόφως, για τις τυχόν περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών ή άλλη αρμόδια κορεατική αρχή δεν συμμορφώνεται με το νομικό πλαίσιο στο οποίο βασίζεται η παρούσα απόφαση.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, και αντιστρόφως, για κάθε ένδειξη ότι παρεμβάσεις των κορεατικών δημόσιων αρχών στο δικαίωμα των φυσικών προσώπων σε προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τους υπερβαίνουν το αυστηρώς αναγκαίο όριο ή ότι δεν παρέχεται αποτελεσματική νομική προστασία έναντι τέτοιων παρεμβάσεων.

4. Τρία έτη μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης στα κράτη μέλη και, ακολούθως, τουλάχιστον ανά τετραετία, η Επιτροπή αξιολογεί τη διαπίστωση του άρθρου 1 παράγραφος 1 με βάση όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που λαμβάνονται από αυτήν στο πλαίσιο της επανεξέτασης που πραγματοποιείται από κοινού με τις συναφείς κορεατικές αρχές.

5. Εάν η Επιτροπή έχει ενδείξεις ότι δεν διασφαλίζεται πλέον επαρκές επίπεδο προστασίας, ενημερώνει τις αρμόδιες κορεατικές αρχές. Αν χρειαστεί, μπορεί να αποφασίσει την αναστολή, την τροποποίηση ή την κατάργηση της παρούσας απόφασης, ή τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της, σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ιδίως αν έχει ενδείξεις ότι:

- α) υπεύθυνοι επεξεργασίας στην Κορέα οι οποίοι έχουν λάβει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση βάσει της παρούσας απόφασης δεν συμμορφώνονται με τις πρόσθετες εγγυήσεις που περιέχονται στο παράρτημα I της παρούσας απόφασης, ή ότι δεν υπάρχει συναφώς επαρκής εποπτεία και επιβολή·
- β) οι κορεατικές δημόσιες αρχές δεν συμμορφώνονται με τις δηλώσεις, διαβεβαιώσεις και δεσμεύσεις που περιέχονται στο παράρτημα II της παρούσας απόφασης, μεταξύ άλλων όσον αφορά τους όρους και τους περιορισμούς για τη συλλογή και την πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται βάσει της παρούσας απόφασης από τις κορεατικές δημόσιες αρχές για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου ή εθνικής ασφάλειας.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να θεσπίσει τέτοια μέτρα εάν η μη συνεργασία της κορεατικής κυβέρνησης δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να προσδιορίσει κατά πόσο η Δημοκρατία της Κορέας εξακολουθεί να διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 2021.

Για την Επιτροπή
Didier REYNDERS
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ

Περιεχόμενα

I.	Επισκόπηση	54
II.	Ορισμοί	55
III.	Συμπληρωματικοί κανόνες	55
1.	Περιορισμός στην εκτός σκοπού χρήση και παροχή προσωπικών πληροφοριών (άρθρα 3, 15 και 18 του νόμου)	55
2.	Περιορισμός στην περαιτέρω διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 17 παράγραφοι 3 και 4, άρθρο 18 του νόμου)	57
3.	Κοινοποίηση για τα δεδομένα σε περίπτωση που τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν ληφθεί από το υποκείμενο των δεδομένων (άρθρο 20 του νόμου)	58
4.	Πεδίο εφαρμογής της ειδικής εξαιρέσης για την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών (άρθρα 28-2, 28-3, 28-4, 28-5, 28-6 και 28-7, άρθρο 3, άρθρο 58-2 του νόμου)	60
5.	Διορθωτικά μέτρα κ.λπ. (παράγραφοι 1, 2 και 4 του άρθρου 64 του νόμου)	61
6.	Εφαρμογή του ΡΙΡΑ στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της διερεύνησης παραβάσεων και της επιβολής του νόμου σύμφωνα με τον ΡΙΡΑ (άρθρο 7-8, άρθρο 7-9, άρθρο 58, άρθρο 3, άρθρο 4 και άρθρο 62 του ΡΙΡΑ)	62

I. Επισκόπηση

Η Κορέα και η Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΕΕ) συμμετείχαν σε συζητήσεις περί επάρκειας, ως αποτέλεσμα των οποίων η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε ότι η Κορέα εγγυάται επαρκές επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 45 του ΓΚΠΔ.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών ενέκρινε την παρούσα κοινοποίηση βάσει του άρθρου 5 (Υποχρεώσεις του κράτους κ.λπ.) και του άρθρου 14 (Διεθνής συνεργασία) ⁽¹⁾ του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, προκειμένου να αποσαφηνιστεί η ερμηνεία, η εφαρμογή και η επιβολή ορισμένων διατάξεων του νόμου, μεταξύ άλλων, όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται στην Κορέα βάσει της απόφασης επάρκειας της ΕΕ.

Δεδομένου ότι η παρούσα κοινοποίηση έχει το καθεστώς διοικητικής διάταξης την οποία η αρμόδια διοικητική υπηρεσία θεσπίζει και ανακοινώνει για να αποσαφηνίσει τα πρότυπα ερμηνείας, εφαρμογής και επιβολής του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών στο νομικό σύστημα της Κορέας, έχει νομικά δεσμευτική ισχύ για τον υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών, υπό την έννοια ότι κάθε παραβίαση της παρούσας κοινοποίησης μπορεί να θεωρηθεί παραβίαση των σχετικών διατάξεων του ΡΙΡΑ. Επιπλέον, σε περίπτωση προσβολής προσωπικών δικαιωμάτων και συμφερόντων λόγω παραβίασης της παρούσας κοινοποίησης, τα οικεία φυσικά πρόσωπα δικαιούνται να προσφύγουν ενώπιον της Επιτροπής Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών ή του δικαστηρίου.

Ως εκ τούτου, εάν υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών ο οποίος επεξεργάζεται προσωπικές πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στην Κορέα σύμφωνα με την απόφαση επάρκειας της ΕΕ δεν λάβει μέτρα σε ευθυγράμμιση με την παρούσα κοινοποίηση, θα θεωρείται ότι «υπάρχει ουσιαστικός λόγος για να θεωρηθεί ότι έχει διαπραχθεί παραβίαση όσον αφορά προσωπικές πληροφορίες και η μη λήψη μέτρων είναι πιθανόν να προκαλέσει ζημία που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί», σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 64 του νόμου. Στις περιπτώσεις αυτές, η Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών ή οι σχετικές κεντρικές διοικητικές υπηρεσίες μπορούν να διατάξουν τον οικείο υπεύθυνο επεξεργασίας

⁽¹⁾ Το άρθρο 14 του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών προβλέπει εξουσία της κορεατικής κυβέρνησης να θεσπίζει πολιτικές για τη βελτίωση του επιπέδου προστασίας των προσωπικών πληροφοριών στο διεθνές περιβάλλον και την πρόληψη της προσβολής των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων λόγω της διασυνοριακής διαβίβασης προσωπικών πληροφοριών.

προσωπικών πληροφοριών να λάβει διορθωτικά μέτρα κ.λπ. σύμφωνα με την εξουσία που απονέμει η εν λόγω διάταξη, ενώ, ανάλογα με τις εκάστοτε παραβιάσεις του νόμου, μπορεί επίσης να επιβληθεί αντίστοιχη ποινή (κυρώσεις, διοικητικά πρόστιμα κ.λπ.).

II. Ορισμοί

Οι ορισμοί των όρων που χρησιμοποιούνται στην παρούσα διάταξη είναι οι ακόλουθοι:

- i) νόμος: ο νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών (νόμος αριθ. 16930, που τροποποιήθηκε στις 4 Φεβρουαρίου 2020 και άρχισε να ισχύει στις 5 Αυγούστου 2020)·
- ii) προεδρικό διάταγμα: το διάταγμα εφαρμογής του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών (προεδρικό διάταγμα αριθ. 30509, 3 Μαρτίου 2020, τροποποίηση άλλων πράξεων)·
- iii) υποκείμενο δεδομένων: φυσικό πρόσωπο το οποίο μπορεί να ταυτοποιηθεί από τις πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία βάσει της παρούσας πράξης ώστε να αποτελέσει το υποκείμενο των πληροφοριών αυτών·
- iv) υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών: δημόσιος φορέας, νομικό πρόσωπο, οργανισμός, φυσικό πρόσωπο κ.λπ. που επεξεργάζεται προσωπικές πληροφορίες, άμεσα ή έμμεσα, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του·
- v) ΕΕ: η ΕΕ (από τα τέλη Φεβρουαρίου 2020, 27 κράτη μέλη ⁽²⁾, μεταξύ των οποίων το Βέλγιο, η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Δανία, η Ιρλανδία, η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Αυστρία, η Φινλανδία, η Σουηδία, η Κύπρος, η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Ουγγαρία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Μάλτα, η Πολωνία, η Σλοβακία, η Σλοβενία, η Ρουμανία, η Βουλγαρία και η Κροατία), καθώς και οι χώρες που είναι συνδεδεμένες με την ΕΕ μέσω της συμφωνίας ΕΟΧ (Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία)·
- vi) ΓΚΠΔ: η γενική νομοθετική πράξη της ΕΕ για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων [κανονισμός (ΕΕ) 2016/679]·
- vii) απόφαση επάρκειας: σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε ότι εξασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας των προσωπικών πληροφοριών από τρίτη χώρα, έδαφος τρίτης χώρας, έναν ή περισσότερους τομείς ή από διεθνή οργανισμό.

III. Συμπληρωματικοί κανόνες

1. Περιορισμός στην εκτός σκοπού χρήση και παροχή προσωπικών πληροφοριών (άρθρα 3, 15 και 18 του νόμου)

<Νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

(Νόμος αριθ. 16930, που τροποποιήθηκε εν μέρει στις 4 Φεβρουαρίου 2020)>

Άρθρο 3 (Αρχές για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών) (1) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών προσδιορίζει ρητά τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία οι προσωπικές πληροφορίες· και συλλέγει τις προσωπικές πληροφορίες νόμιμα και θεμιτά στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για τους εν λόγω σκοπούς.

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες με τον κατάλληλο τρόπο που είναι αναγκαίος για τους σκοπούς για τους οποίους οι προσωπικές πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία και δεν τις χρησιμοποιεί πέραν των εν λόγω σκοπών.

Άρθρο 15 (Συλλογή και χρήση προσωπικών πληροφοριών) (1) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών μπορεί να συλλέγει προσωπικές πληροφορίες σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις και να τις χρησιμοποιεί στο πλαίσιο του σκοπού της συλλογής:

1. όταν λαμβάνεται συγκατάθεση από το υποκείμενο των δεδομένων·
2. όταν η συλλογή και χρήση προβλέπονται από ειδικές νομοθετικές διατάξεις ή είναι αναπόφευκτες για την τήρηση νομικών υποχρεώσεων·
3. όταν η συλλογή και χρήση είναι αναπόφευκτες για να ασκήσει δημόσιος φορέας καθήκοντα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του βάσει νομοθετικών διατάξεων κ.λπ.·
4. όταν η συλλογή και χρήση είναι απολύτως αναγκαίες για τη σύναψη και εκτέλεση σύμβασης με υποκείμενο δεδομένων·

(²) Έως τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η ΕΕ περιλαμβάνει επίσης το Ηνωμένο Βασίλειο, όπως προβλέπεται στα άρθρα 126, 127 και 132 της συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (2019/C 384 I/01).

5. όταν η συλλογή και χρήση κρίνονται προδήλως αναγκαίες για την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή περιουσιακών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου από άμεσο κίνδυνο, αν το υποκείμενο των δεδομένων ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του δεν είναι σε θέση να εκφράσει τη βούλησή του ή δεν μπορεί να ληφθεί εκ των προτέρων συγκατάθεση λόγω άγνωστης διεύθυνσης κ.λπ·

6. όταν η συλλογή και χρήση είναι αναγκαίες για την πραγμάτωση έννομου συμφέροντος του υπευθύνου επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών το οποίο υπερισχύει προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων. Στις περιπτώσεις αυτές, η επεξεργασία επιτρέπεται μόνο στον βαθμό που η επεξεργασία συνδέεται ουσιαστικά με το έννομο συμφέρον του υπευθύνου επεξεργασίας των προσωπικών πληροφοριών και δεν υπερβαίνει την εύλογη έκταση.

Άρθρο 18 (Περιορισμός στην εκτός σκοπού χρήση και παροχή προσωπικών πληροφοριών) (1) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών δεν χρησιμοποιεί προσωπικές πληροφορίες πέραν της έκτασης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 και στο άρθρο 39-3 παράγραφοι 1 και 2 ούτε τις παρέχει σε τρίτους πέραν της έκτασης που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 3.

(2) Παρά την παράγραφο 1, όταν εφαρμόζεται οποιοδήποτε από τα ακόλουθα εδάφια, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών μπορεί να χρησιμοποιεί προσωπικές πληροφορίες ή να τις παρέχει σε τρίτο για άλλους σκοπούς, εκτός εάν αυτό ενδέχεται να προσβάλει αδικαιολόγητα το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου: Υπό τον όρο ότι οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών [όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3 του νόμου για την προώθηση της χρήσης δικτύων πληροφοριών και επικοινωνιών και την προστασία των πληροφοριών κ.λπ· στο εξής ισχύει το ίδιο] που επεξεργάζονται τις προσωπικές πληροφορίες χρηστών [όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 4 του νόμου για την προώθηση της χρήσης δικτύων πληροφοριών και επικοινωνιών και την προστασία των πληροφοριών κ.λπ· στο εξής ισχύει το ίδιο] υπόκεινται μόνο στα εδάφια 1 και 2, και τα εδάφια 5 έως 9 εφαρμόζονται μόνο σε δημόσιους οργανισμούς:

1. όταν λαμβάνεται πρόσθετη συγκατάθεση από το υποκείμενο των δεδομένων·
2. όταν προβλέπεται από άλλες ειδικές νομοθετικές διατάξεις·
3. όταν κρίνεται προδήλως αναγκαίο για την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή περιουσιακών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου από άμεσο κίνδυνο, αν το υποκείμενο των δεδομένων ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του δεν είναι σε θέση να εκφράσει τη βούλησή του ή δεν μπορεί να ληφθεί εκ των προτέρων συγκατάθεση λόγω άγνωστης διεύθυνσης·
4. Διαγράφηκε <με τον νόμο αριθ. 16930, 4 Φεβρουαρίου 2020>
5. όταν είναι αδύνατη η εκτέλεση των καθηκόντων που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του, όπως προβλέπονται σε νόμο, εκτός εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών χρησιμοποιήσει προσωπικές πληροφορίες για άλλους σκοπούς πέραν των προβλεπόμενων ή τις παράσχει σε τρίτο, και υπόκειται σε εξέταση και έκδοση απόφασης από την Επιτροπή·
6. όταν είναι αναγκαία η παροχή προσωπικών πληροφοριών σε ξένη κυβέρνηση ή διεθνή οργανισμό για την εκτέλεση συνθήκης ή άλλης διεθνούς σύμβασης·
7. όταν είναι αναγκαίο για τη διερεύνηση εγκλήματος, την απαγγελία κατηγορίας και την άσκηση δίωξης·
8. όταν είναι αναγκαίο για την άσκηση δικαστικών καθηκόντων από δικαστήριο·
9. όταν είναι αναγκαίο για την εκτέλεση ποινής, ποινής υπό όρους ή προφυλάκισης·

Τα (3) ~ (4) παραλείπονται

(5) Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών παρέχει προσωπικές πληροφορίες σε τρίτο για σκοπό άλλον από τον προβλεπόμενο σε περίπτωση της παραγράφου 2, ζητεί από τον αποδέκτη των προσωπικών πληροφοριών να περιορίσει τον σκοπό και τη μέθοδο χρήσης και άλλα αναγκαία ζητήματα ή να θεσπίσει τις αναγκαίες εγγυήσεις για τη διαφύλαξη της ασφάλειας των προσωπικών πληροφοριών. Στις περιπτώσεις αυτές, το πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται το εν λόγω αίτημα λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διαφυλάξει την ασφάλεια των προσωπικών πληροφοριών.

- i) Το άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου θεσπίζει την αρχή ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών πρέπει να συλλέγει μόνο τις ελάχιστες προσωπικές πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την επίτευξη του σκοπού της επεξεργασίας των προσωπικών πληροφοριών με νόμιμο τρόπο, και δεν θα πρέπει να τις χρησιμοποιεί για άλλους σκοπούς εκτός από εκείνους για τους οποίους προορίζονται ⁽³⁾.
- ii) Σύμφωνα με την αρχή αυτήν, το άρθρο 15 παράγραφος 1 του νόμου ορίζει ότι όταν ένας υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών συλλέγει προσωπικές πληροφορίες, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο του σκοπού της συλλογής, ενώ το άρθρο 18 παράγραφος 1 ορίζει ότι οι προσωπικές πληροφορίες δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται πέραν του σκοπού της συλλογής ή να παρέχονται σε τρίτους.

⁽³⁾ Δεδομένου ότι οι εν λόγω διατάξεις θεσπίζουν γενικές αρχές που εφαρμόζονται σε κάθε επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που η επεξεργασία αυτή ρυθμίζεται ειδικά από άλλους νόμους, οι διευκρινίσεις του παρόντος σημείου εφαρμόζονται επίσης όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία βάσει άλλων νόμων (βλ. π.χ. το άρθρο 15 παράγραφος 1 του νόμου για τις πιστωτικές πληροφορίες, το οποίο παραπέμπει ειδικά στις εν λόγω διατάξεις).

- iii) Επίσης, ακόμη και αν οι προσωπικές πληροφορίες επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς πέραν εκείνων για τους οποίους προορίζονται ή να παρασχεθούν σε τρίτο στις εξαιρετικές περιπτώσεις ⁽⁴⁾ που περιγράφονται στα εδάφια του άρθρου 18 παράγραφος 2 του νόμου, πρέπει να ζητείται ο περιορισμός του σκοπού ή της μεθόδου χρήσης, ώστε να είναι δυνατή η ασφαλής επεξεργασία των προσωπικών πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 5 ή να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα για τη διαφύλαξη της ασφάλειάς τους.
- iv) Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται εξίσου στην επεξεργασία όλων των προσωπικών πληροφοριών που λαμβάνονται εντός της περιοχής δικαιοδοσίας της Κορέας από τρίτη χώρα, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια του υποκειμένου των δεδομένων.
- v) Για παράδειγμα, εάν ένας υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών στην ΕΕ διαβιβάσει προσωπικές πληροφορίες σε Κορεάτη υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών σύμφωνα με την απόφαση επάρκειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο σκοπός του υπευθύνου επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών της ΕΕ για τη διαβίβαση των προσωπικών πληροφοριών θεωρείται ως ο σκοπός του Κορεάτη υπευθύνου επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών για τη συλλογή των προσωπικών πληροφοριών και, στις περιπτώσεις αυτές, ο Κορεάτης υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών μπορεί να χρησιμοποιήσει τις προσωπικές πληροφορίες ή να τις παράσχει σε τρίτο μόνο στο πλαίσιο του σκοπού της συλλογής τους, εκτός από τις εξαιρετικές περιπτώσεις που περιγράφονται στα εδάφια του άρθρου 18 παράγραφος 2 του νόμου.
2. **Περιορισμός στην περαιτέρω διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 17 παράγραφοι 3 και 4, άρθρο 18 του νόμου)**

<Νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

(Νόμος αριθ. 16930, που τροποποιήθηκε εν μέρει στις 4 Φεβρουαρίου 2020)>

Άρθρο 17 (Παροχή προσωπικών πληροφοριών) (1) Παραλείπεται

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για τα ακόλουθα θέματα όταν λαμβάνει τη συγκατάθεση δυνάμει της παραγράφου 1 σημείο 1. Το ίδιο ισχύει όταν τροποποιείται οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

1. ο αποδέκτης των προσωπικών πληροφοριών·
2. ο σκοπός για τον οποίο ο αποδέκτης των προσωπικών πληροφοριών χρησιμοποιεί τις πληροφορίες αυτές·
3. το είδος των προς παροχή προσωπικών πληροφοριών·
4. η περίοδος κατά την οποία ο αποδέκτης διατηρεί και χρησιμοποιεί τις προσωπικές πληροφορίες·
5. το γεγονός ότι το υποκείμενο των δεδομένων δικαιούται να μη δώσει τη συγκατάθεσή του και τα μειονεκτήματα που ενδεχομένως απορρέουν από την άρνηση χορήγησης συγκατάθεσης.

(3) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με τα θέματα που προβλέπονται στην παράγραφο 2 και λαμβάνει τη συγκατάθεσή του προκειμένου να παράσχει προσωπικές πληροφορίες σε τρίτο στην αλλοδαπή· και δεν συνάπτει σύμβαση για τη διασυννοιακή διαβίβαση προσωπικών πληροφοριών κατά παράβαση του παρόντος νόμου.

(4) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών μπορεί να παρέχει προσωπικές πληροφορίες χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων εντός της έκτασης που συνδέεται εύλογα με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν αρχικά οι προσωπικές πληροφορίες, σύμφωνα με τα θέματα που ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα, λαμβανομένου υπόψη του αν προκαλούνται μειονεκτήματα στο υποκείμενο των δεδομένων, αν έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για την ασφάλεια, όπως κρυπτογράφηση κ.λπ.

✂ Βλ. σελίδες 3, 4 και 5 για το άρθρο 18

< Διάταγμα εφαρμογής του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

[(Ημερομηνία εκτέλεσης 5 Φεβ. 2021) (Προεδρικό διάταγμα αριθ. 30892, 4 Αυγ. 2020, τροποποίηση άλλων πράξεων)]

>

Άρθρο 14-2 (Πρότυπα για την πρόσθετη χρήση / παροχή προσωπικών πληροφοριών κ.λπ.)

(1) Εάν υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών χρησιμοποιεί ή παρέχει προσωπικές πληροφορίες (στο εξής: πρόσθετη χρήση ή παροχή προσωπικών πληροφοριών) χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 του νόμου ή το άρθρο 17 παράγραφος 4 του νόμου, εξετάζει τα ακόλουθα θέματα:

1. αν υπάρχει εύλογη σύνδεση με τον αρχικό σκοπό για τον οποίο συλλέχθηκαν οι προσωπικές πληροφορίες·
2. αν η πρόσθετη χρήση ή παροχή προσωπικών πληροφοριών είναι προβλέψιμη υπό το πρίσμα των περιστάσεων υπό τις οποίες συλλέχθηκαν οι προσωπικές πληροφορίες και των πρακτικών επεξεργασίας·
3. αν η πρόσθετη χρήση ή παροχή προσωπικών πληροφοριών προσβάλλει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων· και
4. αν έχουν ληφθεί τα απαιτούμενα μέτρα για τη διαφύλαξη της ασφάλειας, όπως η ψευδωνυμοποίηση ή η κρυπτογράφηση.

⁽⁴⁾ Οι πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών και επικοινωνιών υπόκεινται μόνο στο άρθρο 18 παράγραφος 2 εδάφια 1 και 2. Τα εδάφια 5 έως 9 εφαρμόζονται μόνο στους δημόσιους οργανισμούς.

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών γνωστοποιεί εκ των προτέρων τα κριτήρια για την αξιολόγηση των θεμάτων που αναφέρονται στα εδάφια της παραγράφου 1 της πολιτικής προστασίας της ιδιωτικής ζωής βάσει του άρθρου 30 παράγραφος 1 του νόμου, ενώ ο υπεύθυνος προστασίας της ιδιωτικής ζωής βάσει του άρθρου 31 παράγραφος 1 του νόμου ελέγχει αν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών χρησιμοποιεί ή παρέχει πρόσθετες προσωπικές πληροφορίες σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις.

- i) Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών παρέχει προσωπικές πληροφορίες σε τρίτο στο εξωτερικό, πρέπει να ενημερώνει εκ των προτέρων τα υποκείμενα των δεδομένων για όλα τα θέματα που περιγράφονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 του νόμου και να λαμβάνει τη συγκατάθεσή τους, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στις παραγράφους 1 ή 2. Δεν θα πρέπει να συνάπτεται σύμβαση σχετικά με τη διασυνοριακή παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά παράβαση του παρόντος νόμου.
- 1) Εάν παρέχονται προσωπικές πληροφορίες εντός του πλαισίου που συνδέεται εύλογα με τον αρχικό σκοπό της συλλογής σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 17 του νόμου. Ωστόσο, οι περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί η εν λόγω διάταξη περιορίζονται στις περιπτώσεις στις οποίες πληρούνται οι απαιτήσεις για την πρόσθετη χρήση και παροχή προσωπικών πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 14-2 του διατάγματος εφαρμογής. Επιπλέον, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών πρέπει να εξετάζει αν η παροχή προσωπικών πληροφοριών μπορεί να προκαλέσει μειονεκτήματα στα υποκείμενα των δεδομένων και αν ο ίδιος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα για την κατοχύρωση της ασφάλειας, όπως η κρυπτογράφηση.
 - 2) Εάν υπάρχει η δυνατότητα παροχής των προσωπικών πληροφοριών σε τρίτο στις εξαιρετικές περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 του νόμου (βλ. σ. 3-5). Ωστόσο, ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις, εάν η παροχή των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών ενδέχεται να προσβάλει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου, δεν επιτρέπεται η παροχή τους σε τρίτο. Επιπλέον, ο πάροχος προσωπικών πληροφοριών πρέπει να ζητεί από τον αποδέκτη τους να περιορίσει τον σκοπό ή τη μέθοδο χρήσης των προσωπικών πληροφοριών ή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την κατοχύρωση της ασφαλείας τους, ώστε να μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία με ασφάλεια.
- ii) Εάν προσωπικές πληροφορίες παρασχεθούν σε τρίτο στο εξωτερικό, ενδέχεται να μη λάβουν το επίπεδο προστασίας που εγγυάται ο κορεατικός νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, λόγω διαφορών στα συστήματα προστασίας των προσωπικών πληροφοριών των διαφόρων χωρών. Ως εκ τούτου, οι περιπτώσεις αυτές θα θεωρούνται ως «περιπτώσεις στις οποίες ενδέχεται να προκληθούν μειονεκτήματα στο υποκείμενο των δεδομένων», όπως αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 4 του νόμου, ή ως «περιπτώσεις στις οποίες προσβάλλεται το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων ή τρίτου», όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 του νόμου και στο άρθρο 14-2 του διατάγματος εφαρμογής του ίδιου νόμου ⁽⁵⁾. Για την εκπλήρωση των απαιτήσεων των εν λόγω διατάξεων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών και ο τρίτος πρέπει συνεπώς να διασφαλίζουν ρητά επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με αυτό που προβλέπει ο νόμος, συμπεριλαμβανομένης της εγγύησης της άσκησης των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων, σε νομικώς δεσμευτικά έγγραφα, όπως συμβάσεις, ακόμη και μετά τη διαβίβαση των προσωπικών πληροφοριών στο εξωτερικό.
3. **Κοινοποίηση για τα δεδομένα σε περίπτωση που τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν ληφθεί από το υποκείμενο των δεδομένων (άρθρο 20 του νόμου)**

<Νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

(Νόμος αριθ. 16930, που τροποποιήθηκε εν μέρει στις 4 Φεβρουαρίου 2020)>

Άρθρο 20 (Κοινοποίηση σχετικά με τις πηγές κ.λπ. προσωπικών πληροφοριών που συλλέγονται από τρίτους) (1)
Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών επεξεργάζεται προσωπικές πληροφορίες που έχουν συλλεχθεί από τρίτους, κοινοποιεί αμέσως στο υποκείμενο των δεδομένων τα ακόλουθα ζητήματα κατόπιν αιτήματος του εν λόγω υποκειμένου των δεδομένων:

1. την πηγή των προσωπικών πληροφοριών που συλλέχθηκαν·
2. τον σκοπό της επεξεργασίας των προσωπικών πληροφοριών·
3. το γεγονός ότι το υποκείμενο των δεδομένων δικαιούται να ζητήσει αναστολή της επεξεργασίας των προσωπικών πληροφοριών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 37.

(2) Παρά την παράγραφο 1, όταν υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών ο οποίος πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα, λαμβανομένων υπόψη των ειδών και του όγκου των προσωπικών πληροφοριών που υποβάλλονται σε επεξεργασία, του αριθμού των εργαζομένων, του όγκου των πωλήσεων κ.λπ., συλλέγει προσωπικές πληροφορίες από τρίτους και τις επεξεργάζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 σημείο 1, κοινοποιεί στο υποκείμενο των δεδομένων τα θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1: Υπό τον όρο ότι αυτό δεν ισχύει όταν οι πληροφορίες που συλλέγονται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών δεν περιέχουν προσωπικά στοιχεία, όπως στοιχεία επικοινωνίας, μέσω των οποίων μπορεί να γίνει η κοινοποίηση στο υποκείμενο των δεδομένων.

⁽⁵⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 σημείο 2 του ΡΙΡΑ, το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση γνωστοποίησης προσωπικών πληροφοριών σε τρίτους στην αλλοδαπή βάσει διατάξεων άλλων νόμων (όπως π.χ. ο νόμος για τις πιστωτικές πληροφορίες).

(3) Τα αναγκαία θέματα σχετικά με τον χρόνο, τη μέθοδο και τη διαδικασία κοινοποίησης στο υποκείμενο των δεδομένων σύμφωνα με την κύρια περίοδο της παραγράφου 2, καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα.

(4) Η παράγραφος 1 και η βασική ρήτρα της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζονται σε καμία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: Υπό τον όρο ότι αυτό ισχύει μόνο όταν προδήλως υπερισχύει των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων δυνάμει του παρόντος νόμου:

1. όταν προσωπικά στοιχεία, τα οποία αποτελούν αντικείμενο αιτήματος κοινοποίησης, περιλαμβάνονται στα αρχεία προσωπικών πληροφοριών που αναφέρονται σε οποιοδήποτε από τα εδάφια του άρθρου 32 παράγραφος 2·
2. όταν η κοινοποίηση αυτή ενδέχεται να βλάψει τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα οποιουδήποτε άλλου προσώπου ή να βλάψει αδικαιολόγητα την περιουσία ή άλλα συμφέροντα οποιουδήποτε άλλου προσώπου.

- i) Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών λαμβάνει τις προσωπικές πληροφορίες με διαβίβαση από την ΕΕ βάσει της απόφασης της επάρκειας ⁽⁶⁾, πρέπει να κοινοποιήσει τις ακόλουθες πληροφορίες των σημείων 1 έως 5 στο υποκείμενο των δεδομένων χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο εντός ενός μήνα από τη διαβίβαση.
 - 1) Το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας των προσώπων που διαβιβάζουν και λαμβάνουν τις προσωπικές πληροφορίες.
 - 2) Τα στοιχεία ή τις κατηγορίες των προσωπικών πληροφοριών που διαβιβάζονται.
 - 3) Τον σκοπό της συλλογής και χρήσης των προσωπικών πληροφοριών (όπως καθορίζεται από τον εξαγωγέα των δεδομένων σύμφωνα με το σημείο 1 της παρούσας κοινοποίησης).
 - 4) Την περίοδο διατήρησης των προσωπικών πληροφοριών.
 - 5) Πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων όσον αφορά την επεξεργασία των προσωπικών πληροφοριών, τη μέθοδο και τη διαδικασία άσκησης των δικαιωμάτων και τα τυχόν μειονεκτήματα, σε περίπτωση που η άσκησή τους προκαλεί μειονεκτήματα.
- ii) Επίσης, εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών παρέχει τις προσωπικές πληροφορίες του σημείου i) σε τρίτο στη Δημοκρατία της Κορέας ή στο εξωτερικό, πρέπει να κοινοποιεί τις πληροφορίες των σημείων 1 έως 5 στο υποκείμενο των δεδομένων πριν από την παροχή των προσωπικών πληροφοριών.
 - 1) Το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας των προσώπων που παρέχουν και λαμβάνουν τις προσωπικές πληροφορίες.
 - 2) Τα στοιχεία ή τις κατηγορίες των προσωπικών πληροφοριών που παρέχονται.
 - 3) Τη χώρα στην οποία θα παρασχεθούν οι προσωπικές πληροφορίες, την προβλεπόμενη ημερομηνία και τη μέθοδο παροχής τους (μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι προσωπικές πληροφορίες θα παρασχεθούν σε τρίτο στο εξωτερικό).
 - 4) Τον σκοπό του παρόχου των προσωπικών πληροφοριών και τη νομική βάση για την παροχή τους
 - 5) Πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων όσον αφορά την επεξεργασία των προσωπικών πληροφοριών, τη μέθοδο και τη διαδικασία άσκησης των δικαιωμάτων και τυχόν τα μειονεκτήματα, σε περίπτωση που η άσκησή τους προκαλεί μειονεκτήματα.
- iii) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών δεν μπορεί να εφαρμόσει τα σημεία i) ή ii) σε καμία από τις ακόλουθες περιπτώσεις 1 έως 4.
 - 1) Εάν οι προσωπικές πληροφορίες που πρέπει να κοινοποιηθούν περιλαμβάνονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αρχεία προσωπικών πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 2 του νόμου, στον βαθμό που τα συμφέροντα που προστατεύονται από την παρούσα διάταξη υπερισχύουν προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων, και μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η κοινοποίηση θα απειλούσε την επιδίωξη των συμφερόντων που διακυβεύονται, θέτοντας, για παράδειγμα, σε κίνδυνο ποινικές έρευνες που βρίσκονται σε εξέλιξη ή απειλώντας την εθνική ασφάλεια.
 - 2) Εάν και για όσο διάστημα η κοινοποίηση ενδέχεται να βλάψει τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα άλλου προσώπου ή να προσβάλει αδικαιολόγητα τα περιουσιακά συμφέροντα άλλου προσώπου, αν τα εν λόγω δικαιώματα ή συμφέροντα υπερισχύουν προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων.
 - 3) Εάν το υποκείμενο των δεδομένων έχει ήδη στην κατοχή του τις πληροφορίες που πρέπει να κοινοποιηθεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας σύμφωνα με τα σημεία i) ή ii).
 - 4) Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών δεν διαθέτει στοιχεία επικοινωνίας του υποκειμένου των δεδομένων ή εάν η επικοινωνία με το υποκείμενο των δεδομένων απαιτεί υπερβολικές προσπάθειες, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της επεξεργασίας υπό τους όρους που ορίζονται στο τμήμα 3 του ΡΙΡΑ. Κατά τον καθορισμό του αν είναι δυνατή η επικοινωνία με το υποκείμενο των δεδομένων ή αν απαιτεί υπερβολικές προσπάθειες, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα συνεργασίας με τον εξαγωγέα δεδομένων στην ΕΕ.

⁽⁶⁾ Οι υποχρεώσεις δυνάμει των σημείων i), ii) και iii) ισχύουν εξίσου όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας που λαμβάνει προσωπικές πληροφορίες από την ΕΕ βάσει της απόφασης επάρκειας επεξεργάζεται τις εν λόγω πληροφορίες βάσει άλλων νόμων, όπως π.χ. του νόμου για τις πιστωτικές πληροφορίες.

4. Πεδίο εφαρμογής της ειδικής εξαίρεσης για την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών (άρθρα 28-2, 28-3, 28-4, 28-5, 28-6 και 28-7, άρθρο 3 και άρθρο 58-2 του νόμου)

<Νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

(Νόμος αριθ. 16930, που τροποποιήθηκε εν μέρει στις 4 Φεβρουαρίου 2020)>

Κεφάλαιο III Επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών

ΤΜΗΜΑ 3 Ειδικές περιπτώσεις που αφορούν ψευδωνυμοποιημένα δεδομένα

Άρθρο 28-2 (Επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων δεδομένων) (1) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών μπορεί να επεξεργάζεται ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες χωρίς τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων για στατιστικούς σκοπούς, σκοπούς επιστημονικής έρευνας και σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον κ.λπ.

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών δεν περιλαμβάνει πληροφορίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ταυτοποίηση συγκεκριμένου φυσικού προσώπου κατά την παροχή ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών σε τρίτους σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 28-3 (Περιορισμός σχετικά με τον συνδυασμό ψευδωνυμοποιημένων δεδομένων) (1) Παρά το άρθρο 28-2, ο συνδυασμός ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών που υποβάλλονται σε επεξεργασία από διαφορετικούς υπευθύνους επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών για στατιστικούς σκοπούς, επιστημονική έρευνα και τήρηση αρχείων προς το δημόσιο συμφέρον κ.λπ. διενεργείται από εξειδικευμένο φορέα που ορίζεται από την Επιτροπή Προστασίας ή τον επικεφαλής της σχετικής κεντρικής διοικητικής υπηρεσίας.

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών που προτίθεται να αποδεσμεύσει τις συνδυασμένες πληροφορίες εκτός του οργανισμού που τις συνδύασε λαμβάνει έγκριση από τον επικεφαλής του εξειδικευμένου φορέα μετά την επεξεργασία των πληροφοριών σε ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες ή το έντυπο που αναφέρεται στο άρθρο 58-2.

(3) Τα αναγκαία θέματα, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών και των μεθόδων συνδυασμού σύμφωνα με την παράγραφο 1, των προτύπων και των διαδικασιών για τον ορισμό ή την ακύρωση του ορισμού εξειδικευμένου φορέα διαχείρισης και εποπτείας, καθώς και των προτύπων και των διαδικασιών εξαγωγής και έγκρισης σύμφωνα με την παράγραφο 2, ορίζονται με προεδρικό διάταγμα.

Άρθρο 28-4 (Υποχρέωση λήψης μέτρων ασφαλείας για ψευδωνυμοποιημένα δεδομένα) (1) Κατά την επεξεργασία των ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών λαμβάνει τα τεχνικά, οργανωτικά και υλικά μέτρα, όπως χωριστή αποθήκευση και διαχείριση των πρόσθετων πληροφοριών που απαιτούνται για την επαναφορά στην αρχική κατάσταση, τα οποία είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη της ασφάλειας, όπως ορίζεται με προεδρικό διάταγμα, ώστε να μην είναι δυνατή η απώλεια, κλοπή, κοινολόγηση, παραποίηση, μεταβολή ή καταστροφή των προσωπικών πληροφοριών.

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών που προτίθεται να επεξεργαστεί τις ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες καταρτίζει και τηρεί αρχεία σχετικά με τα θέματα που ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα, συμπεριλαμβανομένου του σκοπού της επεξεργασίας των ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών, καθώς και του τρίτου αποδέκτη όταν παρέχονται ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες, για τη διαχείριση της επεξεργασίας τους.

Άρθρο 28-5 (Απαγορευμένες πράξεις για την επεξεργασία των ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών) (1) Δεν επιτρέπεται η επεξεργασία των ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών με σκοπό την ταυτοποίηση συγκεκριμένου φυσικού προσώπου.

(2) Όταν δημιουργούνται πληροφορίες που ταυτοποιούν συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο κατά την επεξεργασία των ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών, ο υπεύθυνος επεξεργασίας των προσωπικών πληροφοριών διακόπτει την επεξεργασία τους και ανακτά και καταστρέφει αμέσως τις πληροφορίες.

Άρθρο 28-6 (Επιβολή διοικητικών προστίμων για την επεξεργασία των ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών) (1) Η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει πρόστιμο ίσο με λιγότερο από το 3 % του συνόλου των πωλήσεων σε υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων ο οποίος έχει επεξεργαστεί δεδομένα με σκοπό την ταυτοποίηση συγκεκριμένου φυσικού προσώπου κατά παράβαση του άρθρου 28-5 παράγραφος 1: Υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση που δεν υπάρχουν πωλήσεις ή υπάρχουν δυσκολίες στον υπολογισμό των εσόδων από τις πωλήσεις, στον υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τα 400 εκατ. KRW ή το 3 % του ποσού του κεφαλαίου του, ανάλογα με το ποιο ποσό είναι μεγαλύτερο.

(2) Το άρθρο 34-2 παράγραφοι 3 έως 5 εφαρμόζεται αναλογικά στα θέματα που είναι αναγκαία για την επιβολή και την είσπραξη των διοικητικών προστίμων.

Άρθρο 28-7 (Πεδίο εφαρμογής) Τα άρθρα 20, 21, 27, 34 παράγραφος 1, τα άρθρα 35 έως 37 και τα άρθρα 39-3, 39-4 και 39-6 έως 39-8 δεν εφαρμόζονται στις ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες.

Κεφάλαιο I Γενικές διατάξεις

Άρθρο 3 (Αρχές για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών) (1) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών προσδιορίζει ρητά τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία οι προσωπικές πληροφορίες και συλλέγει τις προσωπικές πληροφορίες νόμιμα και θεμιτά στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για τους εν λόγω σκοπούς.

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες με τον κατάλληλο τρόπο που είναι αναγκαίος για τους σκοπούς για τους οποίους οι προσωπικές πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία και δεν τις χρησιμοποιεί πέραν των εν λόγω σκοπών.

(3) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών διασφαλίζει ότι οι προσωπικές πληροφορίες είναι ακριβείς, πλήρεις και επικαιροποιημένες στον βαθμό που απαιτείται σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία.

(4) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών διαχειρίζεται τις προσωπικές πληροφορίες με ασφάλεια σύμφωνα με τις μεθόδους επεξεργασίας, τα είδη τους κ.λπ., λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα προσβολής των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων και τη σοβαρότητα των σχετικών κινδύνων.

(5) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών δημοσιοποιεί την πολιτική του για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και άλλα θέματα που σχετίζονται με την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών και εγγυάται τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων, όπως το δικαίωμα πρόσβασης στις προσωπικές πληροφορίες που το αφορούν.

(6) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης της ιδιωτικής ζωής του υποκειμένου των δεδομένων.

(7) Εάν είναι δυνατή η επίτευξη των σκοπών της συλλογής προσωπικών πληροφοριών μέσω της επεξεργασίας ανωνυμοποιημένων ή ψευδωνυμοποιημένων προσωπικών πληροφοριών, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών προσπαθεί να τις επεξεργαστεί μέσω ανωνυμοποίησης, όταν είναι δυνατή η ανωνυμοποίηση, ή μέσω ψευδωνυμοποίησης, εάν είναι αδύνατον να επιτευχθούν οι σκοποί της συλλογής προσωπικών πληροφοριών μέσω της ανωνυμοποίησης.

(8) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών προσπαθεί να εξασφαλίσει την εμπιστοσύνη των υποκειμένων των δεδομένων τηρώντας και εκτελώντας τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και σε άλλες συναφείς νομοθετικές πράξεις.

Κεφάλαιο IX Συμπληρωματικές διατάξεις

Άρθρο 58-2 (Εξαιρέση από την εφαρμογή) Ο νόμος δεν εφαρμόζεται σε πληροφορίες που δεν ταυτοποιούν πλέον συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο όταν συνδυάζονται με άλλες πληροφορίες, λαμβανομένων ευλόγως υπόψη του χρόνου, του κόστους, της τεχνολογίας κ.λπ. <Το άρθρο αυτό προστέθηκε πρόσφατα με τον νόμο αριθ. 16930 της 4ης Φεβρουαρίου 2020>

- i) Το κεφάλαιο III τμήμα 3, «Ειδικές περιπτώσεις που αφορούν ψευδώνυμα δεδομένα» (άρθρο 28-2 έως άρθρο 28-7), επιτρέπει την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πληροφοριών χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων για τους σκοπούς της κατάρτισης στατιστικών, της επιστημονικής έρευνας, της διατήρησης δημόσιων αρχείων κ.λπ. (άρθρο 28-2), αλλά σε αυτές τις περιπτώσεις είναι υποχρεωτικό να υπάρχουν οι κατάλληλες εγγυήσεις και απαγορεύσεις που απαιτούνται για την προστασία των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων (άρθρα 28-4 και 28-5), μπορούν να επιβληθούν πρόσθετα πρόστιμα στους παραβάτες (άρθρο 28-6) και δεν εφαρμόζονται ορισμένες εγγυήσεις που είναι άλλως διαθέσιμες βάσει του ΡΙΡΑ (άρθρο 28-7).
- ii) Οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις στις οποίες οι ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία για άλλους σκοπούς εκτός από την κατάρτιση στατιστικών, την επιστημονική έρευνα, τη διατήρηση δημόσιων αρχείων κ.λπ. Για παράδειγμα, εάν προσωπικές πληροφορίες ενός πολίτη της ΕΕ οι οποίες διαβίβαστηκαν στην Κορέα σύμφωνα με την απόφαση επάρκειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ψευδωνυμοποιηθούν για άλλους σκοπούς εκτός από την κατάρτιση στατιστικών, την επιστημονική έρευνα, τη διατήρηση δημόσιων αρχείων κ.λπ., δεν εφαρμόζονται οι ειδικές διατάξεις του κεφαλαίου III τμήμα 3 (7).
- iii) Όταν ένας υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών επεξεργάζεται ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες για τον σκοπό της κατάρτισης στατιστικών, της επιστημονικής έρευνας, της διατήρησης δημόσιων αρχείων κ.λπ. και εάν οι ψευδωνυμοποιημένες πληροφορίες δεν καταστρέφονται μετά την εκπλήρωση του ειδικού σκοπού της επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 37 του Συντάγματος και το άρθρο 3 (Αρχές για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών) του νόμου, ανωνυμοποιεί τις πληροφορίες με σκοπό να διασφαλίσει ότι δεν ταυτοποιείται πλέον συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο, από τις εν λόγω πληροφορίες μόνες τους ή σε συνδυασμό με άλλες πληροφορίες, λαμβανομένων ευλόγως υπόψη του χρόνου, του κόστους, της τεχνολογίας κ.λπ., σύμφωνα με το άρθρο 58-2 του ΡΙΡΑ.

5. Διορθωτικά μέτρα κ.λπ. (παράγραφοι 1, 2 και 4 του άρθρου 64 του νόμου)

<Νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

(Νόμος αριθ. 16930, που τροποποιήθηκε εν μέρει στις 4 Φεβρουαρίου 2020)>

Άρθρο 64 (Διορθωτικά μέτρα) (1) Όταν η Επιτροπή Προστασίας κρίνει ότι υπάρχει ουσιαστικός λόγος να θεωρηθεί ότι έχει διαπραχθεί παραβίαση σε σχέση με προσωπικές πληροφορίες και η μη ανάληψη δράσης ενδέχεται να προκαλέσει ζημία που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί, μπορεί να διατάξει τον παραβάτη του παρόντος νόμου (εξαιρουμένων των κεντρικών διοικητικών υπηρεσιών, των τοπικών κυβερνήσεων, της Εθνοσυνέλευσης, του Δικαστηρίου, του Συνταγματικού Δικαστηρίου και της Εθνικής Εκλογικής Επιτροπής) να λάβει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα μέτρα:

1. να αναστείλει την παραβίαση όσον αφορά τις προσωπικές πληροφορίες·
2. να αναστείλει προσωρινά την επεξεργασία των προσωπικών πληροφοριών·

(7) Ομοίως, η εξαιρέση του άρθρου 40-3 του νόμου για τις πιστωτικές πληροφορίες ισχύει μόνο για την επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων πιστωτικών πληροφοριών για σκοπούς κατάρτισης στατιστικών, επιστημονικής έρευνας και διατήρησης δημόσιων αρχείων.

3. άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών και την πρόληψη της παραβίασης προσωπικών πληροφοριών.

(2) Σε περίπτωση που ο επικεφαλής σχετικής κεντρικής διοικητικής υπηρεσίας κρίνει ότι υπάρχει ουσιαστικός λόγος για να θεωρηθεί ότι έχει υπάρξει παραβίαση προσωπικών πληροφοριών και η μη λήψη μέτρων ενδέχεται να προκαλέσει ζημία που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί, μπορεί να διατάξει τον υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών να λάβει οποιοδήποτε από τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 σύμφωνα με τις νομοθετικές διατάξεις που διέπουν τη δικαιοδοσία της σχετικής κεντρικής διοικητικής υπηρεσίας.

(4) Όταν μια κεντρική διοικητική υπηρεσία, τοπική κυβέρνηση, η Εθνοσυνέλευση, το Δικαστήριο, το Συνταγματικό Δικαστήριο ή η Εθνική Εκλογική Επιτροπή παραβιάζει τον παρόντα νόμο, η Επιτροπή Προστασίας μπορεί να συστήσει στον επικεφαλής της οικείας υπηρεσίας να λάβει οποιοδήποτε από τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Στις περιπτώσεις αυτές, ο φορέας, μόλις λάβει τη σύσταση, συμμορφώνεται με αυτήν, εκτός εάν συντρέχουν έκτακτες περιστάσεις.

- i) Πρώτον, η νομολογία των δικαστηρίων ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ ερμηνεύει την έννοια της «ζημίας που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί» ως περίπτωση που θα μπορούσε να βλάψει τα ατομικά δικαιώματα ή την ιδιωτική ζωή ενός φυσικού προσώπου.
- ii) Ως εκ τούτου, «ουσιαστικός λόγος για να θεωρηθεί ότι έχει διαπραχθεί παραβίαση όσον αφορά προσωπικές πληροφορίες και η μη λήψη μέτρων ενδέχεται να προκαλέσει ζημία η οποία είναι δύσκολο να αποκατασταθεί», όπως προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 64, αναφέρεται σε περιπτώσεις στις οποίες η παραβίαση του νόμου θεωρείται ότι ενδέχεται να προσβάλει τα δικαιώματα και την ελευθερία φυσικών προσώπων όσον αφορά προσωπικές πληροφορίες. Αυτό θα συμβαίνει κάθε φορά που παραβιάζεται οποιαδήποτε από τις αρχές, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στη νομοθεσία για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών ⁽¹⁰⁾.
- iii) Σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 4 του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, πρόκειται για μέτρο που αφορά «παραβίαση του παρόντος νόμου», δηλαδή ενέργεια κατά παράβασης του ΡΙΡΑ.

Μια κεντρική διοικητική υπηρεσία κ.λπ., ως δημόσια αρχή που δεσμεύεται από το κράτος δικαίου, δεν μπορεί να παραβιάζει κανέναν νόμο και υποχρεούται να λάβει διορθωτικά μέτρα, μεταξύ άλλων να διακόψει αμέσως την ενέργεια και να καταβάλει αποζημίωση για τις ζημιές που επήλθαν, στην εξαιρετική περίπτωση κατά την οποία διαπράχθηκε παρόλα αυτά παράνομη πράξη.

Ως εκ τούτου, ακόμη και χωρίς καμία παρέμβαση της Επιτροπής Προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ, η κεντρική διοικητική υπηρεσία κ.λπ. πρέπει να λάβει διορθωτικά μέτρα για την αποκατάσταση κάθε τυχόν παραβίασης της νομοθεσίας που περιήλθε σε γνώση της.

Ειδικότερα, όταν η Επιτροπή Προστασίας έχει συστήσει τη λήψη διορθωτικού μέτρου, κατά κανόνα είναι αντικειμενικά σαφές ότι η κεντρική διοικητική υπηρεσία κ.λπ. έχει παραβιάσει τη νομοθεσία. Ως εκ τούτου, η κεντρική διοικητική υπηρεσία κ.λπ., για να δικαιολογήσει τυχόν θέση της ότι δεν θα πρέπει να εφαρμόσει σύσταση της Επιτροπής Προστασίας, πρέπει να παρουσιάσει σαφή στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι δεν έχει παραβιάσει τη νομοθεσία. Η σύσταση πρέπει να εφαρμοστεί, εκτός εάν η Επιτροπή Προστασίας κρίνει ότι αυτό πράγματι δεν συμβαίνει.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι «έκτακτες περιστάσεις» στο άρθρο 64 παράγραφος 4 του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών πρέπει να περιορίζονται αυστηρά σε έκτακτες περιστάσεις στις οποίες υπάρχουν σαφή στοιχεία με τα οποία οι κεντρικές διοικητικές υπηρεσίες κ.λπ. αποδεικνύουν ότι «ο παρών νόμος δεν παραβιάστηκε στην πραγματικότητα», όπως «περιπτώσεις κατά τις οποίες συντρέχουν έκτακτες (πραγματικές ή νομικές) περιστάσεις» τις οποίες η Επιτροπή Προστασίας δεν γνώριζε κατά την αρχική διατύπωση της σύστασής της και η Επιτροπή Προστασίας κρίνει ότι όντως δεν υπήρξε παραβίαση.

6. Εφαρμογή του ΡΙΡΑ στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της διερεύνησης παραβάσεων και της επιβολής του νόμου σύμφωνα με τον ΡΙΡΑ (άρθρο 7-8, άρθρο 7-9, άρθρο 58, άρθρο 3, άρθρο 4 και άρθρο 62 του ΡΙΡΑ)

<Νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών

(Νόμος αριθ. 16930, που τροποποιήθηκε εν μέρει στις 4 Φεβρουαρίου 2020)>

Άρθρο 7-8 (Εργασίες της Επιτροπής Προστασίας) (1) Η Επιτροπή Προστασίας εκτελεί τις ακόλουθες εργασίες: [...]

3. θέματα που αφορούν τη διερεύνηση προσβολής του δικαιώματος των υποκειμένων των δεδομένων και των επακόλουθων διατάξεων·

4. χειρισμός καταγγελιών ή διαδικασιών αποκατάστασης όσον αφορά την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών και τη διαμεσολάβηση σε διαφορές σχετικά με προσωπικές πληροφορίες·

[...]

⁽⁸⁾ (Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου 97Da10215,10222 της 26ης Ιανουαρίου 1999) Εάν τα ποινικά περιστατικά του κατηγορουμένου αποκαλυφθούν μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης, ενδέχεται να προκαλέσουν ανεπανόρθωτη ψυχική και σωματική βλάβη όχι μόνο στο θύμα, δηλαδή στον ενάγοντα, αλλά και στον περίγυρό του, συμπεριλαμβανομένων των οικογενειών.

⁽⁹⁾ (Απόφαση του Ανώτερου Δικαστηρίου της Σεούλ 2006Na92006 της 16ης Ιανουαρίου 2008). Εάν δημοσιευθεί δυσφημιστικό άρθρο, ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρή ανεπανόρθωτη ζημία στο εμπλεκόμενο πρόσωπο.

⁽¹⁰⁾ Οι ίδιες αρχές που ορίζονται στο σημείο ii) ισχύουν και για το άρθρο 45-4 του νόμου για τις πιστωτικές πληροφορίες.

Άρθρο 7-9 (Θέματα που υπόκεινται σε εξέταση και έκδοση απόφασης από την Επιτροπή Προστασίας) (1) Η Επιτροπή Προστασίας εξετάζει και εκδίδει αποφάσεις για τα ακόλουθα θέματα: [...]

5. θέματα σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή του δικαίου που αφορά την προστασία των προσωπικών πληροφοριών·

[...]

Άρθρο 58 (Μερικός αποκλεισμός της εφαρμογής) (1) Τα κεφάλαια III έως VII δεν εφαρμόζονται σε καμία από τις ακόλουθες κατηγορίες προσωπικών πληροφοριών:

1. προσωπικές πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τον νόμο για τις στατιστικές και προορίζονται για επεξεργασία από δημόσιους φορείς·
2. προσωπικές πληροφορίες που συλλέγονται ή ζητείται να παρασχεθούν για την ανάλυση πληροφοριών που αφορούν την εθνική ασφάλεια·
3. προσωπικές πληροφορίες που υποβάλλονται σε προσωρινή επεξεργασία όταν είναι επείγοντως αναγκαίες για τη δημόσια ασφάλεια και τάξη, τη δημόσια υγεία κ.λπ.·
4. προσωπικές πληροφορίες που συλλέγονται ή χρησιμοποιούνται με σκοπό τη δημοσιοποίηση από τον Τύπο, ιεραποστολικές δραστηριότητες από θρησκευτικές οργανώσεις και για τον διορισμό υποψηφίων από πολιτικά κόμματα, αντίστοιχα.

[Παραλείπονται οι παράγραφοι 2 και 3]

(4) Στην περίπτωση επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο υπεύθυνος επεξεργασίας των προσωπικών πληροφοριών τις επεξεργάζεται στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού για την ελάχιστη περίοδο· και προβαίνει επίσης στις αναγκαίες ρυθμίσεις, όπως τεχνικές, διοικητικές και υλικές εγγυήσεις, σε χειρισμό ατομικών καταγγελιών και άλλα αναγκαία μέτρα για την ασφαλή διαχείριση και την κατάλληλη επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών.

Άρθρο 3 (Αρχές για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών) (1) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών προσδιορίζει ρητά τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία οι προσωπικές πληροφορίες· και συλλέγει τις προσωπικές πληροφορίες νόμιμα και θεμιτά στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για τους εν λόγω σκοπούς.

(2) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες με τον κατάλληλο τρόπο που είναι αναγκαίος για τους σκοπούς για τους οποίους οι προσωπικές πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία και δεν τις χρησιμοποιεί πέραν των εν λόγω σκοπών.

(3) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών διασφαλίζει ότι οι προσωπικές πληροφορίες είναι ακριβείς, πλήρεις και επικαιροποιημένες στον βαθμό που απαιτείται σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία.

(4) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών διαχειρίζεται τις προσωπικές πληροφορίες με ασφάλεια σύμφωνα με τις μεθόδους επεξεργασίας, τα είδη τους κ.λπ., λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα προσβολής των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων και τη σοβαρότητα των σχετικών κινδύνων.

(5) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών δημοσιοποιεί την πολιτική του για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και άλλα θέματα που σχετίζονται με την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών· και εγγυάται τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων, όπως το δικαίωμα πρόσβασης στις προσωπικές πληροφορίες που το αφορούν.

(6) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης της ιδιωτικής ζωής του υποκειμένου των δεδομένων.

(7) Εάν είναι δυνατή η επίτευξη των σκοπών της συλλογής προσωπικών πληροφοριών μέσω της επεξεργασίας ανωνυμοποιημένων ή ψευδωνυμοποιημένων προσωπικών πληροφοριών, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών προσπαθεί να τις επεξεργαστεί μέσω ανωνυμοποίησης, όταν είναι δυνατή η ανωνυμοποίηση, ή μέσω ψευδωνυμοποίησης, εάν είναι αδύνατον να επιτευχθούν οι σκοποί της συλλογής προσωπικών πληροφοριών μέσω της ανωνυμοποίησης.

(8) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών προσπαθεί να εξασφαλίσει την εμπιστοσύνη των υποκειμένων των δεδομένων τηρώντας και εκτελώντας τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και σε άλλες συναφείς νομοθετικές πράξεις.

Άρθρο 4 (Δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων) Το υποκείμενο των δεδομένων έχει τα ακόλουθα δικαιώματα όσον αφορά την επεξεργασία των προσωπικών του πληροφοριών:

1. το δικαίωμα ενημέρωσης για την επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών·
2. το δικαίωμα να αποφασίσει τη χορήγηση ή μη της συγκατάθεσής του και την έκταση της συγκατάθεσής του όσον αφορά την επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών·
3. το δικαίωμα να λαμβάνει επιβεβαίωση σχετικά με το αν οι προσωπικές πληροφορίες υφίστανται ή όχι επεξεργασία και να ζητεί πρόσβαση (συμπεριλαμβανομένης της παροχής αντιγράφων· στο εξής ισχύει το ίδιο) στις εν λόγω προσωπικές πληροφορίες·
4. το δικαίωμα αναστολής της επεξεργασίας και αίτησης διόρθωσης, διαγραφής και καταστροφής των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών·
5. το δικαίωμα κατάλληλης αποκατάστασης για κάθε ζημία που προκύπτει από την επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών στο πλαίσιο μιας ταχείας και δίκαιης διαδικασίας.

Άρθρο 62 (Καταγγελία παραβιάσεων) (1) Κάθε πρόσωπο που υφίσταται προσβολή δικαιωμάτων ή συμφερόντων που σχετίζονται με τις προσωπικές του πληροφορίες κατά την επεξεργασία τους από υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών μπορεί να καταγγείλει την εν λόγω παραβίαση στην Επιτροπή Προστασίας.

(2) Η Επιτροπή Προστασίας μπορεί να ορίσει ειδικευμένο φορέα για την αποτελεσματική λήψη και διεκπεραίωση των καταγγελιών σύμφωνα με την παράγραφο 1, όπως ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα. Στις περιπτώσεις αυτές, ο εν λόγω ειδικευμένος φορέας συστήνεται και διαχειρίζεται κέντρο για καταγγελίες παραβίασης προσωπικών πληροφοριών (στο εξής: κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής).

(3) Το κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής εκτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα:

1. λαμβάνει καταγγελίες και παρέχει συμβουλές σε σχέση με την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών·
2. διερευνά και επιβεβαιώνει περιστατικά και ακούει τις απόψεις των εμπλεκόμενων·
3. καθήκοντα συναφή προς τα αναφερόμενα στα εδάφια 1 και 2.

(4) Η Επιτροπή Προστασίας μπορεί, εάν απαιτείται, να αποστείλει τον δημόσιο λειτουργό της στον ειδικευμένο φορέα που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και σύμφωνα με το άρθρο 32-4 του νόμου για τους κρατικούς δημόσιους υπαλλήλους, για να διερευνήσει και να επιβεβαιώσει αποτελεσματικά τα περιστατικά σύμφωνα με την παράγραφο 3 σημείο 2.

- i) Η συλλογή προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας διέπεται από ειδικούς νόμους που παρέχουν στις αρμόδιες αρχές (π.χ. την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών) την εξουσία να παρακολουθούν επικοινωνίες ή να ζητούν γνωστοποίηση υπό ορισμένες προϋποθέσεις και διασφαλίσεις (στο εξής: νόμοι για την εθνική ασφάλεια). Στους εν λόγω νόμους για την εθνική ασφάλεια περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, ο νόμος για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις επικοινωνίες, ο νόμος για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας για την προστασία των πολιτών και της δημόσιας ασφάλειας και ο νόμος για τις επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών. Επιπλέον, η συλλογή και περαιτέρω επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών πρέπει να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του ΡΙΡΑ. Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 58 παράγραφος 1 σημείο 2 του ΡΙΡΑ προβλέπει ότι τα κεφάλαια III έως VII δεν εφαρμόζονται στις προσωπικές πληροφορίες που συλλέγονται ή ζητείται να παρασχεθούν για την ανάλυση πληροφοριών που αφορούν την εθνική ασφάλεια. Ως εκ τούτου, η εν λόγω μερική εξαιρέση εφαρμόζεται στην επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας.

Ταυτόχρονα, το κεφάλαιο I (Γενικές διατάξεις), το κεφάλαιο II (Θέσπιση πολιτικών προστασίας προσωπικών πληροφοριών κ.λπ.), το κεφάλαιο VIII (Συλλογική αγωγή για παραβίαση δεδομένων), το κεφάλαιο IX (Συμπληρωματικές διατάξεις) και το κεφάλαιο X (Διατάξεις περί κυρώσεων) του ΡΙΡΑ εφαρμόζονται στην επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών πληροφοριών. Αυτό περιλαμβάνει τις γενικές αρχές προστασίας των δεδομένων που ορίζονται στο άρθρο 3 (Αρχές προστασίας των προσωπικών πληροφοριών) και τα ατομικά δικαιώματα που διασφαλίζονται από το άρθρο 4 του ΡΙΡΑ (Δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων).

Επιπλέον, το άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ προβλέπει ότι οι πληροφορίες αυτές πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και για την ελάχιστη περίοδο. Επίσης, απαιτείται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την ασφαλή διαχείριση των δεδομένων και την κατάλληλη επεξεργασία, όπως τεχνικές, διοικητικές και υλικές εγγυήσεις, καθώς και μέτρα για τον κατάλληλο χειρισμό των ατομικών καταγγελιών.

Τέλος, εφαρμόζονται οι διατάξεις που διέπουν τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες της ΡΙΡΑ (συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 60-65 του ΡΙΡΑ σχετικά με τον χειρισμό των καταγγελιών και την έκδοση συστάσεων και διορθωτικών μέτρων), καθώς και οι διατάξεις σχετικά με τις διοικητικές και ποινικές κυρώσεις (άρθρα 70 και επόμενα του ΡΙΡΑ). Σύμφωνα με το άρθρο 7-8 παράγραφος 1 σημεία 3 και 4 και το άρθρο 7-9 παράγραφος 1 σημείο 5 του ΡΙΡΑ, οι εν λόγω εξουσίες έρευνας και λήψης διορθωτικών μέτρων, μεταξύ άλλων και όταν ασκούνται στο πλαίσιο του χειρισμού καταγγελιών, καλύπτουν επίσης τις πιθανές παραβιάσεις των κανόνων που περιέχονται σε ειδικούς νόμους που καθορίζουν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών, όπως οι νόμοι για την εθνική ασφάλεια. Δεδομένων των απαιτήσεων του άρθρου 3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ για τη νόμιμη και θεμιτή συλλογή προσωπικών πληροφοριών, και η εν λόγω παραβίαση συνιστά παραβίαση του «παρόντος νόμου» κατά την έννοια των άρθρων 63 και 64, γεγονός που επιτρέπει στην ΡΙΡΑ να διενεργήσει έρευνα και να λάβει διορθωτικά μέτρα⁽¹¹⁾. Η άσκηση των εξουσιών αυτών από την ΡΙΡΑ συμπληρώνει, αλλά δεν αντικαθιστά, τις εξουσίες της Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δυνάμει του νόμου για την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η εφαρμογή των βασικών αρχών, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του ΡΙΡΑ στην επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας αντικατοπτρίζει τις εγγυήσεις που κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα για την προστασία του δικαιώματος του ατόμου να ελέγχει τις προσωπικές του πληροφορίες. Όπως αναγνωρίζεται από το Συνταγματικό Δικαστήριο, αυτό περιλαμβάνει το δικαίωμα ενός φυσικού προσώπου⁽¹²⁾ «να αποφασίζει προσωπικά πότε, σε ποιον ή από ποιον, και σε τι βαθμό θα γνωστοποιηθούν ή θα χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες του. Αποτελεί βασικό δικαίωμα⁽¹³⁾, [...], το οποίο έχει σκοπό την προστασία της προσωπικής ελευθερίας λήψης αποφάσεων από τον κίνδυνο που προκαλείται από τη διεύρυνση των κρατικών λειτουργιών και της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών». Οποιοσδήποτε περιορισμός του εν λόγω δικαιώματος, για παράδειγμα όταν είναι αναγκαίος για την προστασία της εθνικής ασφάλειας, απαιτεί στάθμιση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του φυσικού προσώπου με το σχετικό δημόσιο συμφέρον και δεν μπορεί να θίγει την ουσία του δικαιώματος (άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος).

⁽¹¹⁾ Όσον αφορά τα διορθωτικά μέτρα δυνάμει του άρθρου 64, βλ. επίσης τμήμα 5 ανωτέρω.

⁽¹²⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 99HunMa513, 2004HunMa190, της 26ης Μαΐου 2005.

⁽¹³⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 2003HunMa282, της 21ης Ιουλίου 2005.

Ως εκ τούτου, κατά την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας (π.χ. NIS), μεταξύ άλλων:

- 1) προσδιορίζει ρητά τους σκοπούς για τους οποίους οι προσωπικές πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία και συλλέγει προσωπικές πληροφορίες νόμιμα και θεμιτά στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για τους εν λόγω σκοπούς (άρθρο 3 παράγραφος 1 του PIPA)· συγκεκριμένα, συλλέγει και επεξεργάζεται περαιτέρω τις προσωπικές πληροφορίες μόνο για τον σκοπό της εκτέλεσης των καθηκόντων που απορρέουν από τις σχετικές νομοθετικές πράξεις, όπως ο νόμος για την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών·
 - 2) επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες στον ελάχιστο βαθμό και για την ελάχιστη περίοδο που απαιτείται για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (άρθρο 58 παράγραφος 4 του PIPA)· με την επίτευξη του σκοπού της επεξεργασίας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας καταστρέφει αμετάκλητα τις προσωπικές πληροφορίες, εκτός εάν η περαιτέρω διατήρησή τους προβλέπεται ρητά από τον νόμο, οπότε οι σχετικές προσωπικές πληροφορίες αποθηκεύονται και αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης χωριστά από άλλες προσωπικές πληροφορίες, δεν χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς πέραν εκείνων που ορίζονται στις σχετικές νομοθετικές διατάξεις και καταστρέφονται κατά τη λήξη της περιόδου διατήρησης·
 - 3) επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες με τον κατάλληλο τρόπο που είναι αναγκαίος για τους σκοπούς για τους οποίους οι προσωπικές πληροφορίες υποβάλλονται σε επεξεργασία και δεν τις χρησιμοποιεί πέραν των εν λόγω σκοπών (άρθρο 3 παράγραφος 2 του PIPA)·
 - 4) διασφαλίζει ότι οι προσωπικές πληροφορίες είναι ακριβείς, πλήρεις και επικαιροποιημένες στον βαθμό που απαιτείται σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία (άρθρο 3 παράγραφος 3 του PIPA)·
 - 5) διαχειρίζεται τις προσωπικές πληροφορίες με ασφάλεια σύμφωνα με τις μεθόδους επεξεργασίας, τα είδη τους κ.λπ., λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα προσβολής των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων και τη σοβαρότητα των σχετικών κινδύνων (άρθρο 3 παράγραφος 4 του PIPA)·
 - 6) δημοσιοποιεί την πολιτική του για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και άλλα θέματα που σχετίζονται με την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών (άρθρο 3 παράγραφος 5 του PIPA)·
 - 7) επεξεργάζεται τις προσωπικές πληροφορίες κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραβίασης της ιδιωτικής ζωής του υποκειμένου των δεδομένων (άρθρο 3 παράγραφος 6 του PIPA).
- ii) Σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 4 του PIPA, ο υπεύθυνος επεξεργασίας (π.χ. αρχές αρμόδιες για την εθνική ασφάλεια, όπως η NIS) προβαίνει στις αναγκαίες ρυθμίσεις, όπως στη θέσπιση τεχνικών, διαχειριστικών και υλικών εγγυήσεων, ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις εν λόγω αρχές και η κατάλληλη επεξεργασία των προσωπικών πληροφοριών. Αυτό μπορεί, για παράδειγμα, να περιλαμβάνει ειδικά μέτρα για τη διασφάλιση της ασφάλειας των προσωπικών πληροφοριών, όπως περιορισμούς πρόσβασης σε προσωπικές πληροφορίες, ελέγχους πρόσβασης, αρχεία καταγραφής, παροχή ειδικής κατάρτισης στους εργαζομένους σχετικά με τον χειρισμό των προσωπικών πληροφοριών κ.λπ.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 και το άρθρο 4 του PIPA, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα δικαιώματα όσον αφορά τις προσωπικές πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς εθνικής ασφάλειας:

- 1) το δικαίωμα να λαμβάνουν επιβεβαίωση σχετικά με το αν οι προσωπικές τους πληροφορίες υφίστανται επεξεργασία, καθώς και πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία, και να έχουν πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένης της παροχής αντιγράφων (άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 του PIPA)·
 - 2) το δικαίωμα αναστολής της επεξεργασίας και το δικαίωμα διόρθωσης, διαγραφής και καταστροφής προσωπικών πληροφοριών (άρθρο 4 παράγραφος 4 του PIPA).
- iii) Το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να υποβάλει αίτημα κατ' ενάσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων απευθείας στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή έμμεσα μέσω της Επιτροπής Προστασίας, ενώ μπορεί να εξουσιοδοτήσει τον εκπρόσωπό του για τη σχετική ενέργεια. Όταν το υποκείμενο των δεδομένων υποβάλει αίτημα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει το δικαίωμα χωρίς καθυστέρηση· υπό τον όρο, ωστόσο, ότι μπορεί να καθυστερήσει, να περιορίσει ή να αρνηθεί την άσκηση του δικαιώματος, εάν προβλέπεται ρητά ή είναι αναπόφευκτο για να συμμορφωθεί με άλλες νομοθετικές διατάξεις, στον βαθμό που και για όσο διάστημα είναι αναγκαίο και αναλογικό για την προστασία σημαντικού στόχου δημόσιου συμφέροντος (για παράδειγμα, στον βαθμό που και για όσο διάστημα η παροχή του δικαιώματος θα έθετε σε κίνδυνο διεξαγόμενη έρευνα ή θα απειλούσε την εθνική ασφάλεια), ή εάν η παροχή του δικαιώματος μπορεί να προκαλέσει βλάβη στη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα τρίτου ή αδικαιολόγητη προσβολή περιουσιακών ή άλλων συμφερόντων τρίτου. Σε περίπτωση απόρριψης ή περιορισμού του αιτήματος, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με τους λόγους. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας καταρτίζει τη μέθοδο και τη διαδικασία που επιτρέπει στα υποκείμενα των δεδομένων να υποβάλλουν αιτήματα και τις δημοσιοποιεί, ώστε τα υποκείμενα των δεδομένων να μπορούν να λαμβάνουν γνώση τους.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ (απαίτηση διασφάλισης του κατάλληλου χειρισμού των ατομικών καταγγελιών) και το άρθρο 4 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ (δικαίωμα κατάλληλης αποκατάστασης για κάθε ζημία που προκύπτει από την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών στο πλαίσιο μιας ταχείας και δίκαιης διαδικασίας), τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν το δικαίωμα να λάβουν αποκατάσταση. Αυτό περιλαμβάνει το δικαίωμα καταγγελίας εικαζόμενης παραβίασης στο κέντρο καταγγελιών για παραβιάσεις προσωπικών πληροφοριών (σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 3 του ΡΙΡΑ), την υποβολή καταγγελίας στην ΡΙΡC σύμφωνα με το άρθρο 62 του ΡΙΡΑ για οποιαδήποτε προσβολή δικαιωμάτων ή συμφερόντων που σχετίζονται με προσωπικές πληροφορίες ενός φυσικού προσώπου και την άσκηση δικαστικής προσφυγής κατά των αποφάσεων ή παραλείψεων της ΡΙΡC βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές. Επιπλέον, τα υποκείμενα των δεδομένων μπορούν να ασκήσουν δικαστική προσφυγή βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές σε περίπτωση προσβολής των δικαιωμάτων ή των συμφερόντων τους λόγω διάταξης ή παράλειψης του υπευθύνου επεξεργασίας (π.χ. παράνομη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) ή να λάβουν αποζημίωση σύμφωνα με τον νόμο για τις κρατικές αποζημιώσεις. Τα εν λόγω μέσα προσφυγής είναι διαθέσιμα τόσο σε περίπτωση πιθανών παραβιάσεων των κανόνων που περιέχονται σε ειδικούς νόμους που καθορίζουν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών, όπως οι νόμοι για την εθνική ασφάλεια, όσο και στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ.

Ένας πολίτης της ΕΕ μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην ΡΙΡC μέσω της εθνικής του αρχής προστασίας δεδομένων και η ΡΙΡC θα τον ενημερώσει μέσω της εθνικής αρχής προστασίας δεδομένων μετά την ολοκλήρωση της έρευνας και του διορθωτικού μέτρου (αν συντρέχει περίπτωση).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

18 Μαΐου 2021

Κύριο Didier Reynders, επίτροπο Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Κύριε επίτροπε,

Καταρχάς, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τις εποικοδομητικές συζητήσεις μεταξύ της Κορέας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με στόχο τη δημιουργία ενός πλαισίου για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την ΕΕ στην Κορέα.

Σε συνέχεια του αιτήματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς την κυβέρνηση της Κορέας, σας αποστέλλω συνημμένα στην παρούσα επιστολή έγγραφο που παρέχει επισκόπηση του νομικού πλαισίου σχετικά με την πρόσβαση της κυβέρνησης της Κορέας σε πληροφορίες.

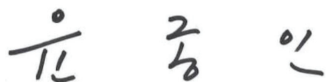
Το εν λόγω έγγραφο αφορά πολλά υπουργεία και υπηρεσίες της κυβέρνησης της Κορέας, ενώ όσον αφορά το περιεχόμενο του εγγράφου, τα αρμόδια υπουργεία και υπηρεσίες (Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών, Υπουργείο Δικαιοσύνης, Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών, Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Κορέας, Εθνικό Κέντρο για την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας, Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών της Κορέας) είναι αρμόδια για τα τμήματα που εμπίπτουν στο πεδίο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους. Παρακάτω παρατίθενται τα οικεία υπουργεία και υπηρεσίες, μαζί με τα στοιχεία και την υπογραφή του εκπροσώπου τους.

Κάθε ερώτημα σχετικό με το εν λόγω έγγραφο μπορεί να υποβληθεί στην Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών, η οποία θα συντονίσει τις αναγκαίες απαντήσεις μεταξύ των αρμόδιων υπουργείων και υπηρεσιών.

Ελπίζω ότι το έγγραφο αυτό θα διευκολύνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στη λήψη των αποφάσεών της.

Σας ευχαριστώ για την πολύτιμη μέχρι σήμερα συμβολή σας στο ζήτημα.

Με εκτίμηση,

Yoon Jong In

Πρόεδρος της Επιτροπής Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών

Το παρόν έγγραφο συντάχθηκε από την Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών και τα ακόλουθα συναρμόδια υπουργεία και υπηρεσίες.

Park Jie Won

Πρόεδρος (Διευθυντής) της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών

Lee Jung Soo

Γενικός διευθυντής του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Choi Young Ae
Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Κορέας

Kim Hyuck Soo
Διευθυντής του Εθνικού Κέντρου για την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας

Kim, Jeong Kag
Επίτροπος της Μονάδας Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών της Κορέας

Νομικό πλαίσιο για τη συλλογή και χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις δημόσιες αρχές της Κορέας για σκοπούς επιβολής του νόμου και εθνικής ασφάλειας

Το παρόν έγγραφο παρέχει επισκόπηση του νομικού πλαισίου για τη συλλογή και χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις δημόσιες αρχές της Κορέας για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου και εθνικής ασφάλειας (στο εξής: κρατική πρόσβαση), ιδίως όσον αφορά τις προβλεπόμενες νομικές βάσεις, τους ισχύοντες όρους (περιορισμούς) και τις παρεχόμενες εγγυήσεις, καθώς και την ανεξάρτητη εποπτεία και τις δυνατότητες ατομικής προσφυγής.

1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ

1.1. Συνταγματικό πλαίσιο

Το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Κορέας θεσπίζει το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή εν γένει (άρθρο 17) και το δικαίωμα στο απόρρητο της αλληλογραφίας ειδικότερα (άρθρο 18). Είναι καθήκον του κράτους να διασφαλίζει αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα ⁽¹⁾. Επιπλέον, το Σύνταγμα ορίζει ότι τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών μπορούν να περιορίζονται μόνο βάσει νόμου και όταν είναι αναγκαίο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για την τήρηση του νόμου και της τάξης προς το δημόσιο συμφέρον ⁽²⁾. Ακόμη και όταν επιβάλλονται τέτοιοι περιορισμοί, αυτοί δεν μπορούν να θίξουν την ουσία της ελευθερίας ή του δικαιώματος ⁽³⁾. Τα δικαστήρια της Κορέας έχουν εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές σε υποθέσεις που αφορούν κυβερνητικές παρεμβάσεις στην ιδιωτική ζωή. Για παράδειγμα, το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι η παρακολούθηση πολιτών προσέβαλε το θεμελιώδες δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, τονίζοντας ότι οι πολίτες έχουν «το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης όσον αφορά τις προσωπικές πληροφορίες» ⁽⁴⁾. Σε μια άλλη υπόθεση, το Συνταγματικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ιδιωτική ζωή αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα που παρέχει προστασία από την κρατική παρέμβαση και την παρακολούθηση της ιδιωτικής ζωής των πολιτών ⁽⁵⁾.

Επιπλέον, το Σύνταγμα της Κορέας εγγυάται ότι κανένα πρόσωπο δεν συλλαμβάνεται, τίθεται υπό κράτηση, υφίσταται έρευνα ή ανακρίνεται και κανένα αντικείμενο δεν κατάσχεται πλην όσων ορίζεται από τον νόμο ⁽⁶⁾. Περαιτέρω, έρευνες και κατασχέσεις μπορούν να διενεργούνται μόνο βάσει εντάλματος που εκδίδεται από δικαστή, κατόπιν αιτήματος εισαγγελέα, και σύμφωνα με τη δέουσα διαδικασία ⁽⁷⁾. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δηλαδή όταν ύποπτος συλλαμβάνεται κατά τη διάπραξη εγκλήματος (επ' αυτοφώρω) ή όταν υπάρχει κίνδυνος να διαφύγει ή να καταστρέψει αποδεικτικά στοιχεία πρόσωπο ύποπτο για τη διάπραξη εγκλήματος που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών, οι ανακριτικές αρχές μπορούν να διενεργήσουν έρευνα ή κατάσχεση χωρίς εντάλμα, οπότε πρέπει να ζητήσουν την έκδοση εντάλματος εκ των υστέρων ⁽⁸⁾. Αυτές οι γενικές αρχές αναπτύσσονται περαιτέρω σε ειδικούς νόμους που αφορούν την ποινική δικονομία και την προστασία των επικοινωνιών (βλ. κατωτέρω λεπτομερή επισκόπηση).

Όσον αφορά τους αλλοδαπούς, το Σύνταγμα ορίζει ότι το καθεστώς τους διασφαλίζεται όπως προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες ⁽⁹⁾. Η Κορέα είναι συμβαλλόμενο μέρος διαφόρων διεθνών συμφωνιών που εγγυώνται το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, όπως το διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (άρθρο 17), η σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες (άρθρο 22) και η σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού (άρθρο 16). Επιπλέον, ενώ το Σύνταγμα αναφέρεται καταρχήν στα δικαιώματα των «πολιτών», το Συνταγματικό Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι και οι αλλοδαποί έχουν βασικά δικαιώματα ⁽¹⁰⁾. Ειδικότερα, το Δικαστήριο έκρινε ότι η προστασία της αξιοπρέπειας και της αξίας του ατόμου ως ανθρώπου, καθώς και το δικαίωμα επιδίωξης της ευτυχίας αποτελούν δικαιώματα κάθε ανθρώπου και όχι μόνο

⁽¹⁾ Άρθρο 10 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Κορέας, που δημοσιεύθηκε στις 17 Ιουλίου 1948 (στο εξής: Σύνταγμα).

⁽²⁾ Άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

⁽³⁾ Άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

⁽⁴⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Κορέας αριθ. 96DA42789, της 24ης Ιουλίου 1998.

⁽⁵⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 2002Hun-Ma51, της 30ής Οκτωβρίου 2003. Ομοίως, στην απόφαση 99Hun-Ma513 και 2004Hun-Ma190 (ενοποιημένη), της 26ης Μαΐου 2005, το Συνταγματικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι «το δικαίωμα του ατόμου να ελέγχει τις προσωπικές του πληροφορίες είναι δικαίωμα του υποκειμένου των πληροφοριών να αποφασίζει προσωπικά πότε, σε ποιον ή από ποιον και σε τι βαθμό θα γνωστοποιηθούν ή θα χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες του. Αποτελεί βασικό δικαίωμα, παρότι δεν ορίζεται ρητά στο Σύνταγμα, το οποίο έχει σκοπό την προστασία της προσωπικής ελευθερίας λήψης αποφάσεων από τον κίνδυνο που προκαλείται από τη διεύρυνση των κρατικών λειτουργιών και της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών».

⁽⁶⁾ Άρθρο 12 παράγραφος 1 πρώτη περίοδος του Συντάγματος.

⁽⁷⁾ Άρθρο 16 και άρθρο 12 παράγραφος 3 του Συντάγματος.

⁽⁸⁾ Άρθρο 12 παράγραφος 3 του Συντάγματος.

⁽⁹⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

⁽¹⁰⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 93Hun-MA120, της 29ης Δεκεμβρίου 1994. Βλ. επίσης, για παράδειγμα, την απόφαση αριθ. 2014Hun-Ma346 του Συνταγματικού Δικαστηρίου (31 Μαΐου 2018), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι προσβλήθηκε το συνταγματικό δικαίωμα ενός Σουδανού υπηκόου που τέθηκε υπό κράτηση στο αεροδρόμιο να λάβει νομική συνδρομή. Σε μια άλλη υπόθεση, το Συνταγματικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ελευθερία επιλογής του νόμιμου χώρου εργασίας συνδέεται στενά με το δικαίωμα επιδίωξης της ευτυχίας, καθώς και με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και αξία και, ως εκ τούτου, δεν παρέχεται αποκλειστικά στους πολίτες, αλλά μπορεί επίσης να διασφαλίζεται και σε αλλοδαπούς που απασχολούνται νόμιμα στη Δημοκρατία της Κορέας (απόφαση αριθ. 2007Hun-Ma1083 του Συνταγματικού Δικαστηρίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2011).

των πολιτών⁽¹¹⁾. Το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι το δικαίωμα του ατόμου να ελέγχει τις πληροφορίες του θεωρείται βασικό δικαίωμα, το οποίο θεμελιώνεται αφενός στο δικαίωμα στην αξιοπρέπεια και την επιδίωξη της ευτυχίας και αφετέρου στο δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή⁽¹²⁾. Ως εκ τούτου, παρόλο που μέχρι στιγμής η νομολογία δεν έχει ασχοληθεί ειδικά με το δικαίωμα των μη Κορεατών υπηκόων στην ιδιωτική ζωή, γίνεται ευρέως αποδεκτό από την επιστήμη ότι τα άρθρα 12-22 του Συντάγματος (στα οποία περιλαμβάνεται το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, καθώς και το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία) κατοχυρώνουν «δικαιώματα των ανθρώπων».

Τέλος, το Σύνταγμα προβλέπει επίσης το δικαίωμα διεκδίκησης δικαίως αποζημίωσης από τις δημόσιες αρχές⁽¹³⁾. Περαιτέρω, βάσει του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο, κάθε πρόσωπο του οποίου τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα προσβάλλονται από την άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας (με εξαίρεση τις αποφάσεις των δικαστηρίων) μπορεί να υποβάλει συνταγματική προσφυγή στο Συνταγματικό Δικαστήριο⁽¹⁴⁾.

1.2. Γενικοί κανόνες για την προστασία των δεδομένων

Ο γενικός νόμος για την προστασία των δεδομένων στη Δημοκρατία της Κορέας, ο νόμος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών (στο εξής: *PIPA*), εφαρμόζεται τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Όσον αφορά τις δημόσιες αρχές, ο *PIPA* αναφέρεται ειδικά στην υποχρέωσή τους να θεσπίζουν πολιτικές για την πρόληψη της «κατάχρησης και της κακής χρήσης προσωπικών πληροφοριών, της αδιάκριτης επιτήρησης και παρακολούθησης κ.λπ. και για την προαγωγή της αξιοπρέπειας των ανθρώπων και της ιδιωτικής ζωής των φυσικών προσώπων⁽¹⁵⁾».

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του νόμου υπόκειται στο σύνολο των απαιτήσεων του *PIPA*. Αυτό σημαίνει, για παράδειγμα, ότι οι αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου πρέπει να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις νόμιμης επεξεργασίας, δηλαδή να βασίζονται σε μία από τις νομικές βάσεις που αναφέρονται στον *PIPA* για τη συλλογή, τη χρήση ή την παροχή προσωπικών πληροφοριών (άρθρα 15-18 του *PIPA*), καθώς και με τις αρχές του περιορισμού του σκοπού (άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του *PIPA*), της αναλογικότητας / ελαχιστοποίησης των δεδομένων (άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 6 του *PIPA*), της περιορισμένης διατήρησης δεδομένων (άρθρο 21 του *PIPA*), της ασφάλειας των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της κοινοποίησης παραβιάσεων δεδομένων (άρθρο 3 παράγραφος 4 και άρθρα 29 και 34 του *PIPA*), και της διαφάνειας (άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 5 και άρθρα 20, 30 και 32 του *PIPA*). Όσον αφορά τις ευαίσθητες πληροφορίες, εφαρμόζονται ειδικές εγγυήσεις (άρθρο 23 του *PIPA*). Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 και το άρθρο 4 του *PIPA*, καθώς και με τα άρθρα 35 έως 39-2 του *PIPA*, τα άτομα μπορούν να ασκούν τα δικαιώματά τους πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής έναντι των αρχών επιβολής του νόμου.

Ενώ, επομένως, ο *PIPA* εφαρμόζεται πλήρως στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου, περιέχει μια εξαίρεση όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς εθνικής ασφάλειας. Σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 1 σημείο 2 του *PIPA*, τα άρθρα 15-50 του *PIPA* δεν εφαρμόζονται στις προσωπικές πληροφορίες που συλλέγονται ή ζητούνται για την ανάλυση πληροφοριών που αφορούν την εθνική ασφάλεια⁽¹⁶⁾. Αντίθετα, το κεφάλαιο I (Γενικές διατάξεις), το κεφάλαιο II (Θέσπιση πολιτικών προστασίας προσωπικών πληροφοριών κ.λπ.), το κεφάλαιο VIII (Συλλογική αγωγή για παραβίαση δεδομένων), το κεφάλαιο IX (Συμπληρωματικές διατάξεις) και το κεφάλαιο X (Διατάξεις περί κυρώσεων) του *PIPA* εξακολουθούν να εφαρμόζονται. Αυτό περιλαμβάνει τις γενικές αρχές προστασίας των δεδομένων που ορίζονται στο άρθρο 3 (Αρχές προστασίας των προσωπικών πληροφοριών) και τα ατομικά δικαιώματα που διασφαλίζονται από το άρθρο 4 του *PIPA* (Δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων). Αυτό σημαίνει ότι οι βασικές αρχές και τα δικαιώματα είναι εγγυημένα και σε αυτόν τον τομέα. Επιπλέον, το άρθρο 58 παράγραφος 4 του *PIPA* προβλέπει ότι οι πληροφορίες αυτές πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και για την ελάχιστη περίοδο. Επίσης, απαιτεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την ασφαλή διαχείριση των δεδομένων και την κατάλληλη επεξεργασία, όπως τεχνικές, διοικητικές και υλικές εγγυήσεις, καθώς και μέτρα για τον κατάλληλο χειρισμό των ατομικών καταγγελιών.

Στην κοινοποίηση αριθ. 2021-1 σχετικά με συμπληρωματικούς κανόνες για την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, η Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών (στο εξής: *PIPC*) διευκρίνισε περαιτέρω τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται ο *PIPA* στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, υπό το πρίσμα αυτής της μερικής εξαίρεσης⁽¹⁷⁾. Αυτό περιλαμβάνει ιδίως τα δικαιώματα των ατόμων (πρόσβαση, διόρθωση, αναστολή και διαγραφή) και τους λόγους καθώς και τα όρια σε ενδεχόμενους περιορισμούς τους. Σύμφωνα με την κοινοποίηση, η εφαρμογή των βασικών αρχών, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του *PIPA* στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας αντικατοπτρίζει τις εγγυήσεις που προβλέπονται από το Σύνταγμα για την προστασία του δικαιώματος του ατόμου να ελέγχει τις προσωπικές του πληροφορίες. Οποιοσδήποτε

⁽¹¹⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 99HeonMa494, της 29ης Νοεμβρίου 2001.

⁽¹²⁾ Βλ., για παράδειγμα, την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 99HunMa513.

⁽¹³⁾ Άρθρο 29 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

⁽¹⁴⁾ Άρθρο 68 παράγραφος 1 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽¹⁵⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 1 του *PIPA*.

⁽¹⁶⁾ Άρθρο 58 παράγραφος 1 σημείο 2 του *PIPA*.

⁽¹⁷⁾ Κοινοποίηση αριθ. 2021-1 της *PIPC* σχετικά με συμπληρωματικούς κανόνες για την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, τμήμα III, 6.

περιορισμός του εν λόγω δικαιώματος, για παράδειγμα όταν είναι αναγκαίος για την προστασία της εθνικής ασφάλειας, απαιτεί στάθμιση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του φυσικού προσώπου με το σχετικό δημόσιο συμφέρον και δεν μπορεί να θίγει την ουσία του δικαιώματος (άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος).

2. ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

2.1. Αρμόδιες δημόσιες αρχές στον τομέα της επιβολής του νόμου

Βάσει του νόμου για την ποινική δικονομία (στο εξής: CPA), του νόμου για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις επικοινωνίες (στο εξής: CPPA) και του νόμου για τις επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών (στο εξής: TBA), η αστυνομία, οι εισαγγελείς και τα δικαστήρια μπορούν να συλλέγουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου. Στον βαθμό που ο νόμος για την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών αναθέτει την αρμοδιότητα αυτήν και στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (στο εξής: NIS), πρέπει και αυτή να συμμορφώνεται με τους προαναφερθέντες νόμους ⁽¹⁸⁾. Τέλος, ο νόμος για την αναφορά και τη χρήση συγκεκριμένων πληροφοριών χρηματοοικονομικών συναλλαγών (στο εξής: ARUSFTI) παρέχει νομική βάση για τη γνωστοποίηση πληροφοριών από τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα στη Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών της Κορέας (στο εξής: KOFIU) με σκοπό την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Η εν λόγω εξειδικευμένη υπηρεσία μπορεί με τη σειρά της να παρέχει τις πληροφορίες αυτές στις αρχές επιβολής του νόμου. Ωστόσο, οι εν λόγω υποχρεώσεις γνωστοποίησης ισχύουν μόνο για τους υπευθύνους επεξεργασίας δεδομένων που επεξεργάζονται προσωπικές πιστωτικές πληροφορίες σύμφωνα με τον νόμο για τις πιστωτικές πληροφορίες και υπόκεινται στην εποπτεία της Επιτροπής Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών. Δεδομένου ότι η επεξεργασία προσωπικών πιστωτικών πληροφοριών από τους εν λόγω υπευθύνους επεξεργασίας εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης επάρκειας, οι περιορισμοί και οι εγγυήσεις που ισχύουν στο πλαίσιο του ARUSFTI δεν περιγράφονται λεπτομερέστερα στο παρόν έγγραφο.

2.2. Νομικές βάσεις και περιορισμοί

Οι νόμοι CPA (βλ. 2.2.1), CPPA (βλ. 2.2.2) και ο νόμος για τις επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών (βλ. 2.2.3) παρέχουν νομικές βάσεις για τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς επιβολής του νόμου και καθορίζουν τους ισχύοντες περιορισμούς και εγγυήσεις.

2.2.1. Έρευνες και κατασχέσεις

2.2.1.1. Νομική βάση

Οι εισαγγελείς και οι ανώτεροι αξιωματικοί της δικαστικής αστυνομίας μπορούν να επιθεωρούν αντικείμενα, να υποβάλλουν σε έρευνα πρόσωπα ή να κατάσχουν αντικείμενα μόνο 1) εάν ένα πρόσωπο είναι ύποπτο για τη διάπραξη εγκληματικής πράξης, 2) εάν είναι απαραίτητο για την έρευνα και 3) εάν τα αντικείμενα που πρόκειται να ελεγχθούν, τα πρόσωπα που πρόκειται να υποβληθούν σε έρευνα και τα τυχόν προς κατάσχεση αντικείμενα θεωρείται ότι συνδέονται με την υπόθεση ⁽¹⁹⁾. Ομοίως, τα δικαστήρια μπορούν να διενεργούν έρευνες και να κατάσχουν αντικείμενα που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία ή υπόκεινται σε δήμευση, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω αντικείμενα ή πρόσωπα θεωρείται ότι συνδέονται με συγκεκριμένη υπόθεση ⁽²⁰⁾.

2.2.1.2. Περιορισμοί και εγγυήσεις

Ως γενική υποχρέωση, οι εισαγγελείς και οι αξιωματικοί της δικαστικής αστυνομίας πρέπει να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα του ύποπτου για τη διάπραξη της εγκληματικής πράξης καθώς και κάθε άλλου εμπλεκόμενου προσώπου ⁽²¹⁾. Επιπλέον, υποχρεωτικά μέτρα για την επίτευξη του σκοπού της έρευνας μπορούν να ληφθούν μόνο εφόσον προβλέπεται ρητά στον CPA και στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό ⁽²²⁾.

Έρευνες, επιθεωρήσεις ή κατασχέσεις από αστυνομικούς ή εισαγγελείς στο πλαίσιο ποινικής έρευνας μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο βάσει εντάλματος που έχει εκδοθεί από δικαστήριο ⁽²³⁾. Η αρχή που ζητεί ένταλμα πρέπει να υποβάλει υλικό που να αποδεικνύει τους λόγους για τους οποίους ένα πρόσωπο θεωρείται ύποπτο διάπραξης ποινικού αδικήματος, ότι η έρευνα, επιθεώρηση ή κατάσχεση είναι αναγκαία και ότι υπάρχουν τα σχετικά αντικείμενα που πρόκειται να κατασχεθούν ⁽²⁴⁾. Όσον αφορά το ίδιο το ένταλμα, πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων στοιχείων, τα ονόματα του ύποπτου για τη διάπραξη της εγκληματικής πράξης και την εγκληματική πράξη· τον τόπο, το πρόσωπο ή τα αντικείμενα που θα αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας ή τα αντικείμενα που πρόκειται να κατασχεθούν· την ημερομηνία έκδοσης· και την πραγματική περίοδο εφαρμογής ⁽²⁵⁾. Ομοίως, όταν, στο πλαίσιο διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου, πραγματοποιούνται έρευνες και κατασχέσεις εκτός δημόσιας συνεδρίασης, το ένταλμα που εκδίδεται από το δικαστήριο πρέπει να λαμβάνεται εκ των προτέρων ⁽²⁶⁾. Ο ενδιαφερόμενος και η υπεράσπισή του ειδοποιούνται εκ των προτέρων για την έρευνα ή την κατάσχεση και μπορούν να είναι παρόντες κατά την εκτέλεση του εντάλματος ⁽²⁷⁾.

⁽¹⁸⁾ Βλ. άρθρο 3 του νόμου για τη NIS (νόμος αριθ. 12948), το οποίο αναφέρεται σε ποινικές έρευνες για ορισμένα εγκλήματα, όπως η εξέγερση, η στάση και τα εγκλήματα που σχετίζονται με την εθνική ασφάλεια (π.χ. κατασκοπεία). Στο εν λόγω πλαίσιο θα εφαρμόζονται οι διαδικασίες του CPA σχετικά με τις έρευνες και τις κατασχέσεις, ενώ ο CPPA θα διέπει τη συλλογή δεδομένων επικοινωνίας (βλ. μέρος 3 σχετικά με τις διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση σε επικοινωνίες για σκοπούς εθνικής ασφάλειας).

⁽¹⁹⁾ Άρθρο 215 παράγραφος 1 και 2 του CPA.

⁽²⁰⁾ Άρθρο 106 παράγραφος 1 και άρθρα 107 και 109 του CPA.

⁽²¹⁾ Άρθρο 198 παράγραφος 2 του CPA.

⁽²²⁾ Άρθρο 199 παράγραφος 1 του CPA.

⁽²³⁾ Άρθρο 215 παράγραφος 1 και 2 του CPA.

⁽²⁴⁾ Άρθρο 108 παράγραφος 1 του κανονισμού για την ποινική δικονομία.

⁽²⁵⁾ Άρθρο 114 παράγραφος 1 του CPA σε συνδυασμό με το άρθρο 219 του CPA.

⁽²⁶⁾ Άρθρο 113 του CPA.

⁽²⁷⁾ Άρθρα 121 και 122 του CPA.

Κατά τη διενέργεια ερευνών ή κατασχέσεων και όταν το αντικείμενο που πρόκειται να ερευνηθεί αποτελεί δίσκο υπολογιστή ή άλλο μέσο αποθήκευσης δεδομένων, καταρχήν κατάσχονται μόνο τα ίδια τα δεδομένα (μέσω αντιγραφής ή εκτύπωσης) και όχι ολόκληρο το μέσο ⁽²⁸⁾. Το ίδιο το μέσο αποθήκευσης δεδομένων μπορεί να κατασχεθεί μόνο όταν κρίνεται ουσιαστικά αδύνατη η χωριστή εκτύπωση ή αντιγραφή των απαιτούμενων δεδομένων ή όταν θεωρείται ουσιαστικά ανέφικτο να επιτευχθεί με άλλον τρόπο ο σκοπός της έρευνας ⁽²⁹⁾. Η κατάσχεση πρέπει να γνωστοποιείται χωρίς καθυστέρηση στον ενδιαφερόμενο ⁽³⁰⁾. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις από την εν λόγω απαίτηση γνωστοποίησης βάσει του CPA.

Έρευνες, επιθεωρήσεις και κατασχέσεις χωρίς ένταλμα μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο σε περιορισμένες περιπτώσεις. Πρώτον, αυτό μπορεί να συμβεί όταν είναι αδύνατη η λήψη εντάλματος λόγω κατεπείγοντος στον τόπο διάπραξης της αξιόποινης πράξης ⁽³¹⁾. Ωστόσο, το ένταλμα πρέπει στη συνέχεια να ληφθεί χωρίς καθυστέρηση ⁽³²⁾. Δεύτερον, έρευνες και επιθεωρήσεις χωρίς ένταλμα μπορούν να πραγματοποιούνται στον τόπο όπου συλλαμβάνεται ή κρατείται ύποπτος για τη διάπραξη εγκληματικής πράξης ⁽³³⁾. Τέλος, ο εισαγγελέας ή ανώτερος αξιωματικός της δικαστικής αστυνομίας μπορεί να κατάσχει ένα αντικείμενο χωρίς ένταλμα, όταν το αντικείμενο έχει απορριφθεί από ύποπτο για τη διάπραξη εγκληματικής πράξης ή τρίτο πρόσωπο ή έχει προσκομιστεί οικειοθελώς ⁽³⁴⁾.

Αποδεικτικά στοιχεία που έχουν ληφθεί κατά παράβαση του CPA θα θεωρούνται απαράδεκτα ⁽³⁵⁾. Επιπλέον, ο ποινικός νόμος ορίζει ότι οι παράνομες έρευνες προσώπων ή του τόπου κατοικίας προσώπου, φυλασσόμενου κτιρίου, κτίσματος, αυτοκινήτου, πλοίου, αεροσκάφους ή κατοικημένου δωματίου τιμωρούνται με φυλάκιση μέγιστης διάρκειας τριών ετών ⁽³⁶⁾. Ως εκ τούτου, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης όταν αντικείμενα, όπως συσκευές αποθήκευσης δεδομένων, κατάσχονται κατά τη διάρκεια παράνομης έρευνας.

2.2.2. Συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας

2.2.2.1. Νομική βάση

Η συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας διέπεται από ειδικό νόμο, τον CPPA. Ειδικότερα, ο CPPA απαγορεύει σε οποιονδήποτε να λογοκρίνει οποιαδήποτε αλληλογραφία, να υποκλέπτει τηλεπικοινωνίες, να παρέχει δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών ή να καταγράφει ή να ακούει συζήτηση μεταξύ άλλων η οποία δεν δημοσιοποιείται, παρά μόνο βάσει του CPA, του CPPA ή του νόμου για τα στρατοδικεία ⁽³⁷⁾. Ο όρος «επικοινωνία» κατά την έννοια του CPPA καλύπτει τόσο την κανονική αλληλογραφία όσο και τις τηλεπικοινωνίες ⁽³⁸⁾. Στο πλαίσιο αυτό, ο CPPA κάνει διάκριση μεταξύ «μέτρων περιορισμού επικοινωνιών» ⁽³⁹⁾ και συλλογής «δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών».

Η έννοια των μέτρων που περιορίζουν την επικοινωνία καλύπτει τη «λογοκρισία», δηλαδή τη συλλογή του περιεχομένου παραδοσιακού ταχυδρομείου, καθώς και την «υποκλοπή», δηλαδή την άμεση παρακολούθηση (απόκτηση ή καταγραφή) του περιεχομένου τηλεπικοινωνιών ⁽⁴⁰⁾. Η έννοια των δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών καλύπτει τα «δεδομένα σχετικά με τα αρχεία καταγραφής τηλεπικοινωνιών», τα οποία περιλαμβάνουν την ημερομηνία των τηλεπικοινωνιών, την ώρα έναρξης και λήξης τους, τον αριθμό των εξερχόμενων και εισερχόμενων κλήσεων, καθώς και τον αριθμό συνδρομητή του συνομιλητή, τη συχνότητα χρήσης, τα αρχεία καταγραφής σχετικά με τη χρήση τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και τις πληροφορίες θέσης (π.χ. από πύργους μετάδοσης από τους οποίους λαμβάνονται σήματα) ⁽⁴¹⁾.

⁽²⁸⁾ Άρθρο 106 παράγραφος 3 του CPA.

⁽²⁹⁾ Άρθρο 106 παράγραφος 3 του CPA.

⁽³⁰⁾ Άρθρο 219 του CPA σε συνδυασμό με το άρθρο 106 παράγραφος 4 του CPA.

⁽³¹⁾ Άρθρο 216 παράγραφος 3 του CPA.

⁽³²⁾ Άρθρο 216 παράγραφος 3 του CPA.

⁽³³⁾ Άρθρο 216 παράγραφοι 1 και 2 του CPA.

⁽³⁴⁾ Άρθρο 218 του CPA. Όσον αφορά τις προσωπικές πληροφορίες, η περίπτωση αυτή καλύπτει μόνο την οικειοθελή προσκόμιση από το ίδιο το ενδιαφερόμενο πρόσωπο και όχι από υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών που έχει στην κατοχή του τις εν λόγω πληροφορίες (γεγονός που θα απαιτούσε ειδική νομική βάση δυνάμει του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών). Αντικείμενα που προσκομίζονται οικειοθελώς γίνονται αποδεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία σε δικαστικές διαδικασίες μόνο εφόσον δεν υπάρχει εύλογη αμφιβολία σχετικά με τον οικειοθελή χαρακτήρα της κοινοδότησης, γεγονός το οποίο πρέπει να αποδείξει ο εισαγγελέας. Βλ. απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2013Dο11233, της 10ης Μαρτίου 2016.

⁽³⁵⁾ Άρθρο 308-2 του CPA.

⁽³⁶⁾ Άρθρο 321 του ποινικού νόμου.

⁽³⁷⁾ Άρθρο 3 του CPPA. Ο νόμος για τα στρατοδικεία διέπει καταρχήν τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με το στρατιωτικό προσωπικό και μπορεί να εφαρμοστεί σε πολίτες μόνο σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων (π.χ. εάν στρατιωτικό προσωπικό και πολίτες διαπράξουν ένα έγκλημα από κοινού ή εάν ένα πρόσωπο διαπράξει έγκλημα κατά των ενόπλων δυνάμεων, μπορεί να κινηθεί διαδικασία ενώπιον στρατοδικείου, βλ. άρθρο 2 του νόμου για τα στρατοδικεία). Οι γενικές διατάξεις που διέπουν τις έρευνες και τις κατασχέσεις είναι παρόμοιες με εκείνες του CPA, βλ. π.χ. τα άρθρα 146-149 και 153-156 του νόμου για τα στρατοδικεία. Για παράδειγμα, ταχυδρομική αλληλογραφία μπορεί να συλλεχθεί μόνο όταν είναι αναγκαίο για τη διεξαγωγή έρευνας και βάσει εντάλματος του στρατοδικείου. Στον βαθμό που συλλέγονται δεδομένα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ισχύουν οι περιορισμοί και οι εγγυήσεις του CPPA.

⁽³⁸⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του CPPA, δηλαδή «μετάδοση ή λήψη κάθε είδους ήχων, λέξεων, συμβόλων ή εικόνων με ενσύρματα, ασύρματα, καλωδιακά συστήματα οπτικών ινών ή με άλλο ηλεκτρομαγνητικό σύστημα, συμπεριλαμβανομένου του τηλεφώνου, του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, της υπηρεσίας πληροφοριών για μέλη, της τηλεμοιαιότητας και της ραδιοτηλεϊδοποίησης».

⁽³⁹⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 7 και άρθρο 3 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽⁴⁰⁾ Ως «λογοκρισία» ορίζεται «το άνοιγμα της αλληλογραφίας χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερόμενου μέρους ή η απόκτηση γνώσης ή καταγραφή ή η απόκρυψη του περιεχομένου της με άλλα μέσα» (άρθρο 2 παράγραφος 6 του CPPA). Ως «υποκλοπή» νοείται η «απόκτηση ή καταγραφή του περιεχομένου τηλεπικοινωνιών μέσω της ακρόασης ή της από κοινού ανάγνωσης των ήχων, των λέξεων, των συμβόλων ή των εικόνων των επικοινωνιών μέσω ηλεκτρονικών και μηχανικών συσκευών, χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερόμενου μέρους, ή η παρέμβαση στη μετάδοση και λήψη τους» (άρθρο 2 παράγραφος 7 του CPPA).

⁽⁴¹⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 11 του CPPA.

Ο CPPA καθορίζει τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις για τη συλλογή και των δύο ειδών δεδομένων, ενώ η μη συμμόρφωση με αρκετές από αυτές τις απαιτήσεις επισύρει ποινικές κυρώσεις ⁽⁴²⁾.

2.2.2.2. Περιορισμοί και εγγυήσεις που ισχύουν για τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών (μέτρα περιορισμού επικοινωνιών)

Η συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο ως συμπληρωματικό μέσο για τη διευκόλυνση ποινικής έρευνας (δηλαδή ως μέτρο έσχατης ανάγκης), ενώ πρέπει να καταβάλλονται προσπάθειες για να ελαχιστοποιηθεί η παρέμβαση στο απόρρητο επικοινωνίας των προσώπων ⁽⁴³⁾. Σύμφωνα με την εν λόγω γενική αρχή, τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών μπορούν να εφαρμόζονται μόνο όταν είναι δύσκολο να αποτραπεί με άλλο τρόπο η διάπραξη εγκλήματος, να συλληφθεί ο εγκληματίας ή να συλλεγούν τα αποδεικτικά στοιχεία ⁽⁴⁴⁾. Οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου που συλλέγουν το περιεχόμενο επικοινωνιών πρέπει να διακόπτουν αμέσως τη συλλογή μόλις η συνέχιση της πρόσβασης δεν θεωρείται πλέον αναγκαία, ώστε να διασφαλίζεται ότι η παραβίαση του απορρήτου των επικοινωνιών είναι όσο το δυνατόν πιο περιορισμένη ⁽⁴⁵⁾.

Επίσης, τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι σχεδιάζονται, διαπράττονται ή έχουν διαπραχθεί ορισμένα σοβαρά εγκλήματα που απαριθμούνται συγκεκριμένα στον CPPA. Σε αυτά περιλαμβάνονται εγκλήματα όπως η εξέγερση, εγκλήματα που σχετίζονται με ναρκωτικά ή εγκλήματα που αφορούν εκρηκτικές ύλες, καθώς και εγκλήματα που σχετίζονται με την εθνική ασφάλεια, τις διπλωματικές σχέσεις ή στρατιωτικές βάσεις και εγκαταστάσεις ⁽⁴⁶⁾. Στόχος ενός μέτρου περιορισμού επικοινωνιών πρέπει να είναι συγκεκριμένες ταχυδρομικές αποστολές ή τηλεπικοινωνίες που πραγματοποιούνται ή λαμβάνονται από τον ύποπτο, ή ταχυδρομικές αποστολές ή τηλεπικοινωνίες που πραγματοποιούνται ή λαμβάνονται από τον ύποπτο κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης χρονικής περιόδου ⁽⁴⁷⁾.

Ακόμη και όταν πληρούνται αυτές οι απαιτήσεις, η συλλογή δεδομένων περιεχομένου μπορεί να πραγματοποιείται μόνο βάσει εντάλματος που εκδίδεται από δικαστήριο. Ειδικότερα, ο εισαγγελέας μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να επιτρέψει τη συλλογή δεδομένων περιεχομένου που αφορούν τον ύποπτο ή το υπό έρευνα πρόσωπο ⁽⁴⁸⁾. Ομοίως, αξιωματικός της δικαστικής αστυνομίας μπορεί να ζητήσει άδεια από εισαγγελέα, ο οποίος με τη σειρά του μπορεί να ζητήσει ένταλμα από το δικαστήριο ⁽⁴⁹⁾. Το αίτημα έκδοσης εντάλματος πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς και να περιέχει συγκεκριμένα στοιχεία. Συγκεκριμένα, πρέπει να περιγράφει 1) τους ουσιαστικούς λόγους για τους οποίους υπάρχουν υπόνοιες ότι σχεδιάζεται, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ένα από τα παρατιθέμενα εγκλήματα, καθώς και κάθε υλικό που τεκμηριώνει εκ πρώτης όψεως τις υπόνοιες· 2) τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, καθώς και τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, τον σκοπό και την περίοδο εφαρμογής τους· και 3) τον τόπο εκτέλεσης των μέτρων και τον τρόπο εφαρμογής τους ⁽⁵⁰⁾.

Σε περίπτωση που πληρούνται οι νομικές απαιτήσεις, το δικαστήριο μπορεί να χορηγήσει γραπτή άδεια για την εφαρμογή μέτρων περιορισμού επικοινωνιών όσον αφορά τον ύποπτο ή το υπό έρευνα πρόσωπο ⁽⁵¹⁾. Το ένταλμα προσδιορίζει το είδος των μέτρων, καθώς και τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, την περίοδο εφαρμογής, τον τόπο εκτέλεσης και τον τρόπο εφαρμογής τους ⁽⁵²⁾.

Τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών μπορούν να εφαρμόζονται μόνο για περίοδο δύο μηνών ⁽⁵³⁾. Εάν ο σκοπός των μέτρων επιτευχθεί νωρίτερα εντός της εν λόγω περιόδου, τα μέτρα πρέπει να διακοπουν αμέσως. Αντιθέτως, εάν εξακολουθούν να πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, μπορεί να υποβληθεί εντός της διμήνης προθεσμίας αίτημα παράτασης της περιόδου εφαρμογής των μέτρων περιορισμού επικοινωνιών. Το αίτημα πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία που να δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως την παράταση των μέτρων ⁽⁵⁴⁾. Η παρατεταμένη περίοδος εφαρμογής δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά το ένα έτος ή τα τρία έτη για ορισμένα ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα (π.χ. εγκλήματα που σχετίζονται με εξέγερση, εξωτερική επίθεση, εθνική ασφάλεια κ.λπ.) ⁽⁵⁵⁾.

Οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να απαιτήσουν τη συνδρομή των παρόχων των υπηρεσιών επικοινωνίας, παρέχοντάς τους τη γραπτή άδεια του δικαστηρίου ⁽⁵⁶⁾. Οι πάροχοι των υπηρεσιών επικοινωνίας υποχρεούνται να συνεργάζονται και να διατηρούν την άδεια που έλαβαν στα αρχεία τους ⁽⁵⁷⁾. Μπορούν να αρνηθούν τη συνεργασία όταν οι πληροφορίες σχετικά με το στοχευόμενο πρόσωπο που αναφέρονται στη γραπτή άδεια του δικαστηρίου (για παράδειγμα, ο αριθμός τηλεφώνου του προσώπου) είναι εσφαλμένες. Επιπλέον, απαγορεύεται σε κάθε περίπτωση η γνωστοποίηση κωδικών πρόσβασης που χρησιμοποιούνται για τηλεπικοινωνίες ⁽⁵⁸⁾.

⁽⁴²⁾ Άρθρα 16 και 17 του CPPA. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, για τη συλλογή χωρίς ένταλμα, τη μη τήρηση αρχείων, τη μη διακοπή της συλλογής όταν παύει να υφίσταται κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή την παράλειψη ειδοποίησης του ενδιαφερόμενου προσώπου.

⁽⁴³⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽⁴⁴⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽⁴⁵⁾ Άρθρο 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁴⁶⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽⁴⁷⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽⁴⁸⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽⁴⁹⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽⁵⁰⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 4 του CPPA και άρθρο 4 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁵¹⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 5 και άρθρο 6 παράγραφος 8 του CPPA.

⁽⁵²⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 6 του CPPA.

⁽⁵³⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 7 του CPPA.

⁽⁵⁴⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 7 του CPPA.

⁽⁵⁵⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 8 του CPPA.

⁽⁵⁶⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽⁵⁷⁾ Άρθρο 15-2 του CPPA και άρθρο 12 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁵⁸⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 4 του CPPA.

Κάθε πρόσωπο που εκτελεί μέτρα περιορισμού επικοινωνιών ή από το οποίο ζητείται να συνεργαστεί πρέπει να τηρεί αρχεία στα οποία να προσδιορίζονται οι στόχοι των μέτρων, η εκτέλεσή τους, η ημερομηνία κατά την οποία παρασχέθηκε η συνεργασία και ο στόχος ⁽⁵⁹⁾. Πρέπει επίσης να τηρούνται αρχεία από τις αρχές επιβολής του νόμου που εφαρμόζουν μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, στα να οποία αναφέρονται οι λεπτομέρειες και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν ⁽⁶⁰⁾. Οι αξιωματικοί της δικαστικής αστυνομίας πρέπει να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές με την υποβολή έκθεσης στον εισαγγελέα όταν περατώνουν μια έρευνα ⁽⁶¹⁾.

Όταν ο εισαγγελέας εκδίδει κατηγορητήριο σχετικά με υπόθεση στην οποία χρησιμοποιήθηκαν μέτρα περιορισμού επικοινωνιών ή εκδίδει διάταξη για να μην απαγγελθεί κατηγορία ή να μη συλληφθεί το οικείο πρόσωπο (δηλαδή όχι στην περίπτωση απλής αναστολής της δίωξης), πρέπει να γνωστοποιήσει στο πρόσωπο που υπήχθη στα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών το γεγονός ότι εκτελέστηκαν τα εν λόγω μέτρα, την υπηρεσία που τα εκτέλεσε και την περίοδο εκτέλεσής τους. Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να παρέχεται γραπτώς εντός 30 ημερών από την έκδοση της διάταξης ⁽⁶²⁾. Η ειδοποίηση μπορεί να αναβληθεί αν ενδέχεται να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο την εθνική ασφάλεια ή να διαταράξει τη δημόσια ασφάλεια και τάξη, ή αν ενδέχεται να προκαλέσει ουσιώδη βλάβη στη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα τρίτων ⁽⁶³⁾. Όταν προτίθεται να αναβάλει την ειδοποίηση, ο εισαγγελέας ή ο αξιωματικός της δικαστικής αστυνομίας πρέπει να λάβει έγκριση από τον προϊστάμενο της τοπικής εισαγγελίας ⁽⁶⁴⁾. Μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι της αναβολής, πρέπει να παρασχεθεί ειδοποίηση εντός 30 ημερών από την εν λόγω χρονική στιγμή ⁽⁶⁵⁾.

Ο CPPA καθορίζει επίσης ειδική διαδικασία για τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Ειδικότερα, οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου μπορούν να συλλέγουν το περιεχόμενο επικοινωνιών σε περίπτωση που επίκειται ο σχεδιασμός ή η εκτέλεση οργανωμένου εγκλήματος ή άλλου σοβαρού εγκλήματος που μπορεί να προκαλέσει άμεσα θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό και υπάρχει κατάσταση έκτακτης ανάγκης που καθιστά αδύνατη την εφαρμογή της τακτικής διαδικασίας (όπως περιγράφεται ανωτέρω) ⁽⁶⁶⁾. Σε μια τέτοια κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ο αστυνομικός ή ο εισαγγελέας μπορεί να λάβει μέτρα περιορισμού επικοινωνιών χωρίς εκ των προτέρων δικαστική άδεια, αλλά πρέπει να υποβάλει αίτημα για τη χορήγηση δικαστικής άδειας αμέσως μετά την εκτέλεσή τους. Εάν η υπηρεσία επιβολής του νόμου δεν λάβει τη δικαστική άδεια εντός 36 ωρών από τη στιγμή που εκτελέστηκαν τα μέτρα έκτακτης ανάγκης, η συλλογή πρέπει να διακοπεί αμέσως, συνοδευόμενη συνήθως από την καταστροφή των πληροφοριών που έχουν συλλεχθεί ⁽⁶⁷⁾. Οι αστυνομικοί που διενεργούν παρακολούθηση έκτακτης ανάγκης ενεργούν υπό τον έλεγχο εισαγγελέα ή, σε περίπτωση που η εκ των προτέρων λήψη οδηγιών του εισαγγελέα είναι αδύνατη λόγω της ανάγκης να ενεργήσουν επειγόντως, η αστυνομία πρέπει να λάβει την έγκριση εισαγγελέα αμέσως μετά την έναρξη της εκτέλεσης ⁽⁶⁸⁾. Οι κανόνες για την ειδοποίηση του ατόμου, όπως περιγράφονται ανωτέρω, ισχύουν επίσης για τη συλλογή του περιεχομένου των επικοινωνιών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Η συλλογή πληροφοριών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης πρέπει να πραγματοποιείται πάντα σύμφωνα με «δήλωση λογοκρισίας/υποκλοπής για λόγους έκτακτης ανάγκης» και η αρχή που διενεργεί τη συλλογή πρέπει να τηρεί αρχείο όλων των μέτρων έκτακτης ανάγκης ⁽⁶⁹⁾. Το αίτημα προς το δικαστήριο για τη χορήγηση άδειας για τη λήψη μέτρων έκτακτης ανάγκης πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο στο οποίο αναφέρονται τα αναγκαία μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, ο στόχος, το αντικείμενο, το πεδίο εφαρμογής, η περίοδος, ο τόπος εκτέλεσης, η μέθοδος και εξεήγηση του τρόπου με τον οποίο τα σχετικά μέτρα περιορισμού επικοινωνιών πληρούν τους όρους του άρθρου 5 παράγραφος 1 του CPPA ⁽⁷⁰⁾, καθώς και δικαιολογητικά έγγραφα.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μέτρα έκτακτης ανάγκης ολοκληρώνονται εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, με αποτέλεσμα να αποκλείεται η άδεια του δικαστηρίου (π.χ. εάν ο ύποπτος συλληφθεί αμέσως μετά την έναρξη της παρακολούθησης, η οποία ως εκ τούτου διακόπτεται), ο προϊστάμενος της αρμόδιας εισαγγελίας επιδίδει ειδοποίηση μέτρων έκτακτης ανάγκης στο αρμόδιο δικαστήριο ⁽⁷¹⁾. Η ειδοποίηση πρέπει να αναφέρει τον σκοπό, τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, την περίοδο, τον τόπο εκτέλεσης και τον τρόπο συλλογής, καθώς και τους λόγους μη υποβολής αίτησης έκδοσης δικαστικής άδειας ⁽⁷²⁾. Η ειδοποίηση αυτή επιτρέπει στο δικαστήριο που την παραλαμβάνει να εξετάσει τη νομιμότητα της συλλογής και πρέπει να καταχωριστεί σε μητρώο ειδοποιήσεων λήψης μέτρων έκτακτης ανάγκης.

⁽⁵⁹⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 3 του CPPA.

⁽⁶⁰⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁶¹⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁶²⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽⁶³⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽⁶⁴⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 5 του CPPA.

⁽⁶⁵⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 6 του CPPA.

⁽⁶⁶⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽⁶⁷⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽⁶⁸⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 3 του CPPA και άρθρο 16 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁶⁹⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽⁷⁰⁾ Δηλαδή, του ότι υπάρχει σοβαρός λόγος υποψίας ότι σχεδιάζονται ή διαπράττονται ή έχουν διαπραχθεί ορισμένα σοβαρά εγκλήματα και είναι ανέφικτο να αποτραπεί με διαφορετικό τρόπο η διάπραξη εγκλήματος, να συλληφθεί ο εγκληματίας ή να συλλεχθούν αποδεικτικά στοιχεία.

⁽⁷¹⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 5 του CPPA.

⁽⁷²⁾ Άρθρο 8 παράγραφοι 6-7 του CPPA.

Ως γενική απαίτηση, το περιεχόμενο επικοινωνιών που αποκτάται μέσω της εκτέλεσης μέτρων περιορισμού επικοινωνιών βάσει του CPPA μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για τη διερεύνηση, τη δίωξη ή την πρόληψη των συγκεκριμένων εγκλημάτων που παρατίθενται ανωτέρω, σε πειθαρχικές διαδικασίες για τα ίδια εγκλήματα, σε αξιώσεις αποζημίωσης που εγείρονται από κάποια πλευρά των επικοινωνιών ή όταν επιτρέπεται από άλλους νόμους ⁽⁷³⁾.

Όταν συλλέγονται τηλεπικοινωνίες που μεταδίδονται μέσω του διαδικτύου, εφαρμόζονται ειδικές εγγυήσεις ⁽⁷⁴⁾. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τη διερεύνηση των σοβαρών εγκλημάτων που παρατίθενται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του CPPA. Για τη διατήρηση των πληροφοριών, πρέπει να ληφθεί έγκριση από το δικαστήριο που ενέκρινε τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών ⁽⁷⁵⁾. Το αίτημα διατήρησης πρέπει να περιέχει πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, σύνοψη των αποτελεσμάτων των μέτρων, τους λόγους της διατήρησης (από κοινού με υποστηρικτικό υλικό) και τα δεδομένα τηλεπικοινωνιών που πρόκειται να διατηρηθούν ⁽⁷⁶⁾. Ελλείψει τέτοιου αιτήματος, οι τηλεπικοινωνίες που αποκτήθηκαν πρέπει να διαγραφούν εντός 14 ημερών από τη λήξη των μέτρων περιορισμού επικοινωνιών ⁽⁷⁷⁾. Εάν αίτηση απορριφθεί, οι τηλεπικοινωνίες πρέπει να καταστραφούν εντός επτά ημερών ⁽⁷⁸⁾. Όταν διαγράφονται τηλεπικοινωνίες, πρέπει να υποβληθεί έκθεση εντός επτά ημερών στο δικαστήριο που ενέκρινε τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών, στην οποία θα αναφέρονται οι λόγοι της διαγραφής, καθώς και οι λεπτομέρειες και ο χρόνος της διαγραφής.

Γενικότερα, εάν πληροφορίες αποκτηθούν παράνομα μέσω μέτρων περιορισμού επικοινωνιών, δεν θα γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο δικαστικών ή πειθαρχικών διαδικασιών ⁽⁷⁹⁾. Επίσης, ο CPPA απαγορεύει σε κάθε πρόσωπο που λαμβάνει μέτρα περιορισμού επικοινωνιών να αποκαλύπτει εμπιστευτικές πληροφορίες που αποκτήθηκαν στο πλαίσιο της εφαρμογής των εν λόγω μέτρων και να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που αποκτήθηκαν για να βλάψει τη φήμη των προσώπων που υπήχθησαν στα μέτρα αυτά ⁽⁸⁰⁾.

2.2.2.3. Περιορισμοί και εγγυήσεις που ισχύουν για τη συλλογή πληροφοριών επιβεβαίωσης επικοινωνιών

Βάσει του CPPA, οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να ζητούν από τους παρόχους υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών να παρέχουν δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών όταν είναι αναγκαίο για τη διεξαγωγή έρευνας ή την εκτέλεση ποινής ⁽⁸¹⁾. Σε αντίθεση με τη συλλογή δεδομένων περιεχομένου, η δυνατότητα συλλογής δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένα εγκλήματα. Ωστόσο, όπως και στην περίπτωση των δεδομένων περιεχομένου, για τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών απαιτείται προηγούμενη γραπτή άδεια από δικαστήριο, υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που περιγράφηκαν ανωτέρω ⁽⁸²⁾. Όταν λόγοι επείγοντος καθιστούν αδύνατη την απόκτηση δικαστικής άδειας, τα δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών μπορούν να συλλέγονται χωρίς ένταλμα, οπότε η άδεια πρέπει να λαμβάνεται αμέσως μετά το αίτημα απόκτησης των δεδομένων και πρέπει να κοινοποιείται στον πάροχο τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών ⁽⁸³⁾. Εάν δεν ληφθεί άδεια εκ των υστέρων, οι πληροφορίες που συλλέχθηκαν πρέπει να καταστρέφονται ⁽⁸⁴⁾.

Οι εισαγγελείς, οι αξιωματικοί της δικαστικής αστυνομίας και τα δικαστήρια πρέπει να τηρούν αρχεία των αιτημάτων για δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών ⁽⁸⁵⁾. Επιπλέον, οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει να υποβάλλουν δύο φορές ετησίως έκθεση σχετικά με τις κοινοποιήσεις δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών στον υπουργό Επιστημών και ΤΠΕ, και πρέπει να τηρούν αρχεία για επτά έτη από την ημερομηνία κατά την οποία κοινοποιήθηκαν τα δεδομένα ⁽⁸⁶⁾.

Τα οικεία πρόσωπα ειδοποιούνται καταρχήν για το γεγονός ότι έχουν συλλεχθεί δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών τους ⁽⁸⁷⁾. Η χρονική στιγμή της εν λόγω ειδοποίησης εξαρτάται από τις περιστάσεις της έρευνας ⁽⁸⁸⁾. Μόλις ληφθεί απόφαση άσκησης (ή μη άσκησης) δίωξης, η ειδοποίηση πρέπει να παρασχεθεί εντός 30 ημερών. Αντίθετα, σε περίπτωση αναστολής της απαγγελίας κατηγορίας, η ειδοποίηση πρέπει να παρασχεθεί εντός 30 ημερών από την παρέλευση ενός έτους από τη λήψη της εν λόγω απόφασης. Σε κάθε περίπτωση, η ειδοποίηση πρέπει να παρέχεται εντός 30 ημερών από την παρέλευση ενός έτους από τη συλλογή των πληροφοριών.

Η ειδοποίηση μπορεί να αναβληθεί εάν ενδέχεται 1) να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια και τάξη, 2) να προκαλέσει θάνατο ή σωματική βλάβη, 3) να παρακωλύσει τη δίκαιη δικαστική διαδικασία (π.χ. να οδηγήσει στην καταστροφή αποδεικτικών στοιχείων ή σε απειλές κατά μαρτύρων) ή 4) να δυσφημίσει τον ύποπτο, τα θύματα ή άλλα πρόσωπα

⁽⁷³⁾ Άρθρο 12 του CPPA.

⁽⁷⁴⁾ Άρθρο 12-2 του CPPA.

⁽⁷⁵⁾ Ο εισαγγελέας ή ο αστυνομικός που εκτελεί τα μέτρα περιορισμού επικοινωνιών πρέπει να επιλέξει τα δεδομένα τηλεπικοινωνιών που πρόκειται να διατηρηθούν εντός 14 ημερών από τη λήξη των μέτρων και να ζητήσει την έγκριση του δικαστηρίου (στην περίπτωση αστυνομικού, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί σε εισαγγελέα, ο οποίος με τη σειρά του υποβάλλει την αίτηση στο δικαστήριο), βλ. άρθρο 12-2 παράγραφοι 1 και 2 του CPPA.

⁽⁷⁶⁾ Άρθρο 12-2 παράγραφος 3 του CPPA.

⁽⁷⁷⁾ Άρθρο 12-2 παράγραφος 5 του CPPA.

⁽⁷⁸⁾ Άρθρο 12-2 παράγραφος 5 του CPPA.

⁽⁷⁹⁾ Άρθρο 4 του CPPA.

⁽⁸⁰⁾ Άρθρο 11 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁸¹⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽⁸²⁾ Άρθρα 13 και 6 του CPPA.

⁽⁸³⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 2 του CPPA. Όπως και στην περίπτωση των έκτακτων μέτρων περιορισμού επικοινωνιών, πρέπει να καταρτίζεται έγγραφο στο οποίο να παρατίθενται οι λεπτομέρειες της υπόθεσης (ο ύποπτος, τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, το έγκλημα για το οποίο υπάρχουν υπόνοιες, καθώς και ο επείγων χαρακτήρας). Βλ. άρθρο 37 παράγραφος 5 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽⁸⁴⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 3 του CPPA.

⁽⁸⁵⁾ Άρθρο 13 παράγραφοι 5 και 6 του CPPA.

⁽⁸⁶⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 7 του CPPA.

⁽⁸⁷⁾ Βλ. άρθρο 13-3 παράγραφος 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 9-2 του CPPA.

⁽⁸⁸⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 1 του CPPA.

που σχετίζονται με την υπόθεση ή να προσβάλει την ιδιωτική τους ζωή⁽⁸⁹⁾. Για την ειδοποίηση βάσει ενός από τους προαναφερθέντες λόγους απαιτείται η άδεια του διευθυντή αρμόδιας τοπικής εισαγγελίας⁽⁹⁰⁾. Όταν παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αναβολής, πρέπει να παρέχεται ειδοποίηση εντός 30 ημερών από την εν λόγω χρονική στιγμή⁽⁹¹⁾.

Τα πρόσωπα στα οποία απευθύνεται η ειδοποίηση μπορούν να υποβάλουν γραπτό αίτημα στον εισαγγελέα ή τον αξιωματικό της δικαστικής αστυνομίας σχετικά με τους λόγους για τη συλλογή των δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών⁽⁹²⁾. Στην περίπτωση αυτήν, ο εισαγγελέας ή ο αξιωματικός της δικαστικής αστυνομίας πρέπει να αναφέρει τους λόγους εγγράφως εντός 30 ημερών από την παραλαβή της αίτησης, εκτός εάν συντρέχει ένας από τους προαναφερθέντες λόγους (εξαιρέσεις για αναβολή της ειδοποίησης)⁽⁹³⁾.

2.2.3. Οικειοθελής γνωστοποίηση από φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών

Το άρθρο 83 παράγραφος 3 του TBA επιτρέπει στους φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών να συμμορφώνονται οικειοθελώς με αίτημα (που υποβάλλεται προς υποστήριξη ποινικής δίκης, έρευνας ή της εκτέλεσης ποινής) από δικαστήριο, εισαγγελέα ή επικεφαλής ανακριτικής υπηρεσίας, για γνωστοποίηση «δεδομένων επικοινωνιών». Στο πλαίσιο του TBA, τα «δεδομένα επικοινωνιών» καλύπτουν το όνομα, τον αριθμό μητρώου κατοίκου, τη διεύθυνση και τον αριθμό τηλεφώνου των χρηστών, τις ημερομηνίες κατά τις οποίες χρήστες εγγράφονται ως συνδρομητές ή τερματίζουν τη συνδρομή τους, καθώς και τους κωδικούς ταυτοποίησης χρήστη (δηλαδή τους κωδικούς που χρησιμοποιούνται για την ταυτοποίηση του νόμιμου χρήστη συστημάτων υπολογιστών ή δικτύων επικοινωνιών)⁽⁹⁴⁾. Για τους σκοπούς του TBA, μόνο τα φυσικά πρόσωπα που έχουν συνάψει απευθείας σύμβαση παροχής υπηρεσιών από τηλεπικοινωνιακό πάροχο της Κορέας θεωρούνται χρήστες⁽⁹⁵⁾. Κατά συνέπεια, οι περιπτώσεις στις οποίες φυσικά πρόσωπα της ΕΕ των οποίων τα δεδομένα διαβίβαστηκαν στη Δημοκρατία της Κορέας θα θεωρούνται χρήστες στο πλαίσιο του TBA είναι πιθανό να είναι πολύ περιορισμένες, καθώς τα εν λόγω πρόσωπα δεν θα έχουν συνήθως συνάψει απευθείας σύμβαση με τηλεπικοινωνιακό πάροχο της Κορέας.

Τα αιτήματα για τη λήψη δεδομένων επικοινωνιών βάσει του TBA πρέπει να υποβάλλονται γραπτώς και να αναφέρουν τους λόγους του αιτήματος, τη σύνδεση με τον οικείο χρήστη και το εύρος των ζητούμενων δεδομένων⁽⁹⁶⁾. Όταν είναι αδύνατη η υποβολή γραπτού αιτήματος λόγω επείγουσας κατάστασης, το γραπτό αίτημα πρέπει να υποβάλλεται αμέσως μόλις εκλείψει ο λόγος που δημιουργεί την επείγουσα κατάσταση⁽⁹⁷⁾. Οι φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που συμμορφώνονται με αιτήματα γνωστοποίησης δεδομένων επικοινωνιών πρέπει να διατηρούν καθολικά που περιέχουν αρχεία τα οποία αποδεικνύουν ότι έχουν παρασχεθεί δεδομένα επικοινωνιών, καθώς και το σχετικό υλικό, όπως το γραπτό αίτημα⁽⁹⁸⁾. Επιπλέον, οι φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει να υποβάλλουν έκθεση δύο φορές ετησίως στον υπουργό Επιστημών και ΤΠΕ σχετικά με την παροχή δεδομένων επικοινωνίας⁽⁹⁹⁾.

Οι φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τα αιτήματα γνωστοποίησης δεδομένων επικοινωνιών βάσει του TBA. Ως εκ τούτου, κάθε αίτημα πρέπει να αξιολογείται από τον φορέα εκμετάλλευσης υπό το πρίσμα των εφαρμοστέων απαιτήσεων προστασίας των δεδομένων στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ. Ειδικότερα, ο φορέας εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων και δεν επιτρέπεται να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες εάν ενδέχεται να προσβάλει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα του ατόμου ή τρίτου⁽¹⁰⁰⁾. Επιπλέον, σύμφωνα με την κοινοποίηση αριθ. 2021-1 σχετικά με συμπληρωματικούς κανόνες για την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ειδοποιείται σχετικά με τη γνωστοποίηση. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η εν λόγω ειδοποίηση μπορεί να αναβληθεί, ιδίως εάν και για όσο διάστημα η ειδοποίηση θα έθετε σε κίνδυνο διεξαγόμενη ποινική έρευνα ή ενδεχομένως θα έβλαπτε τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα άλλου προσώπου, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα ή συμφέροντα υπερισχύουν προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων⁽¹⁰¹⁾.

Το 2016 το Ανώτατο Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι η οικειοθελής παροχή δεδομένων επικοινωνιών από φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών χωρίς ένταλμα βάσει του TBA δεν προσβάλλει καθαυτή το δικαίωμα στην πληροφοριακή αυτοδιάθεση του χρήστη της τηλεπικοινωνιακής υπηρεσίας. Ταυτόχρονα, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι τέτοιου είδους προσβολή θα υπήρχε, εάν ήταν προφανές ότι η αιτούσα υπηρεσία έκανε κατάχρηση της εξουσίας της να ζητήσει τη γνωστοποίηση δεδομένων επικοινωνιών, προσβάλλοντας με τον τρόπο αυτόν τα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου προσώπου ή τρίτου⁽¹⁰²⁾. Γενικότερα, κάθε αίτημα οικειοθελούς γνωστοποίησης από αρχή επιβολής του νόμου πρέπει να συμμορφώνεται με τις αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που απορρέουν από το Σύνταγμα της Κορέας (άρθρο 12 παράγραφος 1 και άρθρο 37 παράγραφος 2).

⁽⁸⁹⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽⁹⁰⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 3 του CPPA.

⁽⁹¹⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽⁹²⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 5 του CPPA.

⁽⁹³⁾ Άρθρο 13-3 παράγραφος 6 του CPPA.

⁽⁹⁴⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 3 του TBA.

⁽⁹⁵⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 9 του TBA.

⁽⁹⁶⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 4 του TBA.

⁽⁹⁷⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 4 του TBA.

⁽⁹⁸⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 5 του TBA.

⁽⁹⁹⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 6 του TBA.

⁽¹⁰⁰⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁰¹⁾ Κοινοποίηση αριθ. 2021-1 της ΡΙΡΚ σχετικά με συμπληρωματικούς κανόνες για την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, τμήμα III παράγραφος 2 σημείο iii).

⁽¹⁰²⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2012Da105482, της 10ης Μαρτίου 2016.

2.3. Εποπτεία

Η εποπτεία των αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου πραγματοποιείται μέσω διαφόρων μηχανισμών, τόσο σε εσωτερικό επίπεδο όσο και από εξωτερικούς φορείς.

2.3.1. Αυτοέλεγχος

Σύμφωνα με τον νόμο για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα, οι δημόσιες αρχές ενθαρρύνονται να συστήσουν εσωτερικό όργανο αυτοελέγχου, επιφορτισμένο, μεταξύ άλλων, με τη διενέργεια ελέγχων νομιμότητας ⁽¹⁰³⁾. Οι επικεφαλής των εν λόγω ελεγκτικών οργάνων πρέπει να διαθέτουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ανεξαρτησία ⁽¹⁰⁴⁾. Ειδικότερα, διορίζονται πρόσωπα προερχόμενα από εκτός της οικείας αρχής (π.χ. πρώην δικαστές, καθηγητές), για θητεία δύο έως πέντε ετών, και μπορούν να απολυθούν μόνο για δικαιολογημένη αιτία (π.χ. αν δεν είναι σε θέση να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους λόγω διανοητικής ή σωματικής διαταραχής ή αν υποβληθούν σε πειθαρχική διαδικασία) ⁽¹⁰⁵⁾. Ομοίως, οι ελεγκτές διορίζονται βάσει ειδικών όρων που καθορίζονται στον νόμο ⁽¹⁰⁶⁾. Οι εκθέσεις ελέγχου μπορούν να περιλαμβάνουν συστάσεις ή αιτήματα αποζημίωσης ή διόρθωσης, καθώς και επιπλήξεις και συστάσεις ή αιτήματα πειθαρχικών μέτρων ⁽¹⁰⁷⁾. Κοινοποιούνται στον προϊστάμενο της δημόσιας αρχής που υπόκειται στον έλεγχο καθώς και στο Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης (βλ. σημείο 2.3.2) εντός 60 ημερών από την ολοκλήρωση του ελέγχου ⁽¹⁰⁸⁾. Η αρμόδια αρχή πρέπει να εφαρμόσει τα απαιτούμενα μέτρα και να αναφέρει τα αποτελέσματα στο Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης ⁽¹⁰⁹⁾. Επιπλέον, τα αποτελέσματα του ελέγχου τίθενται γενικά στη διάθεση του κοινού ⁽¹¹⁰⁾. Η άρνηση ή παρεμπόδιση αυτοελέγχου τιμωρείται με διοικητικά πρόστιμα ⁽¹¹¹⁾. Στον τομέα της επιβολής του ποινικού δικαίου, προκειμένου να συμμορφωθεί με την προαναφερθείσα νομοθεσία, η Εθνική Αστυνομική Υπηρεσία εφαρμόζει σύστημα γενικού επιθεωρητή για τη διαχείριση των εσωτερικών ελέγχων, μεταξύ άλλων, όσον αφορά πιθανές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ⁽¹¹²⁾.

2.3.2. Το Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης

Το Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης (στο εξής: ΒΑΙ) μπορεί να επιθεωρεί τις δραστηριότητες των δημόσιων αρχών και βάσει των επιθεωρήσεων αυτών να εκδίδει συστάσεις, να ζητεί πειθαρχικά μέτρα ή να υποβάλλει έγκληση ⁽¹¹³⁾. Το ΒΑΙ υπάγεται στον πρόεδρο της Δημοκρατίας της Κορέας, αλλά είναι ανεξάρτητο όσον αφορά τα καθήκοντά του ⁽¹¹⁴⁾. Επιπλέον, ο νόμος για τη σύσταση του ΒΑΙ προβλέπει ότι το ΒΑΙ διαθέτει μέγιστη ανεξαρτησία όσον αφορά τον διορισμό, την παύση και την οργάνωση του προσωπικού του, καθώς και την κατάρτιση του προϋπολογισμού του ⁽¹¹⁵⁾. Ο πρόεδρος του ΒΑΙ διορίζεται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, με τη συναίνεση της Εθνοσυνέλευσης ⁽¹¹⁶⁾. Οι υπόλοιποι έξι επίτροποι διορίζονται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, κατόπιν σύστασης του προέδρου του ΒΑΙ, για τετραετή θητεία ⁽¹¹⁷⁾. Οι επίτροποι (συμπεριλαμβανομένου του προέδρου) πρέπει να διαθέτουν ειδικά προσόντα που προβλέπονται από τον νόμο ⁽¹¹⁸⁾ και μπορούν να απολυθούν μόνο σε περίπτωση άσκησης δώξης, καταδίκης σε φυλάκιση ή αδυναμίας εκτέλεσης των καθηκόντων τους λόγω μακροχρόνιας διανοητικής ή σωματικής αδυναμίας ⁽¹¹⁹⁾. Επίσης, οι επίτροποι απαγορεύεται να συμμετέχουν σε πολιτικές δραστηριότητες και να κατέχουν ταυτόχρονα θέσεις στην Εθνοσυνέλευση, σε διοικητικές υπηρεσίες, σε οργανισμούς που υπόκεινται σε έλεγχο και επιθεώρηση από το ΒΑΙ ή οποιοδήποτε άλλο αμειβόμενο αξίωμα ή θέση ⁽¹²⁰⁾.

Το ΒΑΙ διενεργεί γενικό έλεγχο σε ετήσια βάση, αλλά μπορεί επίσης να διενεργεί ειδικούς ελέγχους σε θέματα ειδικού ενδιαφέροντος. Το ΒΑΙ μπορεί να ζητήσει την υποβολή εγγράφων στο πλαίσιο της επιθεώρησης και να ζητήσει την παρουσία φυσικών προσώπων ⁽¹²¹⁾. Στο πλαίσιο ελέγχου, το ΒΑΙ εξετάζει τα έσοδα και τις δαπάνες του κράτους, ενώ επιβλέπει επίσης τη

⁽¹⁰³⁾ Άρθρα 3 και 5 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹⁰⁴⁾ Άρθρο 7 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹⁰⁵⁾ Άρθρα 8-11 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹⁰⁶⁾ Άρθρο 16 και επόμενα του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹⁰⁷⁾ Άρθρο 23 παράγραφος 2 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹⁰⁸⁾ Άρθρο 23 παράγραφος 1 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹⁰⁹⁾ Άρθρο 23 παράγραφος 3 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹¹⁰⁾ Άρθρο 26 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹¹¹⁾ Άρθρο 41 του νόμου για τους ελέγχους στον δημόσιο τομέα.

⁽¹¹²⁾ Βλ. ιδίως τα τμήματα που υπάγονται στον γενικό διευθυντή Ελέγχου και Επιθεώρησης: <https://www.police.go.kr/eng/knpa/org/org01.jsp>.

⁽¹¹³⁾ Άρθρα 24 και 31-35 του νόμου για το Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης (στο εξής: νόμος για το ΒΑΙ).

⁽¹¹⁴⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹¹⁵⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹¹⁶⁾ Άρθρο 4 παράγραφος 1 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹¹⁷⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 1 και άρθρο 6 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹¹⁸⁾ Π.χ. να έχουν υπηρετήσει ως δικαστές, εισαγγελείς ή δικηγόροι για τουλάχιστον δέκα έτη, να έχουν εργαστεί ως δημόσιοι υπάλληλοι ή καθηγητές ή σε ανώτερη θέση σε πανεπιστήμιο για τουλάχιστον οκτώ έτη ή να έχουν εργαστεί για τουλάχιστον δέκα έτη σε εταιρεία εισηγμένη στο χρηματιστήριο ή σε οργανισμό στον οποίο συμμετέχει το κράτος (από τα οποία τουλάχιστον πέντε έτη ως εκτελεστικά στελέχη) – βλ. άρθρο 7 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹¹⁹⁾ Άρθρο 8 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹²⁰⁾ Άρθρο 9 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹²¹⁾ Βλ. π.χ. άρθρο 27 του νόμου για το ΒΑΙ.

γενική τήρηση των καθκόντων των δημόσιων αρχών και των δημόσιων υπαλλήλων με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης⁽¹²²⁾. Ως εκ τούτου, η εποπτεία του εκτείνεται πέραν των δημοσιονομικών πτυχών και περιλαμβάνει επίσης έλεγχο νομιμότητας.

2.3.3. Η Εθνοσυνέλευση

Η Εθνοσυνέλευση μπορεί να ερευνά και να επιθεωρεί τις δημόσιες αρχές⁽¹²³⁾. Κατά τη διάρκεια έρευνας ή επιθεώρησης, η Εθνοσυνέλευση μπορεί να ζητήσει την κοινοποίηση εγγράφων και να εξαναγκάσει την εμφάνιση μαρτύρων⁽¹²⁴⁾. Όποιος διαπράττει ψευδορκία κατά τη διάρκεια έρευνας της Εθνοσυνέλευσης υπόκειται σε ποινικές κυρώσεις (φυλάκιση διάρκειας έως δέκα ετών)⁽¹²⁵⁾. Η διαδικασία και τα αποτελέσματα των επιθεωρήσεων μπορούν να δημοσιοποιούνται⁽¹²⁶⁾. Εάν η Εθνοσυνέλευση διαπιστώσει παράνομη ή αθέμιτη δραστηριότητα, μπορεί να ζητήσει από την οικεία δημόσια αρχή να λάβει διορθωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης αποζημίωσης, της επιβολής πειθαρχικών μέτρων και της βελτίωσης των εσωτερικών διαδικασιών της⁽¹²⁷⁾. Έπειτα από τέτοιο αίτημα, η αρχή πρέπει να ενεργήσει χωρίς καθυστέρηση και να αναφέρει το αποτέλεσμα στην Εθνοσυνέλευση⁽¹²⁸⁾.

2.3.4. Η Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών

Η Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών (στο εξής: PIPC) ασκεί εποπτεία επί της επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών από τις αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου σύμφωνα με τον PIPA. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 7-8 παράγραφοι 3 και 4 και το άρθρο 7-9 παράγραφος 5 του PIPA, η εποπτεία της PIPC καλύπτει επίσης τις πιθανές παραβιάσεις των κανόνων που καθορίζουν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που περιέχονται στους ειδικούς νόμους που ρυθμίζουν τη συλλογή (ηλεκτρονικών) αποδεικτικών στοιχείων για τους σκοπούς της επιβολής του ποινικού δικαίου (βλ. σημείο 2.2). Δεδομένων των απαιτήσεων του άρθρου 3 παράγραφος 1 του PIPA για τη νόμιμη και θεμιτή συλλογή προσωπικών πληροφοριών, κάθε τέτοια παραβίαση συνιστά επίσης παραβίαση του PIPA, γεγονός που επιτρέπει στην PIPC να διενεργήσει έρευνα και να λάβει διορθωτικά μέτρα⁽¹²⁹⁾.

Κατά την άσκηση των εποπτικών καθκόντων της, η PIPC έχει πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες⁽¹³⁰⁾. Η PIPC μπορεί να παρέχει συμβουλές στις αρχές επιβολής του νόμου για τη βελτίωση του επιπέδου προστασίας των προσωπικών πληροφοριών των δραστηριοτήτων επεξεργασίας τους, να επιβάλλει διορθωτικά μέτρα (π.χ. την αναστολή της επεξεργασίας δεδομένων ή τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την προστασία προσωπικών πληροφοριών) ή να συμβουλεύει την αρχή σχετικά με τη λήψη πειθαρχικών μέτρων⁽¹³¹⁾. Τέλος, προβλέπονται ποινικές κυρώσεις για ορισμένες παραβιάσεις του PIPA, όπως η παράνομη χρήση ή γνωστοποίηση προσωπικών πληροφοριών σε τρίτους ή η παράνομη επεξεργασία ευαίσθητων πληροφοριών⁽¹³²⁾. Στο πλαίσιο αυτό, η PIPC μπορεί να παραπέμψει το θέμα στην αρμόδια ανακριτική υπηρεσία (συμπεριλαμβανομένου του εισαγγελέα)⁽¹³³⁾.

2.3.5. Η Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Η Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (στο εξής: NHRC) —ανεξάρτητος φορέας που είναι επιφορτισμένος με την προστασία και την προώθηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων⁽¹³⁴⁾— έχει την εξουσία να διερευνά και να αποκαθιστά παραβιάσεις των άρθρων 10-22 του Συντάγματος, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων στην ιδιωτική ζωή και στο απόρρητο της αλληλογραφίας. Η NHRC απαρτίζεται από 11 επιτρόπους, οι οποίοι διορίζονται κατόπιν πρότασης της Εθνοσυνέλευσης (τέσσερις), του προέδρου της Δημοκρατίας (τέσσερις) και του προέδρου του Ανώτατου Δικαστηρίου (τρεις)⁽¹³⁵⁾. Για να διοριστεί ένας επίτροπος πρέπει 1) να έχει υπηρετήσει τουλάχιστον δέκα έτη σε πανεπιστήμιο ή εγκεκριμένο ερευνητικό ίδρυμα, τουλάχιστον ως αναπληρωτής καθηγητής· 2) να έχει υπηρετήσει ως δικαστής, εισαγγελέας ή δικηγόρος για τουλάχιστον δέκα έτη· 3) να έχει εργαστεί στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τουλάχιστον δέκα έτη (π.χ. για μη κερδοσκοπικό, μη κυβερνητικό οργανισμό ή διεθνή οργανισμό)· ή 4) να έχει προταθεί από ομάδες της κοινωνίας των πολιτών⁽¹³⁶⁾. Ο πρόεδρος

⁽¹²²⁾ Άρθρα 20 και 24 του νόμου για το ΒΑΙ.

⁽¹²³⁾ Άρθρο 128 του νόμου για την Εθνοσυνέλευση και άρθρα 2, 3 και 15 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνονται ετήσιες επιθεωρήσεις των κυβερνητικών υποθέσεων στο σύνολό τους, καθώς και έρευνες για συγκεκριμένα θέματα.

⁽¹²⁴⁾ Άρθρο 10 παράγραφος 1 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης. Βλ. επίσης άρθρα 128 και 129 του νόμου για την Εθνοσυνέλευση.

⁽¹²⁵⁾ Άρθρο 14 του νόμου περί μαρτυρίας, αξιολόγησης κ.λπ. ενώπιον της Εθνοσυνέλευσης.

⁽¹²⁶⁾ Άρθρο 12-2 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης.

⁽¹²⁷⁾ Άρθρο 16 παράγραφος 2 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης.

⁽¹²⁸⁾ Άρθρο 16 παράγραφος 3 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης.

⁽¹²⁹⁾ Βλ. κοινοποίηση αριθ. 2021-1 της PIPC σχετικά με συμπληρωματικούς κανόνες για την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών.

⁽¹³⁰⁾ Άρθρο 63 του PIPA.

⁽¹³¹⁾ Άρθρο 61 παράγραφος 2, άρθρο 65 παράγραφος 1, άρθρο 65 παράγραφος 2 και άρθρο 64 παράγραφος 4 του PIPA.

⁽¹³²⁾ Άρθρα 70-74 του PIPA.

⁽¹³³⁾ Άρθρο 65 παράγραφος 1 του PIPA.

⁽¹³⁴⁾ Άρθρο 1 του νόμου για την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (στο εξής: νόμος για την NHRC).

⁽¹³⁵⁾ Άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου για την NHRC.

⁽¹³⁶⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 3 του νόμου για την NHRC.

της NHRC διορίζεται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας μεταξύ των επιτρόπων και ο διορισμός του πρέπει να επιβεβαιωθεί από την Εθνοσυνέλευση ⁽¹³⁷⁾. Οι επίτροποι (συμπεριλαμβανομένου του προέδρου) διορίζονται για ανανεώσιμη θητεία τριών ετών και μπορούν να παυθούν μόνο σε περίπτωση που έχουν καταδικαστεί σε φυλάκιση ή δεν είναι πλέον σε θέση να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους λόγω παρατεταμένης σωματικής ή διανοητικής αδυναμίας (στην οποία περίπτωση τα δύο τρίτα των επιτρόπων πρέπει να συμφωνήσουν με την παύση) ⁽¹³⁸⁾. Οι επίτροποι της NHRC απαγορεύεται να ασκούν παράλληλα καθήκοντα στην Εθνοσυνέλευση, σε τοπικά συμβούλια ή σε οποιαδήποτε εθνική ή τοπική κυβέρνηση (ως δημόσιοι λειτουργοί) ⁽¹³⁹⁾.

Η NHRC μπορεί να κινεί έρευνες αυτεπαγγέλτως ή βάσει αναφοράς από φυσικό πρόσωπο. Στο πλαίσιο της έρευνάς της, η NHRC μπορεί να ζητεί την υποβολή σχετικού υλικού, να διενεργεί επιθεωρήσεις και να καλεί πρόσωπα να καταθέσουν ⁽¹⁴⁰⁾. Κατόπιν έρευνας, η NHRC μπορεί να εκδίδει συστάσεις για τη βελτίωση ή τη διόρθωση συγκεκριμένων πολιτικών και πρακτικών και να τις δημοσιοποιεί ⁽¹⁴¹⁾. Οι δημόσιες αρχές πρέπει να κοινοποιήσουν στην NHRC σχέδιο εφαρμογής των εν λόγω συστάσεων εντός 90 ημερών από την παραλαβή τους ⁽¹⁴²⁾. Επιπλέον, σε περίπτωση που δεν εφαρμόσει τις συστάσεις, η οικεία αρχή πρέπει να ενημερώσει σχετικά την NHRC ⁽¹⁴³⁾. Η NHRC μπορεί με τη σειρά της να γνωστοποιήσει την παράλειψη αυτή στην Εθνοσυνέλευση και/ή να την δημοσιοποιήσει. Οι δημόσιες αρχές συμμορφώνονται κατά γενικό κανόνα με τις συστάσεις της NHRC και έχουν ισχυρό κίνητρο να το πράξουν, καθώς η εφαρμογή τους έχει αξιολογηθεί στο πλαίσιο της γενικής αξιολόγησης που διενεργήθηκε από το Γραφείο Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής, υπό την εποπτεία του γραφείου του πρωθυπουργού.

2.4. Ατομική προσφυγή

2.4.1. Διαθέσιμοι μηχανισμοί προσφυγής στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ

Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να ασκούν τα δικαιώματά τους πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ όσον αφορά τις προσωπικές πληροφορίες που επεξεργάζονται οι αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου. Η πρόσβαση μπορεί να ζητηθεί απευθείας από την οικεία αρχή ή έμμεσα μέσω της ΡΙΡΑ ⁽¹⁴⁴⁾. Η αρμόδια αρχή μπορεί να περιορίσει ή να αρνηθεί την πρόσβαση μόνο στις περιπτώσεις που αυτό προβλέπεται από τον νόμο, αν ενδέχεται να προκαλέσει βλάβη στη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα τρίτου ή να οδηγήσει σε αδικαιολόγητη προσβολή περιουσιακών και άλλων συμφερόντων άλλου προσώπου (δηλαδή αν τα συμφέροντα του άλλου προσώπου υπερτερούν των συμφερόντων του προσώπου που υποβάλλει το αίτημα) ⁽¹⁴⁵⁾. Σε περίπτωση απόρριψης αιτήματος πρόσβασης, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο πρέπει να ενημερώνεται για τους λόγους της απόρριψης και για τον τρόπο άσκησης προσφυγής ⁽¹⁴⁶⁾. Ομοίως, αίτημα διόρθωσης ή διαγραφής μπορεί να απορριφθεί αν αυτό προβλέπεται σε άλλους νόμους, στην οποία περίπτωση ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενημερώνεται για τους λόγους στους οποίους βασίζεται η απόρριψη και για τη δυνατότητα προσφυγής ⁽¹⁴⁷⁾.

Όσον αφορά την προσφυγή, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν καταγγελία στην ΡΙΡΑ, μεταξύ άλλων μέσω του κέντρου κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής που διαχειρίζεται ο Οργανισμός Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας ⁽¹⁴⁸⁾. Επιπλέον, ένα φυσικό πρόσωπο μπορεί να ζητήσει διαμεσολάβηση μέσω της επιτροπής διαμεσολάβησης για διαφορές που αφορούν προσωπικές πληροφορίες ⁽¹⁴⁹⁾. Τα εν λόγω μέσα προσφυγής είναι διαθέσιμα τόσο σε περίπτωση πιθανών παραβιάσεων των κανόνων που περιέχονται σε ειδικούς νόμους που καθορίζουν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών (σημείο 2.2) όσο και στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ. Επιπλέον, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να προσβάλουν τις αποφάσεις ή τις παραλείψεις της ΡΙΡΑ βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές (βλ. σημείο 2.4.3).

⁽¹³⁷⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 5 του νόμου για την NHRC.

⁽¹³⁸⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 8 του νόμου για την NHRC.

⁽¹³⁹⁾ Άρθρο 10 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁴⁰⁾ Άρθρο 36 του νόμου για την NHRC. Σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 7 του νόμου, η υποβολή υλικού ή αντικειμένων μπορεί να απορριφθεί, εάν θα έθιγε την εμπιστευτικότητα ζητημάτων του κράτους με ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις στην κρατική ασφάλεια ή στις διπλωματικές σχέσεις ή εάν θα αποτελούσε σοβαρό εμπόδιο σε ποινική έρευνα ή επικείμενη δίκη. Στις εν λόγω περιπτώσεις, η NHRC μπορεί να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από τον προϊστάμενο της οικείας υπηρεσίας (ο οποίος πρέπει να συμμορφωθεί καλόπιστα), εάν είναι αναγκαίο για να επανεξεταστεί το αν η άρνηση παροχής των πληροφοριών είναι δικαιολογημένη.

⁽¹⁴¹⁾ Άρθρο 25 παράγραφος 1 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁴²⁾ Άρθρο 25 παράγραφος 3 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁴³⁾ Άρθρο 25 παράγραφος 4 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁴⁴⁾ Άρθρο 35 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁴⁵⁾ Άρθρο 35 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁴⁶⁾ Άρθρο 42 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁴⁷⁾ Άρθρο 36 παράγραφοι 1 έως 2 του ΡΙΡΑ και άρθρο 43 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁴⁸⁾ Άρθρο 62 του ΡΙΡΑ.

⁽¹⁴⁹⁾ Άρθρα 40 έως 50 του ΡΙΡΑ και άρθρα 48-2 έως 57 του διατάγματος εφαρμογής του ΡΙΡΑ.

2.4.2. Προσφυγή ενώπιον της Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Η NHRC χειρίζεται καταγγελίες από φυσικά πρόσωπα (τόσο από την Κορέα όσο και από αλλοδαπούς) σχετικά με παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπράττονται από δημόσιες αρχές ⁽¹⁵⁰⁾. Δεν υπάρχει απαίτηση ενεργητικής νομιμοποίησης για την υποβολή καταγγελίας από φυσικά πρόσωπα στην NHRC ⁽¹⁵¹⁾. Κατά συνέπεια, η NHRC θα χειριστεί μια καταγγελία ακόμη και αν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής ζημίας στο στάδιο του παραδεκτού. Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο της συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου, τα φυσικά πρόσωπα δεν έχουν την υποχρέωση να αποδείξουν ότι οι δημόσιες αρχές της Κορέας απέκτησαν πράγματι πρόσβαση στις προσωπικές τους πληροφορίες προκειμένου η καταγγελία να είναι παραδεκτή ενώπιον της NHRC. Ένα φυσικό πρόσωπο μπορεί επίσης να ζητήσει την επίλυση της καταγγελίας μέσω διαμεσολάβησης ⁽¹⁵²⁾.

Για τη διερεύνηση μιας καταγγελίας, η NHRC μπορεί να κάνει χρήση των εξουσιών έρευνας που διαθέτει, μεταξύ άλλων ζητώντας την υποβολή σχετικού υλικού, διενεργώντας επιθεωρήσεις και καλώντας φυσικά πρόσωπα να καταθέσουν ⁽¹⁵³⁾. Εάν από την έρευνα προκύψει ότι έχει διαπραχθεί παράβαση της σχετικής νομοθεσίας, η NHRC μπορεί να συστήσει την εφαρμογή διορθωτικών μέτρων ή τη διόρθωση ή βελτίωση οποιουδήποτε σχετικού νομοθετήματος, θεσμικού οργάνου, πολιτικής ή πρακτικής ⁽¹⁵⁴⁾. Τα προτεινόμενα διορθωτικά μέτρα μπορεί να περιλαμβάνουν διαμεσολάβηση, παύση της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αποζημίωση για ζημιές και μέτρα για την πρόληψη της επανάληψης των ίδιων ή παρόμοιων παραβιάσεων ⁽¹⁵⁵⁾. Σε περίπτωση παράνομης συλλογής προσωπικών πληροφοριών βάσει των εφαρμοστέων κανόνων, τα διορθωτικά μέτρα μπορεί να περιλαμβάνουν τη διαγραφή των προσωπικών πληροφοριών που συλλέχθηκαν. Εάν κριθεί πολύ πιθανό ότι η παραβίαση βρίσκεται σε εξέλιξη και θεωρηθεί πιθανό, εάν δεν αντιμετωπιστεί, να προκληθεί ζημία που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί, η NHRC μπορεί να λάβει έκτακτα μέτρα αρωγής ⁽¹⁵⁶⁾.

Παρότι η NHRC δεν διαθέτει εξουσία εξαναγκασμού, οι αποφάσεις της (π.χ. απόφαση να μη συνεχιστεί η διερεύνηση μιας καταγγελίας) ⁽¹⁵⁷⁾ και οι συστάσεις της μπορούν να προσβληθούν ενώπιον των δικαστηρίων της Κορέας βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές (βλ. σημείο 2.4.3 κατωτέρω) ⁽¹⁵⁸⁾. Επιπλέον, εάν από τα πορίσματα της NHRC προκύψει ότι δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέχθηκαν παράνομα από δημόσια αρχή, το οικείο φυσικό πρόσωπο μπορεί να προσφύγει ενώπιον των δικαστηρίων της Κορέας κατά της εν λόγω δημόσιας αρχής, π.χ. προσβάλλοντας τη συλλογή βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές, καταθέτοντας συνταγματική προσφυγή βάσει του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο ή ζητώντας αποζημίωση βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις (βλ. σημείο 2.4.3 κατωτέρω).

2.4.3. Δικαστική προσφυγή

Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να επικαλεστούν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που περιγράφονται στα προηγούμενα σημεία για να προσφύγουν ενώπιον των κορεατικών δικαστηρίων μέσω διαφόρων οδών.

Πρώτον, σύμφωνα με τον CPA, το ενδιαφερόμενο φυσικό πρόσωπο και ο συνήγορός του μπορούν να είναι παρόντες κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας ή κατάσχεσης και, ως εκ τούτου, μπορούν επίσης να υποβάλουν ένσταση κατά τον χρόνο της εκτέλεσης του εντάλματος ⁽¹⁵⁹⁾. Επιπλέον, ο CPA προβλέπει τον λεγόμενο μηχανισμό «οιονεί προσφυγής», ο οποίος επιτρέπει στα φυσικά πρόσωπα να προσφύγουν στο αρμόδιο δικαστήριο ζητώντας την ακύρωση ή την τροποποίηση διάταξης εισαγγελείας ή αστυνομικού σχετικά με κατάσχεση ⁽¹⁶⁰⁾. Αυτό επιτρέπει στα πρόσωπα να προσβάλλουν τα μέτρα που λαμβάνονται για την εκτέλεση εντάλματος κατάσχεσης.

⁽¹⁵⁰⁾ Παρόλο που το άρθρο 4 του νόμου για την NHRC αναφέρεται σε πολίτες και αλλοδαπούς που διαμένουν στη Δημοκρατία της Κορέας, ο όρος «διαμένει» αντικατοπτρίζει μια έννοια δικαιοδοσίας και όχι τη γεωγραφική περιοχή. Ως εκ τούτου, εάν τα θεμελιώδη δικαιώματα αλλοδαπού εκτός της Κορέας παραβιαστούν από εθνικά όργανα εντός της Κορέας, το εν λόγω φυσικό πρόσωπο μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην NHRC. Βλ. για παράδειγμα την αντίστοιχη ερώτηση στη σελίδα συχνών ερωτήσεων της NHRC, στη διεύθυνση https://www.humanrights.go.kr/site/program/board/basicboard/list?boardtypeid=7025&menuid=002004005001&page_size=10¤tpage=2. Αυτό θα συμβαίνει εάν κορεατικές δημόσιες αρχές προσπελάσουν παράνομα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα αλλοδαπού που διαβίβαστηκαν στην Κορέα.

⁽¹⁵¹⁾ Η καταγγελία πρέπει καταρχήν να υποβληθεί εντός ενός έτους από την παραβίαση, αλλά η NHRC μπορεί να αποφασίσει να διερευνήσει καταγγελία που υποβάλλεται ακόμη και μετά το εν λόγω χρονικό διάστημα, υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχει παρέλθει η προθεσμία παραγραφής βάσει του ποινικού ή του αστικού δικαίου (άρθρο 32 παράγραφος 1 σημείο 4 του νόμου για την NHRC).

⁽¹⁵²⁾ Άρθρο 42 και επόμενα του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁵³⁾ Άρθρα 36 και 37 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁵⁴⁾ Άρθρο 44 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁵⁵⁾ Άρθρο 42 παράγραφος 4 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁵⁶⁾ Άρθρο 48 του νόμου για την NHRC.

⁽¹⁵⁷⁾ Για παράδειγμα, εάν η NHRC δεν είναι σε θέση, κατ'εξάρτηση, να επιθεωρήσει ορισμένα υλικά ή εγκαταστάσεις, διότι αφορούν κρατικά απόρρητα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην κρατική ασφάλεια ή στις διπλωματικές σχέσεις, ή σε περίπτωση που η επιθεώρηση θα δημιουργούσε σοβαρό εμπόδιο σε ποινική έρευνα ή επικείμενη δίκη (βλ. υποσημείωση 166), και αν αυτό εμποδίζει την NHRC να διενεργήσει την έρευνα που είναι αναγκαία για να αξιολογήσει την ουσία της αναφοράς που έχει λάβει, ενημερώνει το φυσικό πρόσωπο για τους λόγους απόρριψης της προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 39 του νόμου για την NHRC. Στην περίπτωση αυτή, το φυσικό πρόσωπο θα μπορούσε να προσβάλει την απόφαση της NHRC βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽¹⁵⁸⁾ Βλ. π.χ. την απόφαση του Ανώτερου Δικαστηρίου της Σεούλ αριθ. 2007Nu27259, της 18ης Απριλίου 2008, η οποία επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2008Du7854, της 9ης Οκτωβρίου 2008· απόφαση του Ανώτερου Δικαστηρίου της Σεούλ αριθ. 2017Nu69382, της 2ας Φεβρουαρίου 2018.

⁽¹⁵⁹⁾ Άρθρα 121 και 219 του CPA.

⁽¹⁶⁰⁾ Άρθρο 417 του CPA σε συνδυασμό με το άρθρο 414 παράγραφος 2 του CPA. Βλ. επίσης απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 97Mo66, της 29ης Σεπτεμβρίου 1997.

Επίσης, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να αξιώσουν αποζημίωση ενώπιον των δικαστηρίων της Κορέας. Βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να υποβάλουν αίτηση αποζημίωσης για ζημιές που τους προκάλεσαν δημόσιοι υπάλληλοι κατά την εκτέλεση των επίσημων καθηκόντων τους κατά παράβαση του νόμου ⁽¹⁶¹⁾. Η αίτηση βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις μπορεί να υποβληθεί σε εξειδικευμένο «Συμβούλιο Αποζημιώσεων» ή απευθείας στα κορεατικά δικαστήρια ⁽¹⁶²⁾. Εάν το θύμα είναι αλλοδαπός, ο νόμος για τις κρατικές αποζημιώσεις εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η χώρα καταγωγής του εν λόγω υπηκόου εξασφαλίζει εξίσου την κρατική αποζημίωση για τους Κορεάτες υπηκόους ⁽¹⁶³⁾. Σύμφωνα με τη νομολογία, ο όρος αυτός πληρούται εάν οι απαιτήσεις για την αίτηση αποζημίωσης στην άλλη χώρα «δεν αποκλίνουν σημαντικά μεταξύ της Κορέας και της άλλης χώρας» και «δεν είναι γενικά πιο αυστηρές σε σύγκριση με εκείνες που προβλέπονται στην Κορέα ούτε υπάρχει ουσιώδης διαφορά» ⁽¹⁶⁴⁾. Ο αστικός νόμος διέπει την ευθύνη του κράτους σχετικά με τις αποζημιώσεις και, κατά συνέπεια, η ευθύνη του κράτους καλύπτει και μη υλικές ζημιές (π.χ. ηθική βλάβη) ⁽¹⁶⁵⁾. Για παραβιάσεις των κανόνων προστασίας των δεδομένων, προβλέπεται πρόσθετο ένδικο βοήθημα στο πλαίσιο του ΡΙΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 39 του ΡΙΡΑ, κάθε φυσικό πρόσωπο που υφίσταται ζημία ως αποτέλεσμα παραβίασης του ΡΙΡΑ ή απώλειας, κλοπής, κοινολόγησης, παραποίησης, μεταβολής ή καταστροφής προσωπικών πληροφοριών του μπορεί να αξιώσει αποζημίωση ενώπιον των δικαστηρίων. Δεν υπάρχει παρόμοια απαίτηση αμοιβαιότητας όπως εκείνη του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις.

Εκτός από την αποζημίωση για ζημιές, υπάρχει δυνατότητα διοικητικής προσφυγής κατά ενεργειών ή παραλείψεων διοικητικών υπηρεσιών δυνάμει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές. Κάθε φυσικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά διάταξης (δηλαδή την άσκηση ή άρνηση άσκησης δημόσιας εξουσίας σε μια συγκεκριμένη υπόθεση) ή παράλειψης (την παρατεταμένη παράλειψη διοικητικής υπηρεσίας να εκδώσει συγκεκριμένη διάταξη κατά παράβαση νομικής υποχρέωσης να το πράξει), η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ανάκληση/τροποποίηση παράνομης διάταξης, διαπίστωση ακυρότητας (δηλαδή διαπίστωση ότι η διάταξη δεν παράγει έννομα αποτελέσματα ή ότι δεν υπάρχει στην έννομη τάξη) ή διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα μιας παράλειψης ⁽¹⁶⁶⁾. Για να μπορεί να προσβληθεί μια διοικητική διάταξη, πρέπει να έχει άμεσο αντίκτυπο σε αστικοδικαστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις ⁽¹⁶⁷⁾. Αυτό περιλαμβάνει τα μέτρα για τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είτε απευθείας (π.χ. παρακολούθηση επικοινωνιών) είτε μέσω αιτήματος γνωστοποίησης (π.χ. σε πάροχο υπηρεσιών).

Οι προαναφερθείσες αξιώσεις μπορούν να ασκηθούν πρώτα ενώπιον των επιτροπών διοικητικών προσφυγών που έχουν συσταθεί στο πλαίσιο ορισμένων δημόσιων αρχών (π.χ. της ΝΙΣ, της ΝΗΡΚ) ή ενώπιον της Κεντρικής Επιτροπής Διοικητικών Προσφυγών που συστάθηκε στο πλαίσιο της Επιτροπής για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς και τα Πολιτικά Δικαιώματα ⁽¹⁶⁸⁾. Η εν λόγω διοικητική προσφυγή παρέχει μια εναλλακτική, πιο άτυπη οδό για την προσβολή διάταξης ή παράλειψης δημόσιας αρχής. Ωστόσο, προσφυγή μπορεί επίσης να ασκηθεί απευθείας ενώπιον των κορεατικών δικαστηρίων, βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

Αίτηση για ανάκληση/τροποποίηση διάταξης βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές μπορεί να υποβληθεί από οποιοδήποτε πρόσωπο έχει έννομο συμφέρον να επιδιώξει την ανάκληση/τροποποίηση ή να αποκατασταθούν τα δικαιώματά του με την ανάκληση/τροποποίηση σε περίπτωση που η διάταξη δεν παράγει πλέον αποτελέσματα ⁽¹⁶⁹⁾. Ομοίως, ένδικη διαδικασία για την επιβεβαίωση ακυρότητας μπορεί να κινηθεί από πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον για την εν λόγω επιβεβαίωση, ενώ ένδικη διαδικασία για την επιβεβαίωση του παράνομου χαρακτήρα μιας παράλειψης μπορεί να κινηθεί από οποιοδήποτε πρόσωπο έχει υποβάλει αίτηση για την έκδοση διάταξης και έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει την επιβεβαίωση του παράνομου χαρακτήρα της παράλειψης ⁽¹⁷⁰⁾. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου, ο όρος «έννομο συμφέρον» ερμηνεύεται ως «νομικώς προστατευόμενο συμφέρον», δηλαδή ως άμεσο και ειδικό συμφέρον που προστατεύεται από νόμους και κανονισμούς στους οποίους βασίζονται οι διοικητικές διατάξεις (δηλαδή όχι γενικά, έμμεσα και αφηρημένα συμφέροντα του κοινού) ⁽¹⁷¹⁾. Ως εκ τούτου, τα φυσικά πρόσωπα έχουν έννομο συμφέρον σε περίπτωση παραβίασης των περιορισμών και των εγγυήσεων που αφορούν τη συλλογή των δεδομένων τους προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του ποινικού δικαίου (βάσει ειδικών νόμων ή του ΡΙΡΑ). Τελεισίδικη απόφαση βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές είναι δεσμευτική για τους διαδίκους ⁽¹⁷²⁾.

Η αίτηση ανάκλησης/τροποποίησης μιας διάταξης και η αίτηση αναγνώρισης του παράνομου χαρακτήρα μιας παράλειψης πρέπει να κατατίθενται εντός 90 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το φυσικό πρόσωπο έλαβε γνώση της

⁽¹⁶¹⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις.

⁽¹⁶²⁾ Άρθρα 9 και 12 του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις. Ο νόμος θεσπίζει περιφερειακά συμβούλια (υπό την προεδρία του αναπληρωτή εισαγγελέα της αντίστοιχης εισαγγελίας), κεντρικό συμβούλιο (υπό την προεδρία του υφυπουργού Δικαιοσύνης) και ειδικό συμβούλιο (υπό την προεδρία του υφυπουργού Εθνικής Άμυνας και αρμόδιο για τις αιτήσεις αποζημίωσης για ζημιές που προκαλούνται από στρατιωτικούς ή πολιτικούς υπαλλήλους των ενόπλων δυνάμεων). Οι αιτήσεις για αποζημίωση διεκπεραιώνονται καταρχήν από τα περιφερειακά συμβούλια, τα οποία υπό ορισμένες προϋποθέσεις πρέπει να διαβιβάζουν τις υποθέσεις στο κεντρικό / ειδικό συμβούλιο, π.χ. εάν η αποζημίωση υπερβαίνει ορισμένο ποσό ή σε περίπτωση που ένα φυσικό πρόσωπο υποβάλει αίτηση για εκ νέου εξέταση. Όλα τα συμβούλια αποτελούνται από μέλη που διορίζονται από τον υπουργό Δικαιοσύνης (π.χ. μεταξύ δημόσιων υπαλλήλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δικαστικών λειτουργών, δικηγόρων και προσώπων που διαθέτουν εμπειρογνώσια σε σχέση με τις κρατικές αποζημιώσεις) και υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση συμφερόντων (βλ. άρθρο 7 του διατάγματος εφαρμογής του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις).

⁽¹⁶³⁾ Άρθρο 7 του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις.

⁽¹⁶⁴⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2013Da208388, της 11ης Ιουνίου 2015.

⁽¹⁶⁵⁾ Βλ. άρθρο 8 του νόμου τις κρατικές αποζημιώσεις, καθώς και άρθρο 751 του αστικού νόμου.

⁽¹⁶⁶⁾ Άρθρα 2 και 4 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽¹⁶⁷⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 98Du18435, της 22ας Οκτωβρίου 1999, απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 99Du1113, της 8ης Σεπτεμβρίου 2000, και απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2010Du3541, της 27ης Σεπτεμβρίου 2012.

⁽¹⁶⁸⁾ Άρθρο 6 του νόμου για τις διοικητικές προσφυγές και άρθρο 18 παράγραφος 1 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽¹⁶⁹⁾ Άρθρο 12 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽¹⁷⁰⁾ Άρθρα 35 και 36 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽¹⁷¹⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 2006Du330, της 26ης Μαρτίου 2006.

⁽¹⁷²⁾ Άρθρο 30 παράγραφος 1 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

διάταξης/παράλειψης και, καταρχήν, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που εκδόθηκε η διάταξη ή επήλθε η παράλειψη, εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι καθυστέρησης ⁽¹⁷³⁾. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου, η έννοια των «βασίμων λόγων» πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως και απαιτεί να αξιολογείται αν είναι κοινωνικά αποδεκτό να επιτραπεί η εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής, υπό το πρίσμα όλων των περιστάσεων της υπόθεσης ⁽¹⁷⁴⁾. Για παράδειγμα, σε αυτούς περιλαμβάνονται (ενδεικτικά) λόγοι καθυστέρησης για τους οποίους το οικείο μέρος δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο (δηλαδή καταστάσεις εκτός του ελέγχου του προσφεύγοντος, για παράδειγμα αν δεν έχει λάβει κοινοποίηση για τη συλλογή των προσωπικών πληροφοριών του) ή περιπτώσεις ανωτέρας βίας (π.χ. φυσική καταστροφή, πόλεμος).

Τέλος, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν επίσης να καταθέσουν συνταγματική προσφυγή στο Συνταγματικό Δικαστήριο ⁽¹⁷⁵⁾. Βάσει του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο, κάθε πρόσωπο του οποίου τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα προσβάλλονται λόγω της άσκησης ή της μη άσκησης κυβερνητικής εξουσίας (με εξαίρεση τις αποφάσεις των δικαστηρίων) μπορεί να ασκήσει συνταγματική προσφυγή. Εάν υπάρχουν άλλα μέσα έννομης προστασίας, αυτά πρέπει πρώτα να εξαντληθούν. Σύμφωνα με τη νομολογία του Συνταγματικού Δικαστηρίου, αλλοδαποί υπήκοοι μπορούν να καταθέτουν συνταγματική προσφυγή στον βαθμό που τα βασικά δικαιώματά τους αναγνωρίζονται από το Σύνταγμα της Κορέας (βλ. επεξηγήσεις στο σημείο 1.1) ⁽¹⁷⁶⁾. Οι συνταγματικές προσφυγές πρέπει να υποβάλλονται εντός 90 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το φυσικό πρόσωπο έλαβε γνώση της παραβίασης και εντός ενός έτους από την ημερομηνία της παραβίασης. Δεδομένου ότι η διαδικασία του νόμου για τις διοικητικές διαφορές εφαρμόζεται στις διαφορές βάσει του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο ⁽¹⁷⁷⁾, μια προσφυγή εξακολουθεί να είναι παραδεκτή εάν υπάρχουν «βάσιμοι λόγοι», όπως ερμηνεύονται σύμφωνα με τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου που περιγράφεται ανωτέρω.

Εάν πρέπει πρώτα να εξαντληθούν άλλα μέσα έννομης προστασίας, η συνταγματική προσφυγή πρέπει να υποβληθεί εντός 30 ημερών από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης στο πλαίσιο του εν λόγω μέσου έννομης προστασίας ⁽¹⁷⁸⁾. Το Συνταγματικό Δικαστήριο μπορεί να ακυρώσει την άσκηση κρατικής εξουσίας που προκάλεσε την παράβαση ή να επιβεβαιώσει ότι συγκεκριμένη παράλειψη είναι αντισυνταγματική ⁽¹⁷⁹⁾. Στην εν λόγω περίπτωση, η οικεία αρχή υποχρεούται να λάβει μέτρα για να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου.

3. ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

3.1. Αρμόδιες δημόσιες αρχές στον τομέα της εθνικής ασφάλειας

Η Δημοκρατία της Κορέας διαθέτει δύο ειδικές υπηρεσίες πληροφοριών: τη NIS και τη Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας. Πέραν αυτών, η αστυνομία και η εισαγγελία μπορούν επίσης να συλλέγουν προσωπικές πληροφορίες για σκοπούς εθνικής ασφάλειας.

Η NIS ιδρύθηκε με τον νόμο για την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (στο εξής: *νόμος για τη NIS*) και υπάγεται απευθείας στη δικαιοδοσία και την εποπτεία του προέδρου της Δημοκρατίας ⁽¹⁸⁰⁾. Ειδικότερα, η NIS συλλέγει, συγκεντρώνει και διανέμει πληροφορίες σχετικά με ξένες χώρες (και τη Βόρεια Κορέα) ⁽¹⁸¹⁾, πληροφορίες που συνδέονται με το καθήκον καταπολέμησης της κατασκοπείας (συμπεριλαμβανομένης της στρατιωτικής και της βιομηχανικής κατασκοπείας), την τρομοκρατία και τις δραστηριότητες διεθνών εγκληματικών οργανώσεων, πληροφορίες σχετικά με ορισμένα είδη εγκλημάτων που στρέφονται κατά της δημόσιας και εθνικής ασφάλειας (π.χ. εγχώρια εξέγερση, εξωτερική επίθεση) και πληροφορίες που συνδέονται με το καθήκον διασφάλισης της κυβερνοασφάλειας και της πρόληψης ή της αντιμετώπισης κυβερνοεπιθέσεων και κυβερνοαπειλών ⁽¹⁸²⁾. Ο νόμος για τη NIS, με τον οποίο ιδρύθηκε η NIS και καθορίζονται τα καθήκοντά της, προβλέπει επίσης γενικές αρχές που πλαισιώνουν όλες τις δραστηριότητές της. Ως γενική αρχή, η NIS πρέπει να διατηρεί πολιτική ουδετερότητα και να προστατεύει την ελευθερία και τα δικαιώματα των ατόμων ⁽¹⁸³⁾. Ο πρόεδρος της NIS είναι επιφορτισμένος με την κατάρτιση γενικών κατευθυντήριων γραμμών που καθορίζουν τις αρχές, το πεδίο εφαρμογής και τις διαδικασίες για την εκτέλεση των καθηκόντων της NIS σε σχέση με τη συλλογή και τη χρήση πληροφοριών, και οφείλει να τις υποβάλλει στην Εθνοσυνέλευση ⁽¹⁸⁴⁾. Η Εθνοσυνέλευση (μέσω της Επιτροπής Πληροφοριών της) μπορεί να ζητεί τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση των κατευθυντήριων γραμμών, εάν κρίνει ότι είναι παράνομες ή άδικες. Γενικότερα, ο διευθυντής και το προσωπικό της NIS, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, δεν μπορούν να ξαναγκάσουν κανένα θεσμικό όργανο, οργανισμό ή φυσικό πρόσωπο να πράξει κάτι για το οποίο δεν είναι υποχρεωμένο ούτε να παρεμποδίσουν την άσκηση των δικαιωμάτων οποιουδήποτε προσώπου, καταχρώμενοι την επίσημη εξουσία τους ⁽¹⁸⁵⁾. Επιπλέον, κάθε λογοκρισία ταχυδρομείου, υποκλοπή τηλεπικοινωνιών,

⁽¹⁷³⁾ Άρθρο 20 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές. Η εν λόγω προθεσμία ισχύει επίσης για να ζητηθεί η επιβεβαίωση του παράνομου χαρακτήρα παράλειψης, βλ. άρθρο 38 παράγραφος 2 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

⁽¹⁷⁴⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 90Nu6521, της 28ης Ιουνίου 1991.

⁽¹⁷⁵⁾ Άρθρο 68 παράγραφος 1 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽¹⁷⁶⁾ Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου αριθ. 99HeonMa194, της 29ης Νοεμβρίου 2001.

⁽¹⁷⁷⁾ Άρθρο 40 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽¹⁷⁸⁾ Άρθρο 69 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽¹⁷⁹⁾ Άρθρο 75 παράγραφος 3 του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽¹⁸⁰⁾ Άρθρο 2 και άρθρο 4 παράγραφος 2 του νόμου για τη NIS.

⁽¹⁸¹⁾ Η έννοια αυτή δεν καλύπτει τις πληροφορίες σχετικά με φυσικά πρόσωπα, αλλά τις πληροφορίες σχετικά με γενικές πληροφορίες σχετικά με ξένες χώρες (τάσεις, εξελίξεις) και τις δραστηριότητες κρατικών φορέων τρίτων χωρών.

⁽¹⁸²⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 1 του νόμου για τη NIS.

⁽¹⁸³⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 1, άρθρο 6 παράγραφος 2, άρθρα 11 και 21. Βλ. επίσης τους κανόνες σχετικά με τις συγκρούσεις συμφερόντων, ιδίως τα άρθρα 10 και 12.

⁽¹⁸⁴⁾ Άρθρο 4 παράγραφος 2 του νόμου για τη NIS.

⁽¹⁸⁵⁾ Άρθρο 13 του νόμου για τη NIS.

συλλογή πληροφοριών θέσης, συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών ή η καταγραφή ή ακρόαση ιδιωτικών επικοινωνιών από τη NIS πρέπει να συμμορφώνεται με τον CPPA, τον νόμο για τις πληροφορίες θέσης ή τον CPA ⁽¹⁸⁶⁾. Κάθε κατάχρηση εξουσίας ή η συλλογή πληροφοριών κατά παράβαση των νόμων αυτών επισύρει ποινικές κυρώσεις ⁽¹⁸⁷⁾.

Η Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας είναι μια στρατιωτική υπηρεσία πληροφοριών, η οποία υπάγεται στο Υπουργείο Άμυνας. Είναι αρμόδια για θέματα ασφάλειας εντός των ενόπλων δυνάμεων, για στρατιωτικές ποινικές έρευνες (με την επιφύλαξη του νόμου για τα στρατοδικεία) και για στρατιωτικές πληροφορίες. Κατά γενικό κανόνα, η Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας δεν παρακολουθεί πολίτες, εκτός εάν αυτό είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των στρατιωτικών της καθηκόντων. Τα πρόσωπα που μπορούν να υποβληθούν σε έρευνα είναι το στρατιωτικό προσωπικό, πολιτικοί υπάλληλοι των ενόπλων δυνάμεων, εκπαιδευόμενοι στρατιωτικοί, έφεδροι, το προσωπικό της στρατολογίας και αιχμάλωτοι πολέμου ⁽¹⁸⁸⁾. Κατά τη συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, η Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας υπόκειται στους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που προβλέπονται στον CPPA και στο διάταγμα εφαρμογής του.

3.2. Νομικές βάσεις και περιορισμοί

Ο CPPA, ο νόμος για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας για την προστασία των πολιτών και της δημόσιας ασφάλειας (στο εξής: *αντιτρομοκρατικός νόμος*) και ο TBA παρέχουν νομικές βάσεις για τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας και καθορίζουν τους εφαρμοστέους περιορισμούς και τις εγγυήσεις ⁽¹⁸⁹⁾. Οι εν λόγω περιορισμοί και εγγυήσεις, όπως περιγράφονται στα επόμενα σημεία, διασφαλίζουν ότι η συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών περιορίζεται στα απολύτως αναγκαία για την επίτευξη ενός θεμιτού σκοπού. Αυτό αποκλείει τη μαζική και χωρίς διακρίσεις συλλογή προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας.

3.2.1. Συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας

3.2.1.1. Συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας από τις υπηρεσίες πληροφοριών

3.2.1.1.1. Νομική βάση

Ο CPPA παρέχει στις υπηρεσίες πληροφοριών την εξουσία να συλλέγουν δεδομένα επικοινωνίας και απαιτεί από τους παρόχους επικοινωνιών να συνεργάζονται ως προς τα αιτήματα των εν λόγω υπηρεσιών ⁽¹⁹⁰⁾. Όπως περιγράφεται στο σημείο 2.2.2.1, ο CPPA κάνει διάκριση μεταξύ της συλλογής του περιεχομένου των επικοινωνιών (δηλ. «μέτρα περιορισμού επικοινωνιών», όπως μέτρα «υποκλοπής» ή «λογοκρισίας» ⁽¹⁹¹⁾) και της συλλογής «δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών» ⁽¹⁹²⁾.

Το όριο για τη συλλογή αυτών των δύο ειδών πληροφοριών διαφέρει, αλλά οι ισχύουσες διαδικασίες και εγγυήσεις είναι σε μεγάλο βαθμό ταυτόσημες ⁽¹⁹³⁾. Η συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών (ή μεταδεδομένων) μπορεί να πραγματοποιείται με σκοπό την πρόληψη απειλών κατά της εθνικής ασφάλειας ⁽¹⁹⁴⁾. Για την εκτέλεση μέτρων περιορισμού επικοινωνιών (δηλαδή για τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών) ισχύει υψηλότερο όριο, καθώς τέτοια μέτρα μπορούν να ληφθούν μόνο όταν αναμένεται να τεθεί σε σοβαρό κίνδυνο η εθνική ασφάλεια και η συλλογή πληροφοριών είναι απαραίτητη για την πρόληψη του κινδύνου αυτού (δηλαδή εάν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια και η συλλογή είναι απαραίτητη για την πρόληψη του) ⁽¹⁹⁵⁾. Για την εκτέλεση μέτρων περιορισμού επικοινωνιών (δηλαδή για τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών) ισχύει υψηλότερο όριο, καθώς τέτοια μέτρα μπορούν να ληφθούν μόνο όταν αναμένεται να τεθεί σε σοβαρό κίνδυνο η εθνική ασφάλεια και η συλλογή πληροφοριών είναι απαραίτητη για την πρόληψη του κινδύνου αυτού (δηλαδή εάν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια και η συλλογή είναι απαραίτητη για την πρόληψή του) ⁽¹⁹⁶⁾. Ακόμη και όταν έχει ληφθεί η κατάλληλη έγκριση/άδεια, τα μέτρα αυτά πρέπει να διακόπτονται αμέσως μόλις δεν είναι πλέον αναγκαία, ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε παραβίαση του απορρήτου επικοινωνίας του ατόμου περιορίζεται στο ελάχιστο ⁽¹⁹⁷⁾.

3.2.1.1.2. Περιορισμοί και εγγυήσεις που ισχύουν για τη συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας που αφορούν τουλάχιστον έναν Κορεάτη υπήκοο

Η συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας (τόσο περιεχομένου όσο και μεταδεδομένων) όταν το ένα ή και τα δύο πρόσωπα που συμμετέχουν στην επικοινωνία είναι Κορεάτες υπήκοοι μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την άδεια ανώτερου δικαστή του

⁽¹⁸⁶⁾ Άρθρο 14 του νόμου για τη NIS.

⁽¹⁸⁷⁾ Άρθρα 22 και 23 του νόμου για τη NIS.

⁽¹⁸⁸⁾ Άρθρο 1 του νόμου για τα στρατοδικεία.

⁽¹⁸⁹⁾ Κατά τη διερεύνηση εγκλημάτων που σχετίζονται με την εθνική ασφάλεια, η αστυνομία και η NIS ενεργούν βάσει του CPA, ενώ η Διοίκηση Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας υπόκειται στον νόμο για τα στρατοδικεία.

⁽¹⁹⁰⁾ Άρθρο 15-2 του CPPA.

⁽¹⁹¹⁾ Άρθρο 2 παράγραφοι 6 και 7 του CPPA.

⁽¹⁹²⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 11 του CPPA.

⁽¹⁹³⁾ Βλ. επίσης άρθρο 13-4 παράγραφος 2 του CPPA και άρθρο 37 παράγραφος 4 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA, τα οποία ορίζουν ότι οι διαδικασίες που εφαρμόζονται για τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών εφαρμόζονται αναλογικά και για τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών.

⁽¹⁹⁴⁾ Άρθρο 13-4 του CPPA.

⁽¹⁹⁵⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽¹⁹⁶⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽¹⁹⁷⁾ Άρθρο 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

Ανώτερου Δικαστηρίου ⁽¹⁹⁸⁾. Το αίτημα της υπηρεσίας πληροφοριών πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς σε εισαγγελέα ή ανώτερη εισαγγελία ⁽¹⁹⁹⁾. Πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τη συλλογή (δηλαδή ότι η εθνική ασφάλεια αναμένεται να τεθεί σε σοβαρό κίνδυνο ή ότι η συλλογή είναι αναγκαία για την πρόληψη απειλών κατά της εθνικής ασφάλειας), από κοινού με τα δικαιολογητικά που υποστηρίζουν τους λόγους αυτούς και στοιχειοθετούν εκ πρώτης όψεως υπόθεση, καθώς και τις λεπτομέρειες του αιτήματος (δηλαδή τους στόχους, τα στοχευόμενα πρόσωπα, το πεδίο εφαρμογής, την πραγματική περίοδο συλλογής, καθώς και τον τρόπο και τον τόπο της συλλογής) ⁽²⁰⁰⁾. Ο εισαγγελέας ή η ανώτερη εισαγγελία ζητούν με τη σειρά τους άδεια από ανώτερο δικαστή του Ανώτερου Δικαστηρίου ⁽²⁰¹⁾. Ο δικαστής του Ανώτερου Δικαστηρίου μπορεί να χορηγήσει γραπτή άδεια μόνο όταν κρίνει ότι το αίτημα είναι δικαιολογημένο και το απορρίπτει όταν το κρίνει αβάσιμο ⁽²⁰²⁾. Το ένταλμα προσδιορίζει το είδος, τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής και την πραγματική περίοδο συλλογής, καθώς και τον τόπο και τον τρόπο πραγματοποίησής της ⁽²⁰³⁾.

Εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες σε περίπτωση που το μέτρο έχει ως στόχο τη διερεύνηση πράξης συνωμοσίας που απειλεί την εθνική ασφάλεια και συντρέχει κατάσταση έκτακτης ανάγκης που καθιστά αδύνατη την εφαρμογή των προαναφερόμενων διαδικασιών ⁽²⁰⁴⁾. Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, οι υπηρεσίες πληροφοριών μπορούν να εκτελούν μέτρα παρακολούθησης χωρίς προηγούμενη δικαστική έγκριση ⁽²⁰⁵⁾. Ωστόσο, αμέσως μετά την εκτέλεση των έκτακτων μέτρων, η υπηρεσία πληροφοριών πρέπει να ζητεί την άδεια του δικαστηρίου. Εάν η άδεια δεν ληφθεί εντός 36 ωρών από τη λήψη των μέτρων, τα μέτρα πρέπει να διακόπτονται αμέσως ⁽²⁰⁶⁾. Η συλλογή πληροφοριών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης πρέπει να πραγματοποιείται πάντα σύμφωνα με «δήλωση λογοκρισίας/υποκλοπής για λόγους έκτακτης ανάγκης» και η υπηρεσία πληροφοριών που διενεργεί τη συλλογή πρέπει να τηρεί αρχείο όλων των μέτρων έκτακτης ανάγκης ⁽²⁰⁷⁾.

Στις περιπτώσεις που η παρακολούθηση ολοκληρώνεται εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η έκδοση δικαστικής άδειας, ο προϊστάμενος της αρμόδιας ανώτερης εισαγγελίας πρέπει να αποστείλει ειδοποίηση για τη λήψη μέτρων έκτακτης ανάγκης, την οποία καταρτίζει η υπηρεσία πληροφοριών, στον προϊστάμενο του αρμόδιου δικαστηρίου, το οποίο τηρεί το μητρώο μέτρων έκτακτης ανάγκης ⁽²⁰⁸⁾. Αυτό επιτρέπει στο δικαστήριο να εξετάσει τη νομιμότητα της συλλογής.

3.2.1.1.3. Περιορισμοί και εγγυήσεις που ισχύουν για τη συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας που αφορούν μόνο υπηκόους τρίτων χωρών

Για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με επικοινωνίες αποκλειστικά μεταξύ υπηκόων τρίτων χωρών, οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να λάβουν προηγουμένως γραπτή έγκριση από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας ⁽²⁰⁹⁾. Πληροφορίες σχετικά με τέτοιες επικοινωνίες συλλέγονται για λόγους εθνικής ασφάλειας μόνο εάν εμπίπτουν σε μία από τις διάφορες κατηγορίες που παρατίθενται, δηλαδή πρόκειται για επικοινωνίες μεταξύ κυβερνητικών αξιωματούχων ή άλλων προσώπων χωρών εχθρικών προς τη Δημοκρατία της Κορέας, ξένων οργανισμών, ομάδων ή υπηκόων για τους οποίους υπάρχουν υπόνοιες ότι συμμετέχουν σε δραστηριότητες κατά της Κορέας ⁽²¹⁰⁾ ή μελών ομάδων εντός της κορεατικής χερσονήσου που εκφεύγουν ουσιαστικά της κυριαρχίας της Δημοκρατίας της Κορέας και των υπερκείμενων ομάδων τους που εδρεύουν σε ξένες χώρες ⁽²¹¹⁾. Αντιστρόφως, εάν το ένα μέρος της επικοινωνίας είναι Κορεάτης υπήκοος και το άλλο υπήκοος τρίτης χώρας, απαιτείται δικαστική έγκριση σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο σημείο 3.2.1.1.2.

Ο επικεφαλής υπηρεσίας πληροφοριών πρέπει να υποβάλει σχέδιο για τα μέτρα που πρόκειται να ληφθούν στον διευθυντή της NIS ⁽²¹²⁾. Ο διευθυντής της NIS εξετάζει αν το σχέδιο είναι κατάλληλο και, στην περίπτωση αυτή, το υποβάλλει προς έγκριση στον πρόεδρο της Δημοκρατίας ⁽²¹³⁾. Οι πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στο σχέδιο είναι οι ίδιες με τις πληροφορίες που απαιτούνται για την αίτηση δικαστικής άδειας για τη συλλογή πληροφοριών από Κορεάτες υπηκόους (όπως περιγράφεται ανωτέρω) ⁽²¹⁴⁾. Συγκεκριμένα, το σχέδιο πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τη συλλογή (δηλαδή ότι η εθνική ασφάλεια αναμένεται να τεθεί σε σοβαρό κίνδυνο ή ότι η συλλογή είναι αναγκαία για την πρόληψη απειλών κατά της εθνικής

⁽¹⁹⁸⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 1 του CPPA. Αρμόδιο δικαστήριο είναι το ανώτερο δικαστήριο του τόπου κατοικίας ή της έδρας ενός ή αμφότερων των μερών που υποβάλλονται στην παρακολούθηση.

⁽¹⁹⁹⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²⁰⁰⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 3 και άρθρο 6 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽²⁰¹⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 4 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA. Το αίτημα του εισαγγελέα προς το δικαστήριο πρέπει να αναφέρει τους κύριους λόγους ύπαρξης της υπόνοιας και, στον βαθμό που ζητούνται περισσότερες άδειες ταυτόχρονα, τη δικαιολόγησή τους (βλ. άρθρο 4 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA).

⁽²⁰²⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 3, άρθρο 6 παράγραφος 5 και άρθρο 6 παράγραφος 9 του CPPA.

⁽²⁰³⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 3 και άρθρο 6 παράγραφος 6 του CPPA.

⁽²⁰⁴⁾ Άρθρο 8 του CPPA.

⁽²⁰⁵⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 του CPPA.

⁽²⁰⁶⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽²⁰⁷⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 4 του CPPA. Βλ. ανωτέρω σημείο 2.2.2.2. για τα μέτρα έκτακτης ανάγκης στο πλαίσιο της επιβολής του νόμου.

⁽²⁰⁸⁾ Άρθρο 8 παράγραφοι 5 και 7 του CPPA. Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να αναφέρει τον σκοπό, τον στόχο, το πεδίο εφαρμογής, την περίοδο, τον τόπο εκτέλεσής και τη μέθοδο παρακολούθησης, καθώς και τους λόγους για τους οποίους δεν υποβλήθηκε αίτηση πριν από τη λήψη του μέτρου (άρθρο 8 παράγραφος 6 του CPPA).

⁽²⁰⁹⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 2 του CPPA.

⁽²¹⁰⁾ Πρόκειται για δραστηριότητες που απειλούν την ύπαρξη και την ασφάλεια του έθνους, τη δημοκρατική τάξη ή την επιβίωση και ελευθερία του λαού.

⁽²¹¹⁾ Επιπλέον, εάν το ένα μέρος της επικοινωνίας είναι πρόσωπο που περιγράφεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 2 του CPPA και το άλλο είναι άγνωστο ή δεν μπορεί να προσδιοριστεί, εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 2.

⁽²¹²⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA. Ο διευθυντής της NIS διορίζεται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας κατόπιν έγκρισης από το Κοινοβούλιο (άρθρο 7 του νόμου για τη NIS).

⁽²¹³⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²¹⁴⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του CPPA.

ασφάλειας), τους κύριους λόγους ύπαρξης της υπόνοιας, από κοινού με τα δικαιολογητικά που υποστηρίζουν τους λόγους αυτούς και στοιχειοθετούν εκ πρώτης όψεως υπόθεση, καθώς και τις λεπτομέρειες του αιτήματος (δηλαδή τους στόχους, τα στοχευόμενα πρόσωπα, το πεδίο εφαρμογής, την πραγματική περίοδο συλλογής, καθώς και τον τρόπο και τον τόπο της συλλογής). Όταν υποβάλλεται ταυτόχρονα αίτημα για περισσότερες από μία άδειες, το αντικείμενο και οι λόγοι τους ⁽²¹⁵⁾.

Σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ⁽²¹⁶⁾, απαιτείται προηγούμενη έγκριση από τον υπουργό στον οποίο υπάγεται η σχετική υπηρεσία πληροφοριών. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, η υπηρεσία πληροφοριών πρέπει να ζητήσει την έγκριση του προέδρου της Δημοκρατίας αμέσως μετά τη λήψη των μέτρων έκτακτης ανάγκης. Εάν η υπηρεσία πληροφοριών δεν λάβει έγκριση εντός 36 ωρών από την υποβολή του αιτήματος, η συλλογή πρέπει να διακοπεί αμέσως ⁽²¹⁷⁾. Στις περιπτώσεις αυτές, οι πληροφορίες που έχουν συλλεχθεί καταστρέφονται πάντα.

3.2.1.1.4. Γενικοί περιορισμοί και εγγυήσεις

Όταν ζητείται η συνεργασία ιδιωτικών οντοτήτων, οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να τους παρέχουν το δικαστικό ένταλμα / την προεδρική άδεια ή αντίγραφο του εξώφυλλου δήλωσης λογοκρισίας για λόγους έκτακτης ανάγκης, το οποίο η υπόχρεη οντότητα πρέπει να τηρεί στα αρχεία της ⁽²¹⁸⁾. Οι οντότητες που καλούνται να γνωστοποιήσουν πληροφορίες σε υπηρεσίες πληροφοριών βάσει του CPPA μπορούν να αρνηθούν να το πράξουν όταν η άδεια ή η δήλωση λογοκρισίας για λόγους έκτακτης ανάγκης αναφέρει εσφαλμένο αναγνωριστικό (π.χ. αριθμό τηλεφώνου που ανήκει σε διαφορετικό πρόσωπο από το προσδιοριζόμενο). Επιπλέον, σε όλες τις περιπτώσεις, δεν επιτρέπεται να γνωστοποιηθούν οι κωδικοί πρόσβασης που χρησιμοποιούνται για τις επικοινωνίες ⁽²¹⁹⁾.

Οι υπηρεσίες πληροφοριών μπορούν να αναθέτουν την εφαρμογή μέτρων περιορισμού επικοινωνιών ή τη συλλογή πληροφοριών επιβεβαίωσης επικοινωνιών σε ταχυδρομική υπηρεσία ή πάροχο τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (όπως ορίζεται στον νόμο για τις επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών) ⁽²²⁰⁾. Τόσο η αρμόδια υπηρεσία πληροφοριών όσο και ο πάροχος που λαμβάνει αίτημα συνεργασίας πρέπει να τηρούν μητρώα όπου αναφέρεται ο σκοπός του αιτήματος λήψης των μέτρων, η ημερομηνία εκτέλεσης ή συνεργασίας και το αντικείμενο των μέτρων (π.χ. ταχυδρομείο, τηλέφωνο, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) επί τρία έτη ⁽²²¹⁾. Οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που παρέχουν δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών πρέπει να διατηρούν πληροφορίες σχετικά με τη συχνότητα συλλογής στα αρχεία τους για επτά έτη και να υποβάλλουν έκθεση δύο φορές ετησίως στον υπουργό Επιστημών και ΤΠΕ ⁽²²²⁾.

Οι υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να αναφέρουν στον διευθυντή της NIS τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρώσει και το αποτέλεσμα της δραστηριότητας παρακολούθησης ⁽²²³⁾. Όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών, πρέπει να τηρούνται αρχεία για το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτημα για τα εν λόγω δεδομένα, καθώς και για το ίδιο το γραπτό αίτημα και το όργανο που βασίστηκε σε αυτό ⁽²²⁴⁾.

Η συλλογή τόσο του περιεχομένου επικοινωνιών όσο και δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών μπορεί μόνο να διαρκεί για μέγιστη περίοδο τεσσάρων μηνών και πρέπει να διακόπτεται αμέσως εάν στο μεταξύ επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος ⁽²²⁵⁾. Εάν εξακολουθούν να ισχύουν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας, η περίοδος μπορεί να παραταθεί για έως τέσσερις μήνες, με την άδεια του δικαστηρίου ή με την έγκριση του προέδρου της Δημοκρατίας. Η αίτηση χορήγησης έγκρισης για την παράταση των μέτρων παρακολούθησης πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς, να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους ζητείται παράταση και να παρέχει υποστηρικτικό υλικό ⁽²²⁶⁾.

Ανάλογα με τη νομική βάση για τη συλλογή, τα πρόσωπα ενημερώνονται κατά γενικό κανόνα όταν συλλέγονται επικοινωνίες τους. Ειδικότερα, ανεξάρτητα από το αν οι πληροφορίες που συλλέγονται αφορούν το περιεχόμενο επικοινωνιών ή τα δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών και ανεξάρτητα από το αν οι πληροφορίες αποκτήθηκαν μέσω της συνηθούς διαδικασίας ή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ο προϊστάμενος της υπηρεσίας πληροφοριών πρέπει να κοινοποιήσει εγγράφως στο οικείο πρόσωπο το μέτρο παρακολούθησης εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία διακόπηκε η παρακολούθηση ⁽²²⁷⁾. Η κοινοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει 1) το γεγονός ότι συλλέχθηκαν πληροφορίες, 2) την υπηρεσία που πραγματοποίησε τη

⁽²¹⁵⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 3 και άρθρο 4 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²¹⁶⁾ Δηλαδή, στις περιπτώσεις που το μέτρο έχει ως στόχο πράξη συνωμοσίας που απειλεί την εθνική ασφάλεια, δεν υπάρχει αρκετός χρόνος για την εξασφάλιση έγκρισης από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και η μη λήψη μέτρων έκτακτης ανάγκης μπορεί να βλάψει την εθνική ασφάλεια (άρθρο 8 παράγραφος 8 του CPPA).

⁽²¹⁷⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 9 του CPPA.

⁽²¹⁸⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 2 του CPPA και άρθρο 12 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²¹⁹⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽²²⁰⁾ Άρθρο 13 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²²¹⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 3 του CPPA και άρθρο 17 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA. Αυτή η χρονική περίοδος δεν ισχύει για τα δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών (βλ. άρθρο 39 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA).

⁽²²²⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 7 του CPPA και άρθρο 39 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²²³⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²²⁴⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 5 και άρθρο 13-4 παράγραφος 3 του CPPA.

⁽²²⁵⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 2 του CPPA.

⁽²²⁶⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 2 του CPPA και άρθρο 5 του διατάγματος εφαρμογής του CPPA.

⁽²²⁷⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 3 του CPPA. Σύμφωνα με το άρθρο 13-4 του CPPA, αυτό ισχύει τόσο για τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών όσο και για τη συλλογή δεδομένων επιβεβαίωσης επικοινωνιών.

συλλογή και 3) την περίοδο συλλογής. Ωστόσο, εάν είναι πιθανό η κοινοποίηση να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια ή να βλάψει τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα ανθρώπων, μπορεί να αναβληθεί⁽²²⁸⁾. Η κοινοποίηση πρέπει να παρέχεται εντός 30 ημερών από τη στιγμή που παύουν να υφίστανται οι λόγοι της αναβολής⁽²²⁹⁾.

Ωστόσο, αυτή η απαίτηση κοινοποίησης ισχύει μόνο για τη συλλογή πληροφοριών όπου τουλάχιστον ένα από τα μέρη είναι Κορεάτης υπήκοος. Κατά συνέπεια, οι υπήκοοι τρίτων χωρών θα ειδοποιούνται μόνο όταν συλλέγονται επικοινωνίες τους με Κορεάτες υπηκόους. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει υποχρέωση κοινοποίησης όταν συλλέγονται επικοινωνίες αποκλειστικά μεταξύ υπηκόων τρίτων χωρών.

Το περιεχόμενο οποιασδήποτε επικοινωνίας, καθώς και τα δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών που αποκτώνται μέσω παρακολούθησης βάσει του CPPA μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο 1) για τη διερεύνηση, τη δίωξη ή την πρόληψη ορισμένων εγκλημάτων, 2) για πειθαρχικές διαδικασίες, 3) για δικαστικές διαδικασίες στις οποίες μέρος της επικοινωνίας τις επικαλείται στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης ή 4) βάσει άλλων νόμων⁽²³⁰⁾.

3.2.1.2. Συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας από την αστυνομία ή εισαγγελείς για σκοπούς εθνικής ασφάλειας

Η αστυνομία ή ο εισαγγελέας μπορούν να συλλέγουν πληροφορίες επικοινωνίας (τόσο το περιεχόμενο επικοινωνιών όσο και δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών) για σκοπούς εθνικής ασφάλειας υπό τους ίδιους όρους που περιγράφονται στο σημείο 3.2.1.1. Όταν ενεργούν σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης⁽²³¹⁾, εφαρμόζεται η διαδικασία που περιγράφηκε ανωτέρω σχετικά με τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών για σκοπούς επιβολής του νόμου σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης (δηλαδή το άρθρο 8 του CPPA).

3.2.2. Συλλογή πληροφοριών για υπόπτους τρομοκρατίας

3.2.2.1. Νομική βάση

Ο αντιτρομοκρατικός νόμος παρέχει στον διευθυντή της NIS την εξουσία να συλλέγει πληροφορίες σχετικά με υπόπτους τρομοκρατίας⁽²³²⁾. Ως «*υπόπιος τρομοκρατίας*» νοείται μέλος τρομοκρατικής ομάδας⁽²³³⁾, πρόσωπο που προπαγανδίζει τρομοκρατική ομάδα (προωθώντας και διαδίδοντας ιδέες ή τακτικές τρομοκρατικής ομάδας), συγκεντρώνει ή συνεισφέρει κεφάλαια για την τρομοκρατία⁽²³⁴⁾ ή συμμετέχει σε άλλες δραστηριότητες προετοιμασίας, συνωμοσίας, προπαγάνδας ή υποκίνησης της τρομοκρατίας, ή πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι έχει πραγματοποιήσει τέτοιου είδους δραστηριότητες⁽²³⁵⁾. Κατά γενικό κανόνα, κάθε δημόσιος λειτουργός που εφαρμόζει τον αντιτρομοκρατικό νόμο πρέπει να σέβεται τα βασικά δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα της Κορέας⁽²³⁶⁾.

Ο αντιτρομοκρατικός νόμος δεν καθορίζει ο ίδιος συγκεκριμένες εξουσίες, περιορισμούς και εγγυήσεις για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με υπόπτους τρομοκρατίας, αλλά παραπέμπει στις διαδικασίες που προβλέπονται σε άλλα νομοθετήματα. Πρώτον, βάσει του αντιτρομοκρατικού νόμου, ο διευθυντής της NIS μπορεί να συλλέγει 1) πληροφορίες σχετικά με την είσοδο και την έξοδο από τη Δημοκρατία της Κορέας, 2) πληροφορίες σχετικά με χρηματοοικονομικές συναλλαγές και 3) πληροφορίες σχετικά με επικοινωνίες. Ανάλογα με το είδος των ζητούμενων πληροφοριών, οι σχετικές διαδικαστικές απαιτήσεις προβλέπονται στον μεταναστευτικό νόμο και τον νόμο για τα τελωνεία, τον ARUSFTI ή τον CPPA, αντίστοιχα⁽²³⁷⁾. Για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με την είσοδο και την έξοδο από την Κορέα, ο αντιτρομοκρατικός νόμος παραπέμπει στις διαδικασίες

⁽²²⁸⁾ Άρθρο 9-2 παράγραφος 4 του CPPA.

⁽²²⁹⁾ Άρθρο 13-4 παράγραφος 2 και άρθρο 9-2 παράγραφος 6 του CPPA.

⁽²³⁰⁾ Άρθρο 5 παράγραφοι 1 έως 2, άρθρο 12 και άρθρο 13-5 του CPPA.

⁽²³¹⁾ Δηλαδή, όταν το μέτρο έχει ως στόχο πράξη συνωμοσίας που απειλεί την εθνική ασφάλεια και υφίσταται κατάσταση έκτακτης ανάγκης που καθιστά αδύνατη την εφαρμογή της συνήθους διαδικασίας έγκρισης (άρθρο 8 παράγραφος 1 του CPPA).

⁽²³²⁾ Άρθρο 9 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²³³⁾ Ως «*τρομοκρατική ομάδα*» νοείται ομάδα τρομοκρατών που έχει προσδιοριστεί ως τέτοια από τα Ηνωμένα Έθνη (άρθρο 2 παράγραφος 2 του αντιτρομοκρατικού νόμου).

⁽²³⁴⁾ Η «*τρομοκρατία*» ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του αντιτρομοκρατικού νόμου ως συμπεριφορά που διαπράττεται με σκοπό την παρεμπόδιση της άσκησης της εξουσίας του κράτους, μιας τοπικής κυβέρνησης ή κυβέρνησης τρίτης χώρας (συμπεριλαμβανομένων των τοπικών κυβερνήσεων και διεθνών οργανισμών) ή με σκοπό να εξαναγκαστεί αυτή να αναλάβει δράση χωρίς να είναι υποχρεωμένη ή με σκοπό να απειληθεί το κοινό. Αυτό περιλαμβάνει α) τη θανάτωση προσώπου ή την απειλή κατά της ζωής προσώπου με την πρόκληση σωματικής βλάβης ή τη σύλληψη, τον εγκλεισμό, την απαγωγή ή την ομηρία προσώπου· β) ορισμένα είδη συμπεριφοράς που στοχεύουν αεροσκάφος (π.χ. σύγκρουση, πειρατεία ή πρόκληση βλάβης σε αεροσκάφος εν πτήση)· γ) ορισμένα είδη συμπεριφοράς που σχετίζονται με πλοίο (π.χ. κατάληψη πλοίου ή ναυτιλιακής υποδομής σε λειτουργία, καταστροφή πλοίου ή ναυτιλιακής υποδομής σε λειτουργία ή πρόκληση βλάβης σε βαθμό που θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια του πλοίου ή της υποδομής, συμπεριλαμβανομένης της πρόκλησης βλάβης στο φορτίο που έχει φορτωθεί σε πλοίο ή σε ναυτιλιακή υποδομή που βρίσκεται σε λειτουργία)· δ) τοποθέτηση, έκρηξη ή οποιαδήποτε άλλου είδους χρήση βιοχημικού, εκρηκτικού ή εμπρηστικού όπλου ή μηχανισμού με σκοπό την πρόκληση θανάτου, σοβαρού τραυματισμού ή σοβαρής υλικής ζημίας ή την πρόκληση των εν λόγω επιπτώσεων σε ορισμένους τύπους οχημάτων ή εγκαταστάσεων (π.χ. τρένα, τραμ, μηχανοκίνητα οχήματα, δημόσια πάρκα και σταθμούς, εγκαταστάσεις παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου και τηλεπικοινωνιών κ.λπ.)· ε) ορισμένα είδη συμπεριφοράς που σχετίζονται με πυρηνικά υλικά, ραδιενεργά υλικά ή πυρηνικές εγκαταστάσεις (π.χ. πρόκληση βλάβης σε ανθρώπινες ζωές, στη σωματική ακεραιότητα ή σε περιουσιακά στοιχεία ή άλλου είδους διατάραξη της δημόσιας ασφάλειας με την καταστροφή πυρηνικού αντιδραστήρα ή τον παράνομο χειρισμό ραδιενεργών υλικών κ.λπ.).

⁽²³⁵⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²³⁶⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²³⁷⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 1 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

που ορίζονται στον μεταναστευτικό νόμο και στον νόμο για τα τελωνεία. Ωστόσο, οι εν λόγω νόμοι επί του παρόντος δεν προβλέπουν τέτοιου είδους εξουσίες. Για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τις επικοινωνίες και τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές, ο αντιτρομοκρατικός νόμος παραπέμπει στους περιορισμούς και τις εγγυήσεις του CPPA (που αναλύονται λεπτομερέστερα κατωτέρω) και του ARUSFTI (που, όπως εξηγείται στο σημείο 2.1, δεν έχουν σημασία για τους σκοπούς της αξιολόγησης για την απόφαση επάρκειας).

Επιπλέον, το άρθρο 9 παράγραφος 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου ορίζει ότι ο διευθυντής της NIS μπορεί να ζητεί προσωπικές πληροφορίες ή πληροφορίες σχετικά με τη θέση υπόπτου τρομοκρατίας από υπεύθυνο επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών⁽²³⁸⁾ ή πάροχο πληροφοριών θέσης⁽²³⁹⁾. Η δυνατότητα αυτή περιορίζεται σε αιτήματα οικειοθελούς γνωστοποίησης, στα οποία οι υπεύθυνοι επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών και οι πάροχοι πληροφοριών θέσης δεν υποχρεούνται να απαντήσουν, και σε κάθε περίπτωση μπορούν να το πράξουν μόνο σύμφωνα με τον ΡΙΡΑ και τον νόμο για τις πληροφορίες θέσης (βλ. σημείο 3.2.2.2 κατωτέρω).

3.2.2.2. Περιορισμοί και εγγυήσεις που ισχύουν για την οικειοθελή γνωστοποίηση βάσει του ΡΙΡΑ και του νόμου για τις πληροφορίες θέσης

Τα αιτήματα οικειοθελούς συνεργασίας βάσει του αντιτρομοκρατικού νόμου πρέπει να περιορίζονται σε πληροφορίες σχετικά με υπόπτους τρομοκρατίας (βλ. ανωτέρω σημείο 3.2.2.1). Κάθε τέτοιο αίτημα από τη NIS πρέπει να συμμορφώνεται με τις αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που απορρέουν από το Σύνταγμα της Κορέας (άρθρο 12 παράγραφος 1 και άρθρο 37 παράγραφος 2)⁽²⁴⁰⁾, καθώς και με τις απαιτήσεις του ΡΙΡΑ για τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών (άρθρο 3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ, βλ. ανωτέρω σημείο 1.2). Επιπλέον, ο νόμος για τη NIS ορίζει ότι η NIS δεν μπορεί να υποχρεώσει κανένα όργανο, οργανισμό ή φυσικό πρόσωπο να πράξει οτιδήποτε που δεν είναι υποχρεωμένο να πράξει ούτε να παρεμποδίσει την άσκηση των δικαιωμάτων οποιουδήποτε προσώπου, καταχρώμενη την επίσημη εξουσία της⁽²⁴¹⁾. Η παραβίαση της εν λόγω απαγόρευσης μπορεί να επισύρει ποινικές κυρώσεις⁽²⁴²⁾.

Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας προσωπικών πληροφοριών και οι πάροχοι πληροφοριών θέσης που λαμβάνουν αιτήματα από τη NIS βάσει του αντιτρομοκρατικού νόμου δεν υποχρεούνται να συμμορφωθούν. Μπορούν να συμμορφωθούν οικειοθελώς, αλλά επιτρέπεται να το πράξουν μόνο σε συμμόρφωση με τον ΡΙΡΑ και τον νόμο για τις πληροφορίες θέσης. Όσον αφορά τη συμμόρφωση με τον ΡΙΡΑ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει ιδίως να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων και δεν επιτρέπεται να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες εάν ενδέχεται να προσβάλει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα του ατόμου ή τρίτου⁽²⁴³⁾. Επιπλέον, σύμφωνα με την κοινοποίηση αριθ. 2021-1 σχετικά με συμπληρωματικούς κανόνες για την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ειδοποιείται σχετικά με τη γνωστοποίηση. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η εν λόγω ειδοποίηση μπορεί να αναβληθεί, ιδίως εάν και για όσο διάστημα η ειδοποίηση θα έδινε σε κίνδυνο διεξαγόμενη ποινική έρευνα ή ενδεχομένως θα έβλαπτε τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα άλλου προσώπου, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα ή συμφέροντα υπερισχύουν προδήλως των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων⁽²⁴⁴⁾.

3.2.2.3. Περιορισμοί και εγγυήσεις στο πλαίσιο του CPPA

Βάσει του αντιτρομοκρατικού νόμου, οι υπηρεσίες πληροφοριών μπορούν να συλλέγουν πληροφορίες επικοινωνίας (τόσο το περιεχόμενο επικοινωνιών όσο και τα δεδομένα επιβεβαίωσης επικοινωνιών) μόνο όταν αυτό είναι αναγκαίο για αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες, δηλαδή δραστηριότητες που σχετίζονται με την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Οι διαδικασίες του CPPA που περιγράφονται στο σημείο 3.2.1 εφαρμόζονται στη συλλογή πληροφοριών επικοινωνίας για αντιτρομοκρατικούς σκοπούς.

3.2.3. Οικειοθελής γνωστοποίηση από φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών

Βάσει του ΤΒΑ, οι φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μπορούν να συμμορφωθούν οικειοθελώς με αίτημα γνωστοποίησης «δεδομένων επικοινωνιών» από υπηρεσία πληροφοριών που προτίθεται να συλλέξει τις πληροφορίες για να αποτρέψει απειλή κατά της εθνικής ασφάλειας⁽²⁴⁵⁾. Κάθε τέτοιο αίτημα πρέπει να συμμορφώνεται με τις αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που απορρέουν από το Σύνταγμα της Κορέας (άρθρο 12 παράγραφος 1 και άρθρο 37 παράγραφος 2)⁽²⁴⁶⁾, καθώς και με τις απαιτήσεις του ΡΙΡΑ για τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών (άρθρο 3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ, βλ. ανωτέρω σημείο 1.2). Επιπλέον, εφαρμόζονται οι ίδιοι περιορισμοί και οι εγγυήσεις που εφαρμόζονται για τις οικειοθελείς γνωστοποιήσεις για σκοπούς επιβολής του νόμου (βλ. σημείο 2.2.3)⁽²⁴⁷⁾.

⁽²³⁸⁾ Όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του ΡΙΡΑ, δηλαδή δημόσιος φορέας, νομικό πρόσωπο, οργανισμός, φυσικό πρόσωπο κ.λπ. που επεξεργάζεται προσωπικές πληροφορίες άμεσα ή έμμεσα για τη διαχείριση αρχείων προσωπικών πληροφοριών για επίσημους ή επαγγελματικούς σκοπούς.

⁽²³⁹⁾ Όπως ορίζεται στο άρθρο 5 του νόμου για την προστασία, τη χρήση κ.λπ. πληροφοριών θέσης (στο εξής: νόμος για τις πληροφορίες θέσης), δηλαδή κάθε πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από την Επιτροπή Επικοινωνιών της Κορέας για να δραστηριοποιείται σε επιχείρηση παροχής πληροφοριών θέσης.

⁽²⁴⁰⁾ Βλ. επίσης άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁴¹⁾ Άρθρο 11 παράγραφος 1 του νόμου για τη NIS.

⁽²⁴²⁾ Άρθρο 19 του νόμου για τη NIS.

⁽²⁴³⁾ Άρθρο 18 παράγραφος 2 του ΡΙΡΑ.

⁽²⁴⁴⁾ Κοινοποίηση αριθ. 2021-1 της ΡΙΡΑ σχετικά με συμπληρωματικούς κανόνες για την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, τμήμα III παράγραφος 2 σημείο iii).

⁽²⁴⁵⁾ Άρθρο 83 παράγραφος 3 του ΤΒΑ.

⁽²⁴⁶⁾ Βλ. επίσης άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁴⁷⁾ Ειδικότερα, το αίτημα πρέπει να είναι γραπτό και να αναφέρει τους λόγους του αιτήματος, καθώς και τον σύνδεσμο προς τον σχετικό χρήστη και το εύρος των ζητούμενων πληροφοριών, ενώ ο πάροχος τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει να τηρεί αρχεία και να υποβάλλει έκθεση στον υπουργό Επιστημών και ΤΠΕ δύο φορές ετησίως.

Οι φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται, αλλά μπορούν να το πράττουν οικειοθελώς και μόνο σύμφωνα με τον PIPA. Συναφώς, ισχύουν για τους φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών οι ίδιες υποχρεώσεις, μεταξύ άλλων όσον αφορά την ενημέρωση του φυσικού προσώπου, όπως και όταν λαμβάνουν αιτήματα από τις αρχές επιβολής του ποινικού δικαίου, όπως εξηγείται αναλυτικότερα στο σημείο 2.2.3.

3.3. Εποπτεία

Διάφοροι φορείς εποπτεύουν τις δραστηριότητες των υπηρεσιών πληροφοριών της Κορέας. Η εποπτεία της Διοίκησης Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας ασκείται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, σύμφωνα με την οδηγία του Υπουργείου για την εφαρμογή του εσωτερικού ελέγχου. Η NIS υπόκειται σε εποπτεία από την εκτελεστική εξουσία, την Εθνοσυνέλευση και άλλους ανεξάρτητους φορείς, όπως εξηγείται αναλυτικότερα στη συνέχεια.

3.3.1. Υπεύθυνος Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Όταν οι υπηρεσίες πληροφοριών συλλέγουν πληροφορίες σχετικά με υπόπτους τρομοκρατίας, ο αντιτρομοκρατικός νόμος προβλέπει εποπτεία από την Αντιτρομοκρατική Επιτροπή και τον Υπεύθυνο Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (στο εξής: HRPO) ⁽²⁴⁸⁾.

Η Αντιτρομοκρατική Επιτροπή, μεταξύ άλλων, χαράσσει πολιτικές σχετικά με τις αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες και εποπτεύει την εφαρμογή των αντιτρομοκρατικών μέτρων, καθώς και τις δραστηριότητες των διαφόρων αρμόδιων αρχών στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας ⁽²⁴⁹⁾. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο πρωθυπουργός, ενώ η Επιτροπή απαρτίζεται από διάφορους υπουργούς και επικεφαλής κυβερνητικών υπηρεσιών, όπως τον υπουργό Εξωτερικών, τον υπουργό Δικαιοσύνης, τον υπουργό Εθνικής Άμυνας, τον υπουργό Εσωτερικών και Ασφάλειας, τον διευθυντή της NIS, τον γενικό επίτροπο της Εθνικής Αστυνομικής Υπηρεσίας και τον πρόεδρο της Επιτροπής Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών ⁽²⁵⁰⁾. Κατά τη διεξαγωγή αντιτρομοκρατικών ερευνών και την ιχνηλάτηση υπόπτων τρομοκρατίας με σκοπό τη συλλογή πληροφοριών ή υλικού που είναι αναγκαίο για αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες, ο διευθυντής της NIS πρέπει να αναφέρεται στον πρόεδρο της Αντιτρομοκρατικής Επιτροπής (δηλαδή στον πρωθυπουργό) ⁽²⁵¹⁾.

Επιπλέον, ο αντιτρομοκρατικός νόμος συστήνει τη θέση του HRPO με σκοπό την προστασία των βασικών δικαιωμάτων των προσώπων από παραβιάσεις που προκαλούνται από αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες ⁽²⁵²⁾. Ο HRPO διορίζεται από τον πρόεδρο της Αντιτρομοκρατικής Επιτροπής μεταξύ προσώπων που πληρούν τα κριτήρια που αναφέρονται στο διάταγμα εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου [δηλαδή, πρέπει να είναι δικηγόρος με δεκαετή τουλάχιστον επαγγελματική πείρα ή με εξειδικευμένες γνώσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να υπηρετεί ή να έχει υπηρετήσει (τουλάχιστον) ως ανασπληρωτής καθηγητής για τουλάχιστον δέκα έτη ή να έχει υπηρετήσει ως ανώτερος δημόσιος λειτουργός σε κρατικούς οργανισμούς ή σε τοπικές κυβερνήσεις ή να διαθέτει τουλάχιστον δεκαετή επαγγελματική πείρα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, π.χ. σε μη κυβερνητική οργάνωση] ⁽²⁵³⁾. Ο HRPO διορίζεται για δύο έτη (με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας του) και μπορεί να παυθεί από τα καθήκοντά του μόνο για συγκεκριμένους, περιορισμένους λόγους και για βάσιμη αιτία, π.χ. αν κατηγορείται σε ποινική υπόθεση που σχετίζεται με τα καθήκοντά του, αν έχει αποκαλύψει εμπιστευτικές πληροφορίες ή λόγω μακροχρόνιας διανοητικής ή σωματικής ανικανότητας ⁽²⁵⁴⁾.

Όσον αφορά τις εξουσίες του, ο HRPO μπορεί να εκδίδει συστάσεις για τη βελτίωση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από υπηρεσίες που εμπλέκονται σε αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες, και να διεκπεραιώνει αναφορές πολιτών (βλ. σημείο 3.4.3) ⁽²⁵⁵⁾. Όταν μπορεί ευλόγως να διαπιστωθεί η ύπαρξη παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την εκτέλεση επίσημων καθηκόντων, ο HRPO μπορεί να συστήσει στον επικεφαλής της οικείας υπηρεσίας να επανορθώσει την εν λόγω παραβίαση ⁽²⁵⁶⁾. Με τη σειρά της, η οικεία υπηρεσία πρέπει να κοινοποιήσει στον HRPO τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή της εν λόγω σύστασης ⁽²⁵⁷⁾. Εάν η υπηρεσία δεν εφαρμόσει σύσταση του HRPO, το ζήτημα παραπέμπεται στην Αντιτρομοκρατική Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου της, δηλαδή του πρωθυπουργού. Μέχρι στιγμής, δεν υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες δεν έχουν εφαρμοστεί οι συστάσεις του HRPO.

3.3.2. Η Εθνοσυνέλευση

Όπως περιγράφεται στο σημείο 2.3.2, η Εθνοσυνέλευση μπορεί να ερευνά και να επιθεωρεί δημόσιες αρχές και, στο πλαίσιο αυτό, να ζητεί την κοινοποίηση εγγράφων και να εξαναγκάζει την εμφάνιση μαρτύρων. Όσον αφορά τα ζητήματα που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία της NIS, η εν λόγω κοινοβουλευτική εποπτεία ασκείται από την Επιτροπή Πληροφοριών της Εθνοσυνέλευσης ⁽²⁵⁸⁾. Ο διευθυντής της NIS, ο οποίος εποπτεύει την εκτέλεση των καθηκόντων της υπηρεσίας, λογοδοτεί

⁽²⁴⁸⁾ Άρθρο 7 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁴⁹⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 3 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵⁰⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵¹⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 4 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵²⁾ Άρθρο 7 του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵³⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵⁴⁾ Άρθρο 7 παράγραφος 3 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵⁵⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵⁶⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 1 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου. Ο HRPO αποφασίζει αυτόνομα για την έκδοση συστάσεων, αλλά υποχρεούται να αναφέρει τις εν λόγω συστάσεις στον πρόεδρο της Αντιτρομοκρατικής Επιτροπής.

⁽²⁵⁷⁾ Άρθρο 9 παράγραφος 2 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

⁽²⁵⁸⁾ Άρθρο 36 και άρθρο 37 παράγραφος 1 σημείο 16 του νόμου για την Εθνοσυνέλευση.

στην Επιτροπή Πληροφοριών (καθώς και στον πρόεδρο της Δημοκρατίας) ⁽²⁵⁹⁾. Η ίδια η Επιτροπή Πληροφοριών μπορεί επίσης να ζητήσει έκθεση για συγκεκριμένο θέμα, στο οποίο αίτημα ο διευθυντής της NIS οφείλει να απαντήσει χωρίς καθυστέρηση ⁽²⁶⁰⁾. Μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει ή να καταθέσει ενώπιον της Επιτροπής Πληροφοριών μόνο σχετικά με κρατικό απόρρητο που αφορά στρατιωτικά, διπλωματικά ή συναφή με τη Βόρεια Κορέα ζητήματα των οποίων η δημοσιοποίηση θα μπορούσε να έχει σοβαρό αντίκτυπο στο εθνικό πεπρωμένο ⁽²⁶¹⁾. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή Πληροφοριών μπορεί να ζητήσει εξηγήσεις από τον πρωθυπουργό. Εάν οι εξηγήσεις αυτές δεν παρασχεθούν εντός επτά ημερών από την υποβολή του αιτήματος, δεν υπάρχει πλέον δυνατότητα άρνησης απάντησης ή κατάθεσης.

Εάν η Εθνοσυνέλευση διαπιστώσει ότι έχει υπάρξει παράνομη ή αθέμιτη δραστηριότητα, μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια δημόσια αρχή να λάβει διορθωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης αποζημίωσης, της επιβολής πειθαρχικών μέτρων και της βελτίωσης των εσωτερικών διαδικασιών της ⁽²⁶²⁾. Έπειτα από τέτοιο αίτημα, η αρχή πρέπει να ενεργήσει χωρίς καθυστέρηση και να αναφέρει το αποτέλεσμα στην Εθνοσυνέλευση. Υπάρχουν ειδικοί κανόνες σχετικά με την κοινοβουλευτική εποπτεία όσον αφορά τη χρήση μέτρων περιορισμού επικοινωνιών (δηλαδή τη συλλογή του περιεχομένου επικοινωνιών) βάσει του CCPA ⁽²⁶³⁾. Όσον αφορά την τελευταία περίπτωση, η Εθνοσυνέλευση μπορεί να ζητήσει από τους επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών έκθεση σχετικά με οποιοδήποτε συγκεκριμένο μέτρο περιορισμού επικοινωνιών. Επιπλέον, μπορεί να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους εξοπλισμού υποκλοπής επικοινωνιών. Τέλος, οι υπηρεσίες πληροφοριών που έχουν συλλέξει πληροφορίες και οι επιχειρήσεις που έχουν γνωστοποιήσει πληροφορίες περιεχομένου για σκοπούς εθνικής ασφάλειας πρέπει να υποβάλουν εκθέσεις σχετικά με την εν λόγω γνωστοποίηση κατόπιν αιτήματος της Εθνοσυνέλευσης.

3.3.3. Το Συμβούλιο Ελέγχου και Επιθεώρησης

Το ΒΑΙ ασκεί τα ίδια εποπτικά καθήκοντα όσον αφορά τις υπηρεσίες πληροφοριών όπως και στον τομέα της επιβολής του ποινικού δικαίου (βλ. σημείο 2.3.2) ⁽²⁶⁴⁾.

3.3.4. Η Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Πληροφοριών

Όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένου του σταδίου συλλογής, ασκείται πρόσθετη εποπτεία από την ΡΙΡΚ. Όπως εξηγείται αναλυτικότερα στο σημείο 1.2, η εν λόγω εποπτεία περιλαμβάνει τις γενικές αρχές και υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 3 και στο άρθρο 58 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ, καθώς και την άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων που εγγυάται το άρθρο 4 του ΡΙΡΑ. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 7-8 παράγραφοι 3 και 4 και το άρθρο 7-9 παράγραφος 5 του ΡΙΡΑ, η εποπτεία της ΡΙΡΚ καλύπτει επίσης τις πιθανές παραβιάσεις των κανόνων που περιέχονται σε ειδικούς νόμους οι οποίοι καθορίζουν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών, όπως ο CCPA, ο αντιτρομοκρατικός νόμος και ο ΤΒΑ. Δεδομένων των απαιτήσεων του άρθρου 3 παράγραφος 1 του ΡΙΡΑ για τη νόμιμη και θεμιτή συλλογή προσωπικών πληροφοριών, κάθε παράβαση των εν λόγω νόμων συνιστά παράβαση του ΡΙΡΑ. Ως εκ τούτου, η ΡΙΡΚ έχει την εξουσία να διερευνά ⁽²⁶⁵⁾ παραβιάσεις των νόμων που διέπουν την πρόσβαση σε δεδομένα για σκοπούς εθνικής ασφάλειας, καθώς και των κανόνων επεξεργασίας του ΡΙΡΑ, και να εκδίδει συμβουλές για βελτίωση, να επιβάλλει διορθωτικά μέτρα, να συνιστά πειθαρχικά μέτρα και να παραπέμπει πιθανά αδικήματα στις αρμόδιες ανακριτικές αρχές ⁽²⁶⁶⁾.

3.3.5. Η Εθνική Επιτροπή Ανθρώπινων Δικαιωμάτων

Η εποπτεία από την ΝΡΗΚ εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο στις υπηρεσίες πληροφοριών όπως και στις άλλες κρατικές αρχές (βλ. σημείο 2.3.2).

3.4. Ατομική προσφυγή

3.4.1. Προσφυγή ενώπιον του Υπευθύνου Προστασίας Ανθρώπινων Δικαιωμάτων

Όσον αφορά τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών στο πλαίσιο αντιτρομοκρατικών δραστηριοτήτων, παρέχεται ειδικό μέσο προσφυγής από τον ΗΡΡΟ, ο οποίος υπάγεται στην Αντιτρομοκρατική Επιτροπή. Ο ΗΡΡΟ χειρίζεται αναφορές πολιτών σχετικά με την παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως αποτέλεσμα αντιτρομοκρατικών δραστηριοτήτων ⁽²⁶⁷⁾. Μπορεί να συστήσει διορθωτικά μέτρα και η οικεία υπηρεσία πρέπει να τα αναφέρει τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή της σύστασης. Δεν υπάρχει απαίτηση ενεργητικής νομιμοποίησης για την υποβολή καταγγελίας από φυσικά πρόσωπα στον ΗΡΡΟ. Κατά συνέπεια, ο ΗΡΡΟ θα επεξεργαστεί μια καταγγελία ακόμη και αν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής ζημίας στο στάδιο του παραδεκτού.

⁽²⁵⁹⁾ Άρθρο 18 του νόμου για τη ΝΙΣ.

⁽²⁶⁰⁾ Άρθρο 15 παράγραφος 2 του νόμου για τη ΝΙΣ.

⁽²⁶¹⁾ Άρθρο 17 παράγραφος 2 του νόμου για τη ΝΙΣ. Το «κρατικό απόρρητο» ορίζεται ως «τα γεγονότα, τα αντικείμενα ή οι γνώσεις που χαρακτηρίζονται ως κρατικά μυστικά, η πρόσβαση στα οποία επιτρέπεται σε περιορισμένο αριθμό προσώπων και τα οποία δεν κοινοποιούνται σε καμία άλλη χώρα ή οργανισμό προκειμένου να αποφευχθεί οποιοδήποτε σοβαρό μειονέκτημα για την εθνική ασφάλεια», βλ. άρθρο 13 παράγραφος 4 του νόμου για τη ΝΙΣ.

⁽²⁶²⁾ Άρθρο 16 παράγραφος 2 του νόμου για τον έλεγχο και την έρευνα της δημόσιας διοίκησης.

⁽²⁶³⁾ Άρθρο 15 του CCPA.

⁽²⁶⁴⁾ Όπως και στην περίπτωση της Επιτροπής Πληροφοριών της Εθνοσυνέλευσης, ο διευθυντής της ΝΙΣ μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει στο ΒΑΙ μόνο για θέματα που συνιστούν κρατικό απόρρητο και εφόσον η δημοσιοποίησή τους θα είχε σοβαρές επιπτώσεις στην εθνική ασφάλεια (άρθρο 13 παράγραφος 1 του νόμου για τη ΝΙΣ).

⁽²⁶⁵⁾ Άρθρο 63 του ΡΙΡΑ.

⁽²⁶⁶⁾ Άρθρο 61 παράγραφος 2, άρθρο 65 παράγραφος 1, άρθρο 65 παράγραφος 2 και άρθρο 64 παράγραφος 4 του ΡΙΡΑ.

⁽²⁶⁷⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 σημείο 2 του διατάγματος εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου.

3.4.2. Διαθέσιμοι μηχανισμοί προσφυγής στο πλαίσιο του PIPA

Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να ασκούν τα δικαιώματά τους πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και αναστολής στο πλαίσιο του PIPA όσον αφορά τις προσωπικές πληροφορίες που υφίστανται επεξεργασία για σκοπούς εθνικής ασφάλειας⁽²⁶⁸⁾. Τα αιτήματα για την άσκηση αυτών των δικαιωμάτων μπορούν να υποβάλλονται απευθείας στην υπηρεσία πληροφοριών ή έμμεσα μέσω της PIPC. Η υπηρεσία πληροφοριών μπορεί να καθυστερήσει, να περιορίσει ή να αρνηθεί την άσκηση του δικαιώματος μόνο στον βαθμό που και για όσο διάστημα είναι αναγκαίο και αναλογικό για την προστασία σημαντικού στόχου δημόσιου συμφέροντος (π.χ. στον βαθμό που και για όσο διάστημα η παροχή του δικαιώματος θα έθετε σε κίνδυνο διεξαγόμενη έρευνα ή θα απειλούσε την εθνική ασφάλεια) ή εάν η παροχή του δικαιώματος μπορεί να προκαλέσει βλάβη στη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα τρίτου. Σε περίπτωση απόρριψης ή περιορισμού του αιτήματος, το φυσικό πρόσωπο πρέπει να ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση για τους λόγους.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 4 του PIPA (απαίτηση διασφάλισης του κατάλληλου χειρισμού των ατομικών καταγγελιών) και το άρθρο 4 παράγραφος 5 του PIPA (δικαίωμα κατάλληλης αποκατάστασης για κάθε ζημία που προκύπτει από την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών στο πλαίσιο μιας ταχείας και δίκαιης διαδικασίας), τα φυσικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να λάβουν αποκατάσταση. Αυτό περιλαμβάνει το δικαίωμα καταγγελίας εικαζόμενης παραβίασης στο κέντρο κλήσεων για την προστασία της ιδιωτικής ζωής που διαχειρίζεται ο Οργανισμός Διαδικτύου και Ασφάλειας της Κορέας και την υποβολή καταγγελίας στην PIPC⁽²⁶⁹⁾. Τα εν λόγω μέσα προσφυγής είναι διαθέσιμα τόσο σε περίπτωση πιθανών παραβιάσεων των κανόνων που περιέχονται σε ειδικούς νόμους που καθορίζουν τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις όσον αφορά τη συλλογή προσωπικών πληροφοριών για σκοπούς εθνικής ασφάλειας όσο και στο πλαίσιο του PIPA. Όπως εξηγείται στην κοινοποίηση αριθ. 2021-1, πολίτης της ΕΕ μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην PIPC μέσω της εθνικής του αρχής προστασίας δεδομένων. Στην περίπτωση αυτή, η PIPC θα ενημερώσει τον πολίτη μέσω της εθνικής αρχής προστασίας δεδομένων μόλις ολοκληρωθεί η έρευνα (παρέχοντας, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που επιβλήθηκαν). Οι αποφάσεις ή οι παραλείψεις της PIPC μπορούν να προσβληθούν περαιτέρω ενώπιον των κορεατικών δικαστηρίων βάσει του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.

3.4.3. Προσφυγή ενώπιον της Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Η δυνατότητα ατομικής προσφυγής ενώπιον της NHRC ισχύει με τον ίδιο τρόπο για τις υπηρεσίες πληροφοριών όπως και για τις άλλες κρατικές αρχές (βλ. σημείο 2.4.2).

3.4.4. Δικαστική προσφυγή

Όπως συμβαίνει και με τις δραστηριότητες των αρχών επιβολής του ποινικού δικαίου, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να ασκήσουν δικαστική προσφυγή κατά των υπηρεσιών πληροφοριών για παραβιάσεις των προαναφερθέντων περιορισμών και εγγυήσεων μέσω διαφόρων οδών.

Πρώτον, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να αξιώσουν αποζημίωση βάσει του νόμου για τις κρατικές αποζημιώσεις. Για παράδειγμα, σε μία υπόθεση, χορηγήθηκε αποζημίωση για παράνομη παρακολούθηση από τη Διοίκηση Υποστήριξης της Άμυνας (προκάτοχο της Διοίκησης Υποστήριξης της Ασφάλειας στον Τομέα της Άμυνας)⁽²⁷⁰⁾.

Δεύτερον, ο νόμος για τις διοικητικές διαφορές επιτρέπει στα φυσικά πρόσωπα να προσβάλλουν διατάξεις και παραλείψεις διοικητικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πληροφοριών⁽²⁷¹⁾.

Τέλος, τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να ασκήσουν συνταγματική προσφυγή ενώπιον του Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά των μέτρων που λαμβάνουν οι υπηρεσίες πληροφοριών βάσει του νόμου για το Συνταγματικό Δικαστήριο.

⁽²⁶⁸⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 5 και άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3 και 4 του PIPA.

⁽²⁶⁹⁾ Άρθρο 62 και άρθρο 63 παράγραφος 2 του PIPA.

⁽²⁷⁰⁾ Απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου αριθ. 96Da42789, της 24ης Ιουλίου 1998.

⁽²⁷¹⁾ Άρθρα 3 και 4 του νόμου για τις διοικητικές διαφορές.